

Regelbok

– för spårbunden trafik

2010

Regelbok 2010

– för spårbunden trafik

Föregångaren till regelbok 2010 var den handbok som Järnvägsstyrelsen gav ut 2008. I regelbok 2010 finns de nyheter och uppdateringar som har skett sedan föregående utgåva, handbok 2008. För att förtydliga att innehållet nu enbart är författningar, har titeln på dokumentet ändrats från handbok till regelbok.

Regler

Regelboken innehåller ett antal lagar och förordningar, beslutade av riksdag och regering. Till dessa lagar och förordningar har Transportstyrelsen mandat att ge ut föreskrifter, som publiceras i Transportstyrelsens föreskriftssamling (TSFS) och ett urval av dem finns i regelboken. Regelboken innehåller dessutom två EG-förordningar.

Järnvägsstyrelsens föreskrifter om genomförande av tekniska specifikationer för driftskompatibilitet (JvSFS 2006:6-10, 2008:3-6, 10-12) finns i regelbok 2010. De bestämmelser som föreskrifterna inför och som beslutats av Europeiska gemenskapernas kommission är i sig alltför omfattande och har därför utelämnats. De finns att hämta på Transportstyrelsens webbplats, www.transportstyrelsen.se, alternativt på webbplatsen för EU:s officiella tidning www.eur-lex.europa.eu.

De bilagor som tillhör Järnvägsstyrelsens trafikföreskrifter (JvSFS 2008:7) har utelämnats, men finns på Transportstyrelsens webbplats.

De nya föreskrifter som tas fram under året publiceras efter hand på Transportstyrelsens webbplats.

Regelboken innehåller även föreskrifter som tidigare getts ut av Järnvägsstyrelsen och Järnvägsinspektionen. Dessa gäller till dess att de upphävs av Transportstyrelsen.

Vägledning

Vägledning och i vissa fall kommentarer till föreskrifterna hittar du på Transportstyrelsens webbplats www.transportstyrelsen.se och där finns alltid den aktuella versionen. Anledningen till att de nu endast publiceras på webbplatsen är att de uppdateras ofta och snabbt blir inaktuella.

Beställning av Regelbok 2010

Regelboken kan du beställa från Transportstyrelsen från www.transportstyrelsen.se mot en avgift.

Du är välkommen att kontakta oss på telefon **0771-503 503** om du har frågor.

Nyheter i Regelbok 2010

Uppdateringar har gjorts i dessa författningar

Järnvägslagen (SFS 2004:519)

Järnvägsförordningen (SFS 2004:526)

Lagen (SFS 1990:1157) om säkerhet vid tunnelbana och spårväg

Förordningen (SFS 1990:1165) om säkerhet vid tunnelbana och spårväg

Lag (SFS 2006:263) om transport av farligt gods

Förordning (SFS 2006:311) om transport av farligt gods

Föreskrifter som upphävs och ersatts

Järnvägsstyrelsens föreskrifter om upphävande av Järnvägsinspektionens föreskrifter (BV-FS 1995:3) om trafiksäkerhetsinstruktion har ersatts av (JvSFS 2008:8) om järnvägens säkerhetsbestämmelser vad gäller trafik och arbeten på spår samt (JvSFS 2008:9) om trafiksäkerhetsinstruktion för tunnelbana och spårväg.

Järnvägsstyrelsens föreskrifter om upphävande av Järnvägsinspektionens föreskrifter (BVFS 1997:3) om rapportering av olyckor och tillbud har ersatts av (JvSFS 2008:1) om olycks- och säkerhetsrapportering för järnväg samt (JvSFS 2008:2) om olycksrapportering för tunnelbana och spårväg.

Järnvägsstyrelsens föreskrifter (JvSFS 2006:2) om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemet "Infrastruktur" för höghastighetståg ersatts av (JvSFS 2008:3) om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemet "Infrastruktur" för höghastighetståg.

Järnvägsstyrelsens föreskrifter (JvSFS 2006:3) om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemet "Energiförsörjning" för höghastighetståg har ersatts av (JvSFS 2008:12) om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemet "Energi" för höghastighetståg.

Järnvägsstyrelsens föreskrifter (JvSFS 2006:4) om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemet "Trafikstyrning och signalering" för höghastighetståg har ersatts av (JvSFS 2008:10) om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemet "Trafikstyrning och signalering" för höghastighetståg.

Järnvägsstyrelsens föreskrifter (JvSFS 2006:5) om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemet "Rullande materiel" för höghastighetståg har ersatts av (JvSFS 2008:6) om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemet "Rullande materiel" för höghastighetståg.

Helt nya föreskrifter

Järnvägsstyrelsens föreskrifter (JvSFS 2008:3-5) om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet

Järnvägsstyrelsens trafikföreskrifter (JvSFS 2008:7)

Järnvägsstyrelsens föreskrifter (JvSFS 2008:13) om EG-kontroll mm

Transportstyrelsens föreskrifter (TSFS 2009:28) om undantag från Järnvägsstyrelsens trafikföreskrifter (JvSFS 2008:7) vid provkörning

Transportstyrelsens föreskrift (TSFS 2009:29) om trafikverksamheter vid extraordinära förhållanden

Dessutom har namnändringsföreskrifterna (JvSFS 2008:14-32) införts (konsoliderats) i regelbokens föreskrifter.

Vi reserverar oss för eventuella tryckfel i författningstexterna i regelboken.

Gemensamma	JvSFS 2006:1 • Föreskrifter om godkännande av delsystem inom järnväg m.m.
	BVFS 2000:1 • Föreskrifter om besiktning, funktionskontroll och underhåll av fordon
	BVFS 1997:2 • Föreskrifter om besiktning och underhåll av spåranläggning
	BVFS 2000:4 • Föreskrifter om hälsoundersökning och hälsotillstånd
	BVFS 2000:3 • Föreskrifter om utbildning
Järnväg	SFS 2004:519 • Järnvägslag
	SFS 2004:526 • Järnvägsförordning
	JvSFS 2007:1 • Föreskrifter om säkerhetsstyrningssystem och övriga säkerhetsbestämmelser för järnvägsföretag
	JvSFS 2007:2 • Föreskrifter om säkerhetsstyrningssystem och övriga säkerhetsbestämmelser för infrastrukturförvaltare
	JvSFS 2007:3 • Föreskrifter om ansökan om tillstånd för järnvägsverksamhet
	Kommissionens förordning (EG) nr 653/2007 om säkerhetsintyg
	JvSFS 2008:7 m.fl. • Järnvägsstyrelsens trafikföreskrifter m.fl.
	JvSFS 2005:1 • Föreskrifter om tillträde till järnvägsinfrastruktur
	JvSFS 2005:2 • Föreskrifter om spåranläggningar som inte är järnvägsinfrastruktur
	JvSFS 2005:3 • Allmänna råd om tillämpningen av JL
	JvSFS 2005:4 • Föreskrifter om redovisning av järnvägsverksamhet
	BVFS 1997:4 • Föreskrifter om namn på trafikplats för järnväg
	JvSFS 2008:1 • Föreskrifter om olycks- och säkerhetsrapportering för järnväg
	JvSFS 2008:13 • Föreskrifter om EG-kontroll m.m.
	JvSFS 2007:7 • Föreskrifter om registrering och märkning av järnvägsfordon
Tunnelbana/spårväg	JvSFS 2006:6–10, 2008:3–12 • Föreskrifter om tekniska specifikationer
	SFS 1990:1157 • Lag om säkerhet vid tunnelbana och spårväg
	SFS 1990:1165 • Förordning om säkerhet vid tunnelbana och spårväg
	JvSFS 2007:4 • Föreskrifter om säkerhetsordning för tunnelbana och spårväg
	JvSFS 2007:5 • Föreskrifter om internkontroll för tunnelbana och spårväg
	JvSFS 2007:6 • Föreskrifter om ansökan om tillstånd för tunnelbana och spårväg
	JvSFS 2008:9 • Föreskrifter om trafiksäkerhetsinstruktion för tunnelbana och spårväg
	JvSFS 2008:2 • Föreskrifter om olycksrapportering för tunnelbana och spårväg
Övrigt	SFS 2006:263 • Lag om transport av farligt gods
	SFS 2006:311 • Förordning om transport av farligt gods
	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007
	SFS 1990:712 • Lag om undersökning av olyckor
	SFS 1990:717 • Förordning om undersökning av olyckor

Innehåll

Gemensamma

Järnvägsstyrelsens föreskrifter om godkännande av delsystem inom järnväg m.m. (JvSFS 2006:1)	11
Järnvägsinspektionens föreskrifter om besiktning, funktionskontroll och underhåll av fordon (BV-FS 2000:1)	21
Järnvägsinspektionens föreskrifter om besiktning och underhåll av spåranläggning (BV-FS 1997:2).....	25
Järnvägsinspektionens föreskrifter om hälsoundersökning och hälsotillstånd för personal med arbetsuppgifter av betydelse för trafiksäkerheten (BV-FS 2000:4)	27
Järnvägsinspektionens föreskrifter om utbildning för personal med arbetsuppgifter av betydelse för trafiksäkerheten (BV-FS 2000:3)	33

Järnväg

Järnvägslag (SFS 2004:519)	37
Järnvägsförordning (SFS 2004:526)	59
Järnvägsstyrelsens föreskrifter om säkerhetsstyrningssystem och övriga säkerhetsbestämmelser för järnvägsföretag (JvSFS 2007:1)	75
Järnvägsstyrelsens föreskrifter om säkerhetsstyrningssystem och övriga säkerhetsbestämmelser för infrastrukturförvaltare (JvSFS 2007:2)	79
Järnvägsstyrelsens föreskrifter om ansökan om tillstånd för järnvägsverksamhet (JvSFS 2007:3).....	83
Kommissionens förordning (EG) nr 653/2007 om säkerhetsintyg	87
Järnvägsstyrelsens trafikföreskrifter (JvSFS 2008:7)	105
Järnvägsstyrelsens föreskrifter om järnvägens säkerhetsbestämmelser vad gäller trafik och arbeten på spår (JvSFS 2008:8)	111
Transportstyrelsens föreskrifter om undantag från JvS trafikföreskrifter (JvSFS 2008:7) vid provkörning (TSFS 2009:28).....	113
Transportstyrelsens föreskrifter om trafikverksamheter vid extraordinära förhållanden (TSFS 2009:29)	117
Järnvägsstyrelsens föreskrifter om tillträde till järnvägsinfrastruktur (JvSFS 2005:1).....	119
Järnvägsstyrelsens föreskrifter om spåranläggningar som inte är järnvägsinfrastruktur (JvSFS 2005:2)	127
Järnvägsstyrelsens allmänna råd om tillämpningen av 4 kap. 1 § järnvägslagen (2004:519) (JvSFS 2005:3).....	129

Järnväg forts.

Järnvägsstyrelsens föreskrifter om redovisning av järnvägsverksamhet (JvSFS 2005:4).....	131
Föreskrifter om namn på trafikplats för järnväg (BV-FS 1997:4)	133
Järnvägsstyrelsens föreskrifter om olycks- och säkerhetsrapportering för järnväg (JvSFS 2008:1)	135
Järnvägsstyrelsens föreskrifter om EG-kontroll m.m. (JvSFS 2008:13)	141
Järnvägsstyrelsens föreskrifter om registrering och märkning av järnvägsfordon (JvSFS 2007:7)	145
Bilaga till JvSFS 2007:7	148
Järnvägsstyrelsens föreskrifter om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemet ”Underhåll” för höghastighetståg (JvSFS 2006:6).....	151
Järnvägsstyrelsens föreskrifter om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemet ”Drift” för höghastighetståg (JvSFS 2006:7).....	152
Järnvägsstyrelsens föreskrifter om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemet ”Rullande materiel” för konventionella tåg vad gäller buller (JvSFS 2006:8)	153
Järnvägsstyrelsens föreskrifter om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemet ”Trafikstyrning och signalering” för konventionella tåg (JvSFS 2006:9).....	154
Järnvägsstyrelsens föreskrifter om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemet ”Rullande materiel” för konventionella tåg vad gäller godsvagnar (JvSFS 2006:10)	155
Järnvägsstyrelsens föreskrifter om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemet ”Infrastruktur” för höghastighetståg (JvSFS 2008:3)	156
Järnvägsstyrelsens föreskrifter om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet vad gäller säkerhet i järnvägstunnlar (JvSFS 2008:4)	157
Järnvägsstyrelsens föreskrifter om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet vad gäller tillgänglighet för funktionshindrade (JvSFS 2008:5)	158
Järnvägsstyrelsens föreskrifter om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemet ”Rullande materiel” för höghastighetståg (JvSFS 2008:6)	159
Järnvägsstyrelsens föreskrifter om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemet ”Trafikstyrning och signalering” för höghastighetståg (JvSFS 2008:10).....	160
Järnvägsstyrelsens föreskrifter om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemet ”Energi” för höghastighetståg (JvSFS 2008:12)	161

Tunnelbana/spårväg

Lag om säkerhet vid tunnelbana och spårväg (SFS 1990:1157).....	163
Förordning om säkerhet vid tunnelbana och spårväg (SFS 1990:1165).....	171
Järnvägsstyrelsens föreskrifter om säkerhetsordning för tunnelbana och spårväg (JvSFS 2007:4)	175
Järnvägsstyrelsens föreskrifter om internkontroll för tunnelbana och spårväg (JvSFS 2007:5)	177
Järnvägsstyrelsens föreskrifter om ansökan om tillstånd för tunnelbana och spårväg (JvSFS 2007:6)	179
Järnvägsstyrelsens föreskrifter om trafiksäkerhetsinstruktion för tunnelbana och spårväg (JvSFS 2008:9)	181
Järnvägsstyrelsens föreskrifter om olycksrapportering för tunnelbana och spårväg (JvSFS 2008:2)	183

Övrigt

Lag om transport av farligt gods (SFS 2006:263)	187
Förordning om transport av farligt gods (SFS 2006:311).....	193
Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007.....	199
Lag om undersökning av olyckor (SFS 1990:712)	229
Förordning om undersökning av olyckor (SFS 1990:717)	235

Järnvägsstyrelsens föreskrifter om godkännande av delsystem inom järnväg m.m.

JvSFS
2006:1

Vägledning finns att hämta på
www.transportstyrelsen.se

Beslutade den 28 februari 2006. Ändring införd JvSFS 2008:30.

Järnvägsstyrelsen föreskriver¹ med stöd av 7 och 8 §§ förordningen (1990:1165) om säkerhet vid tunnelbana och spårväg samt 1 kap. 2 § och 2 kap. 15 § järnvägsförordningen (2004:526) följande.

1 kap. Allmänna regler

Tillämpningsområde

1 § Dessa föreskrifter innehåller bestämmelser om godkännandeförfarandet för nya, ombyggda och moderniserade delsystem. Föreskrifterna innehåller även bestämmelser om hur man ansöker om undantag från tekniska specifikationer för driftskompatibilitet (TSD).

2 § Bestämmelserna i 2 och 5 kap. gäller även för nya eller väsentligt ombyggda spåranläggningar och fordon inom tunnelbana och spårväg.

Godkännande av delsystem inom järnväg

3 § Ansökan om godkännande av delsystem som är reglerade i TSD, som trätt i kraft, och som projekterats, byggts, byggts om eller moderniserats efter utgången av juni 2004 skall göras i enlighet med 4 kap.

Ansökan om godkännande av delsystem som är reglerade i TSD och som projekterats, byggts, byggts om eller moderniserats före utgången av juni 2004, eller innan en TSD har trätt i kraft, skall göras i enlighet med 5 kap. Andra stycket gäller även delsystem som inte är reglerade av TSD, oavsett när projektering, byggnation, ombyggnad eller modernisering påbörjats.

Godkännande vid modernisering och ombyggnad

4 § När modernisering eller ombyggnad som har säkerhetspåverkan avses göras på ett redan godkänt delsystem skall en beskrivning av detta samt en riskanalys lämnas in till Transportstyrelsen. Transportstyrelsen begär därefter in det kompletterande underlag som krävs för godkännande.

Vad som i första stycket sägs om moderniserade och ombyggda delsystem äger motsvarande tillämpning för väsentligt ombyggda spåranläggningar och fordon inom tunnelbana och spårväg.

¹ Jfr Rådets direktiv 96/48/EG av den 23 juli 1996 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg (EGT L 235, 17.9.1996, s. 6, Celex 31996L0048) samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/16/EG av den 19 mars 2001 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg (EGT L 110, 20.4.2001, s. 1, Celex 32001L0016).

>>>

Förenklat godkännandeförfarande för fordon

5 § En ansökan om godkännande handläggs med ett förenklat godkännandeförfarande om Järnvägsstyrelsen, eller från och med den 1 januari 2009 Transportstyrelsen, vid ett tidigare tillfälle har godkänt andra serietillverkade järnvägsfordon av samma tekniska utförande. Ansökan skall innehålla uppgift om det tidigare beslutet om godkännande samt de uppgifter och handlingar som Transportstyrelsen begär.

Första stycket äger motsvarande tillämpning för fordon inom tunnelbana och spårväg.

Definitioner

6 § I dessa föreskrifter förstås med

användarmanual: dokument som beskriver handhavande av ett system,

driftsäkerhets- och säkerhetsplan: dokument som beskriver den sökandes planerade styrning av funktionssäkerhet, tillgänglighet, underhållsmässighet och säkerhet under utvecklingens alla faser enligt SS-EN 50126:1999,

kravspecifikation: dokument som specificerar systemets funktionalitet och prestanda samt dess gränssnitt mot och samverkan med andra delar av fordon, spåranläggning, järnvägsinfrastruktur och användare. Vidare specificerar dokumentet krav på konstruktion, tillverkning och validering, installation och ibrukttagande, drift och underhåll, dokumentation, modifiering och avveckling,

riskanalys: dokument som identifierar och värderar riskkällor som uppstår vid användning av ett system (vid normal drift, felaktig användning, tekniska fel i systemet, nöddrift och andra tänkbara situationer). Dokumentet innehåller en uppskattning av hur ofta riskkällorna uppkommer samt konsekvensen av dem,

säkerhetsbesiktning: kontroll av ett fordon, spåranläggnings eller järnvägsinfrastrukturens säkerhetsmässiga status,

säkerhetsbevisning: dokument som innehåller beskrivning av systemet, tillverkarens kvalitetsstyrning, tillverkarens säkerhetsstyrning, systemets tekniska säkerhet, relaterade säkerhetsbevisningar och slutsats om systemets säkerhet enligt SS-EN 50129:2003 kap 5,

TSD: de tekniska specifikationer för driftskompatibilitet som varje delsystem och varje beståndsdel i ett delsystem skall stämma överens med. Syftet med specifikationerna är att säkerställa driftskompatibiliteten hos det trans-europeiska järnvägssystemet,

typbeteckning: siffer- och/eller bokstavskombination för att namnge serietillverkade fordon av samma tekniska utförande,

underhållsmanual: dokument som beskriver felavhjälpande och förebyggande underhåll av ett system,

underhållsplan: dokument som beskriver vilka underhållsfunktioner som skall utföras och med vilken periodicitet,

validering: aktivitet såsom test, analys och granskning med syfte att påvisa att det färdiga systemet uppfyller specificerade krav,

valideringsplan: dokument som beskriver hur systemets överensstämmelse med kravspecifikationen kommer att bevisas. Dokumentet innehåller detaljerade planer om vad som skall göras samt när och hur,

valideringsrapport: dokument som beskriver samtliga prover, analyser,

och granskningar som utförts för att säkerställa att systemet uppfyller ställda krav (hur man gick till väga, vem som utförde något, vad resultatet visade),
versionsbeteckning: siffer- och/eller bokstavskombination för att namnge en specifik utgåva av ett dokument, programvara eller hårdvara som förändras.

2 kap. Undantag från kravet på godkännande

Tunnelbana och spårväg

1 § Vad som i detta kapitel sägs om järnvägsinfrastruktur och järnvägsfordon äger motsvarande tillämpning för spåranläggningar och fordon inom tunnelbana och spårväg.

Undantag för vissa järnvägsfordon

2 § Godkännande behövs inte för järnvägsfordon som framförs i högst 20 kilometer i timmen och som inte nyttjas för transport av resande samt som antingen

- 1) används inom ett område där övrig trafik stängts av,
- 2) används inom ett område där övrig trafik enbart sker med körning på sikt,
- 3) har enbart spårgående hjul som saknar betydelse för framdrivning och bromsning, eller
- 4) bogseras.

Järnvägsfordon godkända i ett annat land får inom ramen för internationella överenskommelser om ömsesidigt erkännande användas utan godkännande.

Undantag för vissa järnvägsinfrastrukturer

3 § Godkännande behövs inte för järnvägsinfrastruktur som

- 1) trafikeras med en hastighet om högst 20 kilometer i timmen,
- 2) inte nyttjas för transport av resande,
- 3) inte nyttjas för transport av farligt gods som omfattas av bestämmelserna i RID-S²,
- 4) inte samtidigt trafikeras med fler än ett järnvägsfordon eller ett dragfordon sammankopplat med andra fordon,
- 5) saknar broar och tunnlar samt plankorsningar där spåret korsas av gata eller väg som är upplåten för allmän trafik,
- 6) bildar den yttersta delen av det nät som den ingår i, samt
- 7) är utrustad med tekniskt skydd som förhindrar att järnvägsfordon rullar ut på annan infrastrukturförvaltares spår.

3 kap. Ansökan om undantag från TSD

Ansökan

1 § Ansökan om undantag från TSD skall innehålla följande uppgifter:

² Jfr avsnitt 1.1.3 om undantag från Statens räddningsverks föreskrifter (SRVFS 2004:15) om transport av farligt gods på järnväg (RID-S).

>>>

- 1) Sökandes namn, adress och organisationsnummer.
- 2) En beskrivning av det arbete som skall utföras, inklusive plan, geografisk placering, funktionell och teknisk omfattning.
- 3) Uppgifter om vilken eller vilka TSD undantag önskas erhållas från och om det är hela eller delar av TSD:n ansökan avser.
- 4) Redovisning av de skäl (tekniska, administrativa och/eller ekonomiska skäl) som ligger till grund för ansökan om undantag.
- 5) Angivelse av de motsvarande specifikationer sökande önskar tillämpa.
- 6) Handlingsplan över de åtgärder sökande vidtar och kommer att vidta för att på sikt uppnå överensstämmelse med den eller de delar av TSD som ansökan om undantag avser.

Undantag som inte rör transeuropeiska järnvägssystemet

2 § Ansökan om undantag som rör delsystem som inte ingår i det transeuropeiska järnvägssystemet, skall komma in till Transportstyrelsen så tidigt som möjligt, dock senast i samband med ansökan om godkännande.

Undantag som rör transeuropeiska järnvägssystemet

3 § Ansökan om undantag som rör 2 kap. 11 § punkterna 1-3 och 12 § järnvägsförordningen (2004:526) skall komma in till Transportstyrelsen så snart som möjligt efter det att TSD:n har publicerats i Europeiska unionens officiella tidning.

Om en ansökan om undantag rör 2 kap. 11 § punkt 4 järnvägsförordningen skall ansökan inkomma till Transportstyrelsen snarast efter incidenten.

4 kap. Godkännande av delsystem som är reglerade i TSD

Ansökan

1 § Ansökan om godkännande skall bestå av följande:

- 1) Sökandes namn, adress och organisationsnummer.
- 2) Beskrivning av delsystemet. Beskrivningen skall innehålla uppgifter om
 - vad för delsystem det är,
 - hur delsystemet skall användas,
 - vilka TSD:er som tillämpas,
 - när delsystemet skall tas i bruk, samt
 - förslag på eventuell typ-/versionsbeteckning.
- 3) EG-kontrollförklaringen för delsystemet.
- 4) Anmälda organets intyg om överensstämmelse eller lämplighet av delsystemet.
- 5) EG-försäkringar för de driftskompatibilitetskomponenter som ingår i delsystemet.
- 6) Hänvisning till eventuella beslut om undantag från TSD fattade av Järnvägsstyrelsen, eller från och med den 1 januari 2009 Transportstyrelsen.
- 7) Dokument som styrker att delsystemet är provat i sin driftmiljö.

Tidpunkt för inlämnande av ansökningshandlingar

2 § Handlingarna i 1 § bör lämnas till Transportstyrelsen vid följande tidpunkter

- punkterna 1-2 och 6: så snart som möjligt, dock senast fyra månader innan delsystemet skall tas i bruk,

- punkterna 3-5: senast två månader innan delsystemet skall tas i bruk,
- punkt 7: efter att prover genomförts i driftmiljön.

Delsystem som delvis regleras av nationella regler

3 § Om ett delsystem endast delvis regleras av TSD eller om en TSD innehåller specialfall med uttrycklig hänvisning till nationella regler, skall ansökan om godkännande kompletteras med de handlingar i 5 kap. som Transportstyrelsen begär.

5 kap. Godkännande av delsystem som ej är reglerade i TSD

Allmänt

Tunnelbana och spårväg

1 § Vad som i detta kapitel sägs om järnvägsinfrastruktur och järnvägsfordon äger motsvarande tillämpning för spåranläggningar och fordon inom tunnelbana och spårväg.

Järnväg

2 § Ansökan om godkännande av delsystem skall göras i enlighet med

- 1) 4-7 §§ om delsystemet är ett järnvägsfordon,
- 2) 8-10 §§ om delsystemet är ett järnvägsfordon som har godkänts i ett annat land,
- 3) 11-13 §§ om delsystemet är ett utländskt järnvägsfordon som skall ha ett tidsbegränsat godkännande,
- 4) 14-17 §§ om delsystemet är järnvägsinfrastruktur, eller
- 5) 18-20 §§ om delsystemet är järnvägsinfrastruktur som bygger på teknik som redan prövats.

Assessor

3 § Transportstyrelsen kan kräva att den sökande låter en oberoende part utföra granskningar av trafiksäkerhetspåverkande funktioner. Den oberoende parten skall vara accepterad av Transportstyrelsen.

Järnvägsfordon

Ansökan

4 § Ansökan om godkännande skall bestå av följande underlag:

- 1) Sökandes namn, adress och organisationsnummer.
- 2) Beskrivning av järnvägsfordonet innehållande uppgifter om
 - vad för järnvägsfordon det är,
 - hur järnvägsfordonet skall användas,
 - när järnvägsfordonet skall tas i bruk,
 - förslag på typbeteckning på järnvägsfordonet, samt
 - versionsbeteckning på järnvägsfordonet
- 3) Riskanalys för järnvägsfordonet.
- 4) Kravspecifikation för järnvägsfordonet.
- 5) Preliminär tidplan med angivelse av tidpunkterna för konstruktion och validering.

>>>

- 6) Valideringsplan.
- 7) Användarmanual.
- 8) Underhållsmanual.
- 9) Valideringsrapport.
- 10) Säkerhetsbevisning för järnvägsfordonet.
- 11) Underhållsplan.
- 12) Dokument som styrker att järnvägsfordonet är provat i sin driftmiljö.

5 § Ansökan om godkännande skall, när Transportstyrelsen begär det, kompletteras av sökande med följande:

- 1) En beskrivning av hur man framställer och provar ett enskilt serie-tillverkat järnvägsfordon.
- 2) Upplysning om vem som kommer att anlitas som assessor.
- 3) Driftsäkerhets- och säkerhetsplan.
- 4) Loggbok över riskkällor.
- 5) Rapport från assessor.
- 6) Dokumentation som intygar järnvägsfordonets säkerhetsmässiga samverkan med järnvägsinfrastruktur. Dokumentationen skall innehålla information om
 - retardationsförmågan,
 - detekterbarheten ur signalsäkerhetssynpunkt,
 - tekniska övervakningen av hastigheten,
 - järnvägsinfrastrukturens avsökning av defekta järnvägsfordon,
 - kommunikationen mellan järnvägsfordonet och trafikledningen,
 - den dynamiska och statiska samverkan med spåret,
 - den dynamiska och statiska profilen, samt
 - den elektromagnetiska kompatibiliteten.

Tidpunkt för inlämnande av ansökningshandlingar

6 § Handlingarna i 4 § bör inlämnas till Transportstyrelsen vid följande tidpunkter

- punkterna 1-3: i samband med uppstarten av framtagandet av järnvägsfordonet,
- punkterna 4-5: innan konstruktion och tillverkning av järnvägsfordonet påbörjas,
- punkt 6: innan validering påbörjas,
- punkterna 7-11: innan järnvägsfordonet skall tas i bruk för erfarenhetsdrift,
- punkt 12: efter att prover genomförts i driftmiljön inför det permanenta godkännandet.

Tidsbegränsat godkännande för erfarenhetsdrift

7 § Före permanent godkännande kan Transportstyrelsen besluta om tidsbegränsat godkännande. Det tidsbegränsade godkännandet skall ligga till grund för att sökande skall kunna genomföra prover i driftmiljön och erhålla den erfarenhet som behövs för det permanenta godkännandet.

Järnvägsfordon med giltigt utländskt godkännande

Ansökan

8 § Ansökan om godkännande av järnvägsfordon som har godkänts i annat

land skall bestå av följande

- 1) Sökandes namn, adress och organisationsnummer.
- 2) Beskrivning av järnvägsfordonet innehållande uppgifter om
 - vad för järnvägsfordon det är,
 - hur järnvägsfordonet skall användas,
 - när järnvägsfordonet skall tas i bruk,
 - förslag till typbeteckning på järnvägsfordonet, samt
 - versionsbeteckning på järnvägsfordonet.
- 3) Kopia av det andra landets giltiga beslut om godkännande.
- 4) En lista över vilka dokument som har legat till grund för det andra landets godkännande.
- 5) Manualer och instruktioner på det språk som används vid drift och underhåll av järnvägsfordonet.
- 6) Dokumentation som intygar järnvägsfordonets säkerhetsmässiga samverkan med svensk järnvägsinfrastruktur. Dokumentationen skall innehålla information om
 - retardationsförmågan,
 - detekterbarheten ur signalsäkerhetssynpunkt,
 - tekniska övervakningen av hastigheten,
 - järnvägsinfrastrukturens avsökning av defekta järnvägsfordon,
 - kommunikationen mellan järnvägsfordonet och trafikledningen,
 - den dynamiska och statiska samverkan med spåret,
 - den dynamiska och statiska profilen, samt
 - den elektromagnetiska kompatibiliteten.
- 7) Dokumentation som styrker driftsäkerheten i svenska klimatförhållanden.

Tidpunkt för inlämnande av ansökningshandlingar

9 § Ansökan om godkännande bör inlämnas till Transportstyrelsen senast 15 arbetsdagar före det att järnvägsfordonet skall användas.

Tidsbegränsat godkännande för erfarenhetsdrift

10 § Före permanent godkännande kan Transportstyrelsen besluta om tidsbegränsat godkännande. Det tidsbegränsade godkännandet skall ligga till grund för att sökande skall kunna genomföra prover i driftmiljön och erhålla den erfarenhet som behövs för det permanenta godkännandet.

Utländska järnvägsfordon som tillfälligt framförs i Sverige

Allmänt

11 § Tidsbegränsat godkännande kan meddelas för utländska järnvägsfordon som skall framföras i Sverige i maximalt tio månader. Om järnvägsfordonen körs med egen dragkraft (aktivt) så får hastigheten inte överskrida 80 kilometer i timmen och de får inte framföras längre än 50 kilometer vid respektive transporttillfälle.

Ansökan

12 § Ansökan om tidsbegränsat godkännande skall bestå av följande:

- 1) Sökandes namn, adress och organisationsnummer.
- 2) Beskrivning av järnvägsfordonet innehållande uppgifter om
 - vad för järnvägsfordon det är,

>>>

- hur järnvägsfordonet skall användas,
- när järnvägsfordonet skall tas i bruk,
- förslag till typbeteckning på järnvägsfordonet, samt
- versionsbeteckning på järnvägsfordonet.

3) Kopia av det andra landets giltiga beslut om godkännande.

4) Dokumentation som intygar järnvägsfordonets säkerhetsmässiga samverkan med järnvägsinfrastruktur. Dokumentationen skall innehålla information om

- retardationsförmågan,
- detekterbarheten ur signalsäkerhetssynpunkt,
- tekniska övervakningen av hastigheten,
- järnvägsinfrastrukturens avsökning av defekta järnvägsfordon,
- kommunikationen mellan järnvägsfordonet och trafikledningen,
- den dynamiska och statiska samverkan med spåret,
- den dynamiska och statiska profilen, samt
- den elektromagnetiska kompatibiliteten.

5) Protokoll från genomförd säkerhetsbesiktning.

6) Dokument som intygar att järnvägsfordonet underhålls i det land det utländska godkännandet är utfärdat i.

Tidpunkt för inlämnande av ansökningshandlingar

13 § Ansökan om tidsbegränsat godkännande bör inlämnas till Transportstyrelsen senast 15 arbetsdagar före det att järnvägsfordonet skall användas.

Järnvägsinfrastruktur

Ansökan

14 § Ansökan om godkännande skall bestå av följande:

- 1) Sökandes namn, adress och organisationsnummer.
- 2) Beskrivning av järnvägsinfrastrukturen, med uppgifter om
 - den geografiska placeringen med preciserade begränsningspunkter,
 - användningsområde,
 - tidpunkt för ibruktagande, samt
 - eventuell versionsbeteckning.
- 3) Riskanalys.
- 4) Kravspecifikation.
- 5) Uppgift om vem som utför projektering, ritningsgranskning och ibruktagandebesiktning.
- 6) Uppgift om vilka normer som ligger till grund för den tekniska utformningen.
- 7) Preliminär tidplan med angivelse av tidpunkterna för konstruktion, byggande och validering.
- 8) Valideringsplan.
- 9) Valideringsrapport.
- 10) Säkerhetsbevisning.
- 11) Protokoll från ibruktagandebesiktningen.
- 12) Dokument som styrker prov i driftmiljö.

15 § Ansökan om godkännande skall, när Transportstyrelsen begär det, kompletteras med följande uppgifter:

- 1) En beskrivning av metodiken för hur man framställer och provar en enskild installation utgående från grundutförandet.
- 2) Upplysning om vem som kommer att anlitas som assessor.
- 3) Driftsäkerhets- och säkerhetsplan.
- 4) Användarmanual.
- 5) Underhålls- och installationsmanual.
- 6) Dokument som beskriver historiken av versionsbeteckningarna.
- 7) Loggbok över riskkällor.
- 8) Rapport från assessor.

Tidpunkt för inlämnande av ansökningshandlingar

16 § Handlingarna i 14 § bör inlämnas till Transportstyrelsen vid följande tidpunkter

- punkterna 1-3: i samband med framtagandet av bygghandling eller specifikation,
- punkterna 4-7: innan konstruktion och byggande påbörjas,
- punkt 8: innan validering påbörjas,
- punkterna 9-10: minst en månad innan ibruktagande,
- punkt 11: efter ibruktagandebesiktning,
- punkt 12: efter att prover genomförts i driftmiljön.

Tidsbegränsat godkännande för erfarenhetsdrift

17 § Före permanent godkännande kan Transportstyrelsen besluta om tidsbegränsat godkännande. Det tidsbegränsade godkännandet skall ligga till grund för att sökande skall kunna genomföra prover i driftmiljön och erhålla den erfarenhet som behövs för det permanenta godkännandet.

Järnvägsinfrastruktur som bygger på teknik som tidigare prövats enligt 14-17 §§

Allmänt

18 § En ansökan om godkännande handläggs med ett förenklat godkännandeförfarande om Järnvägsstyrelsen, eller från och med den 1 januari 2009 Transportstyrelsen, vid tidigare tillfälle har godkänt liknande järnvägsinfrastruktur.

Ansökan

19 § Ansökan om godkännande skall bestå av följande uppgifter:

- 1) Sökandes namn, adress och organisationsnummer.
- 2) Beskrivning av järnvägsinfrastrukturen, med uppgifter om
 - den geografiska placeringen med preciserade begränsningspunkter,
 - användningsområde,
 - tidpunkt för ibruktagande, samt
 - eventuell versionsbeteckning.
- 3) Hänvisning till tidigare meddelat godkännande som den sökande vill åberopa.
- 4) Riskanalys som särskilt beskriver eventuella tekniska avvikelser jämfört med tidigare godkända lösningar.
- 5) Handlingar i 14 och 15 §§, som Transportstyrelsen begär in vid behov.

>>>

Tidpunkt för inlämnande av ansökningshandlingar

20 § Handlingarna i 19 § punkterna 1-3 bör lämnas in till Transportstyrelsen så tidigt som möjligt dock senast två månader innan järnvägsinfrastrukturen skall tas i bruk.

Handlingarna i 19 § punkt 4 bör inlämnas till Transportstyrelsen vid de tidpunkter som framgår av 16 §.

6 kap. Undantag

1 § Undantag från dessa föreskrifter provas av Transportstyrelsen.

Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 maj 2006.

Järnvägsinspektionens föreskrifter om besiktning, funktionskontroll och underhåll av fordon

BV-FS
2000:1

Vägledning finns att hämta på
www.transportstyrelsen.se

Beslutade den 14 februari 2000. Ändring införd JvSFS 2008:15.

Järnvägsinspektionen föreskriver följande med stöd av 7 § förordningen (1990:1165) om säkerheten vid järnväg, tunnelbana och spårväg.

1 § Dessa föreskrifter omfattar alla spårgående fordon med undantag för sådana fordon som framförs med högst 20 km/tim och som antingen

1. används inom ett område där övrig trafik stängts av,
2. används inom ett område där övrig trafik enbart sker med körning på sikt,
3. enbart har spårgående hjul som saknar betydelse för framdrivning och bromsning eller
4. bogseras.

2 § Med *underhåll* avses samtliga åtgärder som syftar till att upprätthålla de funktioner som har betydelse för trafiksäkerheten.

Med *säkerhetsbesiktning* avses de kontroller som syftar till att fastställa de åtgärder som krävs för att upprätthålla de funktioner som har betydelse för trafiksäkerheten.

Med *säkerhetstillbehör* avses utrustning som inte är fast monterad på ett fordon men som används på eller i omedelbar anslutning till fordonet och har betydelse för trafiksäkerheten.

Med *funktionskontroll* avses ett säkerställande av trafiksäkerhetsmässigt viktiga funktioner, i anslutning till fordonets eller säkerhetstillbehörets dagliga användande.

3 § Underhåll skall utföras i såväl förebyggande som felavhjälpande syfte på alla fordon och säkerhetstillbehör. Om trafiksäkerhetsfarliga brister konstateras, skall de åtgärdas innan fordonet på nytt tas i trafik.

>>>

Det förebyggande underhållet skall säkerställas genom att åtgärderna utförs periodiskt, eller genom att säkerhetsbesiktningar utförs periodiskt. I de fall den tekniska utformningen omöjliggör säkerhetsbesiktningar skall de förebyggande åtgärderna utföras periodiskt.

Utformning och periodicitet skall bestämmas med ledning av konstruktion och utnyttjande. De fastställda intervallerna får inte överskridas.

4 § Säkerhetsbesiktningar skall utföras när underhåll, ombyggnad eller oförutsedda händelser medför ingrepp i väsentliga funktioner, eller leder till misstankar om att sådana funktioner har påverkats.

5 § Säkerhetsbesiktningar och underhåll enligt 3–4 §§ skall dokumenteras. Dokumentationen skall sparas så att de tre senaste periodiska besiktnings- eller underhållstillfällena kan verifieras. Dokumentation från felavhjälpande underhåll samt säkerhetsbesiktning enligt 4 §, skall sparas i minst 3 år.

Av dokumentationen skall framgå

1. när och var besiktningen eller underhållet utförts,
2. vem som utfört besiktningen eller underhållet,
3. vad som besiktigats eller åtgärdats,
4. eventuella avvikelser och erforderliga åtgärder,
5. vilka avvikelser enligt punkt 4, som medför att fordonet eller säkerhetstillbehöret inte kan användas utan åtgärd,
6. på vilket enskilt fordon en trafiksäkerhetsmässigt betydelsefull del med individuell märkning har monterats.

6 § Funktionskontroller skall utföras i anslutning till det dagliga användandet av fordon och säkerhetstillbehör, med avsikt att säkerställa väsentliga säkerhetsfunktioner.

7 § Verksamhetsutövaren skall ha skriftliga bestämmelser för säkerhetsbesiktning, funktionskontroll och underhåll. Av bestämmelserna skall framgå

1. vilken den största intervallen är mellan de periodiska besiktnings- eller underhållstillfällena,
2. vid vilka tillfällen säkerhetsbesiktning skall ske utöver de periodiska säkerhetsbesiktningarna,
3. vilka kontroller som skall utföras och vilka gränsvärden som skall gälla vid säkerhetsbesiktning,

4. vilka åtgärder som skall utföras vid periodiskt underhåll,
5. vilka kontroller som skall utföras vid funktionskontroll,
6. hur avvikelser skall rapporteras,
7. hur det säkerställs att påtalade brister åtgärdas innan fordonet eller säkerhetstillbehöret på nytt används,
8. hur säkerhetsbesiktning och underhåll skall dokumenteras efter utförandet.

8 § För fordon som hyrs in för en period av högst tio månader får verksamhetsutövaren fastställa andra bestämmelser om underhåll än de som utfärdats enligt 7 §. Innan sådana fordon tas i bruk skall verksamhetsutövaren genom en säkerhetsbesiktning kontrollera att fordonen uppfyller bestämmelserna.

9 § Undantag från dessa föreskrifter meddelas av Transportstyrelsen.

Denna författning träder i kraft den 1 september 2000.

[illegible]

Järnvägsinspektionens föreskrifter om besiktning och underhåll av spåranläggning

BV-FS
1997:2

Vägledning finns att hämta på
www.transportstyrelsen.se

Beslutade den 26 mars 1997. Ändring införd JvSFS 2008:27.

Utgåva 2010-01-01

Järnvägsinspektionen föreskriver följande med stöd av 7 § förordningen (1990:1165) om säkerhet vid järnväg, tunnelbana och spårväg.

1 § Med *ibruktagandebesiktning* avses en teknisk kontroll som utförs före driftsättning av en spåranläggning och som säkerställer att dess utförande överensstämmer med aktuella normer och bygghandlingar.

Med *underhåll* avses de åtgärder som utförs för att upprätthålla en spåranläggnings tekniska kvalitet.

Med *säkerhetsbesiktning* avses en regelbunden kontroll som fastställer det underhåll som krävs för att upprätthålla funktioner som av spårinnehavaren bedöms ha primär betydelse för säkerheten.

2 § Spårinnehavaren ansvarar för att ibruktagandebesiktning utförs innan en nybyggd eller ombyggd spåranläggning eller en del av den tas i bruk.

3 § Varje utförd ibruktagandebesiktning skall dokumenteras. Dokumentation skall sparas minst fem år och innehålla uppgifter om

1. vad som kontrollerats,
2. vem som utfört besiktningen,
3. tidpunkt för besiktningen samt
4. eventuella avvikelser, åtgärder eller rekommendationer.

4 § Spårinnehavaren ansvarar för att förebyggande underhåll utförs i tillräcklig utsträckning med avsikt att minimera säkerhetsfarliga brister. Detta skall säkerställas antingen genom att säkerhetsbesiktning utförs eller genom periodiskt underhåll som utan behovsprövning utförs i förebyggande syfte. Periodicitet och utformning skall bestämmas med ledning av spårtrafikens art, omfattning och hastighet samt med hänsyn till spåranläggningens konstruktion och tillstånd.

>>>

5 § Varje utförd säkerhetsbesiktning skall dokumenteras. Dokumentationen skall innehålla uppgifter i enlighet med 3 § och sparas så att de tre senaste besiktningarna kan verifieras. Det samma gäller för periodiskt underhåll som ersätter en säkerhetsbesiktning.

6 § Om förebyggande eller felavhjälpande underhåll medför ingrepp i funktioner som har betydelse för säkerheten, skall sådana ingrepp åtföljas av en kontroll som säkerställer avsedd funktion innan spåranläggningen på nytt upplåts för trafik.

7 § Spårinnehavaren ansvarar för att det finns bestämmelser för besiktning och underhåll. Av bestämmelserna skall framgå

1. vilka objekt som ingår i spåranläggningen,
2. vilka kontroller som skall utföras vid ibruktagande- och säkerhetsbesiktning,
3. vilka åtgärder som skall utföras vid periodiskt underhåll,
4. hur besiktning och periodiskt underhåll dokumenteras efter utförande, samt
5. med vilken periodicitet säkerhetsbesiktning och periodiskt underhåll skall utföras.

8 § Undantag från dessa föreskrifter meddelas av Transportstyrelsen.

Denna författning träder i kraft den 1 maj 1997.

Övergångsbestämmelser

Spårinnehavare som av Järnvägsinspektionen beviljats tillstånd för drift av spåranläggning före detta datum och som saknar bestämmelser enligt denna föreskrifts 7 §, skall komplettera sin säkerhetsordning med sådana bestämmelser senast 31 oktober 1998.

Järnvägsinspektionens föreskrifter om hälsoundersökning och hälsotillstånd för personal med arbetsuppgifter av betydelse för trafiksäkerheten

BV-FS 2000:4

Vägledning finns att hämta på
www.transportstyrelsen.se

Beslutade den 20 november 2000. Ändring införd JvSFS 2008:33.

Järnvägsinspektionen föreskriver följande med stöd av 7 § förordningen (1990:1165) om säkerheten vid järnväg, tunnelbana och spårväg.

Allmänt

1 § Dessa föreskrifter gäller den som genom att utföra en arbetsuppgift direkt ansvarar för dess trafiksäkerhetsmässiga effekt. Följande arbetsuppgifter omfattas:

1. Att leda eller övervaka spårtrafik.
2. Att framföra fordon.
3. Att utföra växling och rangering.
4. Att utöver vad som avses i punkt 2, ombord på tåg, spårvagn eller motsvarande, utföra åtgärder enligt företagets trafiksäkerhetsinstruktion.
5. Att utföra åtgärder enligt företagets trafiksäkerhetsinstruktion vid fordonsfärder och arbeten i spåranläggningar.
6. Att bedöma det trafiksäkerhetsmässiga tillståndet hos fordon och spåranläggningar med avseende på tekniska funktioner.

2 § Verksamhetsutövaren skall informera den personal som berörs om kraven i denna författning. Den anställde skall snarast meddela arbetsledningen om han eller hon är medveten om eller misstänker att det egna hälsotillståndet har förändrats så att kraven inte uppfylls.

3 § Verksamhetsutövaren svarar för att hälsoundersökningar och hälsodeklarationer genomförs. De undersökningar och bedömningar som här föreskrivs skall utföras av en legitimerad läkare som har god kännedom om förutsättningarna för de aktuella arbetsuppgifterna. Syftet skall vara att identifiera sjukdomar eller handikapp enligt de medicinska kraven i denna författning. Hälsoundersökningar och hälsodeklarationer skall utföras enligt ett formulär som Transportstyrelsen fastställt.

>>>

4 § Efter varje hälsoundersökning eller bedömning skall läkaren upprätta ett intyg och sända detta till verksamhetsutövaren. Intyget skall visa om den undersökte uppfyller de medicinska kraven i denna författning.

Ett sådant intyg skall sparas minst till dess att en ny undersökning har genomförts och då ett nytt intyg finns. Om intyget innehåller uppgifter om undantag enligt denna författnings 18 §, skall det sparas så länge undantaget gäller.

5 § Följande förhållanden utgör hinder för att utföra arbetsuppgifterna:

1. Hälsoundersökningar enligt denna författning har inte genomförts.
2. De medicinska kraven i denna författning uppfylls inte.
3. Direkt inblandning i en olycka eller ett tillbud, där den inblandade kan ha påverkats av händelsen på ett sådant sätt att tjänstgöringen inte kan fortsätta på ett, ur trafiksäkerhetssynpunkt, tillförlitligt sätt.

6 § Följande förhållanden medför att lämpligheten för fortsatt tjänstgöring skall undersökas närmare:

1. Sammanhängande sjukskrivning i mer än fyra veckor.
2. Upprepad korttidsfrånvaro som saknar en godtagbar förklaring.

I tveksamma fall skall samråd ske med en läkare.

Hälsoundersökningar och hälsodeklarationer

7 § Den som skall påbörja eller utbildas för en arbetsuppgift enligt 1 § skall dessförinnan genomgå en hälsoundersökning. Undersökningen får tidigast utföras sex månader före tjänstgöringens eller utbildningens början.

8 § Behovet av en ny hälsoundersökning skall beaktas när personal övergår till en annan arbetsuppgift som omfattas av kraven i denna författning.

9 § Den som tagits ur tjänst enligt 5 § 1–2 skall genomgå en hälsoundersökning innan tjänstgöringen får återupptas.

I de fall en person tagits ur tjänst enligt 5 § 3 eller 6 §, skall en läkare bedöma om tjänstgöringen kan återupptas utan risk för trafiksäkerheten.

10 § Den som utför arbetsuppgifter enligt 1 § skall genomgå en hälsoundersökning

1. vart femte år t.o.m. 45 års ålder,
2. vart tredje år fr.o.m. 46 års ålder t.o.m. 59 års ålder,

3. varje år fr.o.m. 60 års ålder.

När åldersgränserna 46 respektive 60 år passeras mellan två periodiska hälsoundersökningar, skall nästa undersökning infalla enligt det intervall som gällde vid den föregående undersökningen. Det får dock aldrig gå mer än tre år respektive ett år till nästa periodiska hälsoundersökning från det att en person fyllt 46 år respektive 60 år.

Intervallet får inte överskridas med mer än tre månader, räknat från tidpunkten för föregående undersökning.

11 § Vid museal verksamhet på en spåranläggning som är avskild från det allmänna spårnätet, får varannan hälsoundersökning enligt 10 § ersättas av en hälsodeklaration från den anställde.

En hälsodeklaration skall innehållsmässigt motsvara de uppgifter som den undersökte vid en hälsoundersökning lämnar till läkaren. Om det finns avvikelser jämfört med det hälsotillstånd som rådde vid den senaste hälsoundersökningen, skall en läkare bedöma avvikelens betydelse.

Medicinska krav för arbetsuppgifter enligt 1 §

12 § Det får inte förekomma sjukdomar som kan påverka medvetandet, nedsätta vakenheten eller medföra ett försämrat omdöme.

De aktuella sjukdomarna är:

1. Hjärtsjukdomar, förhöjt blodtryck eller kärlsjukdomar med risk för medvetandestörningar.
2. Diabetes mellitus som är tablett- eller insulinbehandlad.
3. Epilepsi eller andra neurologiska tillstånd som kan leda till akuta medvetandestörningar.
4. Yrselsjukdomar.
5. Vakenhetsstörningar.
6. Psykiska störningar.
7. Demens eller andra kognitiva störningar som påverkar uppmärksamheten, koncentrationsförmågan eller minnet.
8. Övriga sjukdomar som kan nedsätta vakenheten eller medföra ett försämrat omdöme.

13 § Rörligheten får inte genom sjukdom, fysiskt handikapp eller funktionshinder vara så nedsatt att det innebär en risk för trafiksäkerheten.

>>>

>>>

14 § Synfunktionen skall vara så god att all trafiksäkerhetsmässigt viktig information kan uppfattas utan svårighet.

1. För synskärpan gäller, med eller utan korrektion, följande värden:

För arbetsuppgifter enligt	Binokulärt	Sämsta ögat
a) 1 § 1, 3, 4 och 5	0,8	0,3
b) 1 § 2 på järnväg	1,0	0,5
c) 1 § 2 på tunnelbana och spårväg	0,8	0,3
d) 1 § 6	0,5	—
e) 1 § 6 vid enögdhet	0,6	

2. Om den erforderliga synskärpan endast uppnås med korrektionsglas får dess styrka inte överstiga +5 D eller -8 D i den mest brytande meridianen. Astigmatismen får vara högst 2 D.

3. Kontaktlinser är tillåtna om de utan besvär kan användas under ett helt arbetspass. Synkraven skall uppfyllas även med glasögon, för vilka det också gäller att de utan besvär skall kunna bäras under hela arbetspasset.

4. Glasögon eller kontaktlinser skall bäras om detta är nödvändigt för att få tillräcklig synskärpa. Den som i arbetet behöver glasögon för seende på nära håll skall bära sådana eller ha dem tillgängliga.

5. Synfältet skall för arbetsuppgifter enligt 1 § 1–3 och 5 vara normalt på båda ögonen. För arbetsuppgifter enligt 1 § 4 och 6 tillåts en synfältsdefekt i det ena ögat, förutsatt att defekten helt kompenseras av det andra ögat.

6. Ögonens och huvudets rörlighet skall vara normal.

7. Dubbelbilder får inte förekomma i någon blickriktning.

8. Mörkerseendet skall vara normalt.

9. Defekt färgsinne får inte förekomma om arbetsuppgiften innehåller moment där färger har en säkerhetsmässig betydelse.

10. Ögonsjukdomar som kan påverka trafiksäkerheten får inte förekomma.

15 § Hörselfunktionen skall vara så god att all trafiksäkerhetsmässigt viktig information kan uppfattas utan svårighet.

1. Den som påbörjar en arbetsuppgift enligt 1 § 1–5 skall vid tonaudiometri med vardera örat kunna höra frekvenserna 500, 1000 och 2000 Hz vid en ljudstyrka av 20 dB samt frekvensen 3000 Hz vid 40 dB.

2. Efter minst fem års utövande av en arbetsuppgift enligt 1 § 1–5 skall personen vid tonaudiometri med vardera örat kunna höra frekvenserna 500, 1000 och 2000 Hz vid 40 dB samt frekvensen 3000 Hz vid 60 dB.

3. För arbetsuppgifter enligt 1 § 6 är det tillräckligt om vanlig samtalsstämma kan uppfattas med det ena örat, på fyra meters avstånd.

4. Om hörselskydd skall bäras får skyddens dämpande egenskaper inte vara större än att ljuduppfattningen motsvarar kraven i punkterna 1–3.

5. Hörapparat får användas om relevanta hörselprov liksom praktiska prov visar att all trafiksäkerhetsmässigt viktig information kan uppfattas utan svårighet.

16 § Den som utför arbetsuppgifterna får inte bruka narkotika eller vara beroende av eller missbruka alkohol. Påverkan av alkohol får inte förekomma under tjänstgöring.

Läkemedel som kan påverka reaktionsförmågan och vakenheten får endast användas efter samråd med läkare.

Verksamhetsutövaren skall ombesörja att de kontroller utförs som är nödvändiga för att så långt som möjligt säkerställa att kraven uppfylls.

Verksamhetsutövarens egna bestämmelser

17 § Det skall finnas skriftliga bestämmelser för tillämpningen av denna författning. Av dessa skall framgå

1. vilka funktioner i den egna organisationen som omfattas av författningen,

2. var i organisationen ansvaret ligger för att hälsoundersökningar genomförs samt vem som anlitas för att utföra dessa,

3. hur verksamhetsutövaren säkerställer att inhyrd personal uppfyller kraven i denna författning,

4. hur de genomförda hälsoundersökningarna dokumenteras och hur dokumentationen arkiveras,

5. vilka krav som ur alkohol- och drogsynpunkt ställs på personalen,

6. på vilket sätt verksamhetsutövaren kontrollerar att personalen uppfyller kraven i 16 §,

>>>

7. vilka rutiner som gäller i samband med olyckor och tillbud enligt 5 § 3.

Undantag

18 § Undantag från dessa föreskrifter meddelas av Transportstyrelsen.

Denna författning träder i kraft den 1 juli 2001 då Järnvägsinspektionens föreskrifter (BV-FS 1991:2) om hälsokrav m.m. för personal med säkerhetstjänst upphör att gälla.

Övergångsbestämmelser

För periodiska hälsoundersökningar gäller vid denna författnings ikraftträdande att ett påbörjat intervall fullföljs enligt bestämmelserna i BV-FS 1991:2.

Beslut om individuella undantag från BV-FS 1991:2 fortsätter att gälla enligt de villkor som angivits i varje enskilt beslut.

Järnvägsinspektionens föreskrifter om utbildning för personal med arbetsuppgifter av betydelse för trafiksäkerheten

**BV-FS
2000:3**

BVFS 2000:3

Vägledning finns att hämta på
www.transportstyrelsen.se

Beslutade den 19 april 2000. Ändring införd JvSFS 2008:14.

Järnvägsinspektionen föreskriver följande med stöd av 7 § förordningen (1990:1165) om säkerheten vid järnväg, tunnelbana och spårväg.

1 § Dessa föreskrifter gäller primärt den som genom att utföra en arbetsuppgift direkt ansvarar för dess trafiksäkerhetsmässiga effekt. Om någon annan än den som utför arbetsuppgiften övervakar eller kontrollerar på ett sådant sätt att trafiksäkerheten kontinuerligt säkerställs, kan ansvaret anses vara överflyttat och denne omfattas då istället av föreskrifterna.

Följande arbetsuppgifter avses:

1. Att leda eller övervaka spårtrafik.
2. Att framföra fordon.
3. Att utföra växling och rangering.
4. Att utöver vad som avses i punkt 2, ombord på tåg, spårvagn eller motsvarande, utföra åtgärder enligt företagets trafiksäkerhetsinstruktion.
5. Att utföra åtgärder enligt företagets trafiksäkerhetsinstruktion vid fordonsfärder och arbeten i spåranläggningar.
6. Att bedöma det trafiksäkerhetsmässiga tillståndet hos fordon och spåranläggningar med avseende på tekniska funktioner.

2 § Arbetsuppgifterna får endast utföras av den som med godkänt resultat genomgått den utbildning som verksamhetsutövaren föreskriver.

3 § Personalen skall genomgå en grundutbildning som ger den kompetens som behövs för att kunna utföra arbetsuppgifterna på ett trafiksäkert sätt. Kunskaperna från en genomförd grundutbildning skall snarast möjligt tillämpas.

4 § Kompetensen och säkerhetsmedvetandet skall upprätthållas genom periodiska repetitionsutbildningar. Periodiciteten och omfattningen skall bestämmas med ledning av arbetsuppgifternas karaktär.

>>>

5 § Kompletteringsutbildningar skall genomföras om det inom ramen för en arbetsuppgift sker förändringar av väsentlig betydelse för arbetsuppgiften.

6 § Repetitionsutbildningar, och vid behov även kompletteringsutbildningar, skall genomföras för den som genom avbrott i utövandet av en arbetsuppgift inte längre innehar nödvändiga kunskaper och färdigheter.

7 § Det skall finnas dokumenterade bestämmelser för genomförandet av utbildningarna. Av bestämmelserna skall det framgå

1. vilka funktioner i den egna organisationen som omfattas av denna författning,
2. vilken grundutbildning som krävs för varje funktion,
3. vilken den största intervallen är mellan de periodiska repetitionsutbildningarna,
4. när repetitions- och kompletteringsutbildning enligt 6 § skall genomföras,
5. vilka principer som gäller för genomförande av examinationer.

8 § Varje utbildning skall beskrivas i en utbildningsplan. Den skall innehålla

1. identifierande beteckning,
2. utbildningens mål,
3. nödvändiga förkunskaper,
4. innehåll,
5. kursid, fördelad på teori och praktik,
6. maximalt deltagarantal,
7. krav på lärarkompetens,
8. principer för examination,
9. krav på tillämpning i anslutning till den genomförda utbildningen.

9 § Utbildningsplaner för grundutbildningar enligt 3 § skall senast fyra månader före ibruktagande sändas till Transportstyrelsen för godkännande.

10 § Det skall säkerställas att den personal som påbörjar en utbildning har de förkunskaper som framgår av den aktuella utbildningsplanen.

11 § Alla utbildningar skall innehålla en examination som avgör om eleven

uppnått utbildningens mål. Den skall omfatta teoretiska kunskaper och i förekommande fall även praktiska färdigheter.

Examinationen skall normalt vara skriftlig. Den får genomföras med andra metoder under förutsättning att läs- och skrivkunnighet inte krävs för de aktuella arbetsuppgifterna.

Vid ny prövning, efter en underkänd examination, får den nya prövningen inte enbart innehålla en kontroll av det som föranledde det tidigare underkännandet.

12 § Varje genomförd utbildning skall dokumenteras. Av dokumentationen skall det framgå

1. deltagarens namn,
2. utbildningens namn,
3. datum,
4. utbildarens namn,
5. uppnådd kompetens,
6. resultat från examination.

13 § Utbildningsplaner och dokumentation enligt 12 § skall sparas i minst 10 år. För utbildningsplaner räknas tiden från det att planen upphört att gälla.

14 § Det skall finnas samlade och lättillgängliga uppgifter som visar att en person, enligt aktuella utbildningskrav, är behörig att utföra sina arbetsuppgifter.

15 § Utbildningsverksamheten skall fortlöpande utvärderas. Väsentliga förändringar i utbildningarnas omfattning skall motiveras och dokumenteras.

16 § Undantag från dessa föreskrifter meddelas av Transportstyrelsen.

Denna författning träder i kraft den 1 augusti 2000.

Övergångsbestämmelser

För den som driver verksamhet enligt järnvägssäkerhetslagen när denna författning träder i kraft, gäller 7 och 14 §§ från den 1 februari 2001.

[illegible]

Utfärdad 2004-06-03. Ändring införd t.o.m. SFS 2009:694.
Övrigt: Rättelseblad 2006:739 har iakttagits.

1 kap. Allmänna bestämmelser

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller järnvägsinfrastruktur och järnvägsfordon samt utförande och organisation av järnvägstrafik.

Lagen gäller inte för tunnelbana och spårväg. Bestämmelser om säkerheten vid sådana spårbundna system finns i lagen (1990:1157) om säkerhet vid tunnelbana och spårväg.

1 a § Bestämmelserna i 4, 6 och 7 kap. gäller inte för verksamhet vid lokala och regionala järnvägsnät som är fristående och enbart avsedda för persontrafik eller museitrafik.

Bestämmelserna i 6 och 7 kap. gäller inte heller för verksamhet vid järnvägsnät som inte förvaltas av staten och som endast används av infrastrukturförvaltaren för transporter av eget gods. Lag (2007:452).

2 § Särskilda bestämmelser om befordran av passagerare och gods finns i järnvägs- trafiklagen (1985:192) och i lagen (1985:193) om internationell järnvägstrafik.

Tillsynsmyndighet

3 § Den myndighet som regeringen bestämmer (tillsynsmyndigheten) skall pröva ansökningar om tillstånd och utöva tillsyn enligt denna lag och enligt föreskrifter meddelade med stöd av lagen.

Definitioner

4 § I denna lag och i föreskrifter som meddelas med stöd av lagen förstås med

delsystem: del av järnvägssystem,

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

fordonsinnehavare: den som i egenskap av ägare eller med nyttjanderätt varaktigt nyttjar ett järnvägsfordon,

infrastrukturförvaltare: den som förvaltar järnvägsinfrastruktur och driver anläggningar som hör till infrastrukturen,

>>>

internationell persontrafik: persontrafik mellan olika stater inom EES samt Schweiz med tåg vars samtliga vagnar passerar minst en nationsgräns och vars främsta syfte är att befordra passagerare mellan stationer i skilda stater inom EES samt Schweiz,

järnvägsfordon: rullande materiel som kan framföras på järnvägsspår,

järnvägsföretag: den som med stöd av licens eller särskilt tillstånd tillhandahåller dragkraft och utför järnvägstrafik,

järnvägsinfrastruktur: för järnvägstrafik avsedda spår-, signal- och säkerhetsanläggningar, trafikledningsanläggningar, anordningar för elförsörjning av trafiken samt övriga fasta anordningar som behövs för anläggningarnas bestånd, drift eller brukande,

järnvägsnät: järnvägsinfrastruktur som förvaltas av en och samma infrastrukturförvaltare,

järnvägssystem: järnvägsinfrastruktur och järnvägsfordon samt drift och förvaltning av infrastrukturen och fordonen,

trafikhuvudman: den som är trafikhuvudman enligt lagen (1997:734) om ansvar för viss kollektiv persontrafik,

tågläge: den infrastrukturkapacitet som, enligt vad som anges i en tågplan, får tas i anspråk för att framföra järnvägsfordon, utom arbetsfordon, från en plats till en annan under en viss tidsperiod,

tågplan: plan över användning av järnvägsinfrastruktur under en viss angiven period. Lag (2009:694).

Bemyndigande

5 § Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillsynsmyndigheten får meddela föreskrifter om vilka fordon som är arbetsfordon, vilka fordon som är museijärnvägsfordon och om att vissa spåranläggningar inte anses som järnvägsinfrastruktur.

Regeringen får också meddela föreskrifter om vad som i denna lag och i föreskrifter som meddelas med stöd av lagen förstås med det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg och det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg. Lag (2007:452).

2 kap. Krav på järnvägssystem

Säkerhet

1 § Järnvägsinfrastruktur, järnvägsfordon och annan materiel i järnvägssystem skall vara av sådan beskaffenhet att skador till följd av verksamhet som bedrivs i systemet förebyggs.

2 § Infrastrukturförvaltares och järnvägsföretags verksamhet skall utföras så att skador till följd av verksamheten förebyggs.

Verksamheten skall vara organiserad så att den kan bedrivas på ett säkert sätt.

3 § De som är sysselsatta i en infrastrukturförvaltares eller ett järnvägsföretags verksamhet skall ha god kännedom om de förhållanden, föreskrifter och villkor som gäller för verksamheten och som berör deras arbetsuppgifter.

Arbetsuppgifter av betydelse för säkerheten får utföras endast av den som med hänsyn till yrkeskunnande, hälsotillstånd och personliga förhållanden i övrigt anses lämplig.

4 § En infrastrukturförvaltare eller ett järnvägsföretag får inte tilldela någon arbetsuppgifter av betydelse för säkerheten utan att denne har genomgått läkarundersökning som utvisar att det inte finns några hinder av hälsoskäl.

Den som har arbetsuppgifter av betydelse för säkerheten skall regelbundet genomgå läkarundersökning. Verksamhetsutövare får avstänga den som inte följer ett åläggande att genomgå undersökning från sådana arbetsuppgifter.

5 § Infrastrukturförvaltares och järnvägsföretags verksamhet skall omfattas av ett säkerhetsstyrningssystem. Säkerhetsstyrningssystemet utgörs av den organisation som införts och de förfaranden som fastställts för att trygga en säker verksamhet.

För infrastrukturförvaltares och järnvägsföretags verksamhet skall det även finnas sådana övriga säkerhetsbestämmelser som behövs för att trygga en säker verksamhet. Lag (2007:452).

5 a § Infrastrukturförvaltare och järnvägsföretag skall årligen till tillsynsmyndigheten ge in en säkerhetsrapport om det närmast föregående kalenderåret. Lag (2007:452).

6 § Om det inträffar en olycka vid användningen av ett järnvägsfordon, som medför att minst en person avlider eller minst fem personer blir allvarligt skadade eller att fordonet, järnvägsinfrastrukturen, egendom som inte transporteras med fordonet eller miljön får omfattande skador, är järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare skyldiga att rapportera det inträffade till tillsynsmyndigheten. Järnvägsföretag och förvaltare är också skyldiga att rapportera när det funnits allvarlig fara för en sådan olycka eller när något har hänt som tyder på ett väsentligt fel hos ett fordon eller hos infrastrukturen eller på att det finns andra väsentliga brister i säkerhetshänseende.

Om undersökning från säkerhetssynpunkt av järnvägsolyckor och andra händelser som berör spårtrafiken finns bestämmelser i lagen (1990:712) om undersökning av olyckor. Lag (2007:452).

>>>

Krav på delsystem och komponenter

Inledande bestämmelse

7 § Bestämmelserna i 8-12 §§ skall tillämpas endast på delsystem och komponenter som projekterats, byggts, byggts om eller moderniserats efter utgången av juni 2004. Bestämmelserna skall dock även tillämpas på delsystem och komponenter som tagits i bruk dessförinnan men efter den 1 januari 2001, om de ingår i det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg.

Bestämmelserna i 8-12 §§ gäller inte för museijärnvägsfordon eller för järnvägsfordon och järnvägsinfrastruktur vid sådana fristående järnvägsnät som avses i 1 kap. 1 a § första stycket. Lag (2007:452).

Väsentliga krav och tekniska specifikationer

8 § Varje delsystem och varje däri ingående komponent som är nödvändig för driftskompatibilitet skall uppfylla föreskrivna krav om säkerhet, tillförlitlighet, tillgänglighet, hälsa, miljöskydd och teknisk kompatibilitet.

Varje delsystem skall dessutom överensstämma med föreskrivna tekniska specifikationer för driftskompatibilitet.

Delsystem

9 § Ett delsystem får tas i bruk endast om det uppfyller kraven i 8 §.

Kraven skall anses uppfyllda om den som tar ett delsystem i bruk, eller dennes etablerade ombud i EES eller i Schweiz, avgett en förklaring om att delsystemet överensstämmer med föreskrivna krav (EG-kontrollförklaring). Kontrollen av delsystemet och bedömningen av överensstämmelse skall vara utförd av ett organ som anmälts för detta ändamål enligt lagen (1992:1119) om teknisk kontroll.

Med kontroll och bedömning enligt andra stycket likställs kontroll och bedömning av ett organ som anmälts för samma ändamål av en annan stat inom EES eller av Schweiz.

Komponenter

10 § En komponent som är nödvändig för driftskompatibilitet får släppas ut på marknaden och användas i delsystemen endast om den medger att driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet uppnås och den uppfyller kraven i 8 § första stycket.

Kraven skall anses uppfyllda om tillverkaren, dennes etablerade ombud i EES eller i Schweiz eller den som släpper ut en komponent på marknaden, avgett en försäkran om att komponenten överensstämmer med tillämpliga tekniska specifikationer och är lämplig för avsedd användning (EG-försäkran). Bedömningen av överensstämmelse och lämplighet skall i de fall regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillsynsmyndigheten föreskriver vara utförd av ett organ som anmälts för detta ändamål enligt lagen (1992:1119) om teknisk kontroll.

Med en bedömning enligt andra stycket likställs en bedömning av ett organ som anmälts för samma ändamål av en annan stat inom EES eller av Schweiz.

Beslut om undantag

11 § Tillsynsmyndigheten får besluta att ett delsystem inte behöver överensstämma med sådana tekniska specifikationer för driftskompatibilitet som anges i 8 § andra stycket, om det finns särskilda skäl.

Ett beslut om undantag skall förenas med de villkor som är nödvändiga från säkerhets-, miljö- och driftskompatibilitetssynpunkt.

12 § Ingår ett delsystem i ett transeuropeiskt järnvägssystem, får tillsynsmyndigheten besluta enligt 11 § endast i de fall som regeringen föreskriver.

Tillsynsmyndighetens godkännande

13 § Delsystem får tas i bruk endast efter godkännande av tillsynsmyndigheten, såvida inte något annat är särskilt föreskrivet.

Vid tillsynsmyndighetens prövning av delsystem som inte har projekterats, byggts, byggts om eller moderniserats efter utgången av juni 2004 skall bestämmelserna i 8-12 §§ inte beaktas. De skall inte heller beaktas vid prövning av museijärnvägsfordon eller järnvägsfordon och järnvägsinfrastruktur vid sådana fristående järnvägsnät som avses i 1 kap. 1 a § första stycket. Lag (2007:452).

13 a § När ett godkänt delsystem skall moderniseras eller byggas om, skall en beskrivning av det planerade arbetet lämnas in till tillsynsmyndigheten. Om myndigheten bedömer att den övergripande säkerhetsnivån påverkas, får det moderniserade eller ombyggda delsystemet tas i bruk endast efter ett nytt godkännande av myndigheten. Lag (2007:452).

13 b § Järnvägsfordon skall vara märkta med en identifikationskod med en innehavarbeteckning. Tillsynsmyndigheten skall tilldela fordonet en sådan kod och en sådan beteckning i samband med att det godkänns för ibruktagande enligt 13 § och fordonsinnehavaren skall se till att fordonet märks med dessa. För fordon som redan är godkända för ibruktagande och som inte har tilldelats en identifikationskod eller innehavarbeteckning, skall fordonsinnehavaren ansöka särskilt om detta hos tillsynsmyndigheten. Lag (2007:452).

Bemyndigande

14 § Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillsynsmyndigheten får meddela föreskrifter om

1. säkerhet enligt 1-5 §§ samt om undantag från dessa bestämmelser för verksamhet vid sådana fristående järnvägsnät som avses i 1 kap. 1 a § första stycket,

1 a. säkerhetsrapport enligt 5 a § samt om undantag från denna bestämmelse för verksamhet vid sådana järnvägsnät som avses i 1 kap. 1 a §,

>>>

2. att händelser som är av betydelse för spårtrafikens säkerhet skall rapporteras också i andra fall än som anges i 6 § första stycket,
3. krav angående säkerhet, tillförlitlighet, tillgänglighet, hälsa, miljöskydd och teknisk kompatibilitet enligt 8 § första stycket,
4. tekniska specifikationer för driftskompatibilitet enligt 8 § andra stycket samt övriga villkor för projektering, byggnation, ombyggnation, modernisering, drift, underhåll och brukande av järnvägsinfrastruktur och järnvägsfordon,
5. EG-kontrollförklaring enligt 9 §,
6. EG-försäkran enligt 10 §, och
7. godkännande enligt 13 § och om undantag från kravet på godkännande, krav på nytt godkännande enligt 13 a § samt om undantag från krav på identifikationskoder och innehavarbeteckningar enligt 13 b §.

Regeringen får meddela föreskrifter om i vilka fall tillsynsmyndigheten får besluta enligt 12 §. Lag (2007:452).

3 kap. Tillstånd för järnvägsverksamhet

Tillstånd för järnvägsföretag

Tillståndskrav

1 § För att utföra järnvägstrafik krävs antingen tillstånd i form av licens och säkerhetsintyg eller, i fall som avses i 4 §, särskilt tillstånd.

Licens

2 § Licens skall beviljas den som

1. avser att tillhandahålla dragkraft och utföra järnvägstrafik,
2. har hemvist eller säte i Sverige,
3. med hänsyn till yrkeskunnande, ekonomisk förmåga och gott anseende anses vara lämplig att tillhandahålla dragkraft och utföra järnvägstrafik, samt
4. genom försäkring eller annat likvärdigt arrangemang täcker den skadeståndsskyldighet som kan uppkomma till följd av järnvägstrafik.

Licens eller annat motsvarande tillstånd utfärdat i en annan stat inom EES eller i Schweiz gäller i Sverige.

Säkerhetsintyg

3 § Säkerhetsintyg skall, uppdelat i en A-del och en B-del, beviljas järnvägsföretag som

1. kan antas komma att uppfylla kraven i 2 kap. 5 § första stycket och i föreskrifter om säkerhetsstyrningssystem som meddelats med stöd av 2 kap. 14 § 1 (A-del),

1 a. kan antas komma att uppfylla kraven i 2 kap. 1-4 §§ och 5 § andra stycket samt i föreskrifter som meddelats med stöd av 2 kap. 14 § 1 (ingår i B-del),

2. använder järnvägsfordon som uppfyller kraven i 2 kap. (ingår i B-del), samt

3. visar att försäkring eller annat likvärdigt arrangemang täcker den skadeståndsskyldighet som kan uppkomma till följd av den trafik som säkerhetsintyget gäller (ingår i B-del).

Kraven i första stycket får anpassas till verksamhetens art och omfattning. I intyget skall tillsynsmyndigheten ange hur kraven anpassats och för vilken verksamhet intyget gäller.

A-delen av ett säkerhetsintyg utfärdat i en annan stat inom EES eller i Schweiz gäller i Sverige om järnvägsföretaget här ansöker om att få utföra samma typ av transporttjänster som prövats i det intyget. Lag (2007:452).

Särskilt tillstånd

4 § Särskilt tillstånd får beviljas den som avser att inom landet utföra endast

1. persontrafik på lokal eller regional fristående järnvägsinfrastruktur,
2. regionala godstransporter,
3. trafik i samband med underhåll av järnvägsinfrastruktur, eller
4. till sin omfattning obetydlig trafik med museijärnvägsfordon eller annan liknande materiel.

Särskilt tillstånd skall endast beviljas den som uppfyller de krav som anges i 2 § första stycket och 3 § första stycket. Kraven får dock anpassas till verksamhetens art och omfattning. I tillståndet skall tillsynsmyndigheten ange hur kraven anpassats och för vilken verksamhet tillståndet gäller.

Tillstånd för verksamhetsutövare som organiserar järnvägstrafik

5 § För att organisera, men inte själv utföra, järnvägstrafik krävs tillstånd i form av auktorisation. Auktorisation krävs dock inte för Rikstrafiken.

6 § Auktorisation skall beviljas den som

1. har ett allmännyttigt eller kommersiellt intresse av att organisera järnvägstrafik, samt
2. med hänsyn till yrkeskunnande, ekonomisk förmåga och gott anseende kan anses lämplig att organisera järnvägstrafik.

>>>

Säkerhetstillstånd för infrastrukturförvaltare

7 § För att förvalta järnvägsinfrastruktur och driva anläggningar som hör till infrastrukturen krävs ett säkerhetstillstånd. Lag (2007:452).

8 § Säkerhetstillstånd enligt 7 § skall beviljas den som

1. med hänsyn till yrkeskunnande, ekonomisk förmåga och gott anseende kan anses lämplig att förvalta järnvägsinfrastruktur och driva anläggningar som hör till infrastrukturen, samt

2. kan antas komma att uppfylla kraven i 2 kap. 1-5 §§ och i föreskrifter som meddelats med stöd av 2 kap. 14 § 1.

Kraven i första stycket får anpassas till verksamhetens art och omfattning. I tillståndet skall tillsynsmyndigheten ange hur kraven anpassats och för vilken verksamhet tillståndet gäller. Lag (2007:452).

Villkor, giltighetstid och omprövning

9 § Tillsynsmyndigheten får, utom när det gäller licens, i samband med att ett tillstånd meddelas eller under tillståndets giltighetstid förena tillståndet med de villkor som behövs från säkerhetssynpunkt.

Ett tillstånd skall omprövas när verksamheten skall genomgå en väsentlig förändring. Säkerhetsintyg enligt 3 § och säkerhetstillstånd enligt 7 § skall dock omprövas minst vart femte år. Tillsynsmyndigheten får under tillståndets giltighetstid ompröva tillståndet eller villkor i det med anledning av väsentliga förändringar i föreskrifter om järnvägssäkerhet.

Tillståndshavaren är skyldig att till tillsynsmyndigheten anmäla sådana förändringar i verksamheten som kan föranleda omprövning av tillståndet eller villkoren. Lag (2007:452).

10 § Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillsynsmyndigheten får meddela föreskrifter om prövningen av säkerhetsintyg enligt 3 § och säkerhetstillstånd enligt 7 § samt om omprövning av tillstånd eller villkor enligt 9 §. Lag (2007:452).

4 kap. Redovisning av järnvägsverksamhet m.m.

1 § Järnvägsföretag skall i förekommande fall särredovisa verksamhet som avser godstransporter och förvaltning av järnvägsinfrastruktur.

Infrastrukturförvaltare skall i förekommande fall särredovisa tillhandahållande av transporttjänster.

Offentligt stöd som betalas ut till en av dessa verksamheter får endast användas i den verksamheten. Offentligt stöd som utbetalas till verksamhet som avser persontransport skall redovisas separat i den verksamheten.

1 a § Den som utför eller organiserar persontrafik enligt denna lag ska till den myndighet som regeringen bestämmer lämna de uppgifter som behövs för att myndigheten ska kunna följa och utvärdera utvecklingen av marknaden för persontrafik. Lag (2009:694).

2 § Bestämmelserna i detta kapitel gäller inte för den som utför till sin omfattning obetydlig trafik med museijärnvägsfordon eller annan liknande materiel.

3 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om den redovisningsskyldighet som avses i 1 § och den skyldighet att lämna uppgifter som avses i 1 a §. Lag (2009:694).

5 kap. Rätt att utföra och organisera trafik på järnvägsnät

Allmänt

1 § Regeringen meddelar föreskrifter om vem som, utöver vad som anges i 2, 2 a och 3 §§, har rätt att utföra eller organisera trafik på järnvägsnät som förvaltas av staten.

I fråga om andra järnvägsnät bestämmer infrastrukturförvaltaren vem som, utöver vad som anges i 2, 2 a, och 3 §§, har rätt att utföra eller organisera trafik på det järnvägsnät som förvaltaren råder över. Lag (2009:694).

Persontrafik

2 § /Upphör att gälla U:2010-10-01/

Ett järnvägsföretag med säte i en stat inom EES eller i Schweiz har rätt att utföra internationell persontrafik på svenska järnvägsnät. Lag (2009:694).

2 § /Träder i kraft I:2010-10-01/

Ett järnvägsföretag med säte i en stat inom EES eller i Schweiz har rätt att utföra persontrafik på svenska järnvägsnät. Lag (2009:693).

2 a § /Upphör att gälla U:2010-10-01/

Den som har auktorisation enligt 3 kap. 5 § och hemvist eller säte i en stat inom EES eller i Schweiz har rätt att organisera internationell persontrafik på svenska järnvägsnät. Lag (2009:694).

2 a § /Träder i kraft I:2010-10-01/

Den som har auktorisation enligt 3 kap. 5 § och hemvist eller säte i en stat inom EES eller i Schweiz har rätt att organisera internationell persontrafik på svenska järnvägsnät. Lag (2009:693).

2 b § Regeringen får meddela föreskrifter om i vilken utsträckning en trafik huvudman får utföra eller organisera persontrafik på järnvägsnät som förvaltas av staten. Lag (2009:694).

2 c § Regeringen får meddela föreskrifter om begränsningar i rätten att ta upp och lämna av passagerare på linjen mellan Stockholms centralstation och Arlanda flyg-

>>>

plats. En sådan begränsning får dock inte gälla för internationell persontrafik. Lag (2009:694).

Godstrafik

3 § Ett järnvägsföretag med säte inom EES eller i Schweiz har rätt att utföra godstrafik på svenska järnvägsnät.

Den som har auktorisation enligt 3 kap. 5 § och hemvist eller säte inom EES eller i Schweiz har rätt att organisera godstrafik på svenska järnvägsnät. Lag (2007:452).

Undantag för vissa järnvägsnät

4 § Rätten att utföra eller organisera trafik enligt 2, 2 a och 3 §§ gäller inte på lokala och regionala järnvägsnät som är fristående och enbart avsedda för person- eller museitrafik eller på järnvägsnät som inte förvaltas av staten och som endast används av infrastrukturförvaltaren för transporter av eget gods. Lag (2009:694).

Informationsskyldighet

5 § Den som utför eller organiserar persontrafik enligt denna lag ska lämna information om sitt trafikutbud till ett gemensamt system för trafikantinformation. Lag (2009:694).

Bemyndigande

6 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om den informationsskyldighet som läses i 5 §. Lag (2009:694).

6 kap. Tilldelning av infrastrukturkapacitet

Skyldigheter för infrastrukturförvaltare

Grundläggande skyldigheter

1 § En infrastrukturförvaltare är skyldig att behandla en ansökan om infrastrukturkapacitet från den som enligt 5 kap. har rätt att utföra eller organisera trafik på svenska järnvägsnät och att på ett konkurrensneutralt och icke-diskriminerande sätt mot avgift tilldela denne infrastrukturkapacitet i enlighet med bestämmelserna i denna lag.

En infrastrukturförvaltare får inte obehörigen föra vidare eller utnyttja uppgifter som sökanden i samband med ansökan tillhandahåller om sina affärs- och driftförhållanden. I det allmänna verksamheten tillämpas offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Vid tilldelandet av infrastrukturkapacitet ska förvaltaren iaktta den tidsplan för tilldelningsförfarande som regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillsynsmyndigheten föreskriver. Lag (2009:507).

2 § Den som utför eller organiserar järnvägstrafik får inte samtidigt ansvara för tilldelning av infrastrukturkapacitet eller fastställande av avgifter. Tillsynsmyndigheten får dock i enskilda fall besluta om undantag från detta, om det kan förutsättas att tilldel-

ning av infrastrukturkapacitet och fastställande av avgifter ändå kan ske på ett icke-diskriminerande sätt.

3 § En infrastrukturförvaltare skall bedöma behovet av att organisera tåglägen för olika typer av transporter, inklusive behovet av reservkapacitet. Om ansökningarna om infrastrukturkapacitet inte kan samordnas skall förvaltaren tilldela kapacitet med hjälp av avgifter eller i enlighet med prioriteringskriterier som medför ett samhällsekonomiskt effektivt utnyttjande av infrastrukturen.

Järnvägsinfrastruktur får reserveras för viss järnvägstrafik endast om det finns alternativ järnvägsinfrastruktur. Att järnvägsinfrastrukturen reserverats för viss järnvägstrafik får inte hindra annan trafik på denna järnvägsinfrastruktur om kapacitet finns tillgänglig och järnvägsfordonen har de tekniska egenskaper som krävs.

4 § En infrastrukturförvaltare skall samarbeta med andra förvaltare för att på ett effektivt sätt kunna tillhandahålla och tilldela infrastrukturkapacitet på mer än ett järnvägsnät. Behovet av tåglägen för internationell trafik skall därvid särskilt beaktas.

Beskrivning av järnvägsnät

5 § En infrastrukturförvaltare skall upprätta en beskrivning av det järnvägsnät förvaltaren råder över. Beskrivningen skall innehålla uppgifter om tillgänglig infrastruktur samt information om villkoren för att få tillträde till den och om förfaranden och kriterier för fördelning av infrastrukturkapacitet.

Beskrivningen skall upprättas efter samråd med berörda parter. Beskrivningen skall offentliggöras, uppdateras regelbundet och ändras vid behov.

Kapacitetsförstärkningsplan

6 § När järnvägsinfrastruktur har förklarats överbelastad enligt 13 § skall infrastrukturförvaltaren göra en kapacitetsanalys och en kapacitetsförstärkningsplan.

Tilldelningsförfarande

Ansökan

7 § Den som har rätt att utföra eller organisera trafik på svenska järnvägsnät kan ansöka om infrastrukturkapacitet i form av tågläge hos en infrastrukturförvaltare i enlighet med dennes beskrivning av järnvägsnätet.

Om infrastrukturkapacitet begärs på flera järnvägsnät får ansökan göras hos en av de berörda infrastrukturförvaltarna. Denne skall då begära kapacitet hos övriga infrastrukturförvaltare i enlighet med ansökan.

8 § Infrastrukturförvaltaren skall ange vilken infrastrukturkapacitet som förvaltaren önskar använda för planerade banarbeten senast vid den tidpunkt då ansökningar om infrastrukturkapacitet enligt beskrivningen av järnvägsnätet skall ha kommit in.

>>>

Kapacitetsplanering

9 § Infrastrukturförvaltaren skall ta fram ett förslag till tågplan med utgångspunkt från de ansökningar som kommit in och med beaktande av behovet av reservkapacitet. I förslaget skall även anges de tåglägen för internationell trafik som planerats med andra infrastrukturförvaltare.

Infrastrukturförvaltaren skall i så stor utsträckning som möjligt tillmötesgå alla ansökningar om infrastrukturkapacitet samt beakta den ekonomiska effekten på sökandenas verksamhet och andra förhållanden av betydelse för sökandena.

Berörda parter skall ges möjlighet att yttra sig över förslaget till tågplan. Tidsfristen för att yttra sig får inte understiga en månad.

10 § Infrastrukturförvaltaren skall genom samordning av ansökningarna söka lösa de eventuella intressekonflikter som uppstår vid kapacitetstilldelningen. Infrastrukturförvaltaren får föreslå en sökande annan infrastrukturkapacitet än den begärda.

11 § Om ansökningarna kan samordnas, skall infrastrukturförvaltaren fastställa kapacitetstilldelningen i en tågplan.

12 § Om en intressekonflikt mellan två eller flera sökande inte kan lösas, skall infrastrukturförvaltaren tillhandahålla ett förfarande för skyndsam tvistlösning.

13 § Om ansökningarna inte kan samordnas trots förfarande för samordning och tvistlösning, skall infrastrukturförvaltaren snarast förklara den del av infrastrukturen där ansökningarna är oförenliga som överbelastad och ange under vilka tider så är fallet.

Om det är uppenbart att det kommer att bli en betydande kapacitetsbrist på en del av infrastrukturen inom kommande tågplaneperiod, får infrastrukturförvaltaren förklara denna del av infrastrukturen som överbelastad, innan ett förfarande för samordning inleds enligt 10 §.

14 § Den som betalar en extra avgift enligt 7 kap. 3 § har företräde vid tilldelningen av överbelastad infrastruktur.

15 § Om möjligheten att enligt 7 kap. 3 § ta ut en extra avgift inte används eller inte leder till att det avgörs vilken sökande som skall tilldelas infrastrukturkapacitet, skall infrastrukturförvaltaren tilldela kapacitet i enlighet med de prioriteringskriterier som anges i beskrivningen av järnvägsnätet.

16 § En ansökan om tågläge inom en redan gällande tågplan skall besvaras av infrastrukturförvaltaren snarast och senast inom fem arbetsdagar.

Åtgärder vid störningar och liknande

17 § Vid störningar i järnvägstrafiken skall infrastrukturförvaltaren vidta nödvändiga åtgärder för att återställa trafiken till normala förhållanden. Om förhållandena kräver det, får infrastrukturförvaltaren i en röjnings- eller nödsituation utan förvarning och för den tid som behövs för reparationer vidta åtgärder som inte är förenliga med tidigare beslut om kapacitetstilldelning.

18 § Ett järnvägsföretag är skyldigt att vid röjnings- och nödsituationer på infrastrukturförvaltarens begäran och i enlighet med vad parterna kommer överens om ställa sådana resurser till förfogande som förvaltaren anser mest lämpliga för att återställa förhållandena till de normala.

Tågläge

19 § Ett tågläge skall tilldelas för en tågplaneperiod i taget. Den som har tilldelats ett tågläge får inte överlåta det. Ett tågläge skall inte anses som överlåtet om den som inte är järnvägsföretag anlitar ett järnvägsföretag för att utföra trafiken.

Den som har överlåtit ett tågläge får vägras tilldelning av tåglagen vid samma eller nästkommande tågplaneperiod.

20 § Den som har tilldelats ett tågläge och under en månad inte har utnyttjat tågläget i den utsträckning som anges i beskrivningen av järnvägsnätet, skall på begäran av infrastrukturförvaltaren avstå från tågläget. Detta gäller inte om det låga utnyttjandet beror på faktorer som inte är av ekonomisk art och som ligger utanför innehavarens kontroll.

Om ett tågläge inte har utnyttjats, kan detta beaktas vid en senare tilldelning av tåg-
lagen.

Ramavtal

21 § Ett avtal mellan ett järnvägsföretag eller den som har auktorisation enligt 3 kap. 5 § och en infrastrukturförvaltare om utnyttjande av infrastruktur för längre tid än en tågplaneperiod (ramavtal) kan inte göras gällande mot en annan sökande i den mån det i avtalet anges bestämda tåglagen eller avtalet på annat sätt utformats så att det utesluter andra sökandes rätt att använda infrastrukturen.

Trafikeringsavtal

22 § I samband med tilldelning av ett tågläge skall järnvägsföretaget eller den som har auktorisation enligt 3 kap. 5 § och infrastrukturförvaltaren ingå de avtal av administrativ, teknisk och ekonomisk natur som behövs för utnyttjande av tågläget (trafikeringsavtal). Avtalsvillkoren skall vara konkurrensneutrala och icke-diskriminerande.

Järnvägstrafik får inte utföras utan att trafikeringsavtal har träffats.

Tillhandahållande av tjänster

23 § Den som åt någon som har rätt att utföra eller organisera trafik på svenska järnvägsnät tillhandahåller tjänster som anges i andra stycket är skyldig att göra det på ett icke-diskriminerande sätt som medger insyn. En begäran om en sådan tjänst får avslås endast om det finns rimliga alternativ som kan användas.

De tjänster som avses i första stycket är

1. tillträde till stationer för passagerare, inklusive byggnader och övriga installationer, godsterminaler, bränsledepåer samt underhållsanläggningar och andra tekniska anläggningar som inte ingår i järnvägsinfrastrukturen, och

>>>

2. rangering och andra tågbildningsmöjligheter, uppställningsmöjligheter, drivmotorström, uppvärmning före avgång av persontåg, bränsleförsörjning samt växling och andra tjänster som utförs vid de anläggningar som anges i 1 och som är nödvändiga för att utföra trafik.

I det fall en infrastrukturförvaltare inte tillhandahåller en tjänst som avses i andra stycket skall den som tillhandahåller den huvudsakliga infrastrukturen så långt det är möjligt underlätta tillhandahållandet av tjänsten. Lag (2007:452).

Undantag för vissa infrastrukturförvaltare

24 § Vad som sägs om skyldigheter för infrastrukturförvaltare i 1 § tredje stycket samt 3, 6, 8-13, 15 och 16 §§ gäller inte förvaltare som tillhandahåller infrastrukturkapacitet som endast en ringa del av en sådan tjänst som avses i 23 §.

Tillsynsmyndigheten får besluta att även andra infrastrukturförvaltare får undantas från de skyldigheter som avses i första stycket om det kan ske utan att någon som utför eller organiserar trafik diskrimineras. Lag (2007:452).

Bemyndigande

25 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. kapacitetstilldelning enligt 1-4 §§,
 2. beskrivning av järnvägsnät enligt 5 §,
 3. genomförande av kapacitetsanalys och upprättande av kapacitetsförstärkningsplan enligt 6 §,
 4. förfarande vid ansökan om och tilldelning av kapacitet enligt 7-16 §§ (däribland fastställande av tågplan),
 5. förfarande för tillhandahållande av tjänster enligt 23 §,
 6. krav för att kunna medges undantag enligt 24 § andra stycket,
- samt
7. skyldighet för infrastrukturförvaltare att utarbeta beredskapsplaner i händelse av en allvarlig olycka eller en allvarlig störning i trafiken. Lag (2009:694).

7 kap. Avgifter

Avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastrukturen

1 § En infrastrukturförvaltare skall ta ut konkurrensneutrala och icke-diskriminerande avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastrukturen.

Marginalkostnadsbaserade avgifter

2 § Avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastrukturen skall, inom ramen för infrastrukturförvaltarens kostnader för infrastrukturen, fastställas till den kostnad som uppstår som en direkt följd av framförandet av järnvägsfordon, om inte annat följer av 3-6 §§. För infrastruktur som ingår i terminaler som inte ägs och förvaltas av staten skall dock avgift fastställas enligt 8 §. Lag (2007:452).

3 § Infrastrukturförvaltaren får för att åstadkomma ett samhällsekonomiskt effektivt utnyttjande av järnvägsinfrastrukturen ta ut en extra avgift för utnyttjandet av överbelastad infrastruktur.

Har infrastrukturförvaltaren inte gjort eller genomfört en kapacitetsförstärkningsplan enligt 6 kap. 6 § får den extra avgiften dock inte tas ut utan tillsynsmyndighetens godkännande. Sådant godkännande skall lämnas om planen inte kan genomföras på grund av omständigheter utanför förvaltarens kontroll eller om de alternativ som står till buds för att komma till rätta med överbelastningen, inte är ekonomiskt eller finansiellt rimliga.

Särskilda avgifter

4 § Infrastrukturförvaltaren får, för att uppnå kostnadstäckning, ta ut högre avgifter än som följer av 2 och 3 §§, om det är förenligt med ett samhällsekonomiskt effektivt utnyttjande av infrastrukturen. Avgifterna får inte sättas så högt att de marknadssegment som kan betala åtminstone den kostnad som uppstår som en direkt följd av framförandet av järnvägsfordon, plus ett vinstuttag som marknaden kan bära, hindras från att använda infrastrukturen.

5 § Infrastrukturförvaltaren får, på grundval av den långsiktiga kostnaden för ett särskilt infrastrukturprojekt som ökar effektiviteten i järnvägssystemet och har avslutats efter den 15 mars 1986, ta ut högre avgifter än som följer av 2 och 3 §§, om projektet inte skulle ha kommit till stånd om avgifterna hade begränsats på det sätt som följer av 2 och 3 §§.

Rabatt

6 § Infrastrukturförvaltaren får ge rabatt på avgifter för att främja utvecklingen av ny järnvägstrafik eller användningen av avsevärt underutnyttjade linjer. Rabatten skall vara tidsbegränsad och tillgänglig på lika villkor för alla användare i viss trafik.

Bokningsavgifter

7 § Infrastrukturförvaltaren får ta ut hela eller delar av avgiften för tilldelad kapacitet som inte har utnyttjats.

Avgifter för tjänster

8 § Avgifter för tjänster som tillhandahålls i samband med utnyttjande av järnvägsinfrastrukturen skall vara icke-diskriminerande. Om den som förfogar över sådana tjänster är ensam om att tillhandahålla en viss tjänst, skall avgiften beräknas utifrån kostnaden för att tillhandahålla tjänsten och efter det faktiska utnyttjande som köparen av tjänsten begär.

>>>

Avgift för museitrafik

9 § En infrastrukturförvaltare behöver inte ta ut avgift för utnyttjande av järnvägsinfrastrukturen enligt 2 § av den som på ideell grund bedriver museitrafik på järnväg. Lag (2007:452).

8 kap. Tillsyn m.m.

Allmänna bestämmelser

1 § Tillsynsmyndigheten skall utöva tillsyn över efterlevnaden av lagen och de föreskrifter och villkor som har meddelats med stöd av lagen.

2 § För tillsynen av elektriska anläggningar finns särskilda bestämmelser i ellagen (1997:857).

3 § Tillsynsmyndigheten har rätt att av den som bedriver verksamhet som omfattas av lagen på begäran

1. få sådana upplysningar och ta del av sådana handlingar som behövs för tillsynen, bedömningen av ansökningar om tillstånd och för klart definierade statistiska ändamål,
2. få tillträde till anläggningar, fordon och annan materiel, områden, lokaler och andra utrymmen, dock inte bostäder, som har anknytning till den verksamhet som berörs, samt
3. få tillgång till nödvändig personal, materiel eller liknande utan kostnad vid provkörningar och andra materielprov.

Polis- och tullmyndigheter skall lämna den hjälp som behövs för tillsynen.

Tillsynsmyndigheten får begära verkställighet hos Kronofogdemyndigheten av ett beslut som gäller åtgärder enligt första stycket. Därvid gäller bestämmelserna i utskönningsbalken om verkställighet av förpliktelser som inte avser betalningsskyldighet eller avhysning.

Infrastrukturförvaltare och sökande av infrastrukturkapacitet skall utan uppmaning bereda tillsynsmyndigheten full insyn i förhandlingar om avgifter. Lag (2006:739).

3 a § Den som bedriver verksamhet som omfattas av denna lag skall på begäran av tillsynsmyndigheten lämna sådana uppgifter om sin verksamhet som myndigheten behöver för att förse Europeiska gemenskapernas kommission och Europeiska järnvägsbyrån (ERA) med underlag i deras regelutvecklingsarbete. Lag (2007:452).

3 b § Den som bedriver verksamhet som omfattas av denna lag skall till den myndighet regeringen bestämmer lämna sådana uppgifter som behövs för förvaltningen och utvecklingen av det statliga järnvägsnätet. Lag (2007:452).

Förelägganden och förbud

4 § Tillsynsmyndigheten får meddela de förelägganden och förbud som behövs för att denna lag eller de föreskrifter eller villkor som har meddelats med stöd av lagen skall efterlevas.

Förelägganden och förbud får förenas med vite.

Har någon ålagts att betala konkurrensskadeavgift enligt 3 kap. 5 § konkurrenslagen (2008:579) eller dömts att betala vite enligt 6 kap. 2 § samma lag, får vite enligt denna lag inte dömas ut för samma förfarande. Lag (2008:602).

Återkallelse av tillstånd

5 § Tillsynsmyndigheten får återkalla ett tillstånd om

1. förutsättningarna för tillståndet inte längre uppfylls,
2. tillståndshavaren inte fullgör sina skyldigheter enligt denna lag eller enligt föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, eller
3. tillståndshavaren under minst sex månader inte använder en licens enligt 3 kap. 2 § eller under minst ett år inte använder ett annat tillstånd enligt 3 kap. Lag (2007:452).

6 § Om ett konkursförfarande eller ett ackordsförfarande har inletts mot innehavaren av ett tillstånd, skall tillsynsmyndigheten återkalla tillståndet om det finns grundad anledning att anta att en tillfredsställande finansiell omstrukturering inte kan åstadkommas inom rimlig tid.

Marknadskontroll

7 § Om det kan antas att en komponent som är nödvändig för driftskompatibilitet inte uppfyller kraven i 2 kap. 8 § första stycket, får tillsynsmyndigheten vidta åtgärder för att begränsa komponentens användningsområde, förbjuda dess vidare hantering på marknaden eller dra tillbaka den från marknaden, även om komponenten är försedd med EG-försäkran.

Om det kan antas att ett delsystem inte uppfyller kraven i 2 kap. 8 § första stycket, får tillsynsmyndigheten besluta om kompletterande kontroller av delsystemet, även om delsystemet är försett med EG-kontrollförklaring.

Register

8 § Tillsynsmyndigheten skall föra och ge offentlighet åt register över järnvägsinfrastruktur och järnvägsfordon.

Den som bedriver verksamhet som omfattas av denna lag skall till tillsynsmyndigheten lämna de uppgifter som behövs för att föra sådana register. Lag (2007:452).

Prövning av tvister

9 § Ett järnvägsföretag, en infrastrukturförvaltare eller den som har auktorisation för att organisera järnvägstrafik får till tillsynsmyndigheten hänskjuta tvister om huruvida

>>>

en infrastrukturförvaltares beslut enligt denna lag står i överensstämmelse med lagen eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen.

Tillsynsmyndigheten skall så snart som möjligt besluta i de frågor som tvisten gäller. Beslutet bör meddelas senast inom två månader från det att all relevant information i tvisten lämnats in.

Kan parterna inte komma överens om villkoren i ett trafikeringsavtal, får tillsynsmyndigheten på begäran av en part fastställa de administrativa, tekniska och ekonomiska villkor som skall gälla för den aktuella trafiken i den utsträckning det är nödvändigt för att villkoren skall uppfylla bestämmelserna i denna lag.

Prövning av internationell persontrafik

9 a § Tillsynsmyndigheten ska på begäran av berört järnvägsföretag, berörd organisation enligt 3 kap. 5 § eller berörd myndighet pröva om det främsta syftet med viss trafik är att befordra passagerare mellan stationer i skilda stater inom EES samt Schweiz. Lag (2009:694).

Bemyndigande

10 § Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillsynsmyndigheten får meddela föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas enligt 3 a § och 8 § andra stycket och om register enligt 8 § första stycket samt de föreskrifter som behövs för prövning av tvister. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas enligt 3 b §. Lag (2007:452).

9 kap. Ordning

1 § Utan infrastrukturförvaltarens eller ett järnvägsföretags tillstånd får inte någon beträda spårområdet för järnväg utom på platser där det klart framgår att allmänheten har tillträde.

2 § Alkoholdrycker får inte förtäras inom järnvägssystem. Förbudet gäller inte i fråga om förtäring av drycker vid tillåten servering och inte heller om ett järnvägsföretag eller en infrastrukturförvaltare för särskilt fall har medgett förtäringen. Med alkoholdrycker förstås spritdrycker, vin, starköl och öl i den betydelse dessa beteckningar har i alkohollagen (1994:1738).

3 § En befattningshavare i säkerhets- eller ordningstjänst vid järnvägssystem får från järnvägssystemet avlägsna den som överträder förbudet i 1 §, den som uppträder berusad eller stör ordningen och den som genom sitt uppträdande äventyrar säkerheten i järnvägsdriften. Om det är absolut nödvändigt, får befattningshavaren omhänderta sådana personer. Om så sker, skall polisen omedelbart underrättas. Omhändertagna får hållas kvar till dess att de har överlämnats till en polisman eller det inte längre finns skäl till omhändertagande, dock längst sex timmar.

En befattningshavare i säkerhets- eller ordningstjänst vid järnvägssystem får från järnvägsinfrastrukturen avlägsna den som överträder förbudet i 2 §.

4 § För att verkställa en åtgärd enligt 3 § får befattningshavaren inte använda strängare medel än förhållandena kräver.

Våld får tillgripas endast när andra medel inte hjälper. Om våld tillgrips, skall den lindrigaste form användas som kan förväntas leda till det avsedda resultatet. Våld får inte brukas längre än som är absolut nödvändigt.

10 kap. Straffbestämmelser

1 § Till böter eller fängelse i högst ett år döms den som

1. utan tillstånd driver verksamhet som är tillståndspliktig enligt denna lag,
2. av uppsåt eller grov oaktsamhet i sin verksamhet anlitar någon som inte uppfyller kraven i 2 kap. 3 § att utföra arbetsuppgifter av betydelse för säkerheten, eller använder materiel som inte uppfyller säkerhetskraven enligt 2 kap. 1 §,
3. av uppsåt eller oaktsamhet bryter mot villkor som meddelats med stöd av 3 kap. 9 §, eller
4. av uppsåt eller oaktsamhet i verksamheten använder materiel som inte har godkänts enligt 2 kap. 13 §.

Den som inte har följt ett föreläggande vid vite eller som överträtt ett vitesförbud skall inte dömas till ansvar enligt denna lag för gärning som omfattas av föreläggandet eller förbudet. Lag (2007:452).

1 a § Till böter döms den som av uppsåt eller grov oaktsamhet inte uppfyller kravet enligt 2 kap. 5 § på säkerhetsstyrningssystem eller säkerhetsbestämmelser för verksamheten. Lag (2007:452).

2 § Den som för ett maskindrivet spårfordon på järnväg efter att ha förtärt alkoholhaltiga drycker i så stor mängd att alkoholkoncentrationen under eller efter färden uppgår till minst 0,2 promille i blodet eller 0,10 milligram per liter i utandningsluften döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

Till samma straff döms också den som för ett maskindrivet spårfordon på järnväg efter att ha intagit narkotika som avses i 8 § narkotikastrafflagen (1968:64) i så stor mängd att det under eller efter färden finns något narkotiskt ämne kvar i blodet. Detta gäller dock inte om narkotikan intagits i enlighet med läkares eller annan behörig receptutfärdares ordination.

Till samma straff döms också den som för ett maskindrivet spårfordon på järnväg och då är så påverkad av alkoholhaltiga drycker att det kan antas att han eller hon inte kan framföra fordonet på ett betryggande sätt. Detsamma gäller om föraren är lika påverkad av något annat medel.

>>>

Är ett brott som avses i första, andra eller tredje stycket att anse som grovt, skall föraren dömas till fängelse i högst två år. När det bedöms om brottet är grovt skall det särskilt beaktas om

1. föraren har haft en alkoholkoncentration som uppgått till minst 1,0 promille i blodet eller 0,50 milligram per liter i utandningsluften,
2. föraren annars har varit avsevärt påverkad av alkohol eller något annat medel, eller
3. framförandet av fordonet har inneburit en påtaglig fara för trafiksäkerheten.

Den som utan att föra ett maskindrivet spårfordon vid järnväg fullgör en tjänst där det ingår uppgifter av väsentlig betydelse för säkerheten och då är så påverkad av alkohol eller något annat medel att det kan antas att han eller hon inte kan utföra dessa uppgifter på ett betryggande sätt döms till böter eller fängelse i högst två år.

3 § Den som försummar sin rapporteringsskyldighet enligt 2 kap. 6 § första stycket eller föreskrift som har meddelats enligt 2 kap. 14 § första stycket 2 döms till böter.

4 § Den som bryter mot förbudet i 9 kap. 1 § döms till penningböter.

5 § Till ansvar enligt 1 eller 3 § skall inte dömas i ringa fall.

Till ansvar enligt 1, 3 eller 4 § skall inte dömas om gärningen är belagd med straff i brottsbalken. Till ansvar enligt 4 § skall inte heller dömas om gärningen är belagd med straff i lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott.

6 § I fråga om beslag och förverkande av alkoholdrycker hos den som förtär sådana drycker i strid med 9 kap. 2 § finns bestämmelser i lagen (1958:205) om förverkande av alkoholhaltiga drycker m.m.

11 kap. Överklagande

1 § Tillsynsmyndighetens beslut i enskilt fall enligt denna lag eller enligt föreskrifter som meddelats med stöd av lagen får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

2 § Ett beslut enligt denna lag eller enligt föreskrifter som meddelats med stöd av lagen gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet. Ett beslut om återkallelse av tillstånd gäller dock inte förrän det vunnit laga kraft, om inte något annat anges i beslutet.

Övergångsbestämmelser**2004:519**

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2004. Genom lagen upphävs

a) lagen (1997:756) om tilldelning av spårkapacitet, och

b) lagen (2000:1336) om järnvägssystem för höghastighetståg.

2. Bestämmelserna om krav på godkännande enligt 2 kap. 13 § gäller inte delsystem som har tagits i bruk efter utgången av år 2000 men före den 1 juli 2004, om delsystemen ingår i det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg, så länge delsystemet inte därefter byggs om eller moderniseras.

3. Bestämmelserna i den nya lagen om krav på godkännande av delsystem och om tillstånd tillämpas inte så länge ett motsvarande godkännande eller tillstånd gäller enligt övergångsbestämmelserna till lagen (2004:518) om ändring i järnvägssäkerhetslagen (1990:1157). Bestämmelserna i 8 kap. i den nya lagen tillämpas dock från ikraftträdandet även i fall då ett godkännande eller tillstånd före ikraftträdandet har meddelats enligt järnvägssäkerhetslagen.

4. En trafik huvudman enligt lagen (1997:734) om ansvar för viss kollektiv persontrafik får till utgången av år 2006 organisera järnvägstrafik utan sådan auktorisation som föreskrivs i 3 kap. 5 §.

5. Den som vid lagens ikraftträdande bedriver verksamhet, som omfattar både att utföra eller organisera järnvägstrafik och ansvara för tilldelning av infrastrukturkapacitet eller fastställande av avgifter, får trots 6 kap. 2 § fortsätta att bedriva verksamheten längst till utgången av år 2008.

6. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillsynsmyndigheten får meddela föreskrifter om när bestämmelserna om beskrivning av järnvägsnät och tilldelningsförfarande i 6 kap. och om avgifter i 7 kap. skall tillämpas första gången. Till dess skall, såvitt gäller tilldelningsförfarande, bestämmelserna i lagen (1997:756) om tilldelning av spårkapacitet tillämpas.

7. Vid prövningen av mål och ärenden enligt lagen (1997:756) om tilldelning av spårkapacitet och lagen (2000:1336) om järnvägssystem för höghastighetståg som har anhängiggjorts före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser.

2007:452

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

2. Banverket får till utgången av juni 2008 bedriva verksamhet som infrastrukturförvaltare utan tillstånd enligt 3 kap. 7 §.

3. Den som vid ikraftträdandet har ett säkerhetsintyg enligt 3 kap. 3 § eller ett tillstånd enligt 3 kap. 7 § får fortsätta driften med stöd av dessa till utgången av år 2010.

4. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillsynsmyndigheten får meddela föreskrifter om när järnvägsfordon som vid ikraftträdandet är godkända för att tas i bruk enligt 2 kap. 13 § senast skall vara märkta med en identifikationskod med en innehavarbeteckning enligt 2 kap. 13 b §.

5. Vid prövning av mål eller ärenden som har anhängiggjorts före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter.

2008:602

1. Denna lag träder i kraft den 1 november 2008.

2. Vad som sägs i 8 kap. 4 § ska även gälla för den som ålagts att betala konkurrensskadeavgift eller dömts till att betala vite enligt konkurrenslagen (1993:20).

2009:693

1. Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2010.

2. Vid prövning av mål eller ärenden enligt 8 kap. 9 § som har anhängiggjorts före den 1 oktober 2010 gäller äldre föreskrifter.

2009:694

1. Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2009 i fråga om 1 kap. 4 §, 4 kap. 3 §, 5 kap. 2 b, 2 c och 6 §§, 6 kap. 25 § samt 8 kap. 9 a § och i övrigt den 1 oktober 2009.

2. Vid prövning av mål eller ärenden enligt 8 kap. 9 § som har anhängiggjorts före den 1 oktober 2009 gäller äldre föreskrifter.

Egna anteckningar:

[illegible]

Järnvägsförordning

SFS 2004:526

SFS 2004:526

Utfärdad: 2004-06-03. Ändring införd: t.o.m. SFS 2009:692. Omtryck: SFS 2007:453.

1 kap. Allmänna bestämmelser

Förordningens tillämpningsområde

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser om järnvägsinfrastruktur och järnvägsfordon samt om utförande och organisation av järnvägstrafik. Förordningen gäller inte för tunnelbana och spårväg.

1 a § Bestämmelserna i 3 kap. 11 § och i 5 kap. gäller inte för verksamhet vid lokala och regionala järnvägsnät som är fristående och enbart avsedda för persontrafik eller museitrafik eller för verksamhet vid järnvägsnät som inte förvaltas av staten och som endast används av infrastrukturförvaltaren för transporter av eget gods.
Förordning (2007:453).

Tillsynsmyndighet

2 § Transportstyrelsen är tillsynsmyndighet enligt järnvägslagen (2004:519).

Transportstyrelsen får meddela de verkställighetsföreskrifter som behövs för tillämpningen av järnvägslagen samt 1-3 och 5 kap. denna förordning.
Förordning (2008:1287).

Definitioner

3 § De beteckningar som används i denna förordning har samma betydelse som i järnvägslagen (2004:519). Därutöver förstås med

anmält organ: organ som anmälts enligt lagen (1992:1119) om teknisk kontroll för att bedöma överensstämmelse och lämplighet hos komponenter som är nödvändiga för driftskompatibilitet och delsystem,

chartertrafik: trafik som ingår som ett led i ett sammanhängande arrangemang, där huvudsyftet är ett annat än själva transporten,

europaisk specifikation: sådan gemensam teknisk specifikation, sådant europeiskt tekniskt godkännande eller nationell standard som genomför sådan europeisk standard som anges i artikel 1.8-12 i rådets direktiv 93/38/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av upphandlingsförfarandet för enheter som har verksamhet inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna, senast ändrat genom bilaga II till anslutningsakten för Tjeckien m.fl.,

>>>

nattågstrafik: trafik som utförs över dygnsgräns med tåg där mer än hälften av passagerarplatserna erbjuds som sov- eller liggplatser, som åtminstone under del av resan är bäddade,

transeuropeiska järnvägssystemet: de transeuropeiska järnvägssystemen för höghastighetståg och för konventionella tåg,

transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg: det järnvägssystem som beskrivs i bilaga I till rådets direktiv 96/48/EG av den 23 juli 1996 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg och som omfattar den järnvägsinfrastruktur som avses i artikel 10.2 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1692/96/EG av den 23 juli 1996 om gemenskapens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet, senast ändrat genom bilaga II till anslutningsakten för Tjeckien m.fl.,

transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg: det järnvägssystem som beskrivs i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/16/EG av den 19 mars 2001 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg och som omfattar den järnvägsinfrastruktur som avses i artikel 10.3 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1692/96/EG av den 23 juli 1996 om gemenskapens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet,

veckoslutstrafik: persontrafik under veckoslut med tidigaste avgångstid fredag kl. 12.00 och senaste avgångstid söndag kl. 24.00,

väsentliga krav: de krav som beskrivs i bilaga III till direktiv 96/48/EG eller i bilaga III till direktiv 2001/16/EG. Förordning (2009:692).

4 § Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om vilka fordon som är arbetsfordon, vilka fordon som är museijärnvägsfordon och om att vissa spåranläggningar inte anses som järnvägsinfrastruktur. Förordning (2008:1287).

2 kap. Krav på järnvägssystem m.m.

Säkerhet

1 § Transportstyrelsen skall övervaka järnvägssystemens säkerhet. Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om säkerhet vad gäller

1. materiels beskaffenhet,
2. verksamheters organisation,
3. kunskapskrav för anställda med arbetsuppgifter av betydelse för trafiksäkerheten,
4. säkerhetsstyrningssystem och verksamhetsutövares övriga säkerhetsbestämmelser som behövs för att trygga en säker verksamhet enligt 2 kap. 5 § andra stycket järnvägslagen (2004:519),

5. säkerhetsrapporter,
6. trafiksäkerhet,
7. rapportering av olyckor, olyckstillbud och andra händelser med betydelse för säkerheten utöver vad som anges i 2 kap. 6 § järnvägslagen, samt
8. beredskapsplaner.

Transportstyrelsen får också meddela föreskrifter om undantag från bestämmelserna om säkerhet i 2 kap. 1-5 a §§ järnvägslagen för verksamhet vid sådana fristående järnvägsnät som avses i 1 kap. 1 a § första stycket lagen samt från bestämmelserna om säkerhetsrapporter i 2 kap. 5 a § lagen även för verksamheter vid sådana järnvägsnät som avses i 1 kap. 1 a § andra stycket lagen.

Ytterligare föreskrifter om verksamhetsutövarens skyldighet att rapportera olyckor och olyckstillbud finns i förordningen (1990:717) om undersökning av olyckor. Förordning (2008:1287).

1 a § Transportstyrelsen ska enligt 15 b § förordningen (1990:717) om undersökning av olyckor årligen rapportera tillbaka till Statens haverikommission vilka åtgärder som vidtagits med anledning av säkerhetsrekommendationer som riktats till styrelsen under det gångna året.

Om en säkerhetsrekommendation utfärdats av en myndighet eller ett organ i ett annat land inom EES eller i Schweiz och riktats till Sverige enligt artikel 25.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG av den 29 april 2004 om säkerhet på gemenskapens järnvägar och om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag och direktiv 2001/14/EG om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (järnvägssäkerhetsdirektivet), ska Transportstyrelsen för svenskt vidkommande handha ärendet, vidta lämpliga åtgärder och rapportera tillbaka till den myndighet eller det organ som har utfärdat säkerhetsrekommendationen. Förordning (2008:1287).

2 § Frågor om namn på trafikplats för järnväg prövas av Transportstyrelsen. Innan ett namn fastställs eller ändras skall Transportstyrelsen samråda med kommunen samt med berörda infrastrukturförvaltare och järnvägsföretag. Förordning (2008:1287).

3 § Transportstyrelsen får efter samråd med Socialstyrelsen meddela ytterligare föreskrifter om hälsokraven enligt 2 kap. 3 § andra stycket järnvägslagen (2004:519) samt om hälsoundersökning enligt 2 kap. 4 § samma lag. Förordning (2008:1287).

3 a § Transportstyrelsen ska samla in information om gemensamma säkerhetsindikatorer i enlighet med artikel 5 och bilaga I till direktiv 2004/49/EG. Förordning (2008:1287).

3 b § Transportstyrelsen ska årligen upprätta och offentliggöra en rapport om sitt säkerhetsarbete inom järnvägsområdet. Rapporten ska överlämnas till Europeiska järnvägsbyrån senast den 30 september. Rapporten ska innehålla uppgifter om

>>>

1. utvecklingen av järnvägssäkerheten, med en sammanställning av gemensamma säkerhetsindikatorer i enlighet med bilaga I till direktiv 2004/49/EG,
2. mer betydelsefulla ändringar i lag, förordning eller myndighetsföreskrifter om järnvägssäkerhet,
3. utvecklingen av antalet meddelade säkerhetsintyg enligt 3 kap. 3 § järnvägslagen (2004:519) och säkerhetstillstånd enligt 3 kap. 7 § järnvägslagen, samt
4. resultat och erfarenheter från myndighetens tillsynsarbete. Förordning (2008:1287).

3 c § Transportstyrelsen ska till Europeiska gemenskapernas kommission anmäla beslutade ändringar av gällande myndighetsföreskrifter om säkerhet inom järnvägsområdet, såvida bestämmelserna inte enbart avser genomförande av EG-direktiv eller tillämpningen av sådana tekniska specifikationer för driftskompatibilitet som avses i 2 kap. 5 §. Förordning (2008:1287).

Krav på delsystem och komponenter

Inledande bestämmelse

4 § Bestämmelserna i 5-14 §§ och 15 § första stycket skall tillämpas endast på delsystem och komponenter som projekterats, byggts, byggts om eller moderniserats efter utgången av juni 2004. Bestämmelserna skall dock i tillämpliga delar även tillämpas på delsystem och komponenter som tagits i bruk dessförinnan men efter den 1 januari 2001, om de ingår i det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg.

Bestämmelserna i 5-14 §§ och 15 § första stycket gäller inte för museijärnvägsfordon eller för järnvägsfordon och järnvägsinfrastruktur vid sådana fristående järnvägsnät som avses i 1 kap. 1 a § första stycket järnvägslagen (2004:519).
Förordning (2007:453).

Väsentliga krav och tekniska specifikationer

5 § Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om specifikationer som svarar mot kraven i de tekniska specifikationer för driftskompatibilitet som offentliggjorts av Europeiska gemenskapernas kommission i Europeiska unionens officiella tidning. Därvid får styrelsen föreskriva att en bedömning enligt 2 kap. 10 § järnvägslagen (2004:519) i enlighet med den offentliggjorda specifikationen skall utföras av ett anmält organ.

Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om tekniska standarder och specifikationer som skall tillämpas i avvaktan på att tekniska specifikationer för driftskompatibilitet offentliggjorts enligt första stycket samt om övriga villkor för projektering, byggnation, ombyggnation, modernisering, drift, underhåll och brukande av järnvägsinfrastruktur och järnvägsfordon. Förordning (2008:1287).

6 § Varje delsystem för konventionella tåg och varje däri ingående komponent som är nödvändig för driftskompatibilitet skall uppfylla de väsentliga krav som anges i bilaga III till direktiv 2001/16/EG.

Varje delsystem för höghastighetståg och varje däri ingående komponent som är nödvändig för driftskompatibilitet skall uppfylla de väsentliga krav som anges i bilaga III till direktiv 96/48/EG.

7 § Varje delsystem skall överensstämma med de tekniska specifikationer för driftskompatibilitet och med de andra krav i fråga om projektering, byggnation, ombyggnation, modernisering, drift och underhåll eller brukande som Transportstyrelsen föreskriver. Förordning (2008:1287).

8 § Kontroll samt bedömning av överensstämmelse och lämplighet enligt 2 kap. 9 och 10 §§ järnvägslagen (2004:519) skall göras i enlighet med förfaranden som föreskrivs i de tekniska specifikationer för driftskompatibilitet som anges i 5 § och med relevanta europeiska specifikationer.

Innan det finns en tillämplig och offentliggjord teknisk specifikation för driftskompatibilitet eller för det fall ett visst delsystem helt eller delvis undantagits från tillämpning i antagna tekniska specifikationer för driftskompatibilitet, skall Transportstyrelsen upprätta en förteckning över de tekniska föreskrifter, standarder och specifikationer som skall användas för att uppfylla de väsentliga kraven. I förteckningen skall specifikationerna anges uppdelade per delsystem. Transportstyrelsen skall överlämna förteckningen till övriga medlemsstater inom EES, till Schweiz och till Europeiska gemenskapernas kommission. Förordning (2008:1287).

9 § Delsystem och komponenter som uppfyller kraven enligt järnvägslagen (2004:519), denna förordning och föreskrifter som meddelats med stöd av denna förordning får inte förbjudas, begränsas eller hindras från att släppas ut på marknaden eller från att tas i bruk.

10 § Transportstyrelsen får meddela ytterligare föreskrifter om bedömningsförfaranden och kontroll i samband med EG-försäkran och EG-kontrollförklaring samt om innehållet i dessa. Förordning (2008:1287).

Undantag från tekniska specifikationer

11 § Transportstyrelsen får, när det gäller delsystem som ingår i det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg eller det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg, besluta att inte tillämpa en sådan teknisk specifikation för driftskompatibilitet som avses i 5 § första stycket endast för projekt som gäller

1. en ny linje, modernisering eller ombyggnad av en befintlig linje om projektet är långt framskridet eller ett avtal om ett sådant projekt håller på att genomföras när den tekniska specifikationen för driftskompatibilitet offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning,
2. modernisering eller ombyggnad av en befintlig linje om lastprofilen, spårvidden, spåravståndet eller den elektriska spänningen i tillämpliga tekniska specifikationer för driftskompatibilitet är inkompatibla med vad som gäller för den befintliga linjen,
3. modernisering, utvidgning eller ombyggnad av en befintlig linje om användningen av tillämpliga tekniska specifikationer för driftskompatibilitet hotar projektets lönsam-

>>>

het eller driftskompatibiliteten hos det svenska järnvägssystemet, eller

4. att snabbt återupprätta järnvägsförbindelserna efter en olycka eller en naturkatastrof och tillämpliga tekniska specifikationer för driftskompatibilitet då inte kan användas av tekniska eller ekonomiska skäl. Förordning (2008:1287).

12 § Har upphävts genom förordning (2007:453).

13 § Transportstyrelsen får besluta enligt 11 § endast efter anmälan till Europeiska gemenskapernas kommission. En sådan anmälan skall innehålla ett underlag med uppgifter om vilka tekniska specifikationer för driftskompatibilitet, eller delar av en sådan teknisk specifikation, Transportstyrelsen har för avsikt att avvika från, vilka krav styrelsen i stället avser att tillämpa i syfte att på sikt nå driftskompatibilitet samt de tekniska, administrativa eller ekonomiska skäl som berättigar denna avvikelse. Förordning (2008:1287).

14 § Om Europeiska gemenskapernas kommission beslutar att inte tillåta ett undantag får beslut enligt 11 § inte meddelas. Vid beslut enligt 11 § 2 och 3 skall en rekommendation från kommissionen beaktas. Förordning (2007:453).

Nytt godkännande av moderniserade eller ombyggda delsystem

14 a § Om det enligt 13 a § järnvägslagen (2004:519) behövs ett nytt godkännande av ett delsystem som moderniseras eller byggs om, skall Transportstyrelsen besluta i vilken utsträckning sådana specifikationer för driftskompatibilitet som avses i 5 § första stycket skall tillämpas. Förordning (2008:1287).

Ibruktagande av järnvägsfordon som tidigare har godkänts i en annan stat

14 b § Ett järnvägsfordon som inte alls eller endast till viss del omfattas av krav på tekniska specifikationer för driftskompatibilitet och som har godkänts för att tas i bruk i en annan stat inom EES eller i Schweiz skall godkännas enligt 2 kap. 13 § järnvägslagen (2004:519) om fordonsinnehavaren uppvisar dokumentation som styrker att

1. fordonet har godkänts för att tas i bruk i en annan stat inom EES eller i Schweiz,
2. fordonet fungerar tekniskt och funktionellt med den järnvägsinfrastruktur det är avsett att användas på när det gäller kraftförsörjning, signalering, trafikledning, spårvidd, infrastrukturens fria rumsprofil, högsta tillåtna axellast och andra begränsningar i infrastrukturen, och
3. fordonet inte utsätter spåranläggningarna för alltför stora risker.

Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om vilka uppgifter och handlingar som skall ges in samt i vilka fall det krävs provkörning av fordonet för att myndigheten skall kunna pröva ansökan enligt första stycket. Förordning (2008:1287).

14 c § Transportstyrelsen skall meddela ett beslut om godkännande av att ta järnvägsfordon i bruk enligt 14 b § så snart som möjligt, dock senast fyra månader efter det att en fullständig ansökan getts in. Förordning (2008:1287).

Undantag från kravet på godkännande av delsystem

15 § Sådana delsystem, som enligt bilaga II till direktiv 96/48/EG eller bilaga II till direktiv 2001/16/EG motsvarar funktionellt definierade områden, behöver inte godkännas enligt 2 kap. 13 § järnvägslagen (2004:519).

Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om andra undantag från kravet på godkännande. Förordning (2008:1287).

Övriga bemyndiganden

16 § Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om

1. godkännande av att ta delsystem i bruk enligt 2 kap. 13 § järnvägslagen (2004:519),
2. krav på nytt godkännande enligt 2 kap. 13 a § järnvägslagen,
3. krav på identifikationskoder och innehavarbeteckningar enligt 2 kap. 13 b § samma lag och om undantag från kraven på identifikationskod och innehavarbeteckning, samt
4. när fordon som vid denna förordnings ikraftträdande redan är godkända att tas i bruk enligt 2 kap. 13 § järnvägslagen senast skall vara märkta med dessa koder och beteckningar. Förordning (2008:1287).

17 § Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om vilka uppgifter den som bedriver verksamhet som omfattas av järnvägslagen (2004:519) skall lämna i syfte att förse Europeiska gemenskapernas kommission och Europeiska järnvägsbyrån med underlag i deras regelutvecklingsarbete enligt 8 kap 3 a § järnvägslagen (2004:519). Förordning (2008:1287).

3 kap. Tillstånd för järnvägsverksamhet**Licens och auktorisation**

1 § Transportstyrelsen skall meddela ett beslut om licens enligt 3 kap. 2 § järnvägslagen (2004:519) så snart som möjligt, dock senast tre månader efter det att en fullständig ansökan getts in. Förordning (2008:1287).

2 § När Transportstyrelsen utfärdar eller återkallar en licens skall styrelsen omedelbart underrätta Europeiska gemenskapernas kommission om detta. Förordning (2008:1287).

3 § Om det kan konstateras att ett järnvägsföretag som beviljats licens i ett annat land inom EES eller i Schweiz inte uppfyller uppställda krav, skall Transportstyrelsen genast underrätta tillståndsmyndigheten i det land som beviljat licensen. Förordning (2008:1287).

4 § Kravet på yrkeskunnande i 3 kap. 2 § 3 järnvägslagen (2004:519) skall anses uppfyllt av den

>>>

1. som förfogar över en driftsorganisation och har nödvändiga kunskaper och relevant erfarenhet för att kunna säkerställa en säker och effektiv ledning och övervakning,
2. vars säkerhetsansvariga personal är vederbörligen kvalificerad för sina uppgifter, och
3. vars personal, järnvägsfordon och organisation kan garantera en hög säkerhetsnivå för de tjänster som kommer att utföras.

5 § Kravet på ekonomisk förmåga i 3 kap. 2 § 3 och 6 § 2 järnvägslagen (2004:519) skall anses uppfyllt av den som kan visa att denne enligt realistiska antaganden kan uppfylla sina ekonomiska skyldigheter under de närmaste 12 månaderna.

6 § Kravet på gott anseende i 3 kap. 2 § 3 och 6 § 2 järnvägslagen (2004:519) skall inte anses uppfyllt av den som varit föremål för konkursförfarande. Det skall inte heller anses uppfyllt om personer som ingår i företagets ledning har dömts för

1. allvarliga brott, inräknat ekonomiska brott,
2. allvarliga överträdelser av lagstiftning gällande transporter, eller
3. allvarlig eller upprepad underlåtenhet att uppfylla skyldigheter enligt social-, arbetsrätts- eller tulllagstiftning.

Säkerhetsintyg och säkerhetstillstånd

7 § Transportstyrelsen skall meddela ett beslut om säkerhetsintyg enligt 3 kap. 3 § järnvägslagen (2004:519) eller säkerhetstillstånd enligt 3 kap. 7 § järnvägslagen så snart som möjligt, dock senast fyra månader efter det att en fullständig ansökan getts in. Förordning (2008:1287).

8 § När Transportstyrelsen har utfärdat, förnyat, ändrat eller återkallat A-delen av ett säkerhetsintyg enligt 3 kap. 3 § järnvägslagen (2004:519), skall styrelsen senast inom en månad underrätta Europeiska järnvägsbyrån. Underrättelsen skall innehålla det berörda järnvägsföretagets namn och adress, dag för utfärdande av intyget, omfattning och giltighet av intyget samt, vid återkallelse av intyget, en motivering av beslutet. Förordning (2008:1287).

9 § Om Transportstyrelsen har återkallat B-delen av ett säkerhetsintyg enligt 3 kap. 3 § järnvägslagen (2004:519), skall styrelsen genast underrätta den säkerhetsmyndighet inom EES eller i Schweiz som har utfärdat A-delen av intyget. Förordning (2008:1287).

10 § Ett säkerhetstillstånd för infrastrukturförvaltare enligt 3 kap. 7 § järnvägslagen (2004:519) skall vara uppdelat i en A- och en B-del.

A-delen skall innehålla ett godkännande av infrastrukturförvaltarens säkerhetsstyrningssystem enligt 2 kap. 5 § första stycket järnvägslagen (2004:519) och B-delen skall innehålla ett godkännande av att de övriga krav som ställs för att få säkerhetstillstånd enligt 3 kap. 8 § järnvägslagen uppfylls. Förordning (2007:453).

11 § När Transportstyrelsen har utfärdat, förnyat, ändrat eller återkallat ett säkerhetstillstånd för infrastrukturförvaltare, skall styrelsen inom en månad underrätta Europeiska järnvägsbyrån.

Underrättelsen skall innehålla infrastrukturförvaltarens namn och adress, dag för utfärdandet av tillståndet, omfattningen och giltigheten av tillståndet samt, vid återkallelse av tillståndet, en motivering av beslutet. Förordning (2008:1287).

11 a § Transportstyrelsen ska följa marknaden för järnvägsutbildningar och snarast möjligt underrätta ansvarigt departement i Regeringskansliet (Näringsdepartementet) om det finns risk för att det kommer att saknas

1. utbildning som är nödvändig för att järnvägsföretag ska kunna få säkerhetsintyg enligt 3 kap. 3 § järnvägslagen (2004:519), eller

2. utbildning för infrastrukturförvaltare och personal hos infrastrukturförvaltare som utför uppgifter med betydelse för säkerheten enligt artikel 13.1 i direktiv 2004/49/EG. Förordning (2008:1287).

Bemyndigande

12 § Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om prövningen av säkerhetsintyg enligt 3 kap. 3 § järnvägslagen (2004:519) och säkerhetstillstånd enligt 3 kap. 7 § järnvägslagen samt om omprövning av tillstånd eller villkor enligt 3 kap. 9 § järnvägslagen. Förordning (2008:1287).

4 kap. Rätt att utföra och organisera persontrafik på järnvägsnät som förvaltas av staten

1 § SJ AB har rätt att utföra och organisera persontrafik på järnvägsnät som förvaltas av staten.

A-Banan Projekt Aktiebolag har rätt att utföra och organisera persontrafik mellan Stockholms centralstation och Rosersberg. A-Banan Projekt Aktiebolag har rätt att efter regeringens medgivande överföra denna rätt att utföra persontrafik till annan. Förordning (2009:692).

1 a § Järnvägsföretag har rätt att utföra och organisera nattågs-, charter- och veckoslutstrafik på järnvägsnät som förvaltas av staten. Järnvägsföretag har även rätt att utföra och organisera helgtrafik under de tider som framgår av bilagan till denna förordning.

Den som har auktorisation enligt 3 kap. 5 § järnvägslagen (2004:519) har rätt att organisera sådan trafik som avses i första stycket. För trafik huvudmans trafikeringsrätt gäller dock i stället 3 §. Förordning (2009:692).

1 b § Endast A-Banan Projekt AB eller det företag som detta bolag enligt 1 § har överfört sin trafikeringsrätt till, har rätt att ta upp och lämna av passagerare som reser till

>>>

eller från Arlanda flygplats på sträckan mellan Stockholms centralstation och Arlanda flygplats.

Begränsningen enligt första stycket gäller dock inte för den som utför internationell persontrafik. Begränsningen gäller inte heller för den som utför annan trafik om det företag som enligt första stycket har trafikeringsrätten ger sitt samtycke till denna. Förordning (2009:692).

2 § Rikstrafiken har rätt att organisera persontrafik som skall upphandlas enligt 5 § på järnvägsnät som förvaltas av staten.

3 § En trafik huvudman har rätt att inom länet utföra och organisera lokal och regional persontrafik på järnvägsnät som förvaltas av staten. Regeringen får besluta att en trafik huvudman även får utföra och organisera persontrafik i angränsande län om det kan antas dels att den lokala och regionala trafiken därigenom skulle förbättras för trafikanterna, dels att detta inte skulle leda till ett mindre effektivt totalt utnyttjande av järnvägsinfrastrukturen.

Om förutsättningarna för att bedriva kommersiell persontrafik eller av staten upphandlad trafik inte väsentligen påverkas, kan regeringen besluta att trafik huvudmän i olika län som samverkar i fråga om persontrafik inom länen skall ha gemensam rätt att utföra och organisera denna trafik.

4 § Om SJ AB eller trafik huvudmännen inte ansöker om infrastrukturkapacitet för persontrafik på en del av järnvägsnät som förvaltas av staten, får regeringen besluta att annan får utföra och organisera persontrafik på denna del.

Banverket får besluta att även annan får bedriva till sin omfattning obetydlig persontrafik, såsom trafik med museijärnvägsfordon, på järnvägsnät som förvaltas av staten.

5 § Regeringen kan besluta att sådan persontrafik på järnvägsnät som förvaltas av staten, som inte är lokal eller regional och för vilken det saknas förutsättningar för kommersiell drift, skall upphandlas. När ett avtal om upphandlad persontrafik upphör att gälla avgör regeringen om trafiken skall upphandlas på nytt.

Den som staten har upphandlat persontrafik från har rätt att utföra och organisera den upphandlade trafiken.

5 kap. Tillträde till järnvägsnät

Beskrivning av järnvägsnät

1 § En beskrivning av järnvägsnät enligt 6 kap. 5 § järnvägslagen (2004:519) skall bland annat innehålla

1. uppgift om beskaffenheten hos infrastrukturen,
2. uppgift om vilka krav som ställs på järnvägsfordon för att få nyttjas på infrastrukturen,

3. principer för avgifter och taxor,
4. principer för kapacitetstilldelningen,
5. uppgift om inom vilken tid och på vilket sätt ansökan om kapacitet skall göras,
6. principer för samordning,
7. uppgift om i vilken utsträckning tåglägen skall utnyttjas och hur tidigare utnyttjandegrad av tåglägen beaktas vid tilldelningen,
8. planerade banarbeten, och
9. uppgift om att infrastruktur reserverats för viss järnvägstrafik.

Prioriteringskriterier i beskrivningen skall vara utformade så att de medger ett effektivt utnyttjande av infrastrukturen, varvid betydelsen av snabba godstransporter särskilt skall beaktas.

1 a § Transportstyrelsen får för infrastrukturförvaltare som omfattas av 6 kap. 24 § järnvägslagen (2004:519) meddela föreskrifter om undantag från de krav som uppställs på en järnvägsnätsbeskrivning enligt 1 §. Förordning (2008:1287).

2 § Beskrivningen av järnvägsnät skall offentliggöras senast fyra månader innan tidsfristen för ansökan om infrastrukturkapacitet löper ut.

Tidsplan för tilldelningsförfarandet

3 § En infrastrukturförvaltare skall upprätta en tågplan en gång per kalenderår.

4 § Tågplanen skall börja gälla klockan 24.00 den andra lördagen i december. Om en ändring eller justering av tågplan genomförs därefter skall denna ändring genomföras klockan 24.00 den andra lördagen i juni och vid sådana andra tidpunkter mellan dessa datum som behövs. Infrastrukturförvaltarna får komma överens om datum och skall informera Transportstyrelsen om överenskommelsen. Styrelsen skall underrätta Europeiska gemenskapernas kommission om överenskommelsen, om ändringen kan påverka internationell trafik. Förordning (2008:1287).

5 § Sista ansökningsdagen för ansökan om infrastrukturkapacitet får inte infalla tidigare än tolv månader innan tågplanen börjar gälla.

6 § En infrastrukturförvaltare skall i samarbete med övriga infrastrukturförvaltare ha organiserat preliminära tåglägen för internationell trafik enligt 6 kap. 4 § järnvägslagen (2004:519) senast elva månader innan tågplanen börjar gälla.

7 § En infrastrukturförvaltare skall utarbeta ett förslag till tågplan senast fyra månader efter det att tidsfristen för ansökan löpt ut.

>>>

Kapacitetsanalys och kapacitetsförstärkningsplan

8 § En kapacitetsanalys enligt 6 kap. 6 § järnvägslagen (2004:519) skall innehålla en identifiering av de brister som orsakar överbelastning på infrastrukturen samt förslag på metoder för att åtgärda dessa brister.

Analysen skall vara avslutad inom sex månader efter det att infrastrukturen har förklarats som överbelastad enligt 6 kap. 13 § järnvägslagen. Analysen skall genast ges in till Transportstyrelsen. Förordning (2008:1287).

9 § Infrastrukturförvaltaren skall senast sex månader efter det att kapacitetsanalysen avslutats presentera en kapacitetsförstärkningsplan och genast ge in den till Transportstyrelsen. Planen skall upprättas efter samråd med dem som använder den överbelastade infrastrukturen och skall ange

1. orsakerna till överbelastning,
2. den sannolika framtida trafikutvecklingen,
3. hinder för infrastrukturutveckling, samt
4. alternativ och kostnader för kapacitetsförstärkning, inklusive sannolika ändringar av tillträdesavgifter.

Kapacitetsförstärkningsplanen skall också innehålla en kostnads- och nyttoanalys för möjliga åtgärder samt uppgift om vilka åtgärder infrastrukturförvaltaren utifrån denna analys avser att vidta samt en tidsplan för detta arbete.

Om det finns en upprättad kapacitetsförstärkningsplan och denna plan håller på att genomföras behöver någon ny kapacitetsanalys och kapacitetsförstärkningsplan inte göras. Förordning (2008:1287).

Bemyndigande

10 § Transportstyrelsen får meddela ytterligare föreskrifter om

1. beskrivningen av järnvägsnät,
2. tidsplanen för tilldelningen,
3. tågplanen,
4. kapacitetsanalysen,
5. kapacitetsförstärkningsplanen,
6. förfarandet vid ansökningar om kapacitet och om kapacitetstilldelningen i övrigt,
7. förfarandet för tillhandahållande av tjänster, samt

8. kraven för att infrastrukturförvaltare ska kunna medges lätnader enligt 6 kap. 24 § andra stycket järnvägslagen (2004:519). Förordning (2009:692).

6 kap. Övrigt

Redovisning av järnvägsverksamhet

1 § Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om bokföring och redovisning av järnvägsverksamhet enligt 4 kap. 1 § järnvägslagen (2004:519). Förordning (2008:1287).

Uppföljning av marknaden för persontrafik

1 a § Transportstyrelsen ska samla in de uppgifter som behövs för att följa och utvärdera utvecklingen av marknaden för persontrafik enligt 4 kap. 1 a § järnvägslagen (2004:519).

Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om företagens skyldighet att lämna sådana uppgifter som avses i första stycket. Förordning (2009:692).

Avgifter

2 § Banverket får ta ut avgifter enligt 7 kap. järnvägslagen (2004:519).

Underhåll, nedläggning och upplåtelse av järnvägsnät som förvaltas av staten

Överföring

3 § Om ägaren till en järnvägsspåranläggning begär det, får Banverket besluta att anläggningen eller del av den skall förvaltas av staten genom Banverket.

Innan beslut fattas, skall Banverket samråda med berörda länsstyrelser, trafikhuvudmän och andra spårinnehavare som berörs.

Underhåll

4 § Banverkets underhåll av del av järnvägsnät som förvaltas av staten får upphöra när trafiken är av endast obetydlig omfattning.

Innan Banverket beslutar om att underhållet skall upphöra, skall verket samråda med berörda länsstyrelser, kommuner, trafikhuvudmän och järnvägsföretag.

5 § Banverket får besluta att återuppta underhållet av del av järnvägsnät som förvaltas av staten om det kan antas att trafik kommer att drivas på järnvägarna i tillräcklig omfattning.

Innan Banverket beslutar om att underhållet skall återupptas, skall verket samråda med berörda länsstyrelser, kommuner, trafikhuvudmän och järnvägsföretag.

Nedläggning

6 § Banverket får besluta att del av järnvägsnät som förvaltas av staten och som inte underhålls skall läggas ner. Beslut om nedläggning får fattas först tre år efter beslutet om att Banverkets underhåll skall upphöra.

>>>

Innan Banverket beslutar om nedläggning, skall verket samråda med Försvarsmakten och övriga berörda totalförsvarsmyndigheter samt med de järnvägsföretag som bedriver eller har bedrivit trafik på den aktuella delen av järnvägsnätet under det senaste året.

Upplåtelse

7 § Om Banverket inte avser att underhålla en del av järnvägsnät som förvaltas av staten, får verket upplåta den delen med nyttjanderätt. Innan upplåtelse sker, skall Banverket samråda med berörda länsstyrelser, kommuner, trafikhuvudmän och järnvägsföretag.

Som villkor för upplåtelsen skall gälla att nyttjanderättshavaren skall överta ansvaret för underhållet av den upplåtna delen och för de investeringar som behövs för nyttjandet samt ansvaret som järnvägens innehavare enligt järnvägstrafiklagen (1985:192).

För att utföra uppgifter som infrastrukturförvaltare krävs säkerhetstillstånd enligt 3 kap. 7 § järnvägslagen (2004:519). Förordning (2007:453).

Bemyndiganden m.m.

8 § Banverket får meddela de verkställighetsföreskrifter som behövs för tillämpningen av 3-7 §§.

8 a § Den som bedriver verksamhet som omfattas av järnvägslagen (2004:519) skall till Banverket lämna sådana uppgifter som behövs för förvaltningen och utvecklingen av det statliga järnvägsnätet enligt 8 kap. 3 b § järnvägslagen.

Banverket får meddela föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas enligt första stycket samt sådana verkställighetsföreskrifter som behövs för tillämpningen. Förordning (2007:453).

Trafikantinformation

8 b § Banverket får efter samråd med Rikstrafiken och Konkurrensverket meddela föreskrifter om den information som den som utför persontrafik ska lämna om sitt trafikutbud enligt 5 kap. 5 § järnvägslagen (2004:519) samt till vilket organ eller myndighet uppgifterna ska lämnas. Förordning (2009:692).

Marknadskontroll

9 § Transportstyrelsen skall underrätta Europeiska gemenskapernas kommission om att åtgärder vidtagits trots förekomsten av EG-försäkran eller EG-kontrollförklaring enligt 8 kap. 7 § järnvägslagen (2004:519). I underrättelsen skall Transportstyrelsen ange skälen till beslutet.

Om underrättelsen avser komponenter skall Transportstyrelsen särskilt ange om åtgärden beror på

1. att de väsentliga kraven inte har uppfyllts,
2. att de europeiska specifikationerna tillämpats på ett felaktigt sätt, eller

3. att de europeiska specifikationerna är otillräckliga. Förordning (2008:1287).

Register

10 § De register över infrastruktur och järnvägsfordon som avses i 8 kap. 8 § järnvägslagen (2004:519) skall för varje delsystem, eller del av delsystem, innehålla uppgifter om de viktigaste egenskaperna och deras överensstämmelse med de egenskaper som föreskrivs i de tekniska specifikationer för driftskompatibilitet som avses i 2 kap. 5 § första stycket.

En kopia av dessa register skall överlämnas till berörda stater och till europeiska organ som har till uppgift att utarbeta tekniska specifikationer för driftskompatibilitet.

Transportstyrelsen får meddela ytterligare föreskrifter om registren. Förordning (2008:1287).

11 § Har upphävts genom förordning (2007:453).

Prövning av tvister

12 § Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om förfarandet för att enligt 8 kap. 9 § järnvägslagen (2004:519) hänskjuta tvister om infrastrukturförvaltares beslut till styrelsen. Förordning (2008:1287).

12 a § Transportstyrelsen ska vara prövningsmyndighet enligt 13 § lagen (1945:119) om stängelseskyldighet för järnväg m.m. Förordning (2008:1287).

Överklagande

13 § Banverkets beslut i frågor som avses i 6 § får överklagas hos regeringen. Övriga beslut av Banverket i frågor enligt järnvägslagen (2004:519) eller denna förordning får inte överklagas.

I järnvägslagen (2004:519) finns bestämmelser om överklagande av tillsynsmyndighetens beslut.

Bilaga

Helgtrafik 2009-2011

Helg	Datum	År	Veckodag	Tidigaste avgång kl.	Senaste avgång kl.
Jul/nyår	23/12	2009	O	12:00	
	10/1	2010	S		24:00
Påsk	1/4	2010	To	12:00	
	5/4	2010	M		24:00
Kristi himmelsfärd	12/5	2010	O	12:00	
	16/5	2010	S		24:00
Midsommar	24/6	2010	To	12:00	
	27/6	2010	S		24:00

>>>

Helg	Datum	År	Veckodag	Tidigaste avgång kl.	Senaste avgång kl.
Jul/nyår	23/12	2010	To	12:00	
	9/1	2011	S		24:00
Påsk	21/4	2011	To	12:00	
	25/4	2011	M		24:00
Kristi himmelsfärd	1/6	2011	O	12:00	
Nationaldagen	6/6	2011	M		24:00
Midsommar	23/6	2011	To	12:00	
	26/6	2011	S		24:00

Förordning (2009:692).

Övergångsbestämmelser 2004:526

1. Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2004.
2. Genom förordningen upphävs
 - a) förordningen (1996:734) om statens spåranläggningar,
 - b) förordningen (1997:757) om tilldelning av spårkapacitet,
 - c) förordningen (1998:1827) om avgifter för trafik på statens spåranläggningar m.m., och
 - d) förordningen (2000:1339) om järnvägssystem för höghastighetståg.
3. Ett beslut enligt 11, 12 eller 15 § förordningen om statens spåranläggningar som regeringen meddelat före ikraftträdandet gäller som ett beslut enligt de nya föreskrifterna.
4. Ett beslut enligt 14 § första stycket förordningen om statens spåranläggningar som Tågtrafikledningen meddelat före ikraftträdandet gäller som ett regeringens beslut enligt de nya föreskrifterna och ett beslut enligt 14 § andra stycket i samma förordning gäller som ett Banverkets beslut enligt de nya föreskrifterna.
5. Ett beslut enligt 14 § andra stycket förordningen om statens spåranläggningar som Tågtrafikledningen meddelat före ikraftträdandet gäller som ett Banverkets beslut enligt de nya föreskrifterna.
6. Järnvägsstyrelsen får meddela föreskrifter om när bestämmelserna om beskrivning av järnvägsnät och tilldelningsförfarande i 6 kap. järnvägslagen (2004:519) och 5 kap. denna förordning samt bestämmelserna om avgifter i 7 kap. järnvägslagen skall tillämpas första gången. Till dess skall bestämmelserna i förordningen om statens spåranläggningar, förordningen om tilldelning av spårkapacitet och förordningen om avgifter för trafik på statens spåranläggningar m.m. tillämpas.
7. Vid prövningen av mål och ärenden enligt förordningen om statens spåranläggningar, förordningen om tilldelning av spårkapacitet, förordningen om avgifter för trafik på statens spåranläggningar m.m., och förordningen om järnvägssystem för höghastighetståg som anhängiggjorts före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser.

2007:121

Denna förordning träder i kraft den 30 april 2007.

Bestämmelserna skall dock tillämpas för tid från och med den 1 april 2007.

2007:453

1. Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2007.

2. Vid prövning av mål eller ärenden som har anhängiggjorts före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser.

Järnvägsstyrelsens föreskrifter om säkerhetsstyrningssystem och övriga säkerhetsbestämmelser för järnvägsföretag

JvSFS
2007:1

JvSFS 2007:1

Beslutade den 17 augusti 2007. Ändring införd JvSFS 2008:19.

Järnvägsstyrelsen föreskriver¹ med stöd av 2 kap. 1 § järnvägsförordningen (2004:526) följande.

Tillämpningsområde och definitioner

1 § Dessa föreskrifter innehåller bestämmelser om säkerhetsstyrningssystem och övriga säkerhetsbestämmelser för järnvägsföretag enligt 2 kap. 5 § järnvägslagen (2004:519).

2 § Bestämmelserna i 5 §, 7 § första stycket d, e och andra stycket samt 11 § gäller inte järnvägsföretag som enbart är verksamma vid järnvägsnät som inte förvaltas av staten, om järnvägsnätet

1. endast används av infrastrukturförvaltaren för transporter av eget gods,
2. trafikeras med en hastighet om högst 30 kilometer i timmen,
3. inte samtidigt trafikeras med fler än ett järnvägsfordon eller ett dragfordon sammankopplat med andra fordon,
4. saknar broar och tunnlar samt plankorsningar där spåret korsas av gata eller väg som är upplåten för allmän trafik, samt
5. är utrustat med tekniskt skydd som förhindrar att järnvägsfordon rullar ut på annan infrastrukturförvaltares spår.

3 § De beteckningar som används i dessa föreskrifter har samma betydelse som i järnvägslagen och i järnvägsförordningen. Därutöver förstås med *riskanalys*: en systematisk identifiering och värdering av riskkällor i ett definierat system enligt en etablerad metod, *systemrevision*: en systematisk undersökning för att avgöra om säkerhetspåverkande aktiviteter och tillhörande resultat överensstämmer med vad som planerats och om aktiviteterna genomförts på ett effektivt sätt och är lämpliga för att nå målen, *TSD*: tekniska specifikationer för driftskompatibilitet.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG av den 29 april 2004 om säkerhet på gemenskapens järnvägar och om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag och direktiv 2001/14/EG om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (järnvägssäkerhetsdirektivet). EUT L 220, 21.6.2004, s. 16, Celex 32004L0049R(01).

>>>

Säkerhetsstyrningssystem

Grunder och mål

4 § Säkerhetsstyrningssystemet ska vara grundat på en säkerhetspolitik som är beslutad av järnvägsföretagets verkställande ledning och väl känd av berörd personal. Ledningen ansvarar för att järnvägsverksamheten omfattas av ett säkerhetsstyrningssystem.

5 § Säkerhetsstyrningssystemet ska utgå ifrån kvalitativa och kvantitativa mål för hur säkerheten ska upprätthållas och förbättras. Målen ska gå att koppla till resultatet av säkerhetsarbetet.

Syfte

6 § Genom säkerhetsstyrningssystemet ska de risker som verksamheten ger upphov till, inklusive risker hos anlitade entreprenörer, kunna hanteras på ett betryggande sätt.

Omfattning

7 § Ett säkerhetsstyrningssystem ska bestå minst av följande delar:

- a) en tydlig och väl känd fördelning av ansvar, arbetsuppgifter och befogenheter för dem som leder, utför eller kontrollerar arbete som påverkar säkerheten samt en beskrivning av hur dessa ska samråda och samarbeta,
- b) förfaranden som säkerställer att representanter för berörd personal involveras i planeringen och utvecklingen av säkerhetsarbetet,
- c) förfaranden som säkerställer att de som utför säkerhetsrelaterade arbetsuppgifter är lämpliga och har rätt kompetens för sina uppgifter,
- d) handlingsplaner som visar hur målen enligt 5 § ska uppnås,
- e) förfaranden som säkerställer att de tekniska, drifts- och underhållsmässiga samt säkerhetsmässiga krav i TSD som beslutats av Europeiska gemenskapernas kommission och som gäller där organisationen är verksam identifieras och efterlevs,
- f) förfaranden som säkerställer att de nationella säkerhetsbestämmelser, andra relevanta bestämmelser och myndighetsbeslut som gäller där organisationen är verksam identifieras och efterlevs,
- g) förfaranden som säkerställer att det vid tekniska, drifts- och underhållsmässiga eller organisatoriska förändringar i verksamheten görs en bedömning av om den planerade förändringen påverkar trafiksäkerheten,
- h) förfaranden som säkerställer att de bedömningar enligt g som leder till slutsatsen att en förändring kan påverka trafiksäkerheten resulterar i en riskanalys,
- i) förfaranden som säkerställer att bedömningar enligt g samt riskanalyser dokumenteras och att resultaten av utförda riskanalyser leder till nödvändiga åtgärder för att hantera risken,
- j) förfaranden som säkerställer att olyckor, tillbud och andra avvikelser identifieras och rapporteras snabbt, dokumenteras, utreds och analyseras samt att nödvändiga förebyggande åtgärder vidtas,
- k) förfaranden för nödsituationer som samordnats med relevanta myndigheter, samt
- l) förfaranden som säkerställer att information som är vital för säkerheten

tas in, dokumenteras, arkiveras, och kontrolleras samt förmedlas till och behandlas på relevant nivå inom organisationen, och förmedlas till andra aktörer som är verksamma på samma järnvägsnät.

Förfaranden enligt k ska baseras på analyser enligt h och j samt säkerställas genom regelbundna övningar.

Säkerhetsstyrningssystemets delar får anpassas till den utövade verksamhetens art och omfattning.

Hantering av gemensamma risker

8 § Järnvägsföretag ska samråda med andra aktörer som verkar inom samma järnvägsnät så att det säkerställs att gemensamma risker hanteras på ett tryggt sätt.

Dokumentation och utvärdering

9 § Säkerhetsstyrningssystemets delar enligt 7 § ska dokumenteras. Förfaranden enligt 7 § första stycket k ska anges i beredskapsplaner.

Dokumentationen ska hållas aktuell och vara känd i järnvägsföretaget samt vara lätt tillgänglig för berörd personal.

Av dokumenten ska tydligt framgå version, ansvarig utgivare och datum.

Det ska finnas en förteckning över vilka dokument som ingår i säkerhetsstyrningssystemet. Förteckningen ska hållas aktuell och tydligt ange vilken som är den senaste versionen av respektive dokument.

10 § Säkerhetsstyrningssystemet får inordnas i verksamhetens övergripande kvalitetssystem, men ska då vara dokumenterat på ett sådant sätt att det enkelt går att ta del av relevanta delar.

11 § Säkerhetsstyrningssystemet ska utvärderas genom regelbundna interna systemrevisioner enligt en dokumenterad plan. Resultatet av en systemrevision ska dokumenteras.

Övriga säkerhetsbestämmelser

12 § Järnvägsföretag ska utöver bestämmelserna i 7 § ha de övriga säkerhetsbestämmelser som behövs för att trygga en säker verksamhet om:

- a) bedrivande av trafik och arbeten på spåret,
 - b) hälsoundersökning och hälsotillstånd för personal med arbetsuppgifter av betydelse för trafiksäkerheten,
 - c) kompetens och utbildning för personal med arbetsuppgifter av betydelse för trafiksäkerheten,
 - d) besiktning, funktionskontroll och underhåll av fordon, samt
 - e) lastning av fordon, inklusive bestämmelser om lastsäkring.
- Säkerhetsbestämmelserna behöver bara innehålla sådant som är relevant för den verksamhet som utövas.

13 § Säkerhetsbestämmelserna enligt 12 § ska dokumenteras.

Dokumentationen ska hållas aktuell och vara känd i järnvägsföretaget samt vara lätt tillgänglig för berörd personal.

Av dokumenten ska tydligt framgå version, ansvarig utgivare och datum.

>>>

Det ska finnas en förteckning över säkerhetsbestämmelserna. Förteckningen ska hållas aktuell och tydligt ange vilken som är den senaste versionen av respektive dokument.

Undantag från föreskrifterna

14 § Undantag från dessa föreskrifter meddelas av Transportstyrelsen.

Dessa föreskrifter träder i kraft den 5 september 2007.

Enligt Järnvägsstyrelsens föreskrifter beslutade den 17 augusti 2007 om upphävande av vissa föreskrifter utfärdade av Järnvägsinspektionen upphör Järnvägsinspektionens föreskrifter (BV-FS 2000:2) om säkerhetsordning samt Järnvägsinspektionens föreskrifter (BV-FS 1996:1) om internkontroll genom säkerhetsstyrning att gälla den 5 september 2007. Äldre bestämmelser gäller dock för den som har ett säkerhetsintyg eller ett tillstånd att driva järnvägsspårtrafik som har utfärdats före den 1 juli 2007.

Järnvägsstyrelsens föreskrifter om säkerhetsstyrningssystem och övriga säkerhetsbestämmelser för infrastrukturförvaltare

JvSFS
2007:2

Beslutade den 17 augusti 2007. Ändring införd JvSFS 2008:24.

JvSFS 2007:2

Järnvägsstyrelsen föreskriver¹ med stöd av 2 kap. 1 § järnvägsförordningen (2004:526) följande

Tillämpningsområde och definitioner

1 § Dessa föreskrifter innehåller bestämmelser om säkerhetsstyrningssystem och övriga säkerhetsbestämmelser för infrastrukturförvaltare enligt 2 kap. 5 § järnvägslagen (2004:519).

2 § Bestämmelserna i 5 §, 7 § första stycket d, e och andra stycket samt 11 § gäller inte andra infrastrukturförvaltare än staten, om förvaltarens järnvägsnät

1. endast används av infrastrukturförvaltaren för transporter av eget gods,
2. trafikeras med en hastighet om högst 30 kilometer i timmen,
3. inte samtidigt trafikeras med fler än ett järnvägsfordon eller ett dragfordon sammankopplat med andra fordon,
4. saknar broar och tunnlar samt plankorsningar där spåret korsas av gata eller väg som är upplåten för allmän trafik, samt
5. är utrustat med tekniskt skydd som förhindrar att järnvägsfordon rullar ut på annan infrastrukturförvaltares spår.

3 § De beteckningar som används i dessa föreskrifter har samma betydelse som i järnvägslagen och i järnvägsförordningen. Därutöver förstås med *riskanalys*: en systematisk identifiering och värdering av riskkällor i ett definierat system enligt en etablerad metod, *systemrevision*: en systematisk undersökning för att avgöra om säkerhetspåverkande aktiviteter och tillhörande resultat överensstämmer med vad som planerats och om aktiviteterna genomförts på ett effektivt sätt och är lämpliga för att nå målen, *TSD*: tekniska specifikationer för driftskompatibilitet.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG av den 29 april 2004 om säkerhet på gemenskapens järnvägar och om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag och direktiv 2001/14/EG om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (järnvägssäkerhetsdirektivet). EUT L 220, 21.6.2004, s. 16, Celex 32004L0049R(01).

>>>

Säkerhetsstyrningssystem

Grunder och mål

4 § Säkerhetsstyrningssystemet ska vara grundat på en säkerhetspolitik som är beslutad av infrastrukturförvaltarens verkställande ledning och väl känd av berörd personal. Ledningen ansvarar för att infrastrukturförvaltningen omfattas av ett säkerhetsstyrningssystem.

5 § Säkerhetsstyrningssystemet ska utgå ifrån kvalitativa och kvantitativa mål för hur säkerheten ska upprätthållas och förbättras. Målen ska gå att koppla till resultatet av säkerhetsarbetet.

Syfte

6 § Genom säkerhetsstyrningssystemet ska de risker som verksamheten ger upphov till, inklusive risker hos anlitade entreprenörer, kunna hanteras på ett betryggande sätt.

Systemet ska vara utformat så att effekterna av den trafik som bedrivs på järnvägsnätet av olika järnvägsföretag beaktas. Det ska vidare vara utformat så att det skapas förutsättningar för de järnvägsföretag som bedriver trafik på järnvägsnätet att bedriva denna i enlighet med TSD som beslutats av Europeiska gemenskapernas kommission, svenska säkerhetsbestämmelser och de villkor som föreskrivs i respektive järnvägsföretags säkerhetsintyg.

Omfattning

7 § Ett säkerhetsstyrningssystem ska bestå minst av följande delar:

- a) en tydlig och väl känd fördelning av ansvar, arbetsuppgifter och befogenheter för dem som leder, utför eller kontrollerar arbete som påverkar säkerheten samt en beskrivning av hur dessa ska samråda och samarbeta,
- b) förfaranden som säkerställer att representanter för berörd personal involveras i planeringen och utvecklingen av säkerhetsarbetet,
- c) förfaranden som säkerställer att de som utför säkerhetsrelaterade arbetsuppgifter är lämpliga och har rätt kompetens för sina uppgifter,
- d) handlingsplaner som visar hur målen enligt 5 § ska uppnås,
- e) förfaranden som säkerställer att de tekniska, drifts- och underhållsmässiga samt säkerhetsmässiga krav i TSD som beslutats av Europeiska gemenskapernas kommission och som gäller där organisationen är verksam identifieras och efterlevs,
- f) förfaranden som säkerställer att de nationella säkerhetsbestämmelser, andra relevanta bestämmelser och myndighetsbeslut som gäller där organisationen är verksam identifieras och efterlevs,
- g) förfaranden som säkerställer att det vid tekniska, drifts- och underhållsmässiga eller organisatoriska förändringar i verksamheten görs en bedömning av om den planerade förändringen påverkar trafiksäkerheten,
- h) förfaranden som säkerställer att de bedömningar enligt g som leder till slutsatsen att en förändring kan påverka trafiksäkerheten resulterar i en riskanalys,
- i) förfaranden som säkerställer att bedömningar enligt g samt riskanalyser dokumenteras och att resultaten av utförda riskanalyser leder till nödvändiga åtgärder för att hantera risken,

j) förfaranden som säkerställer att olyckor, tillbud och andra avvikelser identifieras och rapporteras snabbt, dokumenteras, utreds och analyseras samt att nödvändiga förebyggande åtgärder vidtas,

k) förfaranden för nödsituationer som samordnats med relevanta myndigheter, samt

l) förfaranden som säkerställer att information som är vital för säkerheten tas in, dokumenteras, arkiveras och kontrolleras samt förmedlas till och behandlas på relevant nivå inom organisationen, och förmedlas till de järnvägsföretag som är verksamma på förvaltarens järnvägsnät.

Förfaranden enligt k ska baseras på analyser enligt h och j samt säkerställas genom regelbundna övningar.

Säkerhetsstyrningssystemets delar får anpassas till den utövade verksamhetens art och omfattning.

Hantering av gemensamma risker

8 § Infrastrukturförvaltare ska samråda med de järnvägsföretag som är verksamma på förvaltarens järnvägsnät samt med förvaltare av angränsande järnvägsnät så att gemensamma risker hanteras på ett betryggande sätt.

Dokumentation och utvärdering

9 § Säkerhetsstyrningssystemets delar enligt 7 § ska dokumenteras.

Förfaranden enligt 7 § första stycket k ska anges i beredskapsplaner.

Dokumentationen ska hållas aktuell och vara känd i infrastrukturförvaltarens organisation samt vara lätt tillgänglig för berörd personal.

Av dokumenten ska tydligt framgå version, ansvarig utgivare och datum.

Det ska finnas en förteckning över vilka dokument som ingår i säkerhetsstyrningssystemet. Förteckningen ska hållas aktuell och tydligt ange vilken som är den senaste versionen av respektive dokument.

10 § Säkerhetsstyrningssystemet får inordnas i verksamhetens övergripande kvalitetssystem, men ska då vara dokumenterat på ett sådant sätt att det enkelt går att ta del av relevanta delar.

11 § Säkerhetsstyrningssystemet ska utvärderas genom regelbundna interna systemrevisioner enligt dokumenterad plan. Resultatet av en systemrevision ska dokumenteras.

Övriga säkerhetsbestämmelser

12 § Infrastrukturförvaltare ska utöver bestämmelserna i 7 § ha de övriga säkerhetsbestämmelser som behövs för att trygga en säker verksamhet om:

- a) bedrivande av trafik och arbeten på spåret,
- b) hälsoundersökning och hälsotillstånd för personal med arbetsuppgifter av betydelse för trafiksäkerheten,
- c) kompetens och utbildning för personal med arbetsuppgifter av betydelse för trafiksäkerheten,
- d) utformning, konstruktion, besiktning och underhåll av järnvägsinfrastruktur,
- e) besiktning, funktionskontroll och underhåll av fordon, samt

>>>

f) lastning av fordon, inklusive bestämmelser om lastsäkring.

Säkerhetsbestämmelserna behöver bara innehålla sådant som är relevant för den verksamhet som utövas.

13 § Säkerhetsbestämmelserna enligt 12 § ska dokumenteras.

Dokumentationen ska hållas aktuell och vara känd i infrastrukturförvaltarens organisation samt vara lätt tillgänglig för berörd personal.

Av dokumenten ska tydligt framgå version, ansvarig utgivare och datum.

Det ska finnas en förteckning över säkerhetsbestämmelserna. Förteckningen ska hållas aktuell och tydligt ange vilken som är den senaste versionen av respektive dokument.

Undantag från föreskrifterna

14 § Undantag från dessa föreskrifter meddelas av Transportstyrelsen.

Dessa föreskrifter träder i kraft den 5 september 2007.

Enligt Järnvägsstyrelsens föreskrifter beslutade den 17 augusti 2007 om upphävande av vissa föreskrifter utfärdade av Järnvägsinspektionen upphör Järnvägsinspektionens föreskrifter (BV-FS 2000:2) om säkerhetsordning samt Järnvägsinspektionens föreskrifter (BV-FS 1996:1) om internkontroll genom säkerhetsstyrning att gälla den 5 september 2007. Äldre bestämmelser gäller dock för den som har tillstånd att förvalta järnvägsinfrastruktur eller att driva järnvägsspåranläggning som har beviljats före den 1 juli 2007.

Utgåva 2010-01-01

Järnvägsstyrelsens föreskrifter om ansökan om tillstånd för järnvägsverksamhet

**JvSFS
2007:3**

Vägledning finns att hämta på
www.transportstyrelsen.se

Beslutade den 17 augusti 2007. Ändring införd JvSFS 2008:31.

Järnvägsstyrelsen föreskriver¹ med stöd av 1 kap. 2 § och 3 kap. 12 § järnvägsförordningen (2004:526) följande.

1 § Dessa föreskrifter innehåller bestämmelser om ansökningar om tillstånd enligt 3 kap. 1, 5 och 7 §§ järnvägslagen (2004:519).

2 § Ansökan ska innehålla en beskrivning av den planerade verksamheten samt de uppgifter som i övrigt framgår av dessa föreskrifter. Ansökan ska ges in elektroniskt eller på papper i av Transportstyrelsen anvisat formulär.

Licens

3 § Ansökan om licens ska innehålla uppgifter om

1. sökandens namn, organisationsnummer eller i förekommande fall personnummer, postadress och telefonnummer,
2. organisationsform och ägarstruktur,
3. namn och personnummer för ansvarig chef, samt
4. ekonomisk förmåga och försäkringar.

Säkerhetsintyg

4 § Bestämmelser om ansökan om säkerhetsintyg finns i Europeiska gemenskapernas kommissions förordning (EG) nr 653/2007 av den 13 juni 2007 om användningen av ett gemensamt europeiskt format för säkerhetsintyg och ansökningsdokument i enlighet med artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG och om giltigheten för säkerhetsintyg som utfärdats enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/14/EG².

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG av den 29 april 2004 om säkerhet på gemenskapens järnvägar och om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag och direktiv 2001/14/EG om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (järnvägssäkerhetsdirektivet). EUT L 220, 21.6.2004, s. 16, Celex 32004L0049R(01).

² EUT L 153, 14.6.2007, s. 9, Celex 32007R0653.

>>>

Särskilt tillstånd

5 § Ansökan om särskilt tillstånd ska innehålla uppgifter om

1. sökandens namn, organisationsnummer eller i förekommande fall personnummer, postadress och telefonnummer,
2. organisationsform och ägarstruktur samt organisation och befogenhetsfördelning,
3. namn och personnummer för ansvarig chef,
4. verksamhetens säkerhetsstyrningssystem,
5. trafikslag och rörelseformer,
6. den järnvägsinfrastruktur som ska trafikeras och vilka regler för bedrivande av trafik och arbeten på spåret som gäller där,
7. trafikomfattning och produktion, inklusive uppgifter om farligt gods,
8. resurser som disponeras i form av ekonomisk förmåga, försäkringar, egen järnvägsinfrastruktur, personal, rullande materiel, verkstad, och inköpta tjänster, samt
9. verksamhetens övriga säkerhetsbestämmelser enligt 12 § Järnvägsstyrelsens föreskrifter (JvSFS 2007:1) om säkerhetsstyrningssystem och övriga säkerhetsbestämmelser för järnvägsföretag.

Auktorisation

6 § Ansökan om att få organisera men inte själv utföra järnvägstrafik ska innehålla uppgifter om

1. sökandens namn, organisationsnummer eller i förekommande fall personnummer, postadress och telefonnummer,
2. organisationsform och ägarstruktur samt organisation och befogenhetsfördelning,
3. namn och personnummer för ansvarig chef,
4. järnvägsinfrastruktur som ska trafikeras,
5. resurser som disponeras i form av ekonomisk förmåga, personal, och inköpta tjänster,
6. trafikomfattning och produktion, samt
7. det allmännyttiga eller kommersiella intresset av att organisera järnvägstrafik.

Säkerhetstillstånd

7 § Ansökan om att få förvalta järnvägsinfrastruktur och driva tillhörande anläggningar ska innehålla uppgifter om

1. sökandens namn, organisationsnummer eller i förekommande fall personnummer, postadress och telefonnummer,
2. organisationsform,
3. namn och personnummer för den som närmast ansvarar för infrastrukturen,
4. namn och personnummer för ansvarig chef för verksamheten,
5. verksamhetens säkerhetsstyrningssystem (A-del),
6. järnvägsinfrastrukturen (B-del),
7. resurser som disponeras i form av ekonomisk förmåga, rullande materiel, personal, och inköpta tjänster (B-del),

8. typ av trafik på infrastrukturen, inklusive uppgift om farligt gods (B-del),

9. tillståndet ska begränsas till trafikledning (B-del), samt

10. verksamhetens övriga säkerhetsbestämmelser enligt 12 § Järnvägsstyrelsens föreskrifter (JvSFS 2007:2) om säkerhetsstyrningssystem och övriga säkerhetsbestämmelser för infrastrukturförvaltare (B-del).

Övrigt

8 § Till ansökan om licens, särskilt tillstånd, auktorisation eller säkerhetstillstånd ska bifogas handlingar som visar yrkeskunnande. För sökande som saknar svenskt organisations- eller personnummer ska även bifogas handlingar som styrker gott anseende.

9 § Undantag från dessa föreskrifter meddelas av Transportstyrelsen.

Dessa föreskrifter träder i kraft den 5 september 2007.

Egna anteckningar:

[illegible]

Kommissionens förordning
(EG) nr 653/2007
om säkerhetsintyg

>>>

14.6.2007

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 153/9

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 653/2007

av den 13 juni 2007

om användningen av ett gemensamt europeiskt format för säkerhetsintyg och ansökningsdokument i enlighet med artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG och om giltigheten för säkerhetsintyg som utfärdats enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/14/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG av den 29 april 2004 om säkerhet på gemenskapens järnvägar och om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag och direktiv 2001/14/EG om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (järnvägssäkerhetsdirektivet) ⁽¹⁾, särskilt artikel 15,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 881/2004 av den 29 april 2004 om inrättande av en europeisk järnvägsbyrå (järnvägsbyråförordningen) ⁽²⁾, särskilt artikel 7, och

av följande skäl:

(1) I direktiv 2004/49/EG om säkerhet på gemenskapens järnvägar redovisas bestämmelserna rörande järnvägsföretagens säkerhetsintyg. I artikel 10 i direktivet anges att järnvägsföretag skall inneha ett säkerhetsintyg för att beviljas tillträde till en järnvägsinfrastruktur. Syftet med säkerhetsintyget är att styrka att järnvägsföretaget har inrättat ett säkerhetsstyrningssystem och kan uppfylla kraven i de tekniska specifikationerna för driftskompatibilitet, som upprättats genom rådets direktiv 96/48/EG av den 23 juli 1996 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg ⁽³⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/16/EG av den 19 mars 2001 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg ⁽⁴⁾, annan gemenskapslagstiftning samt i nationella bestämmelser för att hålla riskerna under kontroll och använda nätet på ett säkert sätt.

⁽¹⁾ EUT L 164, 30.4.2004, s. 44. Rättat i EUT L 220, 21.6.2004, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 164, 30.4.2004, s. 1. Rättad i EUT L 220, 21.6.2004, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 235, 17.9.1996, s. 6. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/50/EG (EUT L 164, 30.4.2004, s. 114). Rättat i EUT L 220, 21.6.2004, s. 40.

⁽⁴⁾ EGT L 110, 20.4.2001, s. 1. Direktivet ändrat genom direktiv 2004/50/EG.

(2) Medlemsstaterna bör göra insatser för att stödja sökande som ansöker om tillträde till marknaden som järnvägsföretag, och framför allt bör de lämna information och utan dröjsmål handlägga ansökningar om säkerhetsintyg. För järnvägsföretag med internationell trafik är det viktigt att förfarandena vid säkerhetscertifiering är lika i de olika medlemsstaterna, därför skall de delar av säkerhetsintyget som är gemensamma harmoniseras, så att utarbetandet av en gemensam mall för intygen underlättas. Artikel 15 i direktiv 2004/49/EG innehåller därför bestämmelser om harmoniseringen av säkerhetsintygen. Enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 881/2004 skall järnvägsbyrån utarbeta och lämna rekommendation om en harmoniserad mall för säkerhetsintyg, som skall finnas även i elektronisk form, och en harmoniserad mall för ansökningsblanketter för säkerhetsintyg med en förteckning över de viktigaste uppgifter som skall anges.

(3) I enlighet med artikel 33 i direktiv 2004/49/EG skall medlemsstaterna sätta bestämmelserna i kraft senast den 30 april 2006. Följaktligen skall säkerhetsintygen från och med denna dag beviljas enligt bestämmelserna i direktiv 2004/49/EG. Därför är det nödvändigt att handla skyndsamt för att harmonisera modellen för säkerhetsintygen, så att medlemsstaterna kan tillämpa en harmoniserad modell så snart som möjligt.

(4) I artikel 10 i direktiv 2004/49/EG föreskrivs att säkerhetsintyget skall bestå av två delar: den ena delen avser godkännande av järnvägsföretagets säkerhetsstyrningssystem, som skall accepteras inom hela gemenskapen (del A), och den andra delen avser godkännande av de åtgärder som vidtagits i syfte att uppfylla de särskilda nationella krav som är nödvändiga för trafiken på det aktuella järnvägsnätet (del B). Den harmoniserade ansökan om säkerhetsintyg och riktlinjerna i denna förordning ger vägledning åt järnvägsföretagen och de nationella säkerhetsmyndigheterna om vad en ansökan skall innehålla för vardera delen av intyget.

(5) I enlighet med artikel 10.6 i direktiv 2004/49/EG skall de nationella säkerhetsmyndigheterna underrätta byrån om de säkerhetsintyg som utfärdas i enlighet med bestämmelserna i artikel 10.2 a i samma direktiv (intyg del A). Byrån skall dock, i enlighet med artikel 11.1 b i förordning (EG) nr 881/2004, ansvara för en offentlig databas avseende alla säkerhetsintyg som utfärdas i enlighet med artikel 10 i direktiv 2004/49/EG. Genom denna skyldighet ställs krav på byrån att publicera intyg avseende både

Utgåva 2010-01-01

del A och del B. Med stöd av artikel 11.1 b i förordning (EG) nr 881/2004 skall medlemsstaterna därför underätta byrån om säkerhetsintyg del B som beviljas enligt artikel 10.2 b i direktiv 2004/49/EG, och detsamma gäller för intyg del A enligt artikel 10.2 a.

- (6) Nationella säkerhetsmyndigheter kan underrätta byrån om utfärdande, förnyelse, ändring eller återkallande av säkerhetsintyg med hjälp av tre huvudmetoder: använda byråns webbaserade redskap, överlämna säkerhetsintyget i form av en elektronisk fil eller skicka det i form av ett fax. För att underlätta användningen av standardformatet och vara säkra på att det är den senaste versionen av blanketterna som används, rekommenderas de nationella säkerhetsmyndigheterna att använda det webbaserade elektroniska formatet på byråns webbplats eller hämta antingen den elektroniska filen eller de huvuddokument som finns på samma webbplats. Den webbaserade elektroniska versionen rekommenderas i första hand, eftersom den gör det möjligt att spara dokumentet direkt i byråns databas. Överlämnande av en elektronisk fil rekommenderas också, eftersom byrån kan spara den som en kodad fil som kan skickas direkt till byråns säkerhetsdatabas.

- (7) Varje säkerhetsintyg som beviljas av medlemsstaterna skall tilldelas ett unikt nummer. Detta nummer skall också underlätta metoden för registreringen av säkerhetsintygen i den offentliga databas som skall inrättas av byrån.

- (8) För att undvika onödig ekonomisk och administrativ belastning är det nödvändigt att klargöra att järnvägsföretag, som har beviljats säkerhetsintyg i enlighet med Europeiska parlamentets och rådets direktiv 2001/14/EG av den 26 februari 2001 om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg⁽¹⁾, inte är skyldiga att ansöka om ett nytt intyg förrän den 1 januari 2011. Befintliga säkerhetsintyg är giltiga så länge som villkoren för deras giltighet är uppfyllda. Så snart som ett av villkoren inte är uppfyllt (som till exempel upphörande eller ändring av geografisk räckvidd) skall ansökan om ett nytt säkerhetsintyg göras. Detta utesluter inte att ett järnvägsföretag, som redan innehar ett intyg som beviljats enligt direktiv 2001/14/EG, kan anhålla om ett intyg i det nya, harmoniserade formatet. Kommissionen har blivit uppmärksam på denna fråga inom ramen för artikel 28.1 i direktiv 2004/49/EG.

- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning överensstämmer med yttrandet från den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 21 i direktiv 96/48/EG.

⁽¹⁾ EGT L 75, 15.3.2001, s. 29. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/49/EG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Säkerhetsintyg som utfärdas i enlighet med artikel 10.2 a i direktiv 2004/49/EG (intyg del A) skall utformas enligt standardformatet i bilaga I till denna förordning.

Detta format skall användas när intyg del A utfärdas, förnyas, uppdateras, ändras eller återkallas.

Artikel 2

Säkerhetsintyg som utfärdas i enlighet med artikel 10.2 b i direktiv 2004/49/EG (intyg del B) skall utformas enligt standardformatet i bilaga II till denna förordning.

Detta format skall användas när intyg del B utfärdas, förnyas, uppdateras, ändras eller återkallas.

Artikel 3

Ansökningar om säkerhetsintyg del A och/eller del B, som inges i enlighet med artiklarna 10 och 12 i direktiv 2004/49/EG, skall ha det standardformat som anges i bilaga III till denna förordning.

Ansökningsblanketten skall ifyllas i enlighet med vägledningen i bilaga III till denna förordning.

Artikel 4

Varje säkerhetsintyg skall tilldelas ett unikt nummer, i enlighet med protokollet i bilaga IV till denna förordning.

Artikel 5

Säkerhetsmyndigheten skall underrätta byrån om utfärdande, förnyelse, ändring eller återkallande av alla säkerhetsintyg del A och del B i enlighet med artikel 10.2 i direktiv 2004/49/EG.

Artikel 6

Alla säkerhetsintyg i enlighet med direktiv 2001/14/EG skall ersättas med säkerhetsintyg i enlighet med direktiv 2004/49/EG och denna förordning senast den 1 januari 2011.

>>>

14.6.2007

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 153/11

Ändring, uppdatering eller förnyelse av ett säkerhetsintyg som utfärdats enligt direktiv 2001/14/EG skall ske i enlighet med denna förordning och direktiv 2004/49/EG.

Alla järnvägsföretag, som redan innehar säkerhetsintyg utfärdade enligt direktiv 2001/14/EG, har rätt att begära nya säkerhetsintyg, utfärdade i enlighet med denna förordning och direktiv 2004/49/EG, från den nationella säkerhetsmyndigheten.

Artikel 7

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 juni 2007.

På kommissionens vägnar

Jacques BARROT

Vice ordförande

L 153/12

SV

Europeiska unionens officiella tidning

14.6.2007

BILAGA I

SÄKERHETSINTYG – DEL A

Säkerhetsintyg om godkännande av säkerhetsstyrningssystemet i Europeiska unionen i enlighet med direktiv 2004/49/EG samt tillämplig nationell lagstiftning

EU-IDENTIFIKATIONSNUMMER

1. CERTIFIERAT JÄRNVÄGSFÖRETAG

Järnvägsföretagets registrerade firmanamn:	
Järnvägsföretagets brukliga namn:	Förkortning:
Nationellt registreringsnummer:	Momsregistreringsnummer:

2. UTFÄRDANDE ORGAN

Organ:
Land:

3. INFORMATION OM INTYGET

Intyget är	— nytt ☐	EU-identifikationsnummer för det tidigare intyget:
	— förnyat ☐	
	— uppdaterat/ändrat ☐	
Giltighet från och med:		till och med:
Typ(er) av trafik:		
Transportvolym:		
Järnvägsföretagets storlek:		

4. TILLÄMPLIG NATIONELL LAGSTIFTNING

--

5. KOMPLETTERANDE INFORMATION

--

Datum för utfärdandet

Namnteckning _____

--

Internt referensnummer

Myndighetens stämpel

--

--

>>>

14.6.2007

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 153/13

BILAGA II

SÄKERHETSINTYG – DEL B

Säkerhetsintyg om godkännande av de åtgärder som vidtagits av järnvägsföretaget i syfte att uppfylla de särskilda krav som är nödvändiga för säker trafik på det aktuella järnvägsnätet i enlighet med direktiv 2004/49/EG samt tillämplig nationell lagstiftning

EU-IDENTIFIKATIONSNUMMER

1. CERTIFIERAT JÄRNVÄGSFÖRETAG

Järnvägsföretagets registrerade firmanamn:	
Järnvägsföretagets brukliga namn:	Förkortning:
Nationellt registreringsnummer:	Momsregistreringsnummer:

2. UTFÄRDANDE ORGAN

Organ:
Land:

3. INFORMATION OM INTYGET

Intyget är	☐ – nytt ☐ – förnyat ☐ – uppdaterat/ändrat	EU-identifikationsnummer av föregående intyg:
Giltighet från och med:	till och med:	
Typ(er) av trafik:		

4. SÄKERHETSINTYG – DEL A (godkännande av säkerhetsstyrningssystemet)

EU-identifikationsnummer:

5. TRAFIKERADE LINJER

--

6. SÄRSKILDA VILLKOR OCH SKYLDIGHETER

--

7. TILLÄMPLIG NATIONELL LAGSTIFTNING

--

Datum för utfärdandet

Namnteckning

Internt referensnummer

Myndighetens stämpel

Utgåva 2010-01-01

BILAGA III

Standardblankett för ansökan samt riktlinjer

ANSÖKAN OM SÄKERHETSINTYG

Ansökan om säkerhetsintyg om godkännande av järnvägsföretagets säkerhetsstyrningssystem – Säkerhetsintyg (del A) – och/eller om godkännande av de åtgärder som vidtagits av järnvägsföretaget i syfte att uppfylla de särskilda krav som är nödvändiga för säker trafik på det aktuella järnvägsnätet – Säkerhetsintyg (del B) – i enlighet med direktiv 2004/49/EG samt tillämplig nationell lagstiftning

SÄKERHETSMYNDIGHETENS REFERENSNUMMER

SÄKERHETSORGAN/MYNDIGHET, KONTAKTINFORMATION

- 1.1 Säkerhetsorgan/myndighet som ansökan skickas till _____
- 1.2 Fullständig postadress (gata eller box, postnummer, ort, land) _____

2.1 Denna ansökan avser intyg – DEL A ☐

2.2 Nytt intyg ☐ 2.4 Uppdaterat/ändrat intyg ☐

2.3 Förnyat intyg ☐ 2.5 EU-identifikationsnummer för det tidigare intyg – del A _____

Typ(er) av trafik som ansökan gäller (välj ett eller flera alternativ) samt uppskattad totalvolym för gods/passagerare

Passagerartrafik	2.6 inklusive höghastighetstrafik ☐	2.8 Mindre än 200 miljoner passagerar-km per år ☐
	2.7 exklusive höghastighetstrafik ☐	2.9 200 miljoner passagerar-km per år eller mer ☐
Godstrafik	2.10 inklusive trafik med farligt gods ☐	2.12 Mindre än 500 miljoner ton-km per år ☐
	2.11 exklusive trafik med farligt gods ☐	2.13 Mer än 500 miljoner ton-km per år ☐

2.14. Endast växling ☐

2.15. Trafikens avses starta _____

Det sökande järnvägsföretaget hör till en av följande kategorier för uppskattat antal anställda

2.16 Mikroföretag ☐	2.18 Medelstort företag ☐
2.17 Småföretag ☐	2.19 Storföretag ☐

3.1 Denna ansökan avser intyg – DEL B ☐

3.2 Nytt intyg ☐ 3.4 Uppdaterat/ändrat intyg ☐

3.3 Förnyat intyg ☐ 3.5 EU-identifikationsnummer för det tidigare intyg – del B _____

Typ(er) av trafik som ansökan gäller samt uppskattad volym för gods/passagerare på det järnvägsnät där intyg – del B skall tillämpas (välj ett eller flera alternativ)

>>>

14.6.2007

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 153/15

Passagerartrafik	3.6	inklusive höghastighetstrafik	☐	3.8	Mindre än 200 miljoner passagerar-km per år	☐
	3.7	exklusive höghastighetstrafik	☐	3.9	200 miljoner passagerar-km per år eller mer	☐
Godstrafik	3.10	inklusive trafik med farligt gods	☐	3.12	Mindre än 500 miljoner ton-km per år	☐
	3.11	exklusive trafik med farligt gods	☐	3.13	Mer än 500 miljoner ton-km per år	☐

3.14 Endast växling ☐

3.15 Trafikens avses starta _____

3.16 Linjer som skall trafikeras

Om sökanden redan innehar ett giltigt intyg – del A (godkännande av säkerhetsstyrningssystemet) skall följande uppgifter lämnas

3.17 EU-identifikationsnummer för Säkerhetsintyg – del A _____

3.18 Stat som har utfärdat Säkerhetsintyg – del A _____

OM SÖKANDEN REDAN INNEHAR ETT ELLER FLERA GILTIGA INTYG DEL B SKALL FÖLJANDE UPPLYSNINGAR LÄMNAS

4.1 EU-identifikationsnummer för utfärdat eller utfärdade Säkerhetsintyg – del B _____

OM SÖKANDEN INNEHAR TILLSTÅND OCH ANSÖKER OM INTYG – DEL A OCH/ELLER DEL B SKALL FÖLJANDE UPPLYSNINGAR LÄMNAS

4.2 EU-underrättelsennummer för tillståndet _____

4.3 Stat som har utfärdat tillståndet _____

UPPLYSNINGAR OM SÖKANDEN

5.1 Järnvägsföretagets firmanamn _____

5.2 Järnvägsföretagets brukliga namn _____ 5.3 Akronym _____

5.4 Fullständig postadress (gata eller box, postnummer, ort, land) _____

5.5 Telefonnummer _____ 5.6 Faxnummer _____

5.7 E-postadress _____ 5.8 Webbplats _____

5.9 Nationellt registreringsnummer _____ 5.10 Momsregistreringsnummer _____

5.11 Övriga uppgifter _____

Upplysningar om kontaktpersonen

6.1 Efternamn och titelnamn _____

6.2 Fullständig postadress (gata eller box, postnummer, ort, land) _____

Utgåva 2010-01-01

L 153/16

SV

Europeiska unionens officiella tidning

14.6.2007

6.3 Telefonnummer _____ 6.4 Faxnummer _____

6.5 E-postadress _____

Sökande _____

(tilltalsnamn och efternamn)

Datum _____ Namnteckning _____

Internt referensnummer _____

Datum för mottagandet av ansökan _____

RESERVERAT UTRYMME FÖR ORGAN/
MYNDIGHET SOM ANSÖKAN SKICKAS TILL

>>>

14.6.2007

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 153/17

FÖRSÄTTSSIDA FÖR BILAGOR TILL ANSÖKNINGSBLANKETTEN

DOKUMENT SOM ÖVERLÄMNAS AVSEENDE

DEL A

- 7.1 ☐ Sammanfattning av manualen för säkerhetsstyrningssystemet enligt artikel 9 i direktiv 2004/49/EG och dess bilaga III
- 7.2 ☐ Kopia av tillståndet (om tillämpligt)
- 7.3 ☐ Ej tillämpligt

DEL B

- 8.1 ☐ Kopia av Säkerhetsintyg – del A
- 8.2 ☐ Kopia av tillståndet (om tillämpligt)
- 8.3 ☐ Ej tillämpligt
- 8.4 ☐ Kopia av försäkring eller ekonomiska garantier för att täcka ansvarsskyldigheten som bifogas tillståndet
- 8.5 ☐ Förteckning över nödvändiga bestämmelser och TSD med hänvisning till förfarandena i säkerhetsstyrningssystemet samt dokument som visar hur de genomförs
- 8.6 ☐ Förteckning över olika personalkategorier, antingen anställda eller entreprenörer
- 8.7 ☐ Beskrivning av personalrelaterade förfaranden i säkerhetsstyrningssystemet, som grundas på krav i nationella bestämmelser eller TSD, samt, i förekommande fall, hänvisning till relevanta nationella intyg
- 8.8 ☐ Förteckning över olika typer av rullande materiel
- 8.9 ☐ Beskrivning av förfaranden med anknytning till rullande materiel i säkerhetsstyrningssystemet, som grundas på krav i nationella bestämmelser eller genom TSD, samt, i förekommande fall, hänvisning till relevanta nationella intyg
- 8.10 ☐ Övrigt (specificera)

Internt referensnummer

Datum för mottagandet av ansökan

RESERVERAT UTRYMME FÖR ORGAN/
MYNDIGHET SOM ANSÖKAN SKICKAS TILL

RIKTLINJER FÖR SAMMANSTÄLLNING

Upplysningar som skall lämnas på ansökningsblanketten Säkerhetsintyg – del A och del B

INLEDNING

Denna ansökningsblankett skall användas av ett järnvägsföretag (även kallat "sökanden") som ansöker om Säkerhetsintyg – del A och/eller del B (artikel 10.1 i direktiv 2004/49/EG). Om inte annat anges, avser hänvisningarna i detta dokument artiklar i direktiv 2004/49/EG.

Ett järnvägsföretag som ansöker om ett av dessa intyg, eller om båda intygen, kan använda denna ansökningsblankett för att skicka sin begäran till behörig utfärdande säkerhetsmyndighet eller behörigt utfärdande organ. Därigenom kan myndigheten handlägga ansökan utan onödigt dröjsmål inom den tid som anges i artikel 12.1.

Alla fält i blanketten skall fyllas i och tillämpliga upplysningar skall lämnas av järnvägsföretaget.

Säkerhetsintyg del A och del B

Med hjälp av detta dokument kan järnvägsföretag samtidigt ansöka om intyg avseende både del A och del B, eller endast ett av intygen, på samma blankett; den kan användas till att ansöka om antingen ett nytt, förnyat eller uppdaterat/ändrat intyg avseende del A och/eller del B (enligt artikel 10.5).

Utgåva 2010-01-01

Det är möjligt att ansöka om enbart ett nytt intyg del A och senare göra ytterligare en ansökan om ett första intyg del B.

Om ansökan endast avser intyg del B måste järnvägsföretaget inneha ett giltigt intyg del A.

Järnvägstrafikens typ och omfattning

I enlighet med artikel 10.5 skall ett säkerhetsintyg uppdateras helt eller delvis vid en betydande förändring av verksamhetens typ eller omfattning, och innehavaren skall utan dröjsmål underrätta den behöriga säkerhetsmyndigheten om alla viktigare ändringar av villkoren i den relevanta delen av säkerhetsintyget. Därför är det viktigt för säkerhetsmyndigheten att ha kännedom om och för järnvägsföretaget att fastställa järnvägstrafikens "typ" och "omfattning".

"Typ" och "omfattning" av trafiken utgör grunden för giltigheten inom gemenskapen för intyg del A och utgör underlag för bestämningen av "likvärdiga järnvägstransporter" (artikel 10.3) inom hela gemenskapen.

"Typ" av trafik kännetecknas av persontrafik, inklusive och exklusive höghastighetstrafik, godstrafik, inklusive och exklusive trafik med farligt gods, samt enbart växlingstjänster.

"Omfattning" av trafiken och av järnvägsföretaget kännetecknas av passagerarvolym och godsvolym samt uppskattad storlek på järnvägsföretaget efter antalet anställda inom järnvägssektorn (mikroföretag, små och medelstora företag samt storföretag).

"Typ" och "omfattning" av trafiktjänster för alla intyg – del B, vilka utförs övergripande av samma järnvägsföretag i en eller flera stater, måste omfattas av "typ" och "omfattning" av trafiktjänster i intyg – del A.

Alla upplysningar i fälten 2.6–2.19 och 3.6–3.16 är nödvändiga för att fastställa om den trafik som avses enligt det begärda säkerhetsintyget är likvärdig med annan järnvägstrafik som redan utförs av sökanden inom ramen för giltigt eller giltiga säkerhetsintyg, som innehas sedan tidigare.

KOMPLETTERANDE INFORMATION

Ansökningsblankettens tredje sida är tänkt som en påminnelse om de dokument som måste bifogas varje ansökan. Den skall användas som en referensförteckning både av sökanden och av utfärdande organ/myndighet och skall därför användas som försättsida på ansökningsblankettens bilagor (varje kryssruta måste kontrolleras i enlighet med de specifika fallen).

För att underlätta hänvisningar och vägledning har varje fält i ansökningsblanketten numrerats och förklaringar finns på följande sidor.

En person som bemyndigats godkänna den begäran som inlämnas med ansökningsblanketten skall, på därför avsedd plats, underteckna det dokument som skickas in till säkerhetsorganet/myndigheten. Namnteckningen skall följas av ett namnförtydligande.

FÖRKLARINGAR OCH INSTRUKTIONER FÖR IFYLLANDET AV BLANKETTEN

- 1.1-1.2 Namn på och adress till säkerhetsmyndighet/säkerhetsorgan som ansökan skall skickas till. Aktuell information finns bland annat på den europeiska järnvägsbyråns webbplats (www.era.eu.int) eller på det/den utfärdande säkerhetsorganets/säkerhetsmyndighetens webbplats (i förekommande fall).
- 2.1 Här anges om den inlämnade ansökningsblanketten avser ett Säkerhetsintyg – del A. I så fall måste, genom ifyllande av följande kryssrutor, ytterligare information lämnas för identifiering av typ och omfattning av järnvägsföretagets trafiktjänster.
- 2.2 Sökanden skall välja denna ruta i följande fall:
 - a) Om ansökan om Säkerhetsintyg – del A görs för första gången.
 - b) Om det tidigare säkerhetsintyget avseende samma typ och omfattning av trafiken har blivit återkallat.
 - c) I alla övriga fall som inte omfattas av fält 2.3 och 2.4.

>>>

14.6.2007

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 153/19

- 2.3 Ett säkerhetsintyg skall förnyas efter ansökan av järnvägsföretaget, senast vart femte år (artikel 10.5).
- 2.4 Vid en betydande förändring av järnvägsföretagets verksamhetstyp eller verksamhetsomfattning skall säkerhetsintyget uppdateras helt eller delvis, och därför är det nödvändigt att ansöka om ett uppdaterat/ändrat intyg; dessutom skall innehavaren av säkerhetsintyg utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten om alla viktigare ändringar av villkoren i den relevanta delen av intyget och när nya personalkategorier eller nya sorters rullande materiel införs (artikel 10.5).
- 2.5 Ange i förekommande fall fullständigt EU-identifikationsnummer för det tidigare intyg del A, till följd av vilket ansökningsblanketten skickas in till den säkerhetsmyndighet/det säkerhetsorgan som anges i fält 1.1 och 1.2.
- 2.6-2.7 I de fall då ansökan även/enbart avser passagerartrafik skall upplysningar lämnas, genom att lämplig ruta kryssas för, huruvida verksamheten kommer att omfatta eller utesluta höghastighetstrafik: endast ett alternativ får väljas. Den trafik som avses i det valda alternativet (2.6 eller 2.7) omfattar emellertid alla andra typer av passagerartrafik (dvs. regionaltrafik, trafik på korta och medellånga sträckor samt fjärtrafik etc.), liksom alla andra tjänster som är nödvändiga för utförandet av den passagerartrafik ansökan gäller (växlingstjänster etc.). För definitioner av höghastighetstrafik, se bilaga I till direktiv 96/48/EG.
- 2.8-2.9 Vid ansökan om passagerartrafik (2.6 eller 2.7) måste den uppskattade befintliga eller planerade trafikvolymen specificeras i termer av passagerar-km per år genom att tillämplig ruta markeras med ett kryss: Endast ett alternativ får väljas. De kategorier som avses är förenliga med förordning (EG) nr 1192/2003 om järnvägstransportstatistik.
- 2.10-2.11 I det fall då ansökan även/enbart avser godstrafik måste upplysningar lämnas, genom att lämplig ruta kryssas för, huruvida verksamheten kommer att omfatta eller utesluta transport av farligt gods: endast ett alternativ får väljas. Den trafik som avses i det valda alternativet (2.10 eller 2.11) omfattar dock alla andra sorters godstransporter som inte uttryckligen anges, liksom alla andra tjänster som är nödvändiga för utförandet av den godstrafik ansökan gäller (växlingstjänster etc.). För definitioner relaterade till farligt gods, se direktiv 96/49/EG med bilagor.
- Järnvägsföretag som utför järnvägstransporttrafik för inrikes järnvägsbehov förutsätts hålla sig inom området för sin godskategori (t.ex. företag för spårunderhåll som fraktar arbetsmaskiner från en plats till en annan eller företag som kör fordon för mätning och kontroll).
- 2.12-2.13 Vid ansökan om godstrafik (2.10 eller 2.11) måste uppskattad befintlig eller planerad trafikvolym specificeras i termer av ton-km per år (tillämplig ruta markeras med ett kryss). Endast ett alternativ får väljas. De kategorier som avses är förenliga med förordning (EG) nr 1192/2003 om järnvägstransportstatistik.
- 2.14 Om sökanden avser att endast utföra växlingstjänster utan transport av passagerare eller gods skall denna ruta väljas.
- 2.15 Med avseende på de tjänster som ansökan gäller (passagerare, gods eller endast växlingstjänster) måste sökanden ange datum för planerad start av verksamheten eller, när det gäller ett förnyat eller uppdaterat/ändrat säkerhetsintyg, datum då intyget avses bli gällande och ersätta det tidigare intyget.
- 2.16 Om antalet anställda som arbetar inom järnvägssektorn eller är involverade i järnvägstrafik och tillhörande verksamhet, inklusive entreprenörer, uppgår till mellan 0 (när det bara är företagaren som har arbete) och 9 sysselsatta personer, skall alternativet "mikroföretag" väljas. Definitionen av företagsstorleken avser den definition som används av Generaldirektoratet för näringsliv. Endast ett av de tillgängliga alternativen får väljas (2.16, 2.17, 2.18 eller 2.19).
- 2.17 Om antalet anställda som arbetar inom järnvägssektorn eller är inbegripna i järnvägstrafik och tillhörande verksamhet, inklusive entreprenörer, uppgår till mellan 10 och 49 sysselsatta personer, skall alternativet "småföretag" väljas. Definitionen av företagsstorleken avser den definition som används av GD Näringsliv. Endast ett av de tillgängliga alternativen får väljas (2.16, 2.17, 2.18 eller 2.19).

Utgåva 2010-01-01

L 153/20

SV

Europeiska unionens officiella tidning

14.6.2007

- 2.18 Om antalet anställda som arbetar inom järnvägssektorn eller är inbegripna i järnvägstrafik och tillhörande verksamhet, inklusive entreprenörer, uppgår till 50–249 sysselsatta personer, skall alternativet "medelstort företag" väljas. Definitionen av företagsstorleken avser den definition som används av GD Näringsliv. Endast ett av de tillgängliga alternativen får väljas (2.16, 2.17, 2.18 eller 2.19).
- 2.19 Om antalet anställda som arbetar inom järnvägssektorn eller är inbegripna i järnvägstrafik och tillhörande verksamhet, inklusive entreprenörer, uppgår till 250 eller fler sysselsatta personer, skall alternativet "storföretag" väljas. Definitionen av företagsstorleken avser den definition som används av GD Näringsliv. Endast ett av de tillgängliga alternativen får väljas (2.16, 2.17, 2.18 eller 2.19).
- 3.1 I detta fält anges om den överlämnade ansökningsblanketten avser Säkerhetsintyg – del B. I sådant fall skall ytterligare upplysningar lämnas, genom markering av följande kryssrutor, för att identifiera typ och omfattning avseende järnvägsföretagets trafik.
- 3.2 Sökanden skall välja denna ruta i följande fall:
- a) Om ansökan görs för första gången eller vid alla övriga nya säkerhetsintyg del B.
 - b) Om det tidigare säkerhetsintyget avseende samma typ och omfattning av trafiken har blivit återkallat.
 - c) I alla övriga fall som inte omfattas av fält 3.3 and 3.4.
- 3.3 Ett säkerhetsintyg skall förnyas efter ansökan av järnvägsföretaget, senast vart femte år (artikel 10.5).
- 3.4 Vid en betydande förändring av järnvägsföretagets verksamhetstyp eller verksamhetsomfattning skall säkerhetsintyget uppdateras helt eller delvis, och därför är det nödvändigt att ansöka om ett uppdaterat/ändrat intyg; dessutom skall innehavaren av säkerhetsintyg utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten om alla viktigare ändringar av villkoren i den relevanta delen av intyget och när nya personalkategorier eller nya sorters rullande materiel införs (artikel 10.5).
- 3.5 Ange i förekommande fall fullständigt EU-identifikationsnummer för det tidigare intyget del B, till följd av vilket ansökningsblanketten skickas in till den säkerhetsmyndighet/det säkerhetsorgan, som anges i fält 1.1 och 1.2.
- 3.6–3.7 Som 2.6–2.7 (se ovan).
- 3.8–3.9 Som 2.8–2.9 (se ovan).
- 3.10–3.11 Som 2.10–2.11 (se ovan).
- 3.12–3.13 Som 2.12–2.13 (se ovan).
- 3.14 Som 2.14 (se ovan).
- 3.15 Som 2.15 (se ovan).
- 3.16 Ett Säkerhetsintyg – del B får omfatta en medlemsstats hela järnvägsnät eller endast en begränsad del av nätet (artikel 10.1), och därför är det nödvändigt att tydligt ange samtliga linjer där trafik (passagerare, gods eller endast växlingstjänster) planeras. Linjernas benämningar/namn är de som anges i "Järnvägsnätsbeskrivningen" (se artikel 3 i direktiv 2001/14/EG och dess bilaga I); järnvägsföretag skall hänvisa till de linjer som använder dessa benämningar/namn. Om skrivutrymmet inte räcker till skall sökanden bifoga bilagor till ansökningsblanketten och ange dem i detta fält.
- 3.17 Denna upplysning skall lämnas endast om ansökan avser ett nytt, förnyat eller uppdaterat/ändrat Säkerhetsintyg – del B och sökanden redan innehar ett giltigt Säkerhetsintyg – del A. EU-identifikationsnumret tilldelas av varje utfärdande myndighet/organ utifrån fastställda kodifieringsregler som kommer att bli tillgängliga genom den europeiska järnvägsbyrån. Den upplysning som lämnas här befriar inte sökanden från skyldigheten att överlämna en kopia av Säkerhetsintyg – del A tillsammans med ansökan (8.1). Om ett EU-identifikationsnummer ännu inte erhållits, skriv "EJ TILLÄMPLIGT" i rutan.

>>>

14.6.2007

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 153/21

- 3.18 Här skall den stat som utfärdade säkerhetsintyget del A anges (dvs. den stat som den utfärdande myndigheten/det utfärdande organet tillhör). Den upplysning som lämnas här befriar inte sökanden från skyldigheten att överlämna en kopia av säkerhetsintyget del A tillsammans med ansökan (8.1).
- 4.1 Denna upplysning skall lämnas endast i de fall då sökanden innehar ett eller flera giltiga Säkerhetsintyg – del B. EU-identifikationsnummer på tidigare utfärdat eller utfärdade intyg del B skall anges, i förekommande fall åtskilda av " / ". Sökanden behöver inte överlämna en kopia av säkerhetsintyget eller säkerhetsintygen avseende del B tillsammans med ansökan.
- 4.2 Denna upplysning skall lämnas endast vid ansökan om Säkerhetsintyg – del A och/eller del B i de fall då järnvägsföretaget redan har ett giltigt tillstånd (rådets direktiv 95/18/EG, ändrat genom direktiv 2001/13/EG). Den upplysning som lämnas här befriar inte sökanden från skyldigheten att överlämna en kopia av tillståndet tillsammans med ansökan (7.2 och 8.2).
- OBSERVERA: Ett järnvägsföretag enligt direktiv 2001/14/EG måste inneha ett tillstånd i enlighet med tillämplig gemenskapslagstiftning, däremot behöver ett järnvägsföretag, enligt direktiv 2004/49/EG, inte alltid inneha ett tillstånd.
- 4.3 Här skall den stat som utfärdade tillståndet anges (dvs. den stat som den utfärdande myndigheten/det utfärdande organet tillhör). Den upplysning som lämnas här befriar inte sökanden från skyldigheten att lämna en kopia av tillståndet tillsammans med ansökan (7.2 och 8.2).
- 5.1 Om "järnvägsföretagets firmanamn" och "järnvägsföretagets brukliga namn" är olika skall båda anges.
- 5.2-5.8 Varje sökande skall lämna nödvändiga upplysningar så att utfärdande organ kan kontakta järnvägsföretaget (telefonnummer skall i förekommande fall avse numret till växel och inte till den person som ansvarar för certifieringsförfarandet; telefon- och faxnummer skall omfatta landskoden; e-postadressen skall avse järnvägsföretagets huvudadress för e-post). Järnvägsföretagets kontaktinformation skall avse huvudadressen för att undvika hänvisning till en särskild person, eftersom dessa upplysningar skall lämnas i punkt 6.1–6.5. Information om webbplats, 5.8, är frivillig.
- 5.9-5.10 Om flera registreringsnummer enligt nationell lag har tilldelats det sökande järnvägsföretaget är det möjligt att lämna både momsregistreringsnumret (5.10) och ytterligare ett registreringsnummer (5.9) (t.ex. handelsregister).
- 5.11 Övriga upplysningar, som inte uttryckligen krävs i de andra fälten, kan i förekommande fall lämnas här.
- 6.1-6.5 Under hela certifieringsförfarandet är kontaktpersonen förmedlingslänken mellan det järnvägsföretag som lämnar in ansökan och det utfärdande organet/den utfärdande myndigheten. Kontaktpersonen skall vid behov lämna stöd, hjälp, upplysningar och förtydliganden och vara referenspunkt för det utfärdande organ som behandlar ansökan. Telefon- och faxnummer skall innefatta landskoden; uppgift om e-postadress är frivillig.
- 7.1 Detta dokument skall överlämnas om ansökan avser ett Säkerhetsintyg – del A (nytt, förnyat eller uppdaterat/ändrat intyg); med "Sammanfattning av manualen för säkerhetsstyrningssystemet" avses här ett dokument där huvudelementen i järnvägsföretagets säkerhetsstyrningssystem redovisas och betonas. I dokumentet skall noga anges, samt stödinformation och bevis lämnas, för de olika förfaranden eller standarder/bestämmelser för bolaget som genomförs (eller håller på att genomföras) med korshänvisning eller kopplade till de punkter som avses i artikel 9 och i bilaga III.
- 7.2 Enligt direktiv 2001/14/EG skall ett järnvägsföretag beviljas tillstånd i enlighet med gällande gemenskapslagstiftning; i direktiv 2004/49/EG anges emellertid att järnvägsföretag inte måste ha tillstånd, och därför skall en kopia av ett giltigt tillstånd överlämnas endast när det är tillämpligt. Om det inte är tillämpligt skall rutan "Ej tillämpligt" väljas (7.3 och/eller 8.3).
- 7.3 Se 7.2
- 8.1 Om denna ansökningsblankett endast avser ansökan om Säkerhetsintyg – del B (nytt, förnyat eller uppdaterat/ändrat intyg) utan att ansökan om Säkerhetsintyg – del A görs samtidigt, skall en kopia av ett giltigt Säkerhetsintyg – del A överlämnas.
- 8.2 Som 7.2 (se ovan).
- 8.3 Som 7.3 (se ovan).

Utgåva 2010-01-01

- 8.4 Enligt artikel 9 i direktiv 95/18/EG skall ett järnvägsföretag vara tillräckligt försäkrat eller ha vidtagit likvärdiga arrangemang (t.ex. ekonomiska garantier) för att enligt nationell och internationell lagstiftning täcka sin ansvarsskyldighet i händelse av olyckor. Beviset för att ett järnvägsföretag, som innehar tillstånd, uppfyller nationella försäkringskrav eller har vidtagit likvärdiga arrangemang för att täcka sin ansvarsskyldighet skall bifogas tillståndet (kommissionens rekommendation 2004/358/EG). En kopia av försäkring eller ekonomiska garantier för att täcka ansvarsskyldigheten, som bifogas tillståndet, skall överlämnas tillsammans med ansökningsblanketten.
- 8.5 Sökanden skall förteckna eller lägga fram dokumentation om tekniska specifikationer om driftkompatibilitet (TSD) eller delar av dessa och, i förekommande fall, nationella säkerhetsbestämmelser och andra bestämmelser som gäller för dess personal och dess rullande materiel samt, generellt, den verksamhet som avses med det intyg som söks. Tydlig hänvisning skall göras till de förfaranden och dokument där TSD är tillämpliga och genomförda. För att undvika dubbelarbete och minska informationsmängden skall endast kortfattad dokumentation överlämnas angående element som är förenliga med TSD och andra krav i direktiven 96/48/EG and 2001/16/EG.
- 8.6 Sökanden skall lägga fram en fullständig förteckning över de olika PERSONALKATEGORIER som anställts eller anlåtats för den verksamhet som avses med det intyg som söks. Förteckningen över PERSONALKATEGORIER skall vara förenlig med nationella och nätspecifika bestämmelser som är tillämpliga för kategoriseringen.
- 8.7 Sökanden skall överlämna en beskrivning av eller bevis för de förfaranden inom säkerhetsstyrningssystemet som är relaterade till PERSONAL, inklusive bevis för att de uppfyller kraven i de nationella bestämmelserna och/eller relevanta TSD och att personalen är certifierad i vederbörlig ordning.
- 8.8 Sökanden skall överlämna en komplett dokumentation över de olika SORTERS RULLANDE MATERIEL som avses ingå i trafiken enligt det sökta intyget. Dessa SORTERS RULLANDE MATERIEL skall vara förenliga med nationella och nätspecifika bestämmelser som är tillämpliga för deras kategorisering.
- 8.9 Sökanden skall överlämna en beskrivning eller ett bevis för de förfaranden inom säkerhetsstyrningssystemet som är relaterade till RULLANDE MATERIEL, inklusive bevis för att de uppfyller kraven i de nationella bestämmelserna och/eller relevanta TSD samt att den rullande materielen har blivit godkänd i vederbörlig ordning.
- 8.10 Här kan andra dokument, som överlämnas tillsammans med ansökan, förtecknas. Var vänlig identifiera nummer och typ samt ge en kort beskrivning av innehållet i dokumentet.

>>>

14.6.2007

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 153/23

BILAGA IV

Kod för det harmoniserade numreringsystemet, det så kallade Europeiska identifikationsnumret (EIN) för säkerhetsintyg

Landskod (2 bokstäver)		Typ av dokument (2 siffror)		Utfärdandeår (4 siffror)				Löpnummer (4 siffror)			

Exempel:

I	T	1	1	2	0	0	6	0	0	0	5
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Förklaring av uppbyggnaden av det europeiska identifikationsnumret (EIN)

I	T	1	1	2	0	0	6	0	0	0	5
Landskod (2 bokstäver)		Typ av dokument (2 siffror)		Utfärdandeår (4 siffror)				Löpnummer (4 siffror)			
Fält 1		Fält 2		Fält 3				Fält 4			

FÄLT 1 – Landskod (2 bokstäver)

Landskoderna publiceras offentligt och uppdateras på EU:s webbplats i Publikationshandboken och baseras på standarden ISO 3166 alpha-2.

Stat	Kod	Stat	Kod	Stat	Kod
Österrike	AT	Ungern	HU	Polen	PL
Belgien	BE	Island	IS	Portugal	PT
Bulgarien	BG	Irland	IE	Rumänien	RO
Cypern	CY	Italien	IT	Slovakien	SK
Tjeckien	CZ	Lettland	LV	Slovenien	SI
Danmark	DK	Liechtenstein	LI	Spanien	ES
Estland	EE	Litauen	LT	Sverige	SE
Finland	FI	Luxemburg	LU	Schweiz	CH
Frankrike	FR	Norge	NO	Förenade kungariket	UK
Tyskland	DE	Malta	MT		
Grekland	EL	Nederländerna	NL		

Säkerhetsmyndigheten för tunneln under Engelska kanalen, för närvarande den enda befintliga multinationella säkerhetsmyndigheten, skall identifieras med hjälp av följande bokstavskod med två bokstäver.

MULTINATIONELL SÄKERHETSMYNDIGHET	Kod
Säkerhetsmyndigheten för tunneln under Engelska kanalen	CT

FÄLT 2 – Typ av dokument (tvåsiffrigt nummer)

Två siffror medger identifiering av dokumenttyp: den första siffran identifierar dokumentets huvudkategorisering, huruvida det är ett säkerhetsintyg (nummer 1) eller alla andra typer av dokument (alla nummer utom 1); den andra siffran anger dokumentets underkategori, om det är ett intyg del A (nummer 1) eller del B (nummer 2). För närvarande är det bara två av de möjliga sifferkombinationerna som är av intresse och som tillämpas:

[1 1] för Säkerhetsintyg – del A,

[1 2] för Säkerhetsintyg – del B.

Om behov av andra koder uppstår kan numreringssystemet utvidgas. I det följande finns ett förslag till en förteckning över kända, möjliga tvåsiffriga kombinationer i förhållande till den dokumenttyp som avses:

Sifferkombination för fält 2	Dokumenttyp	Undertyp av dokument
[0 1]	Licenser	Ej tillämpligt för denna förordning
[0 x]	Licenser	Ej tillämpligt för denna förordning
[1 1]	Säkerhetsintyg	Del A
[1 2]	Säkerhetsintyg	Del B
[1 x]	Säkerhetsintyg	Ej tillämpligt för denna förordning
[2 1]	Säkerhetstillstånd	Ej tillämpligt för denna förordning
[2 2]	Säkerhetstillstånd	Ej tillämpligt för denna förordning
[2 x]	Säkerhetstillstånd	Ej tillämpligt för denna förordning
[3 x]	Intyg för underhållsverkstäder	Ej tillämpligt för denna förordning
[4 x]	Intyg för anmälda organ	Ej tillämpligt för denna förordning
[5 x] ... [9 x]	Reserv (5 dokumenttyper)	Ej tillämpligt för denna förordning

FÄLT 3 – Utfärdandeår (fyr-siffrigt nummer)

I detta fält anges det år (i det angivna formatet yyyy, dvs. fyra siffror) då intyget utfärdades.

FÄLT 4 – Löpnummer

Löpnumret skall vara progressivt för att kunna utökas med ett ental varje gång ett intyg utfärdas, oberoende av om det är ett nytt, förnyat eller uppdaterat/ändrat intyg. Även om intyget återkallas får det nummer till vilket det hänvisar inte användas igen.

Varje år skall löpnumren börja om igen från noll.

[illegible]

Järnvägsstyrelsens trafikföreskrifter

JvSFS
2008:7

Beslutade den 17 juni 2008. Ändring införd JvSFS 2008:34.

Järnvägsstyrelsen föreskriver med stöd av 2 kap. 1 § järnvägsförordningen (2004:526) följande.

Inledande bestämmelse

1 § Dessa föreskrifter gäller för bedrivande av trafik och trafiksäkerhetspåverkande arbeten på järnväg. Järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare ska ha nödvändiga kompletterande bestämmelser i sina trafiksäkerhetsinstruktioner enligt Järnvägsstyrelsens föreskrifter (JvSFS 2008:8) om järnvägens säkerhetsbestämmelser vad gäller trafik och arbeten på spår och i sina övriga säkerhetsbestämmelser.

Tillämpningsområde

2 § Bestämmelserna i bilagorna 1–20 gäller trafikeringsystem H, M och S i den utsträckning som föreskrivs i dem.

3 § Föreskrifterna gäller inte för trafik och arbeten på järnvägsinfrastruktur som ingår i lokala och regionala järnvägsnät som är fristående. Bestämmelserna i bilagorna gäller inte för trafik och arbeten på järnvägsinfrastruktur som tillhör system R, F, E1, E2 eller E3.

Järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare som bedriver trafik och arbeten på järnvägsinfrastruktur som anges i första stycket ska ha fullständiga trafiksäkerhetsinstruktioner för detta enligt Järnvägsstyrelsens föreskrifter (JvSFS 2008:8) om järnvägens säkerhetsbestämmelser vad gäller trafik och arbeten på spår.

4 § För järnvägsnät som enbart består av sidospår behöver endast bestämmelserna i bilaga 20 tillämpas.

Definitioner m.m.

Beteckningar

5 § De beteckningar som används i föreskrifterna har samma betydelse som i järnvägslagen (2004:519) och järnvägsförordningen (2004:526). Därutöver används de beteckningar med den betydelse som anges i bilaga 1.

6 § Med järnvägsföretag avses i föreskrifterna även infrastrukturförvaltare som utför trafik inom ramen för sitt tillstånd som infrastrukturförvaltare. Infrastrukturförvaltaren svarar för att spårentreprenören uppfyller de krav som anges i föreskrifterna.

>>>

Trafikeringsystem

7 § Järnvägsinfrastruktur delas in i trafikeringsystemen H, M, S, R, F, E1, E2 och E3.

Järnvägsinfrastruktur där linjen är utrustad med linjeblockering och där driftplatserna har fullständiga signalställverk tillhör system H.

Järnvägsinfrastruktur där linjen övervakas av två tågklarerare med manuella metoder och där driftplatserna kan sakna fullständiga signalställverk tillhör system M.

Järnvägsinfrastruktur där linjen övervakas med manuella metoder av endast en tågklarerare och där linjeplatser men inga driftplatser förekommer tillhör system S.

Järnvägsinfrastruktur där linjen och driftplatserna övervakas med hjälp av radioblockering tillhör system R.

Järnvägsinfrastruktur där linjen och driftplatserna övervakas med hjälp av manuella metoder av endast en tågklarerare och där driftplatserna endast har sidospår tillhör system F.

Järnvägsinfrastruktur där linjen och driftplatserna övervakas med hjälp av nivå 1 av det europeiska systemet för trafikstyrning, ETCS, tillhör system E1.

Järnvägsinfrastruktur där linjen och driftplatserna övervakas med hjälp av nivå 2 av det europeiska systemet för trafikstyrning, ETCS, tillhör system E2.

Järnvägsinfrastruktur där linjen och driftplatserna övervakas med hjälp av nivå 3 av det europeiska systemet för trafikstyrning, ETCS, tillhör system E3.

8 § Infrastrukturförvaltaren ska ange och markera med systemgränstavla vilket eller vilka trafikeringsystem huvudspåren i dennes järnvägsnät tillhör.

Information om infrastrukturen m.m.**Förarens regelbok**

9 § Järnvägsföretaget ska på papper eller elektroniskt tillhandahålla föraren förarens regelbok med all den information som krävs för att köra tåget. Regelboken ska innehålla information om vilka krav som gäller för de linjestäckor som trafikeras och de järnvägsfordon som används, under normala förhållanden respektive vid störd drift och i nödsituationer. Förarens regelbok ska åtminstone inbegripa förfaranden för

1. personalens säkerhet och trygghet,
2. signalering och trafikstyrning,
3. tågdrift,
4. dragfordon och annan rullande materiel, samt
5. olyckor och tillbud.

Till förarens regelbok ska fogas bilagorna

1. kommunikationsmanual, och
2. blankettsamling.

Infrastrukturförvaltaren ska förse järnvägsföretaget med den information om infrastrukturen som behövs för att upprätta förarens regelbok.

Linjebok

10 § Järnvägsföretaget ska sammanställa en linjebok med beskrivning av de linjer som ska trafikeras, med utgångspunkt från information som ska tillhandahållas av infrastrukturförvaltaren, på papper eller elektroniskt.

Linjeboken ska tillhandahållas föraren och innehålla åtminstone

1. allmänna trafikförutsättningar, inkluderande information om signalering, trafikeringsystem, strömförsörjning och tågradioutrustning,
2. information om lutningar, samt
3. linjebeskrivning med trafikplatser, blocksträckor, tunnlar med angivande av längd och säkerhetsutrustning, hastighetsbegränsningar, trafikledning och radiokanaler.

Infrastrukturförvaltaren ska meddela järnvägsföretaget alla ändringar av uppgifterna i andra stycket. Järnvägsföretaget ska sammanställa uppgifterna för den infrastruktur det trafikerar.

Körplaner

11 § Infrastrukturförvaltaren ska på papper eller elektroniskt tillhandahålla järnvägsföretaget information om körplaner. Järnvägsföretaget ska tillhandahålla föraren information om

1. tågidentitet,
2. vilka dagar tåget ska gå i trafik,
3. var och när tåget ska göra uppehåll och varför, samt
4. tidpunkter för passering av referenspunkter.

Generella trafikbestämmelser**Läsanvisningar m.m.**

12 § Bilaga 2 innehåller allmänna bestämmelser och läsanvisningar till bilagorna 3–19.

Signaler

13 § Bilaga 3 H innehåller bestämmelser om signaler i system H.

14 § Bilaga 3 M innehåller bestämmelser om signaler i system M.

15 § Bilaga 3 S innehåller bestämmelser om signaler i system S.

Dialog och ordergivning

16 § Bilaga 4 innehåller bestämmelser om dialog och ordergivning.

Blankettsamling

17 § Bilaga 5 innehåller de blanketter som ska användas för skriftliga meddelanden.

Fara och olycka

18 § Bilaga 6 innehåller bestämmelser om fara och olycka.

Vägvakt

19 § Bilaga 7 innehåller bestämmelser om vägvakt.

>>>

Färder

Tågfärd

20 § Bilaga 8 H innehåller bestämmelser om tågfärd i system H.

21 § Bilaga 8 M innehåller bestämmelser om tågfärd i system M.

Spärrfärd

22 § Bilaga 9 H innehåller bestämmelser om spärrfärd i system H.

23 § Bilaga 9 M innehåller bestämmelser om spärrfärd i system M.

24 § Bilaga 9 S innehåller bestämmelser om spärrfärd i system S.

Växling

25 § Bilaga 10 innehåller bestämmelser om växling.

Broms

26 § Bilaga 11 innehåller bestämmelser om broms och säkrande av stillastående fordon.

Skydd

A-skydd

27 § Bilaga 12 innehåller bestämmelser om A-skydd.

L-skydd

28 § Bilaga 13 innehåller bestämmelser om L-skydd.

E-skydd

29 § Bilaga 14 innehåller bestämmelser om E-skydd.

S-skydd

30 § Bilaga 15 innehåller bestämmelser om S-skydd.

D-skydd

31 § Bilaga 16 innehåller bestämmelser om D-skydd.

Trafikledning

Trafikledning

32 § Bilaga 17 innehåller bestämmelser om trafikledning.

Enkla signalställverk

33 § Bilaga 18 innehåller bestämmelser om trafikledning vid driftplatser med enkla signalställverk.

Obevakad vänddriftplats

34 § Bilaga 19 innehåller bestämmelser om trafikledning vid obevakade vänddriftplatser.

Infrastrukturförvaltare med enbart sidospår

35 § Bilaga 20 innehåller bestämmelser för järnvägsnät som enbart består av sidospår.

Undantag

36 § Framförande av fordon utan ATC-utrustning får förekomma trots bestämmelserna i bilaga 8 H och 9 H i den utsträckning Transportstyrelsen föreskriver.

37 § Vid provkörning och vid extraordinära förhållanden kan infrastrukturens säkerhetsbestämmelser gälla i stället för bestämmelserna i bilagorna, i enlighet med vad Transportstyrelsen föreskriver.

38 § Undantag från dessa föreskrifter meddelas av Transportstyrelsen.

Dessa föreskrifter träder i kraft den 31 maj 2009. De vagnuttagningar, A-fordonsfärder och trafiksäkerhetspåverkande arbeten som pågår vid ikraftträdandet får dock senast samma dag avslutas enligt de äldre säkerhetsbestämmelserna.

Egna anteckningar:

Utgåva 2010-01-01

Järnvägsstyrelsens föreskrifter om järnvägens säkerhets- bestämmelser vad gäller trafik och arbeten på spår

JvSFS
2008:8

Beslutade den 17 juni 2008. Ändring införd JvSFS 2008:22.

Järnvägsstyrelsen föreskriver med stöd av 2 kap. 1 § järnvägsförordningen (2004:526) följande.

1 § Dessa föreskrifter innehåller bestämmelser om järnvägsföretags och infrastrukturförvaltares säkerhetsbestämmelser om bedrivande av trafik och arbeten på spåret (trafiksäkerhetsinstruktion).

2 § En trafiksäkerhetsinstruktion ska innehålla de bestämmelser som behövs för att trafik och arbete i spåret ska kunna bedrivas säkert. Den ska innehålla

1. förklaringar av företagsspecifika termer,
2. bestämmelser om trafikverksamheter, rörelseformer, hastigheter inklusive regler för arbete som medför trafiksäkerhetsmässiga konsekvenser,
3. bestämmelser om utseende och innebörd hos använda tavlor, skyltar, märken, handsignaler, ljussignaler m.m.,
4. bestämmelser som reglerar när broms ska funktionsprovas och hur detta ska ske,
5. bestämmelser om rutiner vid fel på järnvägsinfrastrukturen, fel på fordon samt då fordon blir stående på olämplig plats,
6. bestämmelser för spårfordons passage över plankorsningar, samt
7. bestämmelser om fordonskombinationer.

En trafiksäkerhetsinstruktion behöver dock bara innehålla sådana avsnitt som är relevanta för den verksamhet som utövas.

3 § För trafik och arbeten som omfattas av Järnvägsstyrelsens trafikföreskrifter (2008:7) behöver endast nödvändiga kompletterande bestämmelser finnas i trafiksäkerhetsinstruktionen.

4 § Järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare ska i samband med ansökan om tillstånd ge in sin trafiksäkerhetsinstruktion till Transportstyrelsen. Därefter ska väsentliga förändringar av instruktionen ges in till Transportstyrelsen.

5 § Om flera trafiksäkerhetsinstruktioner reglerar samma trafik eller arbeten ska trafiksäkerhetsinstruktionerna vara likalydande i gemensamma delar. Om en trafiksäkerhetsinstruktion eller ändringar i denna kan komma att påverka andra järnvägsföretag eller infrastrukturförvaltare, ska samråd ske med dessa innan trafiksäkerhetsinstruktionen ges in till Transportstyrelsen.

>>>

6 § Av ingivna handlingar ska framgå för vilken verksamhet som trafik-säkerhetsinstruktionen upprättats, vem som upprättat instruktionen eller ändringen och från vilken tidpunkt den föreslås gälla.

7 § Undantag från dessa föreskrifter meddelas av Transportstyrelsen.

Dessa föreskrifter träder i kraft den 31 maj 2009. Trafiksäkerhetsinstruk-tioner, som ändras endast genom att de delvis ersätts av bestämmelserna i Järnvägsstyrelsens trafikföreskrifter (2008:7), eller genom att uppgift om vilka huvudspår som är parkeringsspår och vilka sidospår som inte är parkeringsspår tillförs, behöver inte ges in.

Transportstyrelsens föreskrifter om undantag från JvS trafikföreskrifter (JvSFS 2008:7) vid provkörning

TSFS
2009:28

Beslutade den 5 maj 2009.

Transportstyrelsen föreskriver följande med stöd av 2 kap. 1 § järnvägsförordningen (2004:526).

Inledande bestämmelse

1 § Dessa föreskrifter innehåller de undantag från Järnvägsstyrelsens trafikföreskrifter (JvSFS 2008:7) som får tillämpas vid provkörning. Bestämmelser om godkännande av delsystem finns i Järnvägsstyrelsens föreskrifter (JvSFS 2006:1) om godkännande av delsystem inom järnväg m.m. Ett järnvägsföretag ska ansöka om provkörning hos infrastrukturförvaltaren. Infrastrukturförvaltaren beslutar om provkörningen kan genomföras. Infrastrukturförvaltaren ska inför varje provkörning skriftligen dokumentera vilken sträcka provkörningen avser samt de villkor som ska gälla för provkörningen.

Definitioner

2 § De beteckningar som används i föreskrifterna har samma betydelse som i järnvägslagen (2004:519), järnvägsförordningen (2004:526) och Järnvägsstyrelsens trafikföreskrifter (JvSFS 2008:7). Därutöver används följande definitioner.

provkörning

en undersökning av ett fordonssätts och/eller en järnvägsinfrastrukturens egenskaper vilken kräver särskilda åtgärder

tågskyddssystem

tekniskt system för övervakning och presentation av signal- och hastighetsbesked, till exempel ATC eller ETCS

Bromsförmåga och största tillåtna hastighet

3 § Provkörning får ske med spårfordon vars bromsförmåga är otillräcklig.

4 § Färdens största tillåtna hastighet får överskridas. Vilken sorts hastighetsbegränsning som överskrids och var den förekommer ska anges i den skriftliga dokumentationen.

5 § Hastigheten får överskrida den hastighet som tillgänglig bromsprocent medger.

I tågets eller spärrfärdens körplan ska anges: "Bromsprocenten är otillräcklig. Föraren ska omedelbart påbörja snabbbromsning när han ser eller mottar signalbeskedet "vänta stopp"."

>>>

6 § För 3, 4 och 5 §§ gäller att samtliga nedanstående villkor ska vara uppfyllda:

1. För hela den sammanhängande sträcka där provkörningen pågår ska förekommande tågvägar vara låsta, huvudspår vara fria samt signaler visa ”kör”.
2. För en efterföljande sträcka som ska vara minst lika lång som färdens bromssträcka ska förekommande tågvägar vara låsta, huvudspår vara fria samt signaler visa ”kör”.
3. Vägvakter ska finnas vid plankorsningar med vägskyddsanläggningar om signaleringstiden enligt infrastrukturförvaltarens bestämmelser blir för kort. Vägvakten ska starta varningssignaleringen så att den nödvändiga signaleringstiden uppnås.
4. Vägvakter ska finnas vid plankorsningar utan vägskyddsanläggning om infrastrukturförvaltaren bedömer att det behövs.

Passage av huvudsignal som visar ”stopp” utan att stanna före signalen

7 § Tågklareraren får lämna medgivande på blankett 21 i bilaga 5 till Järnvägsstyrelsens trafikföreskrifter (JvSFS 2008:7) att passera en huvudsignal i ”stopp” i förväg, trots att färdens inte har stannat före den aktuella signalen. För en utfartsblocksignal eller ytterplacerad utfartssignal får dessutom medgivande lämnas samtidigt med medgivandet för den närmast föregående mellansignalen.

Samtliga nedanstående villkor ska vara uppfyllda:

1. Passagen ska vara planerad. Beteckningarna på de huvudsignaler som medgivandet avser ska anges i infrastrukturförvaltarens dokumentation om provkörningen.
2. Tåget eller spärrfärden ska stå stilla då blankett 21 i bilaga 5 till Järnvägsstyrelsens trafikföreskrifter (JvSFS 2008:7) fylls i.
3. Föraren ska ha fått en muntlig bekräftelse på medgivandet från tågklareraren innan tåget eller spärrfärden passerar den första av de huvudsignaler som medgivandet gäller för. Tågklareraren får ge denna bekräftelse efter det att tåget eller spärrfärden passerat den huvudsignal som är närmast föregående den första huvudsignal som medgivandet gäller för.
4. Sträckan från den huvudsignal som ska passeras i stopp fram till nästa medriktade huvudsignal ska vara fri.
5. För en infartssignal, mellansignal eller innerplacerad utfartssignal på en bevakad driftplats måste kraven vara uppfyllda, så att besked om att ”växlarna ligger rätt” kan lämnas. Tågklareraren får inte lämna medgivande för signaler på en obevakad driftplats eller för linjeplatssignaler.

Tågskyddssystem

8 § Tågskyddssystemet får vara frånslaget eller överksamt vid en provkörning om det är nödvändigt för att kunna genomföra provkörningen. I dokumentationen om provkörningen ska det finnas en uppgift om att föraren ska kontrollera att tågskyddssystemet åter är verksamt när provkörningen är avslutad.

Vid sådan provkörning ska färden vara ensam på hela den sträcka där provkörningen ska ske enligt det beviljade tågläget eller den beviljade spärrfärden.

Spärrfärd

9 § 10 och 11 §§ gäller endast vid spärrfärd.

10 § Spärrfärden får omfatta mer än en bevakningssträcka under förutsättning att spärrfärdssträckans gränsdriftplatser är bevakade och bevakningen på mellanliggande driftplatser inte ändras under tiden spärrfärden pågår. Hela spärrfärdssträckan ska övervakas av samma tågklarerare.

11 § Spärrfärdens största tillåtna hastighet får överskrida 70 km/tim. Samtliga nedanstående villkor ska vara uppfyllda:

1. Föraren har behörighet för högre hastighet.
2. Det finns fungerande säkerhetsgrepp eller förarövervakning.
3. Första och sista fordonet bromsas automatiskt vid självavkoppling.
4. Föraren har uppsikt i rörelseriktningen.

Denna författning träder i kraft den 31 maj 2009.

Egna anteckningar:

[illegible]

Transportstyrelsens föreskrifter om trafikverksamheter vid extraordinära förhållanden

TSFS
2009:29

Beslutade den 5 maj 2009.

Transportstyrelsen föreskriver följande med stöd av 2 kap. 1 § järnvägsförordningen (2004:526).

Inledande bestämmelser

1 § Dessa föreskrifter innehåller de undantag från Järnvägsstyrelsens trafikföreskrifter (JvSFS 2008:7) som får tillämpas i samband med extraordinära förhållanden.

Definitioner

2 § De beteckningar som används i föreskrifterna har samma betydelse som i järnvägslagen (2004:519), järnvägsförordningen (2004:526) och Järnvägsstyrelsens trafikföreskrifter (JvSFS 2008:7). Därutöver används följande definitioner.

extraordinära förhållanden

situationer där infrastrukturen fått omfattande skador vilka medför att skyddsformer för att utföra arbete i syfte att återställa infrastrukturen inte kan anordnas enligt Järnvägsstyrelsens trafikföreskrifter (JvSFS 2008:7) eller att spärrfärder inte kan framföras enligt de bestämmelserna

Åtgärder för att göra det möjligt att återställa järnvägsinfrastrukturen till farbart skick

3 § Trafikledningen får besluta om följande för att göra det möjligt att återställa järnvägsinfrastrukturen till farbart skick:

1. Att skyddsformer och spärrfärder får anordnas trots att det finns tåg på bevakningssträckan. Tågens körtillstånd ska ha återkallats.
2. Att skyddsformer och spärrfärder får ges starttillstånd trots att tågklararen inte kan utföra spärråtgärder enligt bilaga 17 (Trafikledning) till Järnvägsstyrelsens trafikföreskrifter (JvSFS 2008:7). Spärråtgärder ska utföras enligt uppgifter i trafikledningens beslut.
3. Att D-skydd får anordnas trots att det finns L-skydd, E-skydd och spärrfärder inom D-skyddsområdet. Tågklararen ska överlämna uppgifter om den pågående trafikverksamheten till huvudtillsyningsmannen enligt avsnitt 5.1 i bilaga 16 till Järnvägsstyrelsens trafikföreskrifter (JvSFS 2008:7).

>>>

Trafikledningens beslut ska dokumenteras och delges berörda verksamhetsutövare. Beslutet ska innehålla uppgift om giltighetstid samt vilka driftplatser och bevakningssträckor som berörs.

Denna författning träder i kraft den 31 maj 2009.

Järnvägsstyrelsens föreskrifter om tillträde till järnvägsinfrastruktur¹

JvSFS
2005:1

Vägledning finns att hämta på
www.transportstyrelsen.se

Beslutade den 8 juli 2005. Ändring införd JvSFS 2008:18.

Järnvägsstyrelsen föreskriver² med stöd av 1 kap. 2 § och 5 kap. 10 § järnvägsförordningen (2004:526) följande.

Tillämpningsområde

1 § Dessa föreskrifter innehåller bestämmelser om beskrivning av järnvägsnät och tilldelning av infrastrukturkapacitet.

Definitioner

2 § I dessa föreskrifter förstås med

ad hoc-ansökningar: ansökningar i enlighet med 6 kap. 16 § järnvägslagen (2004:519),

arbetsfordon: järnvägsfordon för vilka infrastrukturförvaltaren - utifrån sin infrastruktur - har beslutat att de skall användas för banarbeten och därmed följa infrastrukturförvaltarens särskilda bestämmelser för arbetsfordon,

internationella tåglägen: den svenska delen av tåglägen som sträcker sig över flera länder,

planeringsprocessen: den process som bedrivs hos en infrastrukturförvaltare för framtagande av en tågplan.

Infrastrukturförvaltare som inte är berörda

3 § Infrastrukturförvaltare har möjlighet att kunna överlåta andra trafikledande uppgifter än tilldelning av infrastrukturkapacitet till någon annan. Om överlåtelse av ansvaret för verksamheten sker är den som övertar de trafikledande uppgifterna också att betrakta som infrastrukturförvaltare och skall därmed ha tillstånd. Sistnämnda infrastrukturförvaltare skall inte tillämpa dessa föreskrifter.

Beskrivning av järnvägsnät

Innehåll i beskrivning av järnvägsnät

4 § En beskrivning av järnvägsnät skall innehålla information om

¹ Tidigare bestämmelser i ämnet, se Tågtrafikledningens föreskrifter (BV-FS 2001:1) och allmänna råd om ansökan om tilldelning av tågläge.

² Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/14/EG av den 26 februari 2001 om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (EGT L 75, 15.3.2001, s. 29, Celex 32001L0014)

>>>

1. infrastrukturen enligt 6 kap. 5 § järnvägslagen (2004:519),
2. villkor för att nyttja infrastrukturen enligt 6 kap. 5 § järnvägslagen,
3. reserverad infrastruktur enligt 6 kap. 3 § järnvägslagen,
4. datum och tidsfrister m.m. för planeringsprocessen,
5. infrastrukturförvaltarens samarbete enligt 6 kap. 4 § järnvägslagen,
6. preliminära tåglägen för internationell trafik enligt 5 kap. 6 § järnvägsförordningen (2004:526),
7. ansökningar om tåglägen, nationella som internationella, enligt 6 kap. 7 § järnvägslagen,
8. ad hoc-ansökningar om tåglägen, nationella som internationella, enligt 6 kap. 16 § järnvägslagen,
9. tjänster enligt 6 kap. 23 § järnvägslagen,
10. avgifter enligt 7 kap. järnvägslagen,
11. samordning enligt 6 kap. 10 § järnvägslagen,
12. tvistlösning enligt 6 kap. 12 § järnvägslagen,
13. överbelastad infrastruktur enligt 6 kap. 13 § järnvägslagen,
14. prioriteringskriterier enligt 6 kap. 3 och 15 §§ järnvägslagen,
15. kapacitetsanalys och kapacitetsförstärkningsplan enligt 6 kap. 6 § järnvägslagen,
16. störningar, röjnings- och nödsituationer enligt 6 kap. 17 och 18 §§ järnvägslagen,
17. nyttjandegrad enligt 6 kap. 20 § järnvägslagen,
18. ramavtal enligt 6 kap. 21 § järnvägslagen, samt
19. övrig relevant information som behövs för tilldelning av infrastrukturkapacitet.

Infrastrukturförvaltare som tillämpar 6 kap. 24 § järnvägslagen behöver inte i sin beskrivning av järnvägsnätet informera om punkterna 3, 4, 8 och 11-15. Infrastrukturförvaltare kan upprätta beskrivning av järnvägsnät gemensamt. Varje infrastrukturförvaltare ansvarar för sin del i den gemensamma beskrivningen av järnvägsnäten.

5 § Av informationen om infrastrukturen enligt 4 § punkt 1 skall framgå

- a) infrastrukturens tekniska egenskaper och planerade förändringar av dessa,
- b) infrastrukturens kapacitetsegenskaper och planerade förändringar av dessa,
- c) planerade banarbeten på infrastrukturen som medför kapacitetsinskränkningar, samt
- d) - om möjligt - vem som är infrastrukturförvaltare för anslutande infrastruktur.

6 § Av informationen om villkor för att nyttja infrastrukturen enligt 4 § punkt 2 skall framgå

- a) vilka kapacitetsbegränsningar som råder på grund av miljöskäl,
- b) vilka operativa regelverk som gäller för infrastrukturen och som järnvägsföretag skall iaktta samt var dessa finns att tillgå,
- c) vilken information om den operativa driften som skall förmedlas mellan infrastrukturförvaltare och järnvägsföretag,

- d) om restriktioner finns för transporter av farligt gods och i så fall var informationen finns att tillgå,
- e) om transporter som överskrider någon teknisk norm för infrastrukturen får framföras på infrastrukturen och i så fall var villkoren för dessa transporter finns att tillgå,
- f) om fordon får testas på infrastrukturen och i så fall var villkoren för detta finns att tillgå,
- g) de villkor som gäller för ansvar, ersättningsskyldighet och regress,
- h) var rutiner för hantering, anmälan och samverkan vid utredningar av olyckor och tillbud finns att tillgå, samt
- i) om insatskort för järnvägsfordon, dvs. teknisk beskrivning av fordon för räddningstjänst, behövs och i så fall vilken information järnvägsföretag behöver lämna till infrastrukturförvaltaren som underlag för kortet.

7 § Av informationen om datum och tidsfrister m.m. för planeringsprocessen enligt 4 § punkt 4 skall framgå

- a) datum, med hänsyn till 5 kap. 4 § järnvägsförordningen (2004:526), för när tågplanen börjar gälla respektive slutar,
- b) datum för när ansökan om tåglägen, nationella som internationella, senast skall ha lämnats in,
- c) datum för när förslaget till tågplan enligt 27 § kommer att skickas ut,
- d) datum för när yttranden senast skall lämnas till infrastrukturförvaltaren på förslaget till tågplan enligt 27 §,
- e) datum för när beslut om tågplan kommer att fattas,
- f) datum för när beslut om tågplan kommer att skickas ut,
- g) datum för när beslut om tågplan kommer att offentliggöras,
- h) hur beslut om tågplan kommer att offentliggöras,
- i) närmare angivelse när trafikeringsavtal kommer att förhandlas med berörda parter, samt
- j) övriga datum och tidsfrister som enligt infrastrukturförvaltaren behövs för kapacitetstilldelningen.

8 § Av informationen om infrastrukturförvaltarens samarbete enligt 4 § punkt 5 skall framgå vilka metoder som används vid samarbetet.

9 § Av informationen om preliminära tåglägen för internationell trafik enligt 4 § punkt 6 skall framgå var och när preliminära tåglägen för internationell trafik kommer att offentliggöras.

10 § Av informationen om ansökningar om tåglägen, nationella som internationella, enligt 4 § punkt 7 skall framgå

- a) vilka uppgifter ansökan skall innehålla,
- b) hur järnvägsföretag och verksamhetsutövare som organiserar järnvägs- trafik skall ange vilka av uppgifterna i punkt a) som är väsentliga för deras del, samt
- c) vilken adress ansökan skall skickas till.

>>>

11 § Av informationen om ad hoc-ansökningar om tåglägen, nationella som internationella, enligt 4 § punkt 8 skall framgå

- a) vilka uppgifter ad hoc-ansökan skall innehålla,
- b) när ansökan senast skall ha lämnats in,
- c) vilken adress ad hoc-ansökan skall skickas till, samt
- d) närmare angivelse när komplettering av gällande eller nytt trafikeringsavtal senast måste vara upprättat.

12 § Av informationen om tjänster enligt 4 § punkt 9 skall framgå

- a) vilka tjänster som tillhandahålls av infrastrukturförvaltaren,
- b) så långt det är möjligt, vilka tjänster som finns i anslutning till infrastrukturen och som tillhandahålls av någon annan än en infrastrukturförvaltare,
- c) vem som tillhandahåller tjänsterna i punkt b), samt
- d) vilka krav och förutsättningar som föreligger för nyttjande av tjänsterna i punkt a) och, så långt det är möjligt, punkt b).

13 § Av informationen om avgifter enligt 4 § punkt 10 skall framgå

- a) närmare angivelse av metoder och bestämmelser som används vid beräkning av kostnader för nyttjande av järnvägsinfrastruktur, miljö- och olyckskostnader samt extra avgifter, särskilda avgifter och rabatter,
- b) respektive avgift och rabatt som gäller utifrån vad som redovisats i punkt a) med undantag för extra avgifter och särskilda avgifter,
- c) uppgifter om kommande avgiftsändringar,
- d) kriterierna för och förfarandet vid förhandling av särskild avgift, samt
- e) vem som anmäler till Transportstyrelsen att förhandling om särskild avgift kommer att inledas.

14 § Av informationen om samordning enligt 4 § punkt 11 skall framgå metoderna för samordningen.

15 § Av informationen om tvistlösning enligt 4 § punkt 12 skall framgå

- a) metoderna som kommer att tillämpas vid tvistlösningen, samt
- b) vilka uppgifter begäran om tvistlösning skall innehålla.

16 § Av informationen om överbelastad infrastruktur enligt 4 § punkt 13 skall framgå principerna som kommer att tillämpas i samband med beslut om överbelastad infrastruktur.

17 § Av informationen om prioriteringskriterier enligt 4 § punkt 14 skall, utöver vad som krävs enligt 5 kap. 1 § andra stycket järnvägsförordningen (2004:526), framgå hur kriterierna rangordnas.

18 § Av informationen om kapacitetsanalys och kapacitetsförstärkningsplan enligt 4 § punkt 15 skall framgå var och när dessa offentliggörs.

19 § Av informationen om störningar, röjnings- och nödsituationer enligt 4 § punkt 16 skall framgå principerna och metoderna för hur detta hanteras.

20 § Av informationen om nyttjandegrad enligt 4 § punkt 17 skall framgå

- a) i hur hög grad ett tilldelat tågläge skall nyttjas för att inte återkallas, samt
- b) information om hur icke nyttjade tåglägen kan beaktas vid senare tilldelning av tåglägen.

21 § Av informationen om ramavtal enligt 4 § punkt 18 skall framgå förutsättningarna för att järnvägsföretag eller verksamhetsutövare som organiserar järnvägstrafik skall kunna begära ett ramavtal.

Samråd om beskrivning av järnvägsnät

22 § Vid samråd enligt 6 kap. 5 § andra stycket järnvägslagen (2004:519) skall förslaget till beskrivning av järnvägsnät offentliggöras på det sätt som infrastrukturförvaltaren bestämmer. Av offentliggörandet skall det framgå när och hur berörda parter kan framföra synpunkter.

Offentliggörande av upprättad beskrivning av järnvägsnät

23 § Av 5 kap. 2 § järnvägsförordningen (2004:526) framgår när en upprättad beskrivning av järnvägsnät skall offentliggöras. Infrastrukturförvaltare bestämmer på vilket sätt en beslutad beskrivning skall offentliggöras.

Tilldelning av infrastrukturkapacitet

Tidsplan

24 § Samarbete enligt 6 kap. 4 § järnvägslagen (2004:519) skall bland annat leda till att följande datum är gemensamma för alla berörda infrastrukturförvaltare:

- a) sista datumet för ansökningar om tågläge, nationella som internationella,
- b) när förslag till tågplan enligt 27 § kommer att skickas ut, samt
- c) när tågplan kommer att beslutas och offentliggöras.

Ansökningar

25 § Om en ansökan om tågläge av misstag har kommit in till en infrastrukturförvaltare som inte är berörd av ansökan, bör - om möjligt - infrastrukturförvaltaren se till att ansökan snarast vidarebefordras till rätt adressat.

26 § Den infrastrukturförvaltare som fått en ansökan om tågläge på sitt och andra järnvägsnät, skall anteckna på ansökan när den kom in till infrastrukturförvaltaren och skicka kopia av ansökan till berörda infrastrukturförvaltare senast två arbetsdagar från mottagandet av ansökan.

>>>

Förslag till tågplan

27 § När ansökningstiden för tåglägen har gått ut skall infrastrukturförvaltaren upprätta ett förslag till tågplan. Detta dokument skall vara en sammanställning av

- a) alla inkomna ansökningar om tåglägen, nationella som internationella,
- b) infrastrukturförvaltarens planerade banarbeten,
- c) behovet av reservkapacitet för ad hoc-ansökningar om tåglägen, nationella som internationella,
- d) behovet av reservkapacitet för banarbeten som inte kan bokas i planeringsprocessen,
- e) behovet av reservkapacitet för transporter av arbetsfordon, samt
- f) restkapacitet.

28 § Vid samråd enligt 6 kap. 9 § tredje stycket järnvägslagen (2004:519) skall förslag till tågplan enligt 27 § skickas till berörda parter.

Samordning

29 § Samordning enligt 6 kap. 10 § järnvägslagen (2004:519) skall dokumenteras på så sätt att det framgår vilka väsentliga justeringar som har gjorts i förhållande till ansökningarna om tåglägen och grunden för justeringarna.

Twistlösning

30 § Twistlösning enligt 6 kap. 12 § järnvägslagen (2004:519) skall avslutas inom tio arbetsdagar från det att järnvägsföretag eller verksamhetsutövare som organiserar järnvägstrafik har begärt det.

Överbelastad infrastruktur

31 § Beslut om överbelastad infrastruktur enligt 6 kap. 13 § järnvägslagen (2004:519) skall innehålla följande information:

- a) på vilken del av infrastrukturen kapacitetskonflikt råder,
- b) vilka tider kapacitetskonflikt råder på den aktuella delen av infrastrukturen,
- c) vilka parter som är berörda, samt
- d) om twistlösning har förekommit eller inte.

Om twistlösning har förekommit skall det i beslutet framgå orsaken till att kapacitetskonflikten inte kunde lösas.

32 § Kopia av beslutet om överbelastad infrastruktur skall genast ges in till Transportstyrelsen.

33 § De åtgärder infrastrukturförvaltare vidtar enligt 6 kap. 14 och 15 §§ järnvägslagen (2004:519) skall dokumenteras.

Tågplan

34 § Utöver 6 kap. 11 § järnvägslagen (2004:519) skall infrastrukturförvaltaren besluta om att fastställa tågplan när det inte längre råder kapacitetskonflikter.

35 § En tågplan skall innehålla uppgifter om

- a) tilldelade tåglägen, nationella som internationella,
- b) kapacitet som har reserverats för banarbeten,
- c) reservkapacitet för ad hoc-ansökningar om tåglägen, nationella som internationella,
- d) reservkapacitet för banarbeten som inte kan bokas i planeringsprocessen,
- e) reservkapacitet för transporter av arbetsfordon, samt
- f) restkapacitet.

36 § Beslutad tågplan skall genast skickas till berörda sökanden och även offentliggöras. Offentliggörandet sker på det sätt som infrastrukturförvaltaren bestämmer.

37 § Kopia av beslut om tågplan, inklusive tågplanen, och en sammanfattning av planeringsprocessens genomförande skall genast ges in till Transportstyrelsen.

Dokument som skall sparas

38 § En infrastrukturförvaltare som inte behöver följa arkivlagen (1990:782) skall spara följande dokument i minst fem år:

- a) förslag till tågplan enligt 27 §,
- b) inkomna yttranden enligt 6 kap. 9 § tredje stycket järnvägslagen (2004:519),
- c) beslut om överbelastad infrastruktur,
- d) dokumentation enligt 33 §, samt
- e) beslut om tågplan, inklusive tågplanen.

Kapacitetsanalys

39 § Kapacitetsanalys enligt 5 kap. 8 § järnvägsförordningen (2004:526) skall innehålla uppgifter om

- a) identifiering av orsakerna till överbelastad infrastruktur,
- b) förslag på metoder för att åtgärda vad som har framkommit i punkt a), samt
- c) förslag på åtgärder på kort respektive medellång sikt.

Med kort sikt menas en tidsperiod upp till maximalt ett år och medellång sikt en tidsperiod upp till maximalt tre år.

Kapacitetsförstärkningsplan

40 § Vid samråd enligt 5 kap. 9 § första stycket järnvägsförordningen (2004:526) skall kapacitetsanalysen skickas till de sökande som använder den överbelastade infrastrukturen.

41 § Den tidsplan som skall redovisas i kapacitetsförstärkningsplanen enligt 5 kap. 9 § andra stycket järnvägsförordningen (2004:526) skall sträcka sig upp till maximalt tre år.

>>>

Undantag**42 §** Undantag från dessa föreskrifter provas av Transportstyrelsen.

Dessa föreskrifter träder i kraft i och med kapacitetstilldelningen för tågplan som börjar gälla klockan 24.00 den andra lördagen i december 2006.

Bestämmelserna om beskrivning av järnvägsnät och tilldelningsförfarandet i 6 kap. järnvägslagen (2004:519) och 5 kap. järnvägsförordningen (2004:526) samt bestämmelserna om avgifter i 7 kap. järnvägslagen skall tillämpas första gången vid kapacitetstilldelning för tågplan som börjar gälla klockan 24.00 den andra lördagen i december 2006.

Av förordningen (2005:28) om ändring i järnvägsförordningen framgår vad som gäller om uttag av avgifter för transporter av oförädlade skogsprodukter som härrör från skogar som skadats vid stormarna den 8 och 9 januari 2005.

Järnvägsstyrelsens föreskrifter om spåranläggningar som inte är järnvägsinfrastruktur

JvSFS
2005:2

Beslutade den 1 november 2005.

Järnvägsstyrelsen föreskriver med stöd av 1 kap. 4 § järnvägsförordningen (2004:526) att spåranläggningar som inte skall anses som järnvägsinfrastruktur, och därmed falla utanför järnvägslagens (2004:519) tillämpningsområde, är

1. tivolianordningar enligt 2 kap. 13 § ordningslagen (1993:1617),
2. bergbanor,
3. gruvbanor avsedda för malmbrytning och som saknar förbindelse med järnvägsinfrastruktur,
4. spåranläggningar som är upplåtna endast för trampdressiner,
5. spåranläggningar som är avsedda endast för förflyttningar av kranar, traverser och liknande, samt
6. andra korta spåranläggningar som är upplåtna endast för godstrafik och som saknar förbindelse med järnvägsinfrastruktur.

1. Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 december 2005.
2. Den som vid ikraftträdandet omfattas av tidigare undantag får i fråga om underhåll av järnvägsinfrastruktur med icke godkända fordon fortsätta med sådan verksamhet till utgången av år 2008.

Egna anteckningar:

[illegible]

Järnvägsstyrelsens allmänna råd om tillämpningen av 4 kap. 1 § järnvägslagen (2004:519)

JvSFS
2005:3

Beslutade den 9 december 2005. Gäller fr.o.m. den 21 december 2005.

I dessa allmänna råd ges rekommendationer till stöd för tillämpningen av 4 kap. 1 § järnvägslagen om redovisning av järnvägsverksamhet.

Till 4 kap. 1 § första och andra stycket järnvägslagen (2004:519)

Verksamhetsutövare med följande kombinationer av verksamheter bör särredovisa verksamhet enligt 4 kap. 1 § första och andra stycket järnvägslagen. Den verksamhet som bör särredovisas är understruken:

1. infrastrukturförvaltning och persontrafik;
2. infrastrukturförvaltning och godstrafik;
3. godstrafik och persontrafik;
4. infrastrukturförvaltning, persontrafik, och godstrafik;
5. godstrafik och annan verksamhet som inte är infrastrukturförvaltning eller persontrafik.

Om ett järnvägsföretag som inte samtidigt är infrastrukturförvaltare bedriver annan verksamhet utöver järnvägstransportverksamheten bör företagets skyldighet att särredovisa således vara beroende av om detta utför person- eller godstransporter. Särredovisning bör bara krävas om företaget bedriver godstrafik.

Till 4 kap. 1 § tredje stycket järnvägslagen (2004:519)

Om ett järnvägsföretag får offentligt stöd utbetalat för en viss del av sin persontransportverksamhet bör denna del redovisas som en separat verksamhet inom persontransportverksamheten.

Egna anteckningar:

[illegible]

Järnvägsstyrelsens föreskrifter om redovisning av järnvägsverksamhet

JvSFS
2005:4

Beslutade den 9 december 2005. Ändring införd JvSFS 2008:23.

Järnvägsstyrelsen föreskriver¹ med stöd av 6 kap. 1 § järnvägsförordningen (2004:526) följande.

Tillämpningsområde

1 § Dessa föreskrifter innehåller bestämmelser om särredovisning av olika järnvägsverksamheter enligt 4 kap. 1 § järnvägslagen (2004:519).

Särredovisning skall möjliggöra en analys av information som hämtas från redovisningen i företaget. Den skall så nära som möjligt spegla olika verksamheter som om de varit skilda från varandra och ge möjlighet att synliggöra företagsinterna överföringar.

Definitioner

2 § I dessa föreskrifter förstås med

särredovisningsrapport: räkenskapsårets redovisningsdokument över verksamhet som skall särredovisas enligt 4 kap. 1 § järnvägslagen,

särskilt redovisningsunderlag: dokumenterad fördelning av intäkter, kostnader, tillgångar, avsättningar, skulder och eget kapital som är gemensamma för olika verksamhetsgrenar. Använda fördelningsgrunder definieras och motiveras.

Separat redovisning av järnvägsverksamhet

3 § Särredovisning enligt 4 kap 1 § järnvägslagen (2004:519) sker genom upprättande av en särredovisningsrapport bestående av balansräkning och resultaträkning för särredovisad verksamhet. Särredovisningsrapportens balansräkning och resultaträkning skall upprättas i enlighet med principerna i bokföringslagen (1999:1078) och årsredovisningslagen (1995:1554). Särredovisningsrapporten skall även i övrigt upprättas i enlighet med god redovisningssed som den tillämpas av aktiebolag.

4 § Samtliga till särredovisad verksamhet direkt hänförliga intäkter och kostnader skall redovisas i särredovisningsrapportens resultaträkning. Intäkter och kostnader som är gemensamma för särredovisad verksamhet och annan verksamhet skall redovisas efter fördelning enligt adekvata fördel-

¹ Jfr rådets direktiv 91/440 EEG av den 29 juli 1991 om utveckling av gemenskapens järnvägar (EGT L 237, 24.08.1991, s.25) och rådets direktiv 2001/12/EG av den 26 februari 2001 om ändring av rådets direktiv 91/440 EEG om utvecklingen av gemenskapen järnvägar (EGT L 075, 15.03.2001, s 34).

>>>

ningsgrunder på ett sätt som ger en rättvisande bild av den särredovisade verksamhetens resultat.

5 § Samtliga till särredovisad verksamhet direkt hänförliga tillgångar, avsättningar, skulder samt eget kapital skall redovisas i särredovisningsrapportens balansräkning. Tillgångar, avsättningar, skulder samt eget kapital som är gemensamma för särredovisad verksamhet och annan verksamhet skall redovisas efter fördelning enligt adekvata fördelningsgrunder på ett sätt som ger en rättvisande bild av den särredovisade verksamhetens ställning.

6 § Kopia av särredovisningsrapporten och det särskilda redovisningsunderlaget skall ha kommit in till Transportstyrelsen senast sju månader efter räkenskapsårets utgång.

Undantag

7 § Undantag från dessa föreskrifter prövas av Transportstyrelsen.

Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången avseende det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2005.

Föreskrifter om ändring i Järnvägs- inspektionens föreskrifter (BV-FS 1995:4) om namn på trafikplats för järnväg.

**BVFS
1997:4**

Vägledning finns att hämta på
www.transportstyrelsen.se

Beslutade den 11 juni 1997. Ändring införd JvSFS 2008:16.

Järnvägsinspektionen föreskriver med stöd av 7 § förordningen (1990:1165) om säkerheten vid järnväg, tunnelbana och spårväg dels att 3 och 4 §§ i inspektionens föreskrifter skall betecknas 4 respektive 5 §, dels att ny 3 § skall införas av följande lydelse. Föreskrifterna kommer därför att ha följande lydelse från ikraftträdandet.

1 § Trafikplats är en gemensam benämning för station, linjeplats, hållplats och hållställe.

2 § Ansökan om nytt eller ändrat namn på trafikplats skall vara skriftlig och inges av spårinnehavaren till Transportstyrelsen för prövning senast fyra månader innan det avses tas i bruk.

Ansökan skall innehålla karta, uppgift om namn- och signaturförslag (förkortning) samt eventuella alternativförslag. Platsens läge anges enligt järnvägens längdmätningssystem.

3 § För trafikplats som skall inrättas för tillfälligt behov och som kommer att finnas i högst två år kan Transportstyrelsen tillämpa förenklad handläggning utan samråd med berörd kommun och berörda trafikutövare. Transportstyrelsen skall dock underrätta dessa om beslut.

4 § Spårinnehavaren skall till Transportstyrelsen inge uppgift om sådan ändring som inte innebär ändrat namn, t.ex. ändring från linjeplats till station eller nedläggning av trafikplats.

5 § Undantag från dessa föreskrifter meddelas av Transportstyrelsen.

Denna författning träder i kraft den 1 juli 1997.

Egna anteckningar:

[illegible]

Järnvägsstyrelsens föreskrifter om olycks- och säkerhetsrapportering för järnväg

JvSFS
2008:1

Beslutade den 9 maj 2008. Ändring införd JvSFS 2008:28.

Järnvägsstyrelsen föreskriver¹ med stöd av 1 kap. 2 § och 2 kap. 1 § järnvägsförordningen (2004:526) samt 20 § förordningen (1990:717) om undersökning av olyckor, efter samråd med Statens haverikommission, följande.

Tillämpningsområde

1 § Dessa föreskrifter innehåller bestämmelser om säkerhetsrapport enligt 2 kap. 5 a § järnvägslagen (2004:519) samt om sådan rapportering av olyckor, tillbud och brister som avses i 2 kap. 6 § den lagen och i 2 § första stycket 3 lagen (1990:712) om undersökning av olyckor.

2 § Bestämmelserna i 8–13 §§ gäller inte järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare som endast bedriver verksamhet vid

1. lokala och regionala järnvägsnät som är fristående och enbart avsedda för person- eller museitrafik, eller
2. järnvägsnät som inte förvaltas av staten och som endast används av infrastrukturförvaltaren för transporter av eget gods.

Sådana järnvägsföretag ska dock efter särskild begäran av Transportstyrelsen ge in alla eller vissa av uppgifterna enligt 9 och 11 §§.

Definitioner

3 § De beteckningar som används i dessa föreskrifter har samma betydelse som i järnvägslagen (2004:519) och i järnvägsförordningen (2004:526).

Därutöver förstås med

brand: olycka som utgörs av brand eller rökutveckling i järnvägsfordon, järnvägsinfrastruktur eller annan egendom till följd av järnvägstrafik,

kollision: olycka som utgörs av sammanstötning mellan järnvägsfordon,

olycka: oönskad och icke uppsåtlig plötslig händelse, eller följd av händelser, som får skadliga följder,

personolycka: olycka där en person avlider (inklusive självmord) eller skadas men som inte utgörs av brand, kollision, plankorsningsolycka, påkörning, urspårning eller utsläpp,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG av den 29 april 2004 om säkerhet på gemenskapens järnvägar och om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag och direktiv 2001/14/EG om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (järnvägssäkerhetsdirektivet) (EUT L 220, 21.6.2004, s.16, Celex 32004L0049R(01)).

>>>

plankorsningsolycka: olycka som utgörs av sammanstötning mellan järnvägsfordon och vägfordon eller annan vägtrafikanter på en anordnad plankorsning,

påkörning: olycka som utgörs av sammanstötning mellan järnvägsfordon och annat föremål, men som inte är en plankorsningsolycka,

tillbud: händelse som under något andra betingelser kunde ha lett till en olycka,

urspårning: olycka som utgörs av att minst ett hjul på ett järnvägsfordon lämnar rälen,

utsläpp: olycka som utgörs av att farligt gods eller annat farligt ämne släpps ut.

Omedelbar rapportering

4 § Järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare ska omedelbart per telefon till Transportstyrelsen anmäla

1. allvarliga olyckor samt tillbud till sådana olyckor vid järnvägsdriften,
2. andra olyckor eller tillbud där allvarliga systemfel misstänks ligga bakom händelsen,
3. sabotagehandlingar vid järnvägsdriften som medfört eller kunnat leda till samma konsekvenser som en allvarlig olycka,
4. signaltekniska fel som har inneburit ett mindre restriktivt signalbesked,
5. fordonstekniska fel som inte har upptäckts vid ordinarie planerade kontroller och som inneburit en lägre säkerhetsnivå,
6. utebliven eller kraftigt nedsatt bromsförmåga hos järnvägsfordon vid rörelse på tågspår,
7. händelser där järnvägsfordon har varit i eller riskerat att ha kommit i en lång okontrollerad rörelse,
8. stoppsignalpassager där järnvägsfordon kommer ut i tågväg för ett annat tåg som har fått eller uppfattat ett körbesked,
9. andra fel eller brister hos trafikstyrningen, driften och trafikledningen, underhållet, infrastrukturen, energiförsörjningen eller den rullande materielen, som inte har upptäckts vid ordinarie planerade kontroller och som inneburit en lägre säkerhetsnivå, samt
10. andra väsentliga fel eller brister i säkerhetshänseende.

5 § En allvarlig olycka är en olycka som har medfört att

1. minst en person har avlidit,
2. minst en person har blivit så allvarligt skadad att det uppskattas leda till sjukhusvård i mer än 24 timmar, eller
3. järnvägsfordon, järnvägsinfrastruktur, miljö eller egendom som inte transporterats med järnvägsfordonet har fått sådana skador att kostnaderna för dessa uppskattas uppgå till minst 150 000 euro.

Olyckor som endast av ren tillfällighet inte medfört konsekvenser enligt första stycket ska anmälas som ett tillbud till en allvarlig olycka.

6 § Vid den omedelbara telefonrapporteringen ska anges

1. tid och plats för händelsen,
2. vad som hänt och, om känt, orsaker till händelsen,
3. vidtagna åtgärder med anledning av händelsen,

4. om händelsen inträffat vid persontrafik, godstrafik, banunderhåll eller provkörning,
5. om händelsen inträffat vid tågrörelse, växling, färd med arbetsfordon eller annan rörelse,
6. i förekommande fall tågnummer eller vagnuttagningens beteckning,
7. om en olycka är en brand, kollision, personolycka, plankorsningsolycka, påkörning, urspårning, utsläpp eller annan olycka,
8. antal passagerare, anställda, vägtrafikanter på plankorsning, obehöriga personer inom järnvägsområdet och övriga personer som avlidit eller blivit skadade,
9. uppskattade kostnader för skador på järnvägsfordon, järnvägsinfrastruktur, miljön och egendom som inte transporterats med järnvägsfordonet,
10. i förekommande fall följdolycka,
11. om farligt gods transporterats i samband med händelsen, samt
12. kontaktperson vid rapporterande företag.

7 § Järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare ska på begäran av Transportstyrelsen lämna ytterligare uppgifter om händelsen.

Säkerhetsrapport

Tidpunkt för ingivning

8 § Järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare ska senast den 31 mars varje år ge in en säkerhetsrapport till Transportstyrelsen på det sätt som Transportstyrelsen anvisar.

Järnvägsföretag

9 § Ett järnvägsföretags säkerhetsrapport ska innehålla uppgifter om föregående kalenderårs

1. antal tågkilometer, nettotonkilometer och passagerarkilometer som företaget utfört,
2. antal händelser där en del av eller ett helt tåg utan tillstånd har passerat en S-tavla, en signal i ”stopp” eller en reserverad tågvägs slutpunkt, trots att föraren fått förvarning i tillräckligt god tid (obehöriga stoppsignalpassager),
3. antal hjulbrott och axelbrott på järnvägsfordon i bruk, samt
4. olyckor relaterade till företags järnvägsfordon i rörelse som medfört
 - a) att minst en person avlidit inom 30 dagar,
 - b) att minst en person har blivit så allvarligt skadad att det lett till sjukhusvård i mer än 24 timmar,
 - c) att järnvägsfordon, järnvägsinfrastruktur, miljön eller egendom som inte transporterats med järnvägsfordonet har fått sådana skador att kostnaderna för dessa uppgått till minst 150 000 euro, eller
 - d) trafikavbrott i minst sex timmar.

Infrastrukturförvaltare

10 § En infrastrukturförvaltares säkerhetsrapport ska innehålla uppgifter om föregående kalenderårs

1. antal tågkilometer, spårkilometer, kilometer spår utrustat med system för automatisk tågövervakning i bruk, tågkilometer som framförts på sådana

>>>

sträckor, bankilometer, plankorsningar samt plankorsningar med automa- tiskt skydd i form av bommar och ljus- och/eller ljudsignaler,

2. antal rälsbrott som resulterat i att en räl blivit delad eller fått en spricka som är mer än 50 mm lång och 10 mm djup i rälens löpyta,
3. antal fel relaterade till spårets geometri som krävt omedelbar avstäng- ning eller reducering av hastigheten,
4. antal signalfel som lett till ett mindre säkert signalbesked, samt
5. olyckor relaterade till ett järnvägsfordon i rörelse, om fordonet inte användes av ett järnvägsföretag, och olyckan medfört
 - a) att minst en person avlidit inom 30 dagar,
 - b) att minst en person har blivit så allvarligt skadad att det lett till sjuk- husvård i mer än 24 timmar,
 - c) att järnvägsfordon, järnvägsinfrastruktur, miljön eller egendom som inte transporterats med järnvägsfordonet har fått sådana skador att kost- naderna för dessa uppgått till minst 150 000 euro, eller
 - d) trafikavbrott i minst sex timmar.

Gemensamma bestämmelser

Olyckor

11 § För varje olycka enligt 9 § 4 och 10 § 5 ska anges

1. tid och plats för olyckan,
2. vad som hänt och, om känt, orsaker till olyckan,
3. om olyckan inträffat vid persontrafik, godstrafik, banunderhåll eller provkörning,
4. om olyckan inträffat vid tågrörelse, växling, färd med arbetsfordon eller annan rörelse,
5. i förekommande fall tågnummer eller vagnuttagningens beteckning,
6. om olyckan är en brand, kollision, personolycka, plankorsningsolycka, påkörning, urspårning eller annan olycka,
7. antal passagerare, anställda, vägtrafikanter på plankorsning, obehöriga personer inom järnvägsområdet och övriga personer som avlidit inom 30 dagar, blivit så allvarligt skadade att det lett till sjukhusvård i mer än 24 timmar eller blivit lindrigt skadade,
8. kostnader för skador på järnvägsfordon, järnvägsinfrastruktur, miljön och egendom som inte transporterats med järnvägsfordonet,
9. i förekommande fall följdolycka,
10. om farligt gods transporterats i samband med olyckan,
11. total tid för trafikavbrott, samt
12. övriga uppgifter som Transportstyrelsen begär.

Olycksföljder

12 § En säkerhetsrapport ska innehålla uppgifter om föregående kalenderårs

1. antal arbetstimmar för järnvägsföretagets eller infrastrukturförvaltarens anställda och anlitade entreprenörer,
2. antal förlorade arbetstimmar för anställda och entreprenörer på grund av samtliga olyckor,
3. kostnader för järnvägsföretaget eller infrastrukturförvaltaren på grund av samtliga olyckor för

- a) förluster eller skador på passagerares, personals eller tredje mans egendom,
 - b) skador på miljön,
 - c) utbyte eller reparation av järnvägsfordon och järnvägsinfrastruktur, samt
 - d) förseningar, störningar och trafikomläggning,
4. antal lindrigt skadade utöver de som ska anges enligt 11 §, samt
5. övriga uppgifter som Transportstyrelsen begär.

Från kostnaderna ska dras av erhållen eller förväntad ersättning från annan, dock ej ersättning som erhållits genom försäkring som tagits av den rapportterande.

Säkerhetsstyrning

13 § En säkerhetsrapport ska innehålla

- 1. en beskrivning av verksamhetens säkerhetsmål, handlingsplaner och resultaten av föregående kalenderårs systemrevisioner enligt 5 §, 7 § första stycket d och 11 § Järnvägsstyrelsens föreskrifter (JvSFS 2007:1) om säkerhetsstyrningssystem och övriga säkerhetsbestämmelser för järnvägsföretag eller (JvSFS 2007:2) om säkerhetsstyrningssystem och övriga säkerhetsbestämmelser för infrastrukturförvaltare,
- 2. uppgift om föregående kalenderårs antal planerade och antal utförda systemrevisioner,
- 3. en redogörelse för föregående kalenderårs resultat av handlingsplanerna samt om och i så fall hur säkerhetsmålen har uppfyllts,
- 4. i förekommande fall en beskrivning av föregående kalenderårs konstaterade eller misstänkta anledningar till att säkerhetsmålen inte eller endast till viss del uppfyllts samt genomförda eller planerade åtgärder,
- 5. upptäckta brister och fel i säkerhetshänseende vid järnvägsdriften och infrastrukturförvaltningen i allmänhet, samt
- 6. övriga uppgifter som Transportstyrelsen begär.

Undantag från föreskrifterna

14 § Undantag från dessa föreskrifter meddelas av Transportstyrelsen.

Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 juli 2008. För 2008 års rapportering begärs uppgifterna i 9–13 §§ in i särskild ordning och bestämmelserna i 8–13 §§ tillämpas första gången vid 2009 års rapportering.

Egna anteckningar:

Utgåva 2010-01-01

Järnvägsstyrelsens föreskrifter om EG-kontroll m.m.

JvSFS
2008:13

Beslutade den 29 augusti 2008. Utkom från trycket den 18 september 2008.
Dessa föreskrifter träder i kraft två veckor från den dag de utkom från trycket.

Järnvägsstyrelsen föreskriver¹ med stöd av 2 kap. 10 § järnvägsförordningen (2004:526) följande.

Tillämpningsområde och definitioner

1 § Dessa föreskrifter innehåller bestämmelser om

1. den kontroll av delsystem som utförs av ett anmält organ enligt 2 kap. 9 § järnvägslagen (2004:519) (EG-kontroll),
2. EG-kontrollförklaring enligt 2 kap. 9 § järnvägslagen, samt
3. innehållet i en EG-försäkran enligt 2 kap. 10 § järnvägslagen.

2 § Ytterligare bestämmelser om EG-kontroll och bestämmelser om bedömningsförfarandet för komponenter som är nödvändiga för driftskompatibilitet finns i Järnvägsstyrelsens föreskrifter om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet.

3 § De beteckningar som används i dessa föreskrifter har samma betydelse som i järnvägslagen (2004:519) och i järnvägsförordningen (2004:526).

EG-kontroll

Kontrollfaser

4 § EG-kontrollen ska ske av följande faser.

1. Konstruktion,
2. tillverkning, inklusive byggnads- och anläggningsarbeten, montering av komponenter och inställning av hela delsystemet, samt
3. slutprovning av det färdiga delsystemet.

Kontrollintyg

5 § Om ett anmält organ efter en EG-kontroll finner att ett delsystem uppfyller kraven i 2 kap. 8 § järnvägslagen (2004:519) ska det utfärda ett kontrollintyg för delsystemet.

¹ Jfr rådets direktiv 96/48/EG av den 23 juli 1996 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg (EGT L 262, 16.10.1996, s. 18, Celex 31996L0048) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/16/EG av den 19 mars 2001 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg (EGT L 110, 20.4.2001, s. 1, Celex 32001L0016), båda direktiven senast ändrade genom kommissionens direktiv 2007/32/EG (EUT L 141, 2.6.2007, s. 63, Celex 32007L0032).

>>>

Mellanliggande kontrollintyg

6 § Om ett anmält organ efter kontroll finner att faserna konstruktion eller tillverkning enligt 4 § 1 och 2 uppfyller kraven i 2 kap. 8 § järnvägslagen (2004:519) ska det utfärda ett mellanliggande kontrollintyg för dessa faser.

7 § Ett anmält organ ska kontrollera att ingivna mellanliggande kontrollintyg omfattar det aktuella delsystemet.

Förfarandet

Tillträde

8 § Ett anmält organ ska ha tillträde till de anläggningar och andra platser som det behöver för att utföra sitt uppdrag. Ett anmält organ ska även ges tillgång till de dokument som det behöver för att utföra sitt uppdrag.

Kontroll

9 § Ett anmält organ ska kontinuerligt kontrollera att kraven i 2 kap. 8 § järnvägslagen (2004:519) efterlevs. Efter en sådan kontroll ska det anmälda organet överlämna en kontrollrapport till den som har ansökt om EG-kontrollen.

Oanmälda besök

10 § Ett anmält organ får göra oanmälda besök på byggarbetsplatser och tillverkningsanläggningar. Efter besöket ska det anmälda organet överlämna en besöksrapport och i förekommande fall en kontrollrapport till den som har ansökt om EG-kontrollen.

Offentliggörande

11 § Ett anmält organ ska offentliggöra information om

1. inkomna ansökningar om EG-kontroll,
2. mellanliggande kontrollintyg som utfärdats eller ansökningar om sådan EG-kontroll som avslagits, samt
3. EG-kontrollintyg som utfärdats eller ansökningar om sådan EG-kontroll som avslagits.

EG-kontrollförklaring

Mellanliggande EG-kontrollförklaring

12 § Den som avser att ta ett delsystem i bruk, tillverkaren, eller det etablerade ombud i EES eller i Schweiz som används, kan avge en mellanliggande EG-kontrollförklaring för delsystemet för faserna konstruktion och tillverkning enligt 4 § 1 och 2.

Innehållet i EG-kontrollförklaringen

13 § En EG-kontrollförklaring och en mellanliggande EG-kontrollförklaring ska vara daterad, underskriven, upprättad på samma språk som det tekniska underlaget och innehålla

1. namn på och adress till den som tar ett delsystem i bruk, tillverkaren, eller det etablerade ombud i EES eller i Schweiz som används,
2. en kortfattad beskrivning av delsystemet,
3. namn på och adress till det anmälda organ som utfört kontrollen,

4. hänvisningar till dokumenten i det tekniska underlaget,
5. hänvisningar till de bestämmelser som anger de krav som delsystemet ska uppfylla, samt
6. uppgifter om begränsningar, villkor och giltighetstid.

Tekniskt underlag

14 § Till en EG-kontrollförklaring och en mellanliggande EG-kontrollförklaring ska ett tekniskt underlag bifogas. Det ska bestå av åtminstone följande.

1. En förteckning över de driftskompatibilitetskomponenter som ingår i delsystemet.
 2. De EG-försäkningar om överensstämmelse eller lämplighet som ska vara utfärdade för komponenterna, åtföljda av tillhörande beräkningar och av de provnings- och undersökningsprotokoll som upprättats av de anmälda organen.
 3. I förekommande fall mellanliggande EG-kontrollförklaringar med tillhörande mellanliggande kontrollintyg för delsystemet.
 4. Ett kontrollintyg enligt 5 § respektive ett mellanliggande kontrollintyg enligt 6 § med tillhörande beräkningar och eventuella förbehåll samt sådana besöks- och kontrollrapporter som upprättats enligt 9 och 10 §§.
- Det tekniska underlaget för delsystemet infrastruktur ska dessutom bestå av åtminstone de byggnads- och anläggningsritningar, besiktnings- eller mottagningsprotokoll för mark- och armeringsarbeten samt provnings- och undersökningsprotokoll om betongarbeten som behövs.
- Det tekniska underlaget för andra delsystem än infrastruktur ska dessutom bestå av åtminstone de allmänna ritningar och detaljritningar som överensstämmer med utförandet, elektriska och hydrauliska diagram, styrkretsdiagram, beskrivningar av datasystem och automatiska system, samt drifts- och underhållsinstruktioner som behövs.

15 § Den som har utfärdat en EG-kontrollförklaring eller en mellanliggande EG-kontrollförklaring ska behålla en kopia av det tekniska underlaget under delsystemets hela livslängd. Om en stat inom EES eller Schweiz begär att få ta del av underlaget ska detta överlämnas.

EG-försäkran

Innehållet i EG-försäkran

16 § En EG-försäkran ska vara daterad, underskriven, upprättad på samma språk som instruktionsboken och innehålla

1. namn på och adress till tillverkaren eller dennes etablerade ombud i EES eller i Schweiz,
2. beskrivning av driftskompatibilitetskomponenten,
3. namn på och adress till det anmälda organ som utfört bedömningen av överensstämmelse eller lämplighet,
4. hänvisningar till de bestämmelser som anger de krav och de tillämpliga tekniska specifikationer som driftskompatibilitetskomponenten ska uppfylla, samt
5. uppgifter om begränsningar, villkor och giltighetstid.

Egna anteckningar:

[illegible]

Järnvägsstyrelsens föreskrifter om registrering och märkning av järnvägsfordon

JvSFS
2007:7

Beslutade den 18 september 2007. Ändring införd JvSFS 2008:21.

Järnvägsstyrelsen föreskriver¹ med stöd av 1 kap. 2 § andra stycket, 2 kap. 16 § och 6 kap. 10 § järnvägsförordningen (2004:526) följande.

Tillämpningsområde

1 § Dessa föreskrifter innehåller bestämmelser om lämnande av uppgifter för det register över järnvägsfordon som avses i 8 kap. 8 § järnvägslagen (2004:519) samt om sådana identifikationskoder och innehavarbeteckningar för fordon som anges i 2 kap. 13 b § järnvägslagen.

2 § Bestämmelserna om tilldelning av identifikationskod och om märkning i 2 kap. 13 b § järnvägslagen (2004:519) samt bestämmelserna i dessa föreskrifter gäller inte

- a) person- eller godsvagnar som har godkänts i en annan stat inom EES eller i Schweiz, samt
- b) järnvägsfordon som undantas från kravet på godkännande enligt 2 kap. 2 § Järnvägsstyrelsens föreskrifter (JvSFS 2006:1) om godkännande av delsystem inom järnväg m.m.

3 § Bestämmelserna om tilldelning av identifikationskod i 2 kap. 13 b § järnvägslagen (2004:519) och om märkning i 9 § i dessa föreskrifter gäller inte för järnvägsfordon som har godkänts i en annan stat inom EES eller i Schweiz.

Bestämmelserna om märkning i 2 kap. 13 b § järnvägslagen och i 9 § i dessa föreskrifter gäller inte för museijärnvägsfordon eller fordon som är avsedda att användas uteslutande på lokala eller regionala järnvägsnät som är fristående.

¹ Jfr rådets direktiv 96/48/EG av den 23 juli 1996 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg (EGT L 262, 16.10.1996, s. 18, Celex 31996L0048), senast ändrat genom kommissionens direktiv 2007/32/EG (EUT L 141, 2.6.2007, s. 63, Celex 32007L0032), Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/16/EG av den 19 mars 2001 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg (EGT L 110, 20.4.2001, s. 1, Celex 32001L0016), senast ändrat genom kommissionens direktiv 2007/32/EG (EUT L 141, 2.6.2007, s. 63, Celex 32007L0032) samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG av den 29 april 2004 om säkerhet på gemenskapens järnvägar och om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag och direktiv 2001/14/EG om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (järnvägssäkerhetsdirektivet) (EUT L 204, 4.8.2007, s. 29, Celex 32004L0049). Se även Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EGT L 204, 21.7.1998, s. 37, Celex 31998L0034), senast ändrat genom rådets direktiv 2006/96/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 81, Celex 32006L0096).

>>>

Definitioner

4 § De beteckningar som används i dessa föreskrifter har samma betydelse som i järnvägslagen (2004:519) och järnvägsförordningen (2004:526).

Därutöver förstås med

identifikationskod: alfanumerisk kod som består av ett tolvssiffrigt europeiskt fordonsnummer, en innehavarbeteckning samt ytterligare beteckningar som bland annat anger ett fordons tekniska egenskaper och driftskompatibilitetsinformation,

innehavarbeteckning: alfanumerisk beteckning som representerar fordonsinnehavaren,

TSD: tekniska specifikationer för driftskompatibilitet.

Lämnande av uppgifter

5 § I samband med ansökan om godkännande av järnvägsfordon enligt 2 kap. 13 § järnvägslagen (2004:519) ska sökanden för registreringsändamål ge in följande uppgifter till Transportstyrelsen.

- a) Namn, adress och organisationsnummer på den som vill ta fordonet i bruk,
- b) fordonsinnehavarens namn, adress och organisationsnummer,
- c) det år fordonet lämnade fabriken,
- d) om en utländsk myndighet godkänt fordonet och i så fall vilken myndighet,
- e) namn, adress och organisationsnummer på den som ser till att fordonet underhålls enligt ett system för underhållsstyrning,
- f) de tekniska, geografiska och miljömässiga restriktioner som Transportstyrelsen begär, samt
- g) de egenskaper hos fordonstypen som enligt TSD som beslutats av Europeiska gemenskapernas kommission ska finnas i ett register för rullande materiel, eller uppgift om att denna information redan finns i ett register för rullande materiel i en annan stat inom EES eller i Schweiz.

Om sådana specifikationer som avses i första stycket g) inte beslutats

eller inte ska tillämpas på fordonet ska sökanden i stället ge in uppgifter om egenskaper som motsvarar dem som krävs i specifikationerna.

Om egenskaperna för fordonstypen finns i en annan stats register för rullande materiel ska sökanden även lämna uppgift om den som för detta register.

6 § Om ett järnvägsfordon godkänts innan dessa föreskrifter trätt ikraft ska fordonsinnehavaren senast den 1 september 2008 ansöka om identifikationskod för fordonet och ge in uppgifterna enligt 5 §. Uppgifter enligt 5 § första stycket c), f) och g) behöver dock endast ges in om uppgifterna finns tillgängliga.

7 § Uppgifterna enligt 5 och 6 §§ ska ges in elektroniskt eller på papper i av Transportstyrelsen anvisat formulär.

8 § Om någon av de uppgifter som ska ges in enligt 5 § ändras ska fordonsinnehavaren genast anmäla detta till Transportstyrelsen.

Om ett registrerat fordon tas ur bruk eller i fortsättningen endast ska användas som museijärnvägsfordon ska fordonsinnehavaren genast anmäla detta till Transportstyrelsen.

Märkning av järnvägsfordon

9 § Fordonsinnehavaren ska se till att fordonet märks med den identifikationskod som Järnvägsstyrelsen, eller från och med den 1 januari 2009 Transportstyrelsen, utfärdat.

Märkningen ska ske i enlighet med den till dessa föreskrifter bifogade bilaga P.2 till Europeiska gemenskapernas kommissions beslut 2006/920/EG av den 11 augusti 2006 om teknisk specifikation för driftskompatibilitet (TSD) avseende delsystemet ”drift och trafikledning” hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg¹.

Förbud att bruka fordonet

10 § Om skyldigheten att märka fordonet enligt 9 § eller lämna uppgifter om fordonet enligt 5–8 §§ inte uppfyllts får fordonet inte brukas.

Undantag

11 § Undantag från dessa föreskrifter meddelas av Transportstyrelsen.

1. Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 december 2007.
2. Järnvägsfordon som godkänts innan dessa föreskrifter träder i kraft får användas utan märkning enligt 9 § i högst sex år från den dag Järnvägsstyrelsen utfärdat identifikationskod.

¹ EUT L 359, 18.12.2006, s.1, (Celex 32006D0920)

>>>

Bilaga JvSFS 2007:7

18.12.2006

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 359/113

BILAGA P.2

PÅSKRIFT AV NUMRET OCH TILLHÖRANDE BOKSTAVSMÄRKNING PÅ FORDONSKAROSSEN

Allmänna bestämmelser för externa märkningar

De versaler och siffror som ingår i den märkning som skall anbringas skall vara minst 80 mm höga, i ett sans serif-typsnitt av tryckkvalitet. En lägre höjd får endast användas i de fall det inte finns någon annan möjlighet än att placera märkningen på rambalkarna.

Märkningen skall inte placeras högre än 2 meter över rälsöverkant.

Godsvagnar

Märkningen skall skrivas på godsvagnars karosser på följande sätt:

23	TEN	31	TEN	33	TEN	43	(I detta fall utan VKM, skall fullständiga namn- och adressuppgifter finnas påskrivna på fordonet)
80	<u>D</u> -RFC	80	<u>D</u> -DB	84	<u>NL</u> -ACTS	87	<u>E</u>
7369 553-4		0691 235-2		4796 100-8		4273 361-3	
Zcs		Tanoos		Slpss		Laeks	

För godsvagnar vars kaross inte har en tillräckligt stor yta för en märkning med denna utformning, detta gäller särskilt flakvagnar, skall märkningen utformas enligt följande:

01	87	3320 644-7
TEN	<u>E</u> -SNCF	Ks

Om en eller flera underlitteror med nationell innebörd finns påskrivna på en godsvagn, skall denna nationella märkning stå efter den internationella märkningen och åtskild från denna med ett bindestreck.

Personvagnar och manövernagnar

Numret skall anbringas på båda sidoväggarna av fordonet, på följande sätt:

<u>E</u> -SNCF	61	87	<u>20 - 72 021</u>	- 7
			B ¹⁰	tu

Märkningen för det land i vilket fordonet är registrerat och för de tekniska egenskaperna placeras precis före, efter eller under det tolvstaviga fordonsnumret.

I fråga om manövernagnar skall numret också vara skrivet inuti förarhytten.

Lok, motorvagnar och specialfordon

Det 12-siffriga standardnumret skall märkas på bägge sidoväggarna av dragfordon som används i internationell trafik, på följande sätt:

91 880001323-0

Det 12-siffriga standardnumret skall också vara skrivet inuti var och en av dragfordonsparkens förarhytter.

Innehavaren kan lägga till en egen litteramärkning, med större teckenstorlek än standardnumret, som kan vara användbar ur driftsynpunkt. (Vanligen består den egna märkningen av siffrorna i löpnumret tillsammans med kompletterande bokstavskoder.) Placeringen av den egna litteramärkningen väljs av innehavaren.

Utgåva 2010-01-01

L 359/114

SV

Europeiska unionens officiella tidning

18.12.2006

Exempel	SP 42037	ES 64 F4 - 099	88 - 1323	473011
	92 51 0042037-9	94 80 0189 999 - 6	91 88 0001323-0	92 87 473011-0 94 79 2 642 185-5

Dessa regler kan modifieras i bilaterala överenskommelser för fordon som redan är i bruk när denna TSD träder i kraft och som är avsedda för en viss trafik, förutsatt att det inte finns någon risk för sammanblandning mellan olika fordonsparker som används på de berörda järnvägsnäten. Undantaget är tillämpligt under en tidsperiod som bestäms av behörig nationell myndighet.

Den nationella myndigheten kan föreskriva att bokstavskoden för land och VKM skall anges utöver det 12-siffriga fordonsnumret.

Egna anteckningar:

[illegible]

Järnvägsstyrelsens föreskrifter om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemet ”Underhåll” för höghastighetståg

JvSFS
2006:6

Beslutade den 29 november 2006.

Järnvägsstyrelsen föreskriver med stöd av 2 kap. 5 § järnvägsförordningen (2004:526) följande.

1 § Dessa föreskrifter gäller tekniska specifikationer för driftskompatibilitet (TSD) för delsystemet ”Underhåll” för höghastighetståg.

2 § Bestämmelserna i bilagan till Europeiska gemenskapernas kommissions beslut 2002/730/EG av den 30 maj 2002 om teknisk specifikation för driftskompatibilitet hos delsystemet ”Underhåll” i det transeuropeiska järnvägssystem för höghastighetståg som avses i artikel 6.1 i direktiv 96/48/EG¹ (TSD-bilagan) gäller som föreskrifter i Sverige.

3 § När ett delsystem moderniseras eller byggs om så att dess prestanda ändras skall den som vill ta det i bruk ge in en projektbeskrivning till Järnvägsstyrelsen som, med hänsyn tagen till det förfarande för införande som beskrivs i kapitel 7 i TSD-bilagan, skall besluta om det är nödvändigt att tillämpa TSD-bilagan på delsystemet.

4 § Bedömning av att en komponent som är nödvändig för driftskompatibilitet överensstämmer med tillämpliga tekniska specifikationer och är lämplig för avsedd användning skall, i den mån och på det sätt som anges i TSD-bilagan, utföras av ett organ som anmälts för detta ändamål enligt lagen (1992:1119) om teknisk kontroll.

Med bedömning enligt första stycket likställs en bedömning av ett organ som anmälts för samma ändamål av en annan stat inom EES eller av Schweiz.

5 § Bestämmelser om beslut om att ett delsystem inte behöver överensstämma med TSD-bilagan finns i 2 kap. 11 och 12 §§ järnvägslagen (2004:519) samt 2 kap. 11–14 §§ järnvägsförordningen (2004:526).

¹ EGT L 245, 12.9.2002, s. 1 (Celex 32002D0730)

Järnvägsstyrelsens föreskrifter om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemet ”Drift” för höghastighetståg

JvSFS
2006:7

Beslutade den 29 november 2006.

Järnvägsstyrelsen föreskriver med stöd av 2 kap. 5 § järnvägsförordningen (2004:526) följande.

1 § Dessa föreskrifter gäller tekniska specifikationer för driftskompatibilitet (TSD) för delsystemet ”Drift” för höghastighetståg.

2 § Bestämmelserna i bilagan till Europeiska gemenskapernas kommissions beslut 2002/734/EG av den 30 maj 2002 om teknisk specifikation för driftskompatibilitet hos delsystemet ”Drift” i det transeuropeiska järnvägssystem för höghastighetståg som avses i artikel 6.1 i direktiv 96/48/EG¹ (TSD-bilagan) gäller som föreskrifter i Sverige.

3 § Bestämmelser om beslut om att ett delsystem inte behöver överensstämma med TSD-bilagan finns i 2 kap. 11 och 12 §§ järnvägslagen (2004:519) samt 2 kap. 11–14 §§ järnvägsförordningen (2004:526).

Utgåva 2010-01-01

¹ EGT L 245, 12.9.2002, s. 370 (Celex 32002D0734).

Järnvägsstyrelsens föreskrifter om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemet ”Rullande materiel” för konventionella tåg vad gäller buller

JvSFS 2006:8

Beslutade den 29 november 2006.

Järnvägsstyrelsen föreskriver med stöd av 2 kap. 5 § järnvägsförordningen (2004:526) följande.

1 § Dessa föreskrifter gäller tekniska specifikationer för driftskompatibilitet (TSD) för delsystemet ”Rullande materiel” för konventionella tåg vad gäller buller.

2 § Bestämmelserna i bilagan till Europeiska gemenskapernas kommissions beslut 2006/66/EG av den 23 december 2005 om teknisk specifikation för driftskompatibilitet (TSD) avseende delsystemet ”Rullande materiel – buller” i det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg¹ (TSD-bilagan) gäller som föreskrifter i Sverige. Bestämmelserna skall även gälla delsystem som inte ingår i det transeuropeiska järnvägssystemet.

3 § Bestämmelser om beslut om att ett delsystem inte behöver överensstämma med TSD-bilagan finns i 2 kap. 11 och 12 §§ järnvägslagen (2004:519) samt 2 kap. 11–14 §§ järnvägsförordningen (2004:526).

¹ EUT L 37, 8.2.2006, s. 1 (Celex 32006D0066).

Järnvägsstyrelsens föreskrifter om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemet ”Trafikstyrning och signalering” för konventionella tåg

JvSFS
2006:9

Beslutade den 20 december 2006. Ändring införd JvSFS 2008:11.

Järnvägsstyrelsen föreskriver med stöd av 2 kap. 5 § järnvägsförordningen (2004:526) följande.

1 § Dessa föreskrifter gäller tekniska specifikationer för driftskompatibilitet (TSD) för delsystemet ”Trafikstyrning och signalering” för konventionella tåg.

2 § Bestämmelserna i bilagan till Europeiska gemenskapernas kommissions beslut 2006/679/EG av den 28 mars 2006 om teknisk specifikation för driftskompatibilitet avseende delsystemet ”Trafikstyrning och signalering” i det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg¹, senast ändrat genom kommissionens beslut 2008/386/EG², (TSD-bilagan) gäller som föreskrifter i Sverige. Bestämmelserna skall även gälla delsystem som inte ingår i det transeuropeiska järnvägssystemet.

3 § Bedömning av att en komponent som är nödvändig för driftskompatibilitet överensstämmer med tillämpliga tekniska specifikationer skall, i den mån och på det sätt som anges i TSD-bilagan, utföras av ett organ som anmälts för detta ändamål enligt lagen (1992:1119) om teknisk kontroll. Med bedömning enligt första stycket likställs en bedömning av ett organ som anmälts för samma ändamål av en annan stat inom EES eller av Schweiz.

4 § Bestämmelser om beslut om att ett delsystem inte behöver överensstämma med TSD-bilagan finns i 2 kap. 11 och 12 §§ järnvägslagen (2004:519) samt 2 kap. 11–14 §§ järnvägsförordningen (2004:526).

¹ EUT L 284, 16.10.2006, s. 1 (Celex 32006D0679).

² EUT L 136, 24.5.2008, s. 11 (Celex 32008D0386).

Järnvägsstyrelsens föreskrifter om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemet ”Rullande materiel” för konventionella tåg vad gäller godsvagnar

JvSFS
2006:10

Beslutade den 20 december 2006.

Järnvägsstyrelsen föreskriver med stöd av 2 kap. 5 § järnvägsförordningen (2004:526) följande.

1 § Dessa föreskrifter gäller tekniska specifikationer för driftskompatibilitet (TSD) för delsystemet ”Rullande materiel” för konventionella tåg vad gäller godsvagnar.

2 § Bestämmelserna i bilagan till Europeiska gemenskapernas kommissions beslut 2006/861/EG av den 28 juli 2006 om teknisk specifikation för driftskompatibilitet (TSD) avseende delsystemet ”Rullande materiel – godsvagnar” i det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg¹ (TSD-bilagan) gäller som föreskrifter i Sverige. Bestämmelserna skall även gälla delsystem som inte ingår i det transeuropeiska järnvägssystemet.

3 § Bedömning av att en komponent som är nödvändig för driftskompatibilitet överensstämmer med tillämpliga tekniska specifikationer skall, i den mån och på det sätt som anges i TSD-bilagan, utföras av ett organ som anmälts för detta ändamål enligt lagen (1992:1119) om teknisk kontroll. Med bedömning enligt första stycket likställs en bedömning av ett organ som anmälts för samma ändamål av en annan stat inom EES eller av Schweiz.

4 § Bestämmelser om beslut om att ett delsystem inte behöver överensstämma med TSD-bilagan finns i 2 kap. 11 och 12 §§ järnvägslagen (2004:519) samt 2 kap. 11–14 §§ järnvägsförordningen (2004:526).

Dessa föreskrifter träder i kraft den 31 januari 2007.

¹ EUT L 344, 8.12.2006, s. 1 (Celex 32006D0861).

Järnvägsstyrelsens föreskrifter om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemet ”Infrastruktur” för höghastighetståg

JvSFS
2008:3

Beslutade den 4 juni 2008.

Järnvägsstyrelsen föreskriver med stöd av 2 kap. 5 § järnvägsförordningen (2004:526) följande.

1 § Dessa föreskrifter gäller tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemet ”Infrastruktur” för höghastighetståg.

2 § Bestämmelserna i bilagan till Europeiska gemenskapernas kommissions beslut 2008/217/EG av den 20 december 2007 om teknisk specifikation för driftskompatibilitet (TSD) avseende delsystemet Infrastruktur hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg¹ (TSD-bilagan) gäller som föreskrifter i Sverige.

3 § Bedömning av att en komponent som är nödvändig för driftskompatibilitet överensstämmer med tillämpliga tekniska specifikationer och är lämplig för avsedd användning ska, i den mån och på det sätt som anges i TSD-bilagan, utföras av ett organ som anmälts för detta ändamål enligt lagen (1992:1119) om teknisk kontroll.

Med bedömning enligt första stycket likställs en bedömning av ett organ som anmälts för samma ändamål av en annan stat inom EES eller av Schweiz.

4 § Bestämmelser om beslut om att ett delsystem inte behöver överensstämma med TSD-bilagan finns i 2 kap. 11 och 12 §§ järnvägslagen (2004:519) samt 2 kap. 11–14 §§ järnvägsförordningen (2004:526).

Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 juli 2008. Genom dessa föreskrifter upphävs Järnvägsstyrelsens föreskrifter (JvSFS 2006:2) om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemet ”Infrastruktur” för höghastighetståg. De äldre bestämmelserna gäller dock för underhåll inom projekt som godkänts i enlighet med dem och för projekt som avser en ny linje och modernisering eller uppgradering av en existerande linje och som redan är i långt framskridna utvecklingsskeden eller som omfattas av ett avtal som håller på att genomföras den 1 juli 2008.

¹ EUT L 77, 19.3.2008, s.1 (Celex 32008D0217).

Järnvägsstyrelsens föreskrifter om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet vad gäller säkerhet i järnvägstunnlar

JvSFS
2008:4

Beslutade den 4 juni 2008.

Järnvägsstyrelsen föreskriver med stöd av 2 kap. 5 § järnvägsförordningen (2004:526) följande.

1 § Dessa föreskrifter gäller tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemen ”Infrastruktur”, ”Energi”, ”Drift och trafikledning”, ”Trafikstyrning och signalering” samt ”Rullande materiel” vad gäller säkerhet i järnvägstunnlar för konventionella tåg och höghastighetståg.

2 § Bestämmelserna i bilagan till Europeiska gemenskapernas kommissions beslut 2008/163/EG av den 20 december 2007 om teknisk specifikation för driftskompatibilitet (TSD) avseende ”Säkerhet i järnvägstunnlar” i det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg och höghastighetståg¹ (TSD-bilagan) gäller som föreskrifter i Sverige. Bestämmelserna ska även gälla delsystem som inte ingår i det transeuropeiska järnvägssystemet.

3 § Bestämmelser om beslut om att ett delsystem inte behöver överensstämma med TSD-bilagan finns i 2 kap. 11 och 12 §§ järnvägslagen (2004:519) samt 2 kap. 11–14 §§ järnvägsförordningen (2004:526).

Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 juli 2008.

Utgåva 2010-01-01

¹ EUT L 64, 7.3.2008, s. 1 (Celex 32008D0163).

Järnvägsstyrelsens föreskrifter om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet vad gäller tillgänglighet för funktionshindrade

JvSFS
2008:5

Beslutade den 4 juni 2008.

Järnvägsstyrelsen föreskriver med stöd av 2 kap. 5 § järnvägsförordningen (2004:526) följande.

1 § Dessa föreskrifter gäller tekniska specifikationer för driftskompatibilitet (TSD) för delsystemen ”Infrastruktur”, ”Rullande materiel” och ”Telematikapplikationer för persontrafik” vad gäller tillgänglighet för funktionshindrade för konventionella tåg och höghastighetståg.

2 § Bestämmelserna i bilagan till Europeiska gemenskapernas kommissions beslut 2008/164/EG av den 21 december 2007 om tekniska specifikationer för driftskompatibiliteten avseende funktionshindrade i det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg och det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg¹ (TSD-bilagan) gäller som föreskrifter i Sverige. Bestämmelserna ska även gälla delsystem som inte ingår i det transeuropeiska järnvägssystemet.

3 § Bedömning av att en komponent som är nödvändig för driftskompatibilitet överensstämmer med tillämpliga tekniska specifikationer ska, i den mån och på det sätt som anges i TSD-bilagan, utföras av ett organ som anmälts för detta ändamål enligt lagen (1992:1119) om teknisk kontroll. Med bedömning enligt första stycket likställs en bedömning av ett organ som anmälts för samma ändamål av en annan stat inom EES eller av Schweiz.

4 § Bestämmelser om beslut om att ett delsystem inte behöver överensstämma med TSD-bilagan finns i 2 kap. 11 och 12 §§ järnvägslagen (2004:519) samt 2 kap. 11–14 §§ järnvägsförordningen (2004:526).

Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 juli 2008. För delsystemet ”Rullande materiel” får bestämmelserna i Järnvägsstyrelsens föreskrifter (JvSFS 2006:5) om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemet ”Rullande materiel” för höghastighetståg tillämpas för projekt som gäller en ny linje eller anpassning av en befintlig linje till trafik med höghastighetståg om projektet är långt framskridet den 1 juli 2008.

¹ EUT L 64, 7.3.2008, s. 72 (Celex 32008D0164).

Järnvägsstyrelsens föreskrifter om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemet "Rullande materiel" för höghastighetståg

JvSFS 2008:6

Beslutade den 4 juni 2008.

Järnvägsstyrelsen föreskriver med stöd av 2 kap. 5 § järnvägsförordningen (2004:526) följande.

1 § Dessa föreskrifter gäller tekniska specifikationer för driftskompatibilitet (TSD) för delsystemet "Rullande materiel" för höghastighetståg.

2 § Bestämmelserna i bilagan till Europeiska gemenskapernas kommissions beslut 2008/232/EG av den 21 februari 2008 om tekniska specifikationer för driftskompatibiliteten avseende delsystemet Rullande materiel i det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg¹ (TSD-bilagan) gäller som föreskrifter i Sverige.

3 § Bedömning av att en komponent som är nödvändig för driftskompatibilitet överensstämmer med tillämpliga tekniska specifikationer och är lämplig för avsedd användning ska, i den mån och på det sätt som anges i TSD-bilagan, utföras av ett organ som anmälts för detta ändamål enligt lagen (1992:1119) om teknisk kontroll.

Med bedömning enligt första stycket likställs en bedömning av ett organ som anmälts för samma ändamål av en annan stat inom EES eller av Schweiz.

4 § Bestämmelser om beslut om att ett delsystem inte behöver överensstämma med TSD-bilagan finns i 2 kap. 11 och 12 §§ järnvägslagen (2004:519) samt 2 kap. 11–14 §§ järnvägsförordningen (2004:526).

Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 september 2008. Genom dessa föreskrifter upphävs Järnvägsstyrelsens föreskrifter (JvSFS 2006:5) om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemet "Rullande materiel" för höghastighetståg. De äldre bestämmelserna gäller dock för underhåll inom projekt som godkänts i enlighet med dem och för projekt som avser en ny linje och modernisering eller uppgradering av en existerande linje och som redan är i långt framskridna utvecklingsskeden eller som omfattas av ett avtal som håller på att genomföras den 1 september 2008.

¹ EUT L 84, 26.3.2008, s. 132 (Celex 32008D0132).

Järnvägsstyrelsens föreskrifter om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemet ”Trafikstyrning och signalering” för höghastighetståg

JvSFS
2008:10

Beslutade den 29 augusti 2008. Utkom från trycket den 18 september 2008.

Järnvägsstyrelsen föreskriver med stöd av 2 kap. 5 § järnvägsförordningen (2004:526) följande.

1 § Dessa föreskrifter gäller tekniska specifikationer för driftskompatibilitet (TSD) för delsystemet ”Trafikstyrning och signalering” för höghastighetståg.

2 § Bestämmelserna i bilagan till Europeiska gemenskapernas kommissions beslut 2006/860/EG av den 7 november 2006 om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet avseende delsystemet Trafikstyrning och signalering i det transeuropeiska järnvägssystem för höghastighetståg m.m.¹, senast ändrat genom kommissionens beslut 2008/386/EG², (TSD-bilagan) gäller som föreskrifter i Sverige.

3 § Bedömning av att en komponent som är nödvändig för driftskompatibilitet överensstämmer med tillämpliga tekniska specifikationer och är lämplig för avsedd användning ska, i den mån och på det sätt som anges i TSD-bilagan, utföras av ett organ som anmälts för detta ändamål enligt lagen (1992:1119) om teknisk kontroll.

Med bedömning enligt första stycket likställs en bedömning av ett organ som anmälts för samma ändamål av en annan stat inom EES eller av Schweiz.

4 § Bestämmelser om beslut om att ett delsystem inte behöver överensstämma med TSD-bilagan finns i 2 kap. 11 och 12 §§ järnvägslagen (2004:519) samt 2 kap. 11–14 §§ järnvägsförordningen (2004:526).

Dessa föreskrifter träder i kraft två veckor från den dag de utkom från trycket. Genom dessa föreskrifter upphävs Järnvägsstyrelsens föreskrifter (2006:4) om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemet ”Trafikstyrning och signalering” för höghastighetståg. De äldre bestämmelserna gäller dock för delsystem som projekterats, byggts, byggts om eller moderniserats före den 7 november 2006.

¹ EUT L 342, 7.12.2006, s. 1 (Celex 32006D0860).

² EUT L 136, 24.5.2008, s. 11 (Celex 32008D0386).

Järnvägsstyrelsens föreskrifter om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemet ”Energi” för höghastighetståg

JvSFS
2008:12

Beslutade den 29 augusti 2008.

Järnvägsstyrelsen föreskriver med stöd av 2 kap. 5 § järnvägsförordningen (2004:526) följande.

1 § Dessa föreskrifter gäller tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemet ”Energi” för höghastighetståg.

2 § Bestämmelserna i bilagan till Europeiska gemenskapernas kommissions beslut 2008/284/EG av den 6 mars 2008 om teknisk specifikation för driftskompatibilitet (TSD) avseende delsystemet Energi i det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg¹ (TSD-bilagan) gäller som föreskrifter i Sverige.

3 § Bedömning av att en komponent som är nödvändig för driftskompatibilitet överensstämmer med tillämpliga tekniska specifikationer och är lämplig för avsedd användning ska, i den mån och på det sätt som anges i TSD-bilagan, utföras av ett organ som anmälts för detta ändamål enligt lagen (1992:1119) om teknisk kontroll.

Med bedömning enligt första stycket likställs en bedömning av ett organ som anmälts för samma ändamål av en annan stat inom EES eller av Schweiz.

4 § Bestämmelser om beslut om att ett delsystem inte behöver överensstämma med TSD-bilagan finns i 2 kap. 11 och 12 §§ järnvägslagen (2004:519) samt 2 kap. 11–14 §§ järnvägsförordningen (2004:526).

Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 oktober 2008. Genom dessa föreskrifter upphävs Järnvägsstyrelsens föreskrifter (JvSFS 2006:3) om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet för delsystemet ”Energiförsörjning” för höghastighetståg. De äldre bestämmelserna gäller dock för underhåll inom projekt som godkänts i enlighet med dem och för projekt som avser en ny linje och modernisering eller uppgradering av en existerande linje och som redan är långt framskridna eller som omfattas av ett avtal som håller på att genomföras den 1 oktober 2008.

¹ EUT L 104, 14.4.2008, s. 1 (Celex 32008D0284).

Egna anteckningar:

[illegible]

Lag om säkerhet vid tunnelbana och spårväg

SFS
1990:1157

Utfärdad: 1990-12-06 Ändring införd: t.o.m. SFS 2007:451

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag gäller säkerheten vid tunnelbana och spårväg.

Den myndighet regeringen bestämmer (tillsynsmyndigheten) har ett samlat ansvar för säkerheten enligt denna lag. Lag (2004:518).

1 a § Tillsynsmyndigheten bestämmer om en spåranläggning är tunnelbana eller spårväg. Lag (2004:518).

2 § Till spåranläggningar hör spår och de övriga fasta anordningar som behövs för spårens bestånd, drift eller brukande, signal- och säkerhetsanläggningar i övrigt, trafikledningsanläggningar samt anordningar för elförsörjning av trafiken.

3 § Tunnelbane- och spårvägsverksamhet består av drift av spåranläggningar (spårinnehav) och drift av spårtrafik (trafikutövning). I driften av spåranläggningar ingår trafikledning. Trafikledning är dock en särskild verksamhetsgren, om den som driver spåranläggningen har överlåtit ansvaret härför till någon annan (särskild trafikledningsverksamhet). Lag (2004:518).

Regler för verksamheten

Tillstånd m.m.

4 § Spåranläggningar eller spårtrafik eller särskild trafikledningsverksamhet får drivas endast av den som har tillstånd till verksamheten.

Tillstånd får beviljas den som med hänsyn till yrkeskunnande, laglydnad samt ekonomiska och andra förhållanden av betydelse kan anses uppfylla kraven i denna lag och i föreskrifter som meddelats med stöd av lagen.

Tillsynsmyndigheten får anpassa kraven med hänsyn till verksamhetens art och omfattning. Lag (2004:518).

5 § Frågor om tillstånd att driva spåranläggningar eller spårtrafik eller särskild trafikledningsverksamhet prövas av tillsynsmyndigheten. Lag (2004:518).

>>>

6 § Har upphävts genom lag (1996:736).

7 § I samband med att tillstånd meddelas eller under ett tillstånds giltighetstid får tillsynsmyndigheten föreskriva de villkor för verksamheten som behövs från säkerhetssynpunkt. Lag (2004:518).

Återkallelse av tillstånd

8 § Ett tillstånd att driva spåranläggningar, spårtrafik eller särskild trafikledningsverksamhet får återkallas, om förutsättningarna för tillståndet inte längre uppfylls eller om tillståndshavaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 21 §.

Om konkursförfarande eller ackordsförfarande har inletts mot en tillståndshavare skall tillståndet återkallas, om det finns grundad anledning att anta att en tillfredsställande finansiell omstrukturering inte kan åstadkommas inom rimlig tid. Lag (2004:518).

9 § Frågor om återkallelse av tillstånd enligt 8 § prövas av tillsynsmyndigheten. Lag (2004:518).

Grundläggande bestämmelser

10 § Spåranläggningar, spårtrafik och särskild trafikledningsverksamhet skall med hänsyn till verksamhetens art och övriga förhållanden drivas så att skador till följd av verksamheten förebyggs. Därvid skall de åtgärder och försiktighetsmått vidtas som behövs för att upprätthålla en betryggande säkerhet.

11 § För verksamheten skall den organisation finnas som krävs för att verksamheten skall kunna bedrivas på ett säkert sätt.

12 § Den som är sysselsatt i verksamheten skall ha god kännedom om de förhållanden, föreskrifter och villkor som gäller för verksamheten och som berör hans arbetsuppgifter. Arbetsuppgifter av betydelse för säkerheten får utföras endast av den som med hänsyn till yrkeskunnande, hälsotillstånd och personliga förhållanden i övrigt anses lämplig.

13 § Spåranläggningar, fordon och annan materiel som används i verksamheten skall vara av sådan beskaffenhet att skador till följd av verksamheten förebyggs.

14 § För verksamheten skall det finnas en säkerhetsordning med sådana säkerhetsbestämmelser som behövs utöver denna lag och de föreskrifter som är utfärdade med stöd av lagen.

15 § Den som driver verksamheten ansvarar för att de i 10-14 §§ angivna kraven uppfylls.

Läkarundersökning och avstängning

16 § Den som driver verksamhet får inte tilldela någon arbetsuppgifter av

betydelse för säkerheten utan att denne har genomgått läkarundersökning som utvisar att hinder av hälsoskäl inte föreligger.

Den som har arbetsuppgifter av betydelse för säkerheten skall regelbundet genomgå läkarundersökning. Verksamhetsutövare får från sådana arbetsuppgifter avstänga den som inte följer ett åläggande att genomgå undersökning.

Godkännande av spåranläggningar eller fordon

17 § En spåranläggning eller en del av den får inte upplåtas för trafik utan att den har godkänts av tillsynsmyndigheten. Detsamma gäller vid en väsentlig ombyggnad. Lag (2004:518).

18 § Ett fordon får inte framföras på en spåranläggning utan godkännande av tillsynsmyndigheten. Detsamma gäller ett fordon som har byggts om väsentligt. Lag (2004:518).

19 § Tillsynsmyndigheten skall före godkännande enligt 17 eller 18 § granska konstruktionsunderlaget för spåranläggningen eller fordonet och kontrollera och prova materielen i den omfattning som myndigheten finner nödvändig. Lag (2004:518).

19 a § Har upphävts genom lag (2004:518).

19 b § Har upphävts genom lag (2004:518).

Tillsyn m.m.

20 § Tillsynen över efterlevnaden av denna lag och av de föreskrifter och villkor som meddelats med stöd av lagen utövas av tillsynsmyndigheten.

För elektriska anläggningar finns särskilda föreskrifter i ellagen (1997:857). Lag (2004:518).

21 § Den som driver eller avser att driva verksamhet enligt denna lag skall på begäran av tillsynsmyndigheten

1. lämna myndigheten de upplysningar och tillhandahålla de handlingar som behövs för tillsynen,

2. ge myndigheten tillträde till anläggningar, fordon och annan materiel, lokaler och områden som berörs av verksamheten för de undersökningar som behövs för tillsynen,

3. vid provkörningar och andra materielprov utan kostnad tillhandahålla erforderlig personal, materiel och liknande.

Polis- och tullmyndigheten skall lämna den hjälp som behövs för tillsynen. Lag (2004:518).

>>>

22 § Tillsynsmyndigheten får meddela de förelägganden och förbud som behövs i enskilda fall för att denna lag eller de föreskrifter eller villkor som har meddelats med stöd av lagen skall efterlevas. Lag (2004:518).

23 § Förelägganden och förbud enligt 22 § får förenas med vite.

24 § Om det inträffar en olycka vid användningen av ett fordon på en spår-
anläggning och olyckan medför att minst en person avlider eller minst fem
personer blir allvarligt skadade eller att fordonet, spår-
anläggningen, egen-
dom som inte transporteras med fordonet eller miljön får omfattande skador,
skall den som driver verksamheten rapportera det inträffade till tillsynsmy-
ndigheten. Denne skall också rapportera, när det funnits någon allvarlig fara
för att en sådan olycka skulle inträffa eller när något har hänt som tyder på
ett väsentligt fel hos fordonet, spår-
anläggningen eller trafikledningen eller
på andra väsentliga brister i säkerhetshänseende.

Regeringen får föreskriva att rapportering av händelser som är av betydelse
för spårtrafikens säkerhet skall ske också i andra fall än som anges i första
stycket.

Om undersökning från säkerhetssynpunkt av olyckor och andra händelser
som berör spårtrafiken finns bestämmelser i lagen (1990:712) om undersök-
ning av olyckor. Lag (2007:450).

25 § Har upphävts genom lag (2004:518).

25 a § Har upphävts genom lag (2004:518).

26 § Har upphävts genom lag (2004:518).

27 § Har upphävts genom lag (2004:518).

28 § Har upphävts genom lag (2004:518).

Straffbestämmelser

29 § Till böter eller fängelse i högst ett år skall den dömas som

1. utan tillstånd driver tillståndspliktig verksamhet enligt denna lag,
2. av uppsåt eller grov oaktsamhet i sin verksamhet anlitar någon att utföra
arbetsuppgifter av betydelse för säkerheten eller använder materiel som inte
uppfyller säkerhetskraven enligt 12 eller 13 § eller inte uppfyller kravet
enligt 14 § på säkerhetsordning,
3. av uppsåt eller oaktsamhet bryter mot villkor som meddelats med stöd
av 7 §,
4. av uppsåt eller oaktsamhet i verksamheten använder materiel som inte
har godkänts enligt 17 eller 18 §.

Den som har underlåtit att följa ett föreläggande vid vite eller som överträtt ett vitesförbud skall inte dömas till ansvar enligt denna lag för gärning som omfattas av föreläggandet eller förbudet. Lag (2004:518).

30 § Den som för ett maskindrivet spårfordon på tunnelbana efter att ha förtärt alkoholhaltiga drycker i så stor mängd att alkoholkoncentrationen under eller efter färden uppgår till minst 0,2 promille i blodet eller 0,10 milligram per liter i utandningsluften döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

Till samma straff döms också den som för ett maskindrivet spårfordon på tunnelbana efter att ha intagit narkotika som avses i 8 § narkotikastrafflagen (1968:64) i så stor mängd att det under eller efter färden finns något narkotiskt ämne kvar i blodet. Detta gäller dock inte om narkotikan intagits i enlighet med läkares eller annan behörig receptutfärdares ordination.

Till samma straff döms också den som för ett maskindrivet spårfordon på tunnelbana och då är så påverkad av alkoholhaltiga drycker att det kan antas att han eller hon inte kan framföra fordonet på ett betryggande sätt. Detsamma gäller om föraren är lika påverkad av något annat medel.

Är ett brott som avses i första, andra eller tredje stycket att anse som grovt, skall föraren dömas till fängelse i högst två år. Vid bedömande av om brottet är grovt skall särskilt beaktas om

1. föraren har haft en alkoholkoncentration som uppgått till minst 1,0 promille i blodet eller 0,50 milligram per liter i utandningsluften,
2. föraren annars har varit avsevärt påverkad av alkohol eller något annat medel, eller
3. framförandet av fordonet har inneburit en påtaglig fara för trafiksäkerheten.

Den som utan att föra ett fordon som avses i första stycket vid tunnelbana fullgör tjänst, i vilken ingår uppgifter av väsentlig betydelse för säkerheten och då är så påverkad av alkohol eller något annat medel att det kan antas att han eller hon inte kan utföra dessa uppgifter på ett betryggande sätt döms till böter eller fängelse i högst två år.

I fråga om den som för spårvagn finns bestämmelser i lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott. Lag (2004:518).

31 § Verksamhetsutövare som försummar att rapportera enligt 24 § första eller andra stycket skall dömas till böter.

32 § Har upphävts genom lag (2004:518).

33 § Till ansvar enligt 29 eller 31 § skall inte dömas i ringa fall.

>>>

Till ansvar enligt 29 eller 31 § skall inte dömas om gärningen är belagd med straff i brottsbalken. Lag (2004:518).

33 a § Har upphävts genom lag (2004:518).

Ytterligare föreskrifter

34 § Regeringen får föreskriva eller i enskilda fall medge undantag från denna lag. Regeringen får också meddela ytterligare föreskrifter som avses i 8 kap. 3 och 5 §§ regeringsformen i de avseenden som anges i denna lag samt föreskrifter om avgifter för granskning och kontroll enligt lagens bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av lagen.

Regeringen får överlåta dessa befogenheter till tillsynsmyndigheten. Lag (2004:518).

Överklagande m.m.

35 § Beslut som tillsynsmyndigheten i särskilt fall har meddelat enligt denna lag eller enligt föreskrift som meddelats med stöd av lagen får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Andra beslut av tillsynsmyndigheten får överklagas hos regeringen. Lag (2004:518).

36 § Ett beslut enligt denna lag gäller omedelbart. Ett beslut om återkallelse av tillstånd gäller dock inte förrän det har vunnit laga kraft, om det inte finns särskilda skäl att bestämma annat.

Övergångsbestämmelser

1990:1157

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991, då förordningen (1967:604) om enskilda järnvägar, tunnelbanor och spårvägar skall upphöra att gälla.

2. Den som vid denna lags ikraftträdande drev spåranläggning, spårtrafik eller särskild trafikledningsverksamhet får fortsätta att driva verksamheten i samma omfattning till utgången av december 1993 utan tillstånd enligt 4 § denna lag.

3. Den som enligt 2. har rätt att driva verksamhet utan tillstånd och som vill fortsätta med verksamheten efter den 1 januari 1994 skall senast den 30 juni 1992 ansöka om tillstånd enligt 4 §.

4. Om det i en lag eller någon annan författning hänvisas till en föreskrift som har ersatts genom en bestämmelse i denna lag, tillämpas i stället den nya bestämmelsen.

1995:79

Denna lag träder i kraft den 1 april 1995. Beslut som har meddelats före ikraftträdandet överklagas enligt äldre bestämmelser.

2004:518

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2004.
2. Ett beslut om att godkänna järnvägsspåranläggning eller järnvägsfordon som har meddelats före ikraftträdandet gäller till dess att anläggningen eller fordonet därefter byggs om eller moderniseras.
3. Den som vid ikraftträdandet har de tillstånd för att driva järnvägsspåranläggning eller järnvägsspårtrafik som har krävts enligt järnvägssäkerhetslagen får fortsätta driften med stöd av dessa tillstånd till utgången av år 2010. Lag (2007:451).
4. Vid prövningen av mål och ärenden som har anhängiggjorts före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser.
5. Äldre bestämmelser i 29-33 §§ gäller fortfarande i fråga om gärningar som har begåtts före ikraftträdandet.

Egna anteckningar:

[illegible]

Förordning om säkerhet vid tunnelbana och spårväg

SFS
1990:1165

Utfärdad: 1990-12-06 Ändring införd: t.o.m. SFS 2008:1158

Inledning

1 § Denna förordning innehåller föreskrifter för tillämpningen av lagen (1990:1157) om säkerhet vid tunnelbana och spårväg. Förordning (2004:531).

2 § Transportstyrelsen är tillsynsmyndighet enligt lagen (1990:1157) om säkerhet vid tunnelbana och spårväg. Förordning (2008:1158).

3 § Har upphävts genom förordning (2004:531).

Rapportering om inträffade olyckor

4 § Den som driver en verksamhet enligt lagen (1990:1157) om säkerhet vid tunnelbana och spårväg skall i den utsträckning Transportstyrelsen föreskriver rapportera olyckor och olyckstillbud till Transportstyrelsen.

Ytterligare föreskrifter om verksamhetsutövares skyldighet att rapportera olyckor och olyckstillbud finns i förordningen (1990:717) om undersökning av olyckor. Förordning (2008:1158).

5 § Har upphävts genom förordning (2004:531).

Bemyndiganden

6 § Transportstyrelsen meddelar efter samråd med Socialstyrelsen ytterligare föreskrifter om hälsokraven enligt 12 § lagen (1990:1157) om säkerhet vid tunnelbana och spårväg samt om hälsoundersökning enligt 16 § samma lag. Förordning (2008:1158).

7 § Transportstyrelsen får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för tillämpningen av lagen (1990:1157) om säkerhet vid tunnelbana och spårväg och denna förordning. Förordning (2008:1158).

8 § Transportstyrelsen får medge undantag från lagen (1990:1157) om säkerhet vid tunnelbana och spårväg och från denna förordning. Förordning (2008:1158).

>>>

Trafikregler för spårvägstrafik

9 § Spårvagn får framföras endast av den som har körkort med behörigheten B.

10 § I fråga om förare av spårvagn gäller i tillämpliga delar 2 kap. 1, 3, 4 §§, 5 § första stycket 1, 5 § första stycket 2 såvitt avser skyldighet att lämna fri väg för järnvägståg, 6 §, 7 § såvitt avser korsande av järnväg och 8 §, 3 kap. 1, 2, 5, 14, 15 §§, 17 § första stycket, 20, 50, 62, 64, 65, 67, 68, 76, 78 och 79 §§ samt 4 kap. 1 § trafikförordningen (1998:1276).

I en säkerhetsordning för spårväg får föreskrivas undantag från 3 kap. 17 § första stycket trafikförordningen. Sådant undantag skall anges med tilläggstavla på det vägmärke som anger den enligt 3 kap. 17 § första stycket trafikförordningen tillåtna färdhastigheten. Förordning (2004:1088).

11 § Förare av spårvagn skall iaktta särskild försiktighet vid

1. sväng i vägkorsning,
2. korsande av körbana eller förändring av spårvagnens placering i sidled,
3. omkörning av fordon,
4. vändning eller backning.

Avgivande av signal eller tecken fritar ej spårvagnsförare från skyldighet som han har enligt första stycket.

12 § Förare av spårvagn är skyldig att följa sådan trafikregel i lokal trafikföreskrift som avser färdhastighet, väjningsplikt eller stopplikt.

I en säkerhetsordning för spårväg får föreskrivas undantag från lokal trafikföreskrift som avses i första stycket. Sådant undantag anges med tilläggstavla på det vägmärke som utmärker trafikregeln i den lokala trafikföreskriften.

13 § Förare av spårvagn skall följa anvisning

genom en särskild signal eller särskilt märke för spårvägstrafiken,
trafiksignal,

vägmärke som avser trafikregel som enligt 10 eller 12 § gäller honom.

Om en anvisning som avses i första stycket innebär en avvikelse från en trafikregel, gäller anvisningen framför regeln. En särskild anvisning för spårvägstrafiken gäller framför en anvisning genom trafiksignal eller vägmärke. I övrigt äger 2 kap. 2 § andra stycket trafikförordningen (1998:1276) motsvarande tillämpning i fråga om spårvägstrafiken.

En sådan anvisning som avses i 2 kap. 3 § trafikförordningen gäller framför annan anvisning. Förordning (1998:1281).

14 § Bestämmelserna i 10-13 §§ gäller i tillämpliga delar även i fall där en spårvagn framförs på annan plats än väg som avses i 1 kap. 3 § trafikförordningen (1998:1276). De gäller dock inte i fall där spårvagn framförs på särskild banvall utan plankorsningar. Förordning (1998:1281).

15 § Om en spårvagn framförs i strid mot denna förordning eller föreskrift som meddelats med stöd härav, skall polisman hindra fortsatt färd som ej kan ske utan påtaglig fara för trafiksäkerheten eller annan väsentlig olägenhet.

16 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot bestämmelse som anges i 10 § döms med tillämpning av 14 kap. 3 § trafikförordningen (1998:1276).

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot 12 eller 13 § döms till penningböter.

Till straff enligt första och andra stycket skall ej dömas, om gärningen är belagd med straff i brottsbalken eller lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott. Förordning (1998:1281).

Egna anteckningar:

[illegible]

Järnvägsstyrelsens föreskrifter om säkerhetsordning för tunnelbana och spårväg

JvSFS
2007:4

Beslutade den 17 augusti 2007. Ändring införd JvSFS 2008:20.

Järnvägsstyrelsen föreskriver med stöd av 7 § förordningen (1990:1165) om säkerhet vid tunnelbana och spårväg följande.

1 § *Säkerhetsordning* är ett sammanfattande begrepp för verksamhets-utövarnas egna detaljerade säkerhetsbestämmelser om trafik, personal, fordon, spåranläggning, olycks- och tillbudshantering samt internkontroll.

2 § Säkerhetsordningen ska innehålla bestämmelser om

1. bedrivande av trafik och arbeten på spåret (trafiksäkerhetsinstruktion),
2. hälsoundersökning och hälsotillstånd för personal med arbetsuppgifter av betydelse för trafiksäkerheten,
3. kompetens och utbildning för personal med arbetsuppgifter av betydelse för trafiksäkerheten,
4. besiktning, funktionskontroll och underhåll av fordon,
5. lastning av fordon,
6. besiktning och underhåll av spåranläggningar,
7. utredning av olyckor och tillbud samt röjning vid olycka,
8. internkontroll.

3 § Säkerhetsordningen behöver bara innehålla sådana avsnitt som är relevanta för den verksamhet som utövas.

4 § Säkerhetsordningen ska vara dokumenterad och ordnad så att det tydligt framgår vilka bestämmelser som ingår och var man kan finna dem. Förteckningen ska fortlöpande hållas aktuell. Datumet för den senaste ändringen ska finnas angivet.

5 § Det ska framgå av säkerhetsordningen var i organisationen ansvaret ligger för utgivning och ändringar av säkerhetsordningen. Om säkerhetsordningen är så anordnad att den hänvisar till fristående dokument, gäller kravet för varje separat dokument.

6 § Undantag från dessa föreskrifter meddelas av Transportstyrelsen.

Dessa föreskrifter träder i kraft den 5 september 2007.

Egna anteckningar:

[illegible]

Järnvägsstyrelsens föreskrifter om internkontroll för tunnelbana och spårväg

JvSFS
2007:5

Beslutade den 17 augusti 2007. Ändring införd JvSFS 2008:25.

Järnvägsstyrelsen föreskriver med stöd av 7 § förordningen (1990:1165) om säkerhet vid tunnelbana och spårväg följande.

Definitioner

1 § I dessa föreskrifter förstås med

säkerhetsstyrning: alla åtgärder som en verksamhetsutövare vidtar för att uppfylla lagen (1990:1157) om säkerhet vid tunnelbana och spårväg samt föreskrifter som meddelats med stöd av lagen,

system för säkerhetsstyrning: de säkerhetspåverkande aktiviteter rörande organisation, ansvar, rutiner, processer och resurser som krävs för att leda och styra verksamheten,

systemrevision: en systematisk undersökning för att avgöra om säkerhetspåverkande aktiviteter och tillhörande resultat överensstämmer med vad som planerats och om aktiviteterna genomförts på ett effektivt sätt och är lämpliga för att nå målen.

Omfattning

2 § Kraven på säkerhetsstyrning omfattar, utöver verksamhetsutövarens egen verksamhet, även den verksamhet som utförs av entreprenörer för verksamhetsutövarens räkning samt de produkter av betydelse för säkerheten som verksamhetsutövaren använder.

Säkerhetsstyrning

3 § Verksamhetsutövarens verkställande ledning ska utöva säkerhetsstyrning av verksamheten. Säkerhetsstyrningen ska följas upp i den omfattning verksamheten kräver.

4 § För verksamhet, vars storlek eller komplexitet gör att det behövs mer än en verksamhetsnivå för drift av spåranläggning, spårtrafik eller särskild trafikledningsverksamhet, ska ett system för säkerhetsstyrning etableras. Detta system får inordnas i ett övergripande kvalitetssystem och ska då vara dokumenterat på ett sådant sätt att Transportstyrelsen enkelt kan ta del av relevanta delar.

Uppföljning av säkerhetsstyrningen ska, för dem som omfattas av systemkravet, ske genom systemrevisioner enligt en dokumenterad plan.

>>>

Planen ska utvärderas och uppdateras i den omfattning verksamheten kräver. Resultatet av en systemrevision ska dokumenteras.

5 § Säkerhetsstyrning enligt 3 och 4 §§ ska dokumenteras övergripande och, i den omfattning som behövs, nedbruten och anpassad för underliggande verksamhetsnivåer. Dokumentation ska redovisa policy, mål, normer, medel och metoder rörande säkerhetsstyrningen. Dokumentation ska hållas aktuell och vara tillgänglig för berörd personal.

6 § Verksamhetsutövaren ska ha rutiner som säkrar att olyckor, tillbud och andra avvikelser i drift och produktion snabbt fångas upp. Rutinerna ska vara väl dokumenterade och beskriva hur olyckor, tillbud och andra avvikelser ska identifieras, dokumenteras, utvärderas och åtgärdas samt hur information till berörda ska lämnas.

7 § Verksamhetsutövaren ska definiera och dokumentera arbetsuppgifter, befogenheter och samarbets- och samrådsförhållanden för dem som leder, utför eller kontrollerar arbete som påverkar säkerheten.

8 § Verksamhetsutövaren svarar för att det finns de resurser som behövs för att uppnå de operativa säkerhetskraven.

9 § När ny teknik, nya principer, väsentliga förändringar i existerande organisation eller oprövade lösningar som har en trafiksäkerhetsmässig betydelse avses att införas ska riskanalys, eller i enklare fall riskbedömning, utföras, verifieras och dokumenteras.

10 § Undantag från dessa föreskrifter meddelas av Transportstyrelsen.

Dessa föreskrifter träder i kraft den 5 september 2007.

Utgåva 2010-01-01

Järnvägsstyrelsens föreskrifter om ansökan om tillstånd för tunnelbana och spårväg

JvSFS
2007:6

Beslutade den 17 augusti 2007. Ändring införd JvSFS 2008:26.

Järnvägsstyrelsen föreskriver med stöd av 7 § förordningen (1990:1165) om säkerhet vid tunnelbana och spårväg följande.

Tillämpningsområde

1 § Dessa föreskrifter innehåller bestämmelser om ansökningar om tillstånd enligt 4 § lagen (1990:1157) om säkerhet vid tunnelbana och spårväg.

Generella bestämmelser

2 § Ansökan ska innehålla en beskrivning av den planerade verksamheten samt de uppgifter som i övrigt framgår av dessa föreskrifter.

Ansökan ska ges in elektroniskt eller på papper i av Transportstyrelsen anvisat formulär.

3 § Ansökan ska innehålla uppgifter om

1. sökandens namn, organisationsnummer eller i förekommande fall personnummer, postadress och telefonnummer,
 2. organisationsform,
 3. verksamhetens organisation och befogenhetsfördelning,
 4. namn och personnummer för ansvarig chef och övriga personer med ledningsfunktion av betydelse för säkerheten,
 5. tjänster innefattande ansvar för arbetsuppgifter av betydelse för trafik-säkerheten, samt
 6. ekonomiska förutsättningar och försäkringar.
- Till ansökan ska även bifogas handlingar som styrker yrkeskunnande.

Spårinnehav

4 § Ansökan om att driva spåranläggning ska utöver uppgifter enligt 2 och 3 §§ även innehålla uppgifter om

1. spårsystemet (särskilt gällande geografisk placering, spårlängd och antal växlar),
2. övriga anläggningsdelar
3. besiktning och underhåll av anläggningarna,
4. trafikomfattning, samt
5. säkerhetsordning.

>>>

Trafikutövning

5 § Ansökan om att bedriva spårtrafik ska utöver uppgifter enligt 2 och 3 §§ även innehålla uppgifter om

1. trafikomfattning,
2. resurser i form av rullande materiel, verkstad och inköp av tjänster,
3. informations- och samverkanssystem, samt
4. säkerhetsordning.

Övriga bestämmelser

6 § Undantag från dessa föreskrifter meddelas av Transportstyrelsen.

Dessa föreskrifter träder i kraft den 5 september 2007.

Järnvägsstyrelsens föreskrifter om trafiksäkerhetsinstruktion för tunnelbana och spårväg

JvSFS
2008:9

Beslutade den 17 juni 2008. Ändring införd JvSFS 2008:29.

Järnvägsstyrelsen föreskriver med stöd av 7 § förordningen (1990:1165) om säkerhet vid tunnelbana och spårväg följande.

1 § Dessa föreskrifter innehåller bestämmelser om bedrivande av trafik och arbeten på spåret (trafiksäkerhetsinstruktion) för tunnelbana och spårväg.

2 § En trafiksäkerhetsinstruktion ska innehålla

1. förklaringar av företagsspecifika termer,
2. bestämmelser om trafikverksamheter, rörelseformer och hastigheter, inklusive regler för arbete som medför trafiksäkerhetsmässiga konsekvenser,
3. bestämmelser om utseende och innebörd hos använda tavlor, skyltar, märken, handsignaler, ljussignaler m.m.,
4. bestämmelser som reglerar när broms ska funktionsprovas och hur detta ska ske,
5. bestämmelser om rutiner vid fel på spår, fel på signalanläggning, fel på fordon samt då fordon blir stående på olämplig plats,
6. bestämmelser för spårfordons passage över plankorsningar,
7. bestämmelser om fordonskombinationer,
8. eventuella undantag enligt 10 § andra stycket samt 12 § andra stycket i förordningen (1990:1165) om säkerhet vid tunnelbana och spårväg, samt
9. bestämmelser om skyldighet att lämna företräde för annat spårtrafikfordon då kollisionsfara kan föreligga.

En trafiksäkerhetsinstruktion behöver dock bara innehålla de avsnitt som är relevanta för den verksamhet som utövas.

3 § För spårväg får 2 § första stycket 2 bestå enbart av bestämmelser om arbete i spår.

4 § Varje verksamhetsutövare ska i samband med ansökan om tillstånd ge in sin trafiksäkerhetsinstruktion till Transportstyrelsen. Därefter ska väsentliga förändringar av instruktionen ges in till Transportstyrelsen.

5 § Om flera trafiksäkerhetsinstruktioner reglerar samma trafik eller arbeten ska instruktionerna vara likalydande i gemensamma delar.

>>>

Om en trafiksäkerhetsinstruktion kan komma att påverka andra verksamhetsutövare, ska samråd ske med dessa innan trafiksäkerhetsinstruktionen ges in till Transportstyrelsen.

6 § Av ingivna handlingar ska framgå för vilken verksamhet som trafiksäkerhetsinstruktionen upprättats, vem som upprättat instruktionen eller ändringen och från vilken tidpunkt den föreslås gälla.

7 § Undantag från dessa föreskrifter meddelas av Transportstyrelsen.

Dessa föreskrifter träder i kraft den 31 maj 2009.

Järnvägsstyrelsens föreskrifter om olycksrapportering för tunnelbana och spårväg

JvSFS
2008:2

Vägledning finns att hämta på
www.transportstyrelsen.se

Beslutade den 9 maj 2008. Ändring införd JvSFS 2008:17.

Järnvägsstyrelsen föreskriver med stöd av 7 § förordningen (1990:1165) om säkerhet vid tunnelbana och spårväg och 20 § förordningen (1990:717) om undersökning av olyckor, efter samråd med Statens haverikommission, följande.

Tillämpningsområde

1 § Dessa föreskrifter innehåller bestämmelser om sådan rapportering av olyckor, tillbud och brister som avses i 24 § lagen (1990:1157) om säkerhet vid tunnelbana och spårväg och 2 § första stycket 3 lagen (1990:712) om undersökning av olyckor.

Definitioner

2 § De beteckningar som används i dessa föreskrifter har samma betydelse som i lagen (1990:1157) om säkerhet vid tunnelbana och spårväg och förordningen (1990:1165) om säkerhet vid tunnelbana och spårväg.

Därutöver förstås med

brand: olycka som utgörs av brand eller rökutveckling i spårfordon, spår- anläggning eller annan egendom till följd av spårtrafik,

kollision: olycka som utgörs av sammanstötning mellan spårfordon, olycka: oönskad och icke uppsåtlig plötslig händelse, eller följd av händelser, som får skadliga följder,

personolycka: olycka där en person avlider (inklusive självmord) eller skadas men som inte utgörs av brand, kollision, plankorsningsolycka, påkörning, urspårning eller vägtrafikolycka,

plankorsningsolycka: olycka som utgörs av sammanstötning mellan spårfordon och vägfordon eller annan vägtrafikanter på en anordnad plankorsning,

påkörning: olycka som utgörs av sammanstötning mellan spårfordon och annat föremål, men som inte är en plankorsningsolycka eller vägtrafikolycka,

tillbud: händelse som under något andra betingelser kunde ha lett till en olycka,

urspårning: olycka som utgörs av att minst ett hjul på ett spårfordon lämnar rälen,

vägtrafikolycka: sammanstötning vid spårvägstrafik i gatumiljö mellan spårfordon och vägfordon.

>>>

Omedelbar rapportering

3 § Trafikutövare, spårinnehavare och den som driver särskild trafikledningsverksamhet ska omedelbart per telefon till Transportstyrelsen anmäla

1. allvarliga olyckor samt tillbud till sådana olyckor vid spårdriften,
2. andra olyckor eller tillbud till sådana olyckor där allvarliga systemfel misstänks ligga bakom händelsen,
3. sabotagehandlingar vid spårdriften som medfört eller kunnat leda till samma konsekvenser som en allvarlig olycka,
4. signaltekniska fel som har inneburit ett mindre restriktivt signalbesked,
5. fordonstekniska fel som inte har upptäckts vid ordinarie planerade kontroller och som inneburit en lägre säkerhetsnivå,
6. utebliven eller kraftigt nedsatt bromsförmåga hos spårfordon vid rörelse på tågspår eller trafikspår,
7. händelser där spårfordon har varit i eller riskerat att ha kommit i en lång okontrollerad rörelse,
8. stoppsignalpassager där spårfordon kommer ut i tågväg för ett annat spårfordon som har fått eller uppfattat ett körbesked,
9. andra fel eller brister hos trafikstyrningen, driften och trafikledningen, underhållet, spåranläggningen, energiförsörjningen eller spårfordonen som inte har upptäckts vid ordinarie planerade kontroller och som inneburit en lägre säkerhetsnivå, samt
10. andra väsentliga fel eller brister i säkerhetshänseende.

4 § En allvarlig olycka är en olycka som har medfört att

1. minst en person har avlidit,
2. minst en person har blivit så allvarligt skadad att det uppskattas leda till sjukhusvård i mer än 24 timmar, eller
3. spårfordon, spåranläggning, miljön eller egendom som inte transporterats med spårfordonet har fått sådana skador att kostnaderna för dessa uppskattas uppgå till minst 150 000 euro.

Mindre olyckor som endast av ren tillfällighet inte medfört konsekvenser enligt första stycket ska anmälas som tillbud till en allvarlig olycka.

5 § Vid den omedelbara telefonrapporteringen ska anges

1. tid och plats för händelsen,
2. vad som hänt och, om känt, orsaker till händelsen,
3. vidtagna åtgärder med anledning av händelsen,
4. om händelsen inträffat vid persontrafik, banunderhåll eller provkörning,
5. om händelsen inträffat vid tågrörelse, rangering, färd med arbetsfordon eller annan rörelse,
6. i förekommande fall rörelsens beteckning,
7. om en olycka är en brand, kollision, personolycka, plankorsningsolycka, påkörning, urspårning, vägtrafikolycka eller annan olycka,
8. antal passagerare, anställda, vägtrafikanter på plankorsning, obehöriga personer inom spårområdet och övriga personer som avlidit eller blivit skadade,
9. uppskattade kostnader för skador på spårfordon, spåranläggning, miljön och egendom som inte transporterats med spårfordonet,
10. i förekommande fall följdolycka, samt
11. kontaktperson vid rapporterande företag.

6 § Trafikutövare, spårinnehavare och den som driver särskild trafikledningsverksamhet ska på begäran av Transportstyrelsen lämna ytterligare uppgifter om händelsen.

Årlig olycksrapport

Tidpunkt för ingivning

7 § Trafikutövare och spårinnehavare ska senast den 31 mars varje år ge in en årlig olycksrapport till Transportstyrelsen på det sätt som Transportstyrelsen anvisar.

8 § En årlig olycksrapport ska innehålla uppgifter om föregående kalenderårs

1. antal tågkilometer och passagerarkilometer som företaget utfört,
2. olyckor relaterade till företagets spårfordon i rörelse som medfört
 - a) att minst en person avlidit inom 30 dagar,
 - b) att minst en person har blivit så allvarligt skadad att det lett till sjukhusvård i mer än 24 timmar,
 - c) att spårfordon, spåranläggning, miljö eller egendom som inte transporterats med spårfordonet har fått sådana skador att kostnaderna för dessa uppgått till minst 150 000 euro, eller
 - d) trafikavbrott i minst sex timmar.

9 § För varje olycka enligt 8 § ska anges

1. tid och plats för olyckan,
2. vad som hänt och, om känt, orsaker till olyckan,
3. om olyckan inträffat vid persontrafik, banunderhåll eller provkörning,
4. om olyckan inträffat vid tågrörelse, rangering, färd med arbetsfordon eller annan rörelse,
5. i förekommande fall rörelsens beteckning,
6. om olyckan är en brand, kollision, personolycka, plankorsningsolycka, påkörning, urspårning, vägtrafikolycka eller annan olycka,
7. antal passagerare, anställda, vägtrafikanter på plankorsning, obehöriga personer inom spårområdet och övriga personer som avlidit inom 30 dagar, blivit så allvarligt skadade att det lett till sjukhusvård i mer än 24 timmar eller blivit lindrigt skadade,
8. kostnader för skador på spårfordon, spåranläggning, miljö och egendom som inte transporterats med spårfordonet,
9. i förekommande fall följdolycka,
10. total tid för trafikavbrott, samt
11. övriga uppgifter som Järnvägsstyrelsen begär.

Undantag från föreskrifterna

10 § Undantag från dessa föreskrifter meddelas av Transportstyrelsen.

Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 juli 2008. För 2008 års rapportering begärs uppgifterna i 8–9 §§ in i särskild ordning och bestämmelserna i 7–9 §§ tillämpas första gången vid 2009 års rapportering.

[illegible]

Lag om transport av farligt gods

SFS
2006:263

Utfärdad: 2006-04-06. Ändring införd: t.o.m. SFS 2009:514.

Inledande bestämmelser

1 § Syftet med denna lag är att förebygga, hindra och begränsa att transporter av farligt gods eller obehörigt förfarande med godset orsakar skador på liv, hälsa, miljö eller egendom.

2 § Den som transporterar farligt gods eller lämnar farligt gods till någon annan för transport skall vidta de skyddsåtgärder och de försiktighetsmått i övrigt som behövs för att förebygga, hindra och begränsa att godset, genom transporten eller genom obehörigt förfarande med godset vid transport på land, orsakar sådana skador på liv, hälsa, miljö eller egendom som beror på godsets farliga egenskaper. Det är då särskilt viktigt att de transportmedel, förpackningar och andra transportanordningar som används är lämpliga för transport av farligt gods.

Farligt gods får transporteras endast på de villkor och under de förutsättningar som anges i denna lag och i de föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen.

Definitioner

3 § Med transport avses i denna lag förflyttning av farligt gods med transportmedel samt sådan lastning, lossning, förvaring och annan hantering av det farliga godset som utgör ett led i förflyttningen. Som transport anses dock inte förflyttning endast inom ett område där det farliga godset tillverkas, lagras eller förbrukas.

4 § Med transportmedel avses i denna lag

1. varje slag av fordon som används för transport på väg eller i terräng,
2. järnvägsvagnar och andra spårbundna fordon,
3. luftfartyg, och
4. fartyg i den utsträckning som det i dem transporteras gods i förpackad form, i containrar, flyttbara tankar eller transportmedel enligt 1 och 2.

>>>

5 § Med farligt gods avses i denna lag gods som består av eller innehåller

- explosiva ämnen och föremål,
- gaser,
- brandfarliga vätskor,
- brandfarliga fasta ämnen, självreaktiva ämnen och fasta okänsliggjorda explosivämnen, självantändande ämnen och ämnen som utvecklar brandfarlig gas vid kontakt med vatten,
- oxiderande ämnen och organiska peroxider,
- giftiga och smittförande ämnen,
- radioaktiva ämnen,
- frätande ämnen, och
- övriga farliga ämnen och föremål enligt vad som föreskrivits med stöd av 20 § andra stycket 9.

6 § Med transportskydd avses i denna lag de skyddsåtgärder och de försiktighetsmått i övrigt som behövs för att förebygga, hindra och begränsa att obehörigt förfarande med det farliga godset vid transport på land orsakar skador på liv, hälsa, miljö eller egendom.

Lagens tillämpningsområde

7 § Denna lag tillämpas på förberedelse inför och utförande av transporter av farligt gods.

I fråga om transporter av radioaktiva ämnen gäller även lagen (1984:3) om kärnteknisk verksamhet och strålskyddslagen (1988:220) samt föreskrifter eller villkor som har meddelats med stöd av dessa lagar.

8 § Transporter med Försvarmaktens luftfartyg, örlogsfartyg och stridsfordon skall inte omfattas av denna lag och föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen.

9 § Om regeringen har fattat beslut om höjd beredskap enligt 3 § lagen (1992:1403) om totalförsvaret och höjd beredskap, skall denna lag och föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen inte tillämpas på Försvarmaktens och Försvarets materielverks transporter för de väpnade styrkorna.

10 § I fråga om transporter med svenska fartyg eller svenska luftfartyg gäller denna lag och föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen även utanför Sverige om inte detta strider mot något annat lands lag som är tillämplig.

Säkerhetsrådgivare

11 § Den vars verksamhet omfattar transporter av farligt gods enligt denna lag skall ha en eller flera säkerhetsrådgivare. Detsamma gäller den som till någon annan lämnar farligt gods för transport.

Säkerhetsrådgivaren har till uppgift att, under verksamhetsledningens ansvar, verka för att skador i samband med transporterna förebyggs.

Tillsyn

12 § De myndigheter som regeringen bestämmer skall genom tillsyn kontrollera att denna lag följs, liksom de föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen.

Tillsynen skall genomföras så att den inte orsakar större olägenheter än vad som är nödvändigt med hänsyn till dess ändamål.

13 § Tillsynsmyndigheten har vid tillsynen rätt till tillträde till sådana områden, lokaler och andra utrymmen som används inför och i samband med transporter eller till transportmedel, förpackningar och andra transportanordningar, oavsett om de är märkta eller ej. Om det behövs för att den tillsynsmyndighet som regeringen bestämmer skall kunna genomföra tillsynen, får en tjänsteman vid denna myndighet stoppa fordon för kontroll.

Tillsynsmyndigheten har rätt att få de upplysningar, handlingar och prov som behövs för tillsynen. För uttaga prov betalas ingen ersättning.

Polismyndigheten skall lämna den hjälp som behövs för tillsynen.

Föreläggande, förbud och vite

14 § Tillsynsmyndigheten får meddela de förelägganden eller förbud som behövs för att denna lag eller föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen skall följas.

Beslut om förelägganden eller förbud får förenas med vite.

Om någon inte gör det som han eller hon är skyldig till enligt tillsynsmyndighetens föreläggande, får myndigheten vidta åtgärden på hans eller hennes bekostnad.

15 § Om en transport sker i strid mot lagen eller mot föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen och transporten inte kan fortsätta utan påtaglig risk för skada, får

- en polis hindra fortsatt transport på väg, och

- en tjänsteman vid den tillsynsmyndighet som avses i 13 § första stycket andra meningen inom myndighetens tillsynsområde hindra fortsatt transport från hamnar.

>>>

Straffansvar

16 § Den som uppsåtligt eller av grov oaktsamhet bryter mot 2 § första stycket skall dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

Den som uppsåtligt eller av oaktsamhet bryter mot 2 § andra stycket döms till böter om

1. ansvar inte kan dömas ut enligt första stycket, och
2. överträdelsen avser någon annan föreskrift än 2 § första stycket.

Om ett brott enligt första eller andra stycket med hänsyn till risken för skador på liv, hälsa, miljö eller egendom och övriga omständigheter är att anse som ringa, skall penningböter dömas ut.

Ansvar enligt denna paragraf döms inte ut, om

1. gärningen begåtts av en säkerhetsrådgivare och avser en uppgift som skall utföras av säkerhetsrådgivare,
2. gärningen är belagd med strängare straff i brottsbalken eller 29 kap. 1 eller 2 § miljöbalken, eller
3. gärningen utgör överträdelse av ett föreläggande eller förbud som förenats med vite.

Överklagande

17 § En myndighets beslut enligt denna lag eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol, om inte annat följer av andra eller tredje stycket. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Strålsäkerhetsmyndighetens beslut enligt denna lag eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen får överklagas hos regeringen.

Beslut i fråga om godkännande vid prov för säkerhetsrådgivare får inte överklagas. Detsamma gäller beslut i fråga om godkännande vid prov för framförande av fordon för transport av farligt gods. Lag (2008:243).

18 § En myndighet får bestämma att dess beslut enligt denna lag eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen skall gälla även om beslutet överklagas.

Tystnadsplikt

19 § Den som på grund av bestämmelser i denna lag eller föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen har fått kännedom om någons affärs- eller driftförhållanden eller transportskydd, får inte obehörigen röja eller utnyttja uppgifterna.

I det allmännas verksamhet tillämpas i stället bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). Lag (2009:514).

Bemyndiganden

20 § Regeringen får meddela föreskrifter om eller för särskilt fall besluta om undantag från lagens tillämpning på transporter med utländska fartyg och luftfartyg.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. klassificering av farligt gods,
2. transportmedel, förpackningar och andra transportanordningar,
3. märkning och etikettering,
4. transporthandlingar och skriftliga instruktioner,
5. uppgiftsplikt,
6. säkerhetsutrustning,
7. lastning, lossning, förvaring och annan hantering av farligt gods,
8. vilka ämnen och föremål som skall anses utgöra farligt gods enligt 5 § med hänsyn till transportmedel, godsmängd eller andra transportförhållanden,
9. att ämnen och föremål utöver vad som framgår av 5 § skall betraktas som farligt gods om de vid transport kan medföra skador på liv, hälsa, miljö eller egendom eller påverka transportmedlets säkra framförande,
10. undantag och meddela särskilda beslut om undantag från lagens bestämmelser utom i fråga om transporter med utländska fartyg och luftfartyg,
11. förbud mot vissa slag av transporter,
12. att vissa transporter får ske endast efter tillstånd eller anmälan,
13. utbildning och överlämna till någon enskild att utföra sådan examination som kan krävas enligt de föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen,
14. säkerhetsrådgivare och undantag från kravet på säkerhetsrådgivare,
15. transportskydd,
16. avgifter för myndigheternas verksamhet, och
17. skyddsåtgärder och försiktighetsmått i övrigt som behövs.

>>>

>>>

Föreskrifter och beslut enligt första och andra stycket om annat än undantag från lagens bestämmelser skall vara förenliga med syftet i 1 §.

Övergångsbestämmelser

2006:263

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006, då lagen (1982:821) om transport av farligt gods skall upphöra att gälla.

2. Äldre bestämmelser om överklagande gäller för beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

2008:243

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2008.

2. Äldre bestämmelser om överklagande gäller för beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

Förordning om transport av farligt gods

SFS
2006:311

Utfärdad: 2006-05-04. Ändring införd: t.o.m. SFS 2009:691.

Inledande bestämmelser

1 § Denna förordning innehåller föreskrifter som ansluter till lagen (2006:263) om transport av farligt gods.

De begrepp som används i lagen om transport av farligt gods har samma betydelse i denna förordning.

2 § Vissa myndigheter som enligt denna förordning har särskilda uppgifter kallas transportmyndigheter och är för

- transporter på land: Myndigheten för samhällsskydd och beredskap,
- sjötransporter och lufttransporter: Transportstyrelsen.

För frågor som inte kan hänföras till ett visst transportslag är Myndigheten för samhällsskydd och beredskap transportmyndighet. Förordning (2008:1091).

3 § I denna förordning avses med

- bilagorna till ADR: bilagorna A och B till den europeiska överenskommelsen den 30 september 1957 om internationell transport av farligt gods på väg (ADR [SÖ 1974:9]),
- RID: bilaga I till bihang B till fördraget den 9 maj 1980 om internationell järnvägstrafik (COTIF [SÖ 1985:16]),
- IMDG-koden: den internationella koden om transporter av farligt gods till sjöss enligt kapitel VII i 1974 års internationella konvention om säkerhet för människoliv till sjöss (SOLAS [SÖ 1997:90]),
- ICAO-TI: bilaga 18 till konventionen den 7 december 1944 angående internationell civil luftfart (Chicagokonventionen [SÖ 1946:2]).

Undantag från lagens och förordningens bestämmelser

4 § Lagen (2006:263) om transport av farligt gods och denna förordning tillämpas inte på transporter av varor enligt lagen (1988:868) om brand-

>>>

farliga och explosiva varor, när transporter utförs av Försvarsmakten eller Försvarets materielverk.

Ansökningsärenden

5 § En transportmyndighet skall efter ansökan meddela beslut om huruvida ett visst ämne eller föremål är att anse som farligt gods enligt lagen (2006:263) om transport av farligt gods.

Sökanden skall lämna underlag för den prövning som behövs för beslutet och betala de kostnader som ansökan medför. Transportmyndigheten får bestämma avgiften till ett lägre belopp.

6 § I ett ärende enligt 5 § får transportmyndigheten på sökandens begäran besluta vad som skall gälla för transport av ämnet eller föremålet för tiden intill dess att ärendet slutligt avgjorts. Beslutet får när som helst ändras av myndigheten.

Behöriga myndigheter

7 § Behöriga myndigheter är

1. Strålsäkerhetsmyndigheten i frågor som rör transport av radioaktiva ämnen,
2. polismyndigheterna efter samråd med kommunens organisation för räddningstjänst i frågor som behandlas i 8 § första stycket 1 och 5, när det gäller
 - a) tillstånd för lastning och lossning på offentlig plats inom tätbebyggt område,
 - b) underrättelse om lastning och lossning på offentlig plats utanför tätbebyggt område, och
 - c) medgivande för längre färduppehåll nära bebodd plats eller samlingsplats vid transport av vissa slag av farligt gods,
3. Myndigheten för samhällsskydd och beredskap i övriga frågor som behandlas i 8 § första stycket 1 och 2,
4. Transportstyrelsen i övriga frågor som behandlas i 8 § första stycket 3 och 4.

Behöriga myndigheter i tillsynsfrågor framgår av 10 §. Förordning (2009:610).

8 § Behöriga myndigheter ska svara för särskilt föreskrivna uppgifter vilka nämns i

1. bilagorna till ADR,
2. RID,

3. IMDG-koden, och

4. ICAO-TI.

Om det vid utförandet av någon uppgift hos en behörig myndighet uppkommer frågor som tillhör en annan myndighets verksamhetsområde ska uppgiften utföras i samråd med denna myndighet. Förordning (2009:610).

Behöriga organ

9 § Behöriga organ för teknisk kontroll enligt bilagorna till ADR samt enligt RID, IMDG-koden och ICAO-TI är

1. för fordon för transport på väg eller i terräng: de besiktningsorgan som anges i fordonslagen (2002:574),
2. för sådan utrustning som omfattas av rådets direktiv 1999/36/EG av den 29 april 1999 om transportabla tryckbärande anordningar, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2002/50/EG: de organ som av något land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) anmälts till Europeiska unionen (EU) för uppgifter i samband med bedömning av överensstämmelse under direktivet, och
3. för övriga områden: de organ som ackrediterats för motsvarande uppgifter beträffande nationella transporter enligt lagen (1992:1119) om teknisk kontroll. Förordning (2009:691).

Tillsyn

10 § Följande myndigheter ska inom angivna områden ha tillsyn över att lagen (2006:263) om transport av farligt gods och de föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen följs:

1. Transportstyrelsen: sjötransporter, lufttransporter och järnvägstransporter,
2. Polismyndigheterna: transporter på land utom järnvägstransporter,
3. Kustbevakningen: gods i hamnars landområden som är avsett för vidare transport samt, på Transportstyrelsens begäran om biträde, sjötransporter,
4. Strålsäkerhetsmyndigheten: transporter av radioaktiva ämnen,
5. Myndigheten för samhällsskydd och beredskap: säkerhetsrådgivare för samtliga transportslag, transportabla tryckbärande anordningar och transportskydd.

Den myndighet som avses i 13 § första stycket andra meningen lagen om transport av farligt gods ska vara Kustbevakningen.

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap ska samordna tillsynsmyndigheternas verksamhet samt bistå med teknisk sakkunskap till de myndig-

>>>

heter som utövar tillsyn över transporter på land. Förordning (2008:1091).

11 § Om det vid en vägkontroll av ett fordon som är registrerat i en annan stat inom EES eller i Schweiz framkommer omständigheter som ger anledning att anta att det begåtts allvarliga eller upprepade överträdelser men dessa inte kan styrkas vid kontrolltillfället på grund av att nödvändiga uppgifter saknas, får tillsynsmyndigheten begära och lämna bistånd till utländsk behörig myndighet inom EES eller i Sverige vid utredning av ärendet. Tillsynsmyndigheten skall i motsvarande fall bistå behöriga myndigheter i andra stater inom EES eller i Schweiz beträffande fordon som är registrerade i Sverige. Om tillsynsmyndigheten i dessa syften utövar tillsyn hos en verksamhetsutövare, skall resultatet av denna kontroll meddelas den andra berörda staten.

Säkerhetsrådgivare

12 § Säkerhetsrådgivare ska ha genomgått ett prov som godtagits av Myndigheten för samhällsskydd och beredskap och inneha ett giltigt intyg för säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods. Förordning (2008:1091).

13 § Har ett intyg för säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods på väg, järnväg eller inre vattenvägar utfärdats i en annan stat inom EES skall det gälla enligt sitt innehåll i Sverige.

Har ett intyg för säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods på väg eller järnväg utfärdats i Schweiz skall det gälla enligt sitt innehåll i Sverige.

Rapporteringskyldigheter

14 § Myndigheten för samhällsskydd och beredskap ska fullgöra skyldigheten att

1. till behöriga myndigheter i annan stat rapportera allvarliga eller upprepade överträdelser som äventyrar säkerheten vid transporter av farligt gods enligt

a) artikel 7.2 första stycket i rådets direktiv 95/50/EG av den 6 oktober 1995 om enhetliga förfaranden för kontroller av vägtransporter av farligt gods, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2004/112/EG,

b) bilagorna till ADR, eller

c) RID,

2. till annan stat eller till Europeiska gemenskapernas kommission sända underrättelser eller rapporter enligt

a) artikel 9.1 i rådets direktiv 95/50/EG,

b) artikel 1.4, 5.2, 6.2 och 7.1 i europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG av den 24 september 2008 om transport av farligt gods på väg,

järnväg och inre vattenvägar avseende transport på land, och
c) artikel 11.1 och 11.3 i rådets direktiv 1999/36/EG, och

3. till sekretariatet för Ekonomiska kommissionen för Europa (ECE) eller sekretariatet för Mellanstatliga organisationen för internationell järnvägstrafik (OTIF) enligt bilagorna till ADR eller enligt RID

a) vidarebefordra de rapporter om svåra olyckor och tillbud som myndigheten tagit emot inom ramen för sina uppgifter som behörig myndighet enligt 7 §, och

b) rapportera sådana avtal som avses i 16 § 4.

De rapporteringsskyldigheter som omfattas av första stycket och som framgår av rådets direktiv 95/50/EG eller 1999/36/EG gäller även i förhållande till stater inom EES. Rapporteringsskyldigheterna enligt rådets direktiv 95/50/EG gäller även i förhållande till Schweiz.

Tillsynsmyndigheterna ska förse Myndigheten för samhällsskydd och beredskap med uppgifter om sådana överträdelser som omfattas av första stycket 1 och som kommit till tillsynsmyndigheternas kännedom. Tillsynsmyndigheterna ska vidare senast den 1 juli varje år förse Myndigheten för samhällsskydd och beredskap med de uppgifter beträffande föregående års vägtransporter som omfattas av rapporteringsskyldigheten enligt första stycket 2 a. Förordning (2009:610).

Bemyndiganden m.m.

15 § Transportmyndigheterna får meddela ytterligare föreskrifter och särskilda beslut på de områden och i den utsträckning som anges i 20 § andra stycket 1-12, 16 och 17 lagen (2006:263) om transport av farligt gods, samt på motsvarande områden meddela ytterligare föreskrifter om verkställigheten av lagen och denna förordning.

16 § Myndigheten för samhällsskydd och beredskap får

1. meddela ytterligare föreskrifter om

a) säkerhetsrådgivare och undantag från kravet på säkerhetsrådgivare,

b) transportskydd, och

c) utbildning samt överlämna till någon enskild att utföra sådan examination som enligt myndighetens föreskrifter kan krävas för säkerhetsrådgivare och för förare av transporter av farligt gods,

2. meddela ytterligare föreskrifter om verkställigheten av lagen (2006:263) om transport av farligt gods och denna förordning, i fråga om de områden som anges i 1,

>>>

3. ta ut avgifter för sina kostnader med anledning av prov och intyg för

a) förare av transporter av farligt gods, och

b) säkerhetsrådgivare, och

4. ingå avtal med främmande stater om tillfälliga undantag från bestämmelser i bilagorna till ADR och RID i den utsträckning som medges där och i europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG. Förordning (2009:610).

17 § Rikspolisstyrelsen och Kustbevakningen får meddela de ytterligare föreskrifter om verkställigheten av lagen (2006:263) om transport av farligt gods och denna förordning som behövs för polismyndigheternas respektive Kustbevakningens tillsynsverksamhet.

18 § Har föreskrifter meddelats om krav på tillstånd eller anmälan med stöd av 20 § andra stycket 12 lagen (2006:263) om transport av farligt gods, får transportmyndigheterna uppdra åt polismyndigheterna att pröva ärenden om tillstånd eller att ta emot anmälningar.

Strålsäkerhetsmyndigheten prövar sådana ärenden om tillstånd och tar emot anmälningar som avser farligt gods som består av eller innehåller radioaktiva ämnen. Förordning (2008:467).

19 § Transportmyndigheterna ska tillsammans verka för att de nationella och internationella säkerhetsföreskrifterna för transport av farligt gods samordnas mellan transportslagen och se till att myndigheternas arbete inom området även i övrigt samordnas.

Innan en transportmyndighet meddelar föreskrifter med stöd av lagen (2006:263) om transport av farligt gods och denna förordning ska samrådske med berörda myndigheter.

Om det är fara för liv, hälsa, miljö eller egendom eller risk för betydande ekonomisk skada och samråd inte kan ske inom skälig tid, ska i stället information lämnas efter det att föreskriften meddelats. Förordning (2008:1091).

Europaparlamentets
och rådets förordning
(EG) nr 1371/2007

L 315/14

SV

Europeiska unionens officiella tidning

3.12.2007

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1371/2007

av den 23 oktober 2007

om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

och rådets direktiv 2001/16/EG av den 19 mars 2001 om
driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet för konventio-
nella tåg ⁽⁵⁾.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 71.1,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, på grundval av
det gemensamma utkast som förlikningskommittén godkände
den 31 juli 2007 ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Inom ramen för den gemensamma transportpolitiken är
det viktigt att slå vakt om rättigheterna för tågresenärerna
och att förbättra kvaliteten och effektiviteten hos person-
trafiken för att bidra till en ökning av järnvägstransportens
andel i förhållande till andra transportsätt.
- (2) I kommissionens meddelande "En strategi för konsument-
politik 2002–2006" ⁽⁴⁾ fastställs målsättningen att uppnå
en hög konsumentskyddsnivå på transportområdet i enlig-
het med artikel 153.2 i fördraget.
- (3) Eftersom tågresenären är transportavtalets svagare part bör
man slå vakt om resenärens rättigheter.
- (4) Tågresenärernas rättigheter omfattar rätt till information
om tjänsten före och under resan. Järnvägsföretag och
biljettutfärdare bör i möjligaste mån lämna denna infor-
mation i förväg och så tidigt som möjligt.
- (5) Mer detaljerade krav på tillhandahållandet av reseinfor-
mation kommer att anges i de tekniska specifikationer för
driftskompatibilitet (TSD) som avses i Europaparlamentets

- (6) En förstärkning av rättigheterna för tågresenärer bör bygga
på befintliga internationella rättsregler i detta sammanhang
enligt bilaga A – enhetliga rättsregler för avtal om inter-
nationell transport av resande på järnväg (CIV) till fördra-
get om internationell järnvägstrafik (Cotif) av den 9 maj
1980, ändrat genom protokollet om ändring av fördraget
om internationell järnvägstrafik av den 3 juni 1999 (Vilni-
usprotokollet). Det är emellertid önskvärt att utvidga
tillämpningsområdet för denna förordning till att skydda
inte endast resenärer i internationell, utan också i inhemsk
järnvägstrafik.

- (7) Järnvägsföretagen bör samarbeta för att göra det lättare för
tågresenärer att övergå från en operatör till en annan
genom att när så är möjligt tillhandahålla direktbiljetter.

- (8) Tillhandahållandet av information och biljetter till tågrese-
närer bör underlättas genom att datoriserade system anpas-
sas till en gemensam specifikation.

- (9) Det vidare införandet av reseinformations- och boknings-
system bör ske i enlighet med TSD.

- (10) Persontrafiken på järnväg bör gagna allmänheten. Perso-
ner med funktionshinder eller nedsatt rörlighet, oavsett om
orsaken härtill är handikapp, ålder eller andra faktorer, bör
därför ha möjligheter att resa med tåg som kan jämföras
med andra medborgares. Personer med funktionshinder
eller nedsatt rörlighet har samma rätt som alla andra med-
borgare till fri rörlighet, valfrihet och icke-diskriminering.
Särskild uppmärksamhet bör ägnas bland annat åt att
informera personer med funktionshinder eller nedsatt rör-
lighet om deras möjligheter att utnyttja järnvägsförbindel-
sarna, förutsättningarna för att kunna ta sig in och ut ur
vagnarna och om vilka hjälpmedel som finns ombord på
tågen. För att lämna resenärer med sensorisk funktionsned-
sättning bästa möjliga information om förseningar bör
visuella och hörbara system användas. Personer med funk-
tionshinder eller nedsatt rörlighet bör ges möjlighet att
utan extra kostnad köpa biljett ombord på tåget.

⁽¹⁾ EUT C 221, 8.9.2005, s. 8.

⁽²⁾ EUT C 71, 22.3.2005, s. 26.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 28 september 2005
(EUT C 227 E, 21.9.2006, s. 490), rådets gemensamma ståndpunkt av
den 24 juli 2006 (EUT C 289 E, 28.11.2006, s. 1), Europaparlamen-
tets ståndpunkt av den 18 januari 2007 (ännu ej offentliggjord i EUT),
Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 september 2007
och rådets beslut av den 26 september 2007.

⁽⁴⁾ EGT C 137, 8.6.2002, s. 2.

⁽⁵⁾ EGT L 110, 20.4.2001, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommis-
sionens direktiv 2007/32/EG (EUT L 141, 2.6.2007, s. 63).

3.12.2007

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 315/15

- (11) Järnvägsföretag och stationsförvaltare bör ta hänsyn till personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet genom att uppfylla de TSD för personer med nedsatt rörlighet för att på så sätt, i enlighet med den gällande gemenskapslagstiftningen om offentlig upphandling, garantera tillgänglighet till alla byggnader och all rullande materiel genom att stegvis avskaffa de fysiska och funktionella hindren i samband med nyanskaffningar, anläggningsarbeten eller betydande renoveringar.
- (12) Järnvägsföretag bör ha skyldighet att vara försäkrade eller vidta likvärdiga åtgärder så att de vid en olyckshändelse kan infria sitt skadeståndsansvar gentemot tågresenärer. Minimiförsäkringsbeloppet för järnvägsföretag bör ses över senare.
- (13) Förstärkt rätt till ersättning och assistans vid försening, missad anslutning eller inställd förbindelse torde medföra incitament för persontrafikmarknaden till gagn för resenärerna.
- (14) Det är önskvärt att det genom denna förordning upprättas ett system för ersättning till resenärerna vid förseningar kopplat till järnvägsföretagets ansvar, på samma grund som det internationella system som föreskrivs i Cotif, särskilt i bihang CIV till detta om resenärernas rättigheter.
- (15) När en medlemsstat beviljar järnvägsföretag dispens från bestämmelserna i denna förordning, bör den uppmana järnvägsföretagen att, i samråd med organisationer som företräder resenärerna, införa ett system för ersättning och hjälp i händelse av allvarliga avbrott i persontrafiken.
- (16) Det är också önskvärt att befria olycksoffer och deras anhöriga från omedelbara ekonomiska problem under perioden direkt efter en olycka.
- (17) Det är av intresse för tågresenärer att lämpliga åtgärder vidtas med de offentliga myndigheternas samtycke för att garantera resenärernas personliga säkerhet på järnvägsstationerna och ombord på tågen.
- (18) Tågresenärer bör kunna framföra klagomål mot varje järnvägsföretag som berörs när det gäller rättigheter och skyldigheter enligt denna förordning och ha rätt att få svar inom rimlig tid.
- (19) Järnvägsföretag bör fastställa, förvalta och övervaka tjänstekvalitetsnormer för persontrafik på järnväg.
- (20) Innehållet i denna förordning bör ses över med avseende på anpassning av de finansiella beloppen till inflationen, med avseende på kraven på information och tjänstekvalitet med hänsyn till marknadsutvecklingen samt med hänsyn till förordningens inverkan på tjänstekvaliteten.
- (21) Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾.
- (22) Medlemsstaterna bör fastställa påföljder vid överträdelser av bestämmelserna i denna förordning samt se till att påföljderna tillämpas. Påföljderna, som bland annat kan innefatta ersättning till den berörda personen, bör vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.
- (23) Eftersom målen med förordningen, nämligen att utveckla gemenskapens järnvägar och införa vissa rättigheter för tågresenärer, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (24) Ett syfte med denna förordning är att förbättra persontrafiken på järnväg inom gemenskapen. Medlemsstaterna bör därför kunna bevilja dispenser för transporter i regioner där en betydande del av trafiken sker utanför gemenskapen.
- (25) Järnvägsföretag i vissa medlemsstater kommer möjligen att finna det svårt att tillämpa samtliga bestämmelser i denna förordning när den träder i kraft. Medlemsstaterna bör därför kunna bevilja tillfällig dispens från tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning för nationell fjärrtrafik. Den tillfälliga dispensen bör emellertid inte avse de bestämmelser i denna förordning som ger personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet möjlighet att resa med tåg, inte heller rätten för dem som så önskar att köpa tågbiljett utan otillbörlig svårighet, och heller inte de bestämmelser som gäller järnvägsföretagens skadeståndsansvar gentemot resenärerna och med avseende på deras resgods, kravet att järnvägsföretag måste vara rimligt försäkrade samt kravet att dessa företag måste vidta lämpliga åtgärder för att garantera resenärernas personliga säkerhet på tågstationer och på tåg och hantera risker.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

>>>

L 315/16

SV

Europeiska unionens officiella tidning

3.12.2007

(26) Stads-, förorts- och regionaltrafik för passagerare skiljer sig från fjärrtrafik. Med undantag av vissa bestämmelser som bör tillämpas på all persontrafik på järnväg inom hela gemenskapen, bör medlemsstaterna därför kunna bevilja dispens från tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning för stads-, förorts- och regiontrafik.

(27) De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.

(28) Kommissionen bör särskilt ges behörighet att anta genomförandeåtgärder. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning eller komplettera denna genom tillägg av nya icke väsentliga delar, bör de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs regler på följande områden:

- a) Den information som järnvägsföretagen ska tillhandahålla, ingående av transportavtal, utfärdande av biljetter och införande av ett datoriserat informations- och bokningssystem för järnvägstransporter.
- b) Järnvägsföretagens skadeståndsansvar och deras försäkrings-skyldigheter för resenärerna och deras resgods.
- c) Järnvägsföretagens skyldigheter mot resenärerna vid förseningar.
- d) Skydd av och assistans till personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet vid tågresor.
- e) Fastställande och övervakning av tjänstekvalitetsnormer, hantering av risker för resenärernas personliga säkerhet och handläggning av klagomål.
- f) Allmänna regler om kontroll av efterlevnaden.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska gälla alla tågresor och järnvägstjänster i hela gemenskapen som tillhandahålls av ett eller flera järnvägsföretag med tillstånd i enlighet med rådets direktiv 95/18/EG av den 19 juni 1995 om tillstånd för järnvägsföretag ⁽²⁾.

2. Denna förordning är inte tillämplig på järnvägsföretag och transporttjänster som saknar tillstånd enligt direktiv 95/18/EG.

3. När denna förordning träder i kraft ska artiklarna 9, 11, 12, 19, 20.1 och 26 tillämpas på all persontrafik i hela gemenskapen.

4. Med undantag av de bestämmelser som anges i punkt 3 får en medlemsstat på klara, tydliga och icke-diskriminerande grunder under en tid av högst 5 år bevilja dispens, som får förnyas två gånger med högst 5 år vid varje tillfälle, för inhemsk persontrafik från tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning.

5. Med undantag av de bestämmelser som anges i punkt 3 i denna artikel får en medlemsstat undanta stads- och förortspersontrafik samt regional persontrafik från tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning. När det gäller att skilja mellan stads- och förortspersontrafik, å ena sidan, och regional persontrafik, å andra sidan, ska medlemsstaterna tillämpa definitionerna i rådets direktiv 91/440/EEG av den 29 juli 1991 om utvecklingen av gemenskapens järnvägar ⁽³⁾. Vid tillämpningen av dessa definitioner ska medlemsstaterna använda följande kriterier: avstånd, tjänsternas frekvens, antalet uppehåll enligt tidtabell, rullande materiel, biljettsystem, skillnad i antalet passagerare under högttrafik och lågttrafik, tågtyper och tidtabeller.

6. Under en tid av högst 5 år får en medlemsstat på klara, tydliga och icke-diskriminerande grunder bevilja dispens, som får förnyas, från tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning för särskilda tjänster eller resor av det skälet att en betydande del av persontrafiken, inbegripet minst ett stationsuppehåll enligt tidtabell, tillhandahålls utanför gemenskapen.

7. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om dispens som beviljats enligt punkterna 4, 5 och 6. Kommissionen ska vidta lämpliga åtgärder, om sådan dispens inte anses förenlig med bestämmelserna i denna artikel. Senast den 3 december 2014 ska kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om de dispenser som beviljats enligt punkterna 4, 5 och 6.

⁽²⁾ EGT L 143, 27.6.1995, s. 70. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG (EUT L 164, 30.4.2004, s. 44).

⁽³⁾ EGT L 237, 24.8.1991, s. 25. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/103/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 344).

3.12.2007

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 315/17

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *järnvägsföretag*: järnvägsföretag enligt definitionen i artikel 2 i direktiv 2001/14/EG ⁽¹⁾, samt andra offentliga eller privata företag vars verksamhet består i att tillhandahålla godstransporter och/eller personbefordran med järnväg, med krav på att företaget ska sörja för dragkraft. Definitionen innefattar även företag som endast tillhandahåller dragkraft.
2. *transportör*: det järnvägsföretag med vilket resenären har ingått transportavtalet eller ett antal på varandra följande järnvägsföretag som enligt avtalet har skadeståndsansvar.
3. *ställtöresärande transportör*: ett järnvägsföretag som inte har ingått ett transportavtal med resenären, men till vilket det järnvägsföretag som har ingått avtalet har överlåtit en del av, eller hela, järnvägstransporten.
4. *infrastrukturförvaltare*: organ eller företag som särskilt ansvarar för anläggning och underhåll av järnvägsinfrastruktur, eller en del därav, i enlighet med definitionen i artikel 3 i direktiv 91/440/EEG. Detta kan också inbegripa förvaltning av kontroll- och säkerhetssystem för infrastrukturen. Infrastrukturförvaltarens uppgifter i ett järnvägsnät eller en del av ett nät kan tilldelas olika organ eller företag.
5. *stationsförvaltare*: en organisatorisk enhet i en medlemsstat som har givits ansvaret för förvaltningen av en järnvägsstation. Infrastrukturförvaltaren kan vara stationsförvaltare.
6. *researrangör*: en arrangör eller återförsäljare, annan än järnvägsföretaget, i den bemärkelse som avses i artikel 2.2 och 2.3 i direktiv 90/314/EEG ⁽²⁾.
7. *biljettutfärdare*: varje återförsäljare av järnvägstransporter som ingår transportavtal och säljer biljetter för ett järnvägsföretags eller för egen räkning.
8. *transportavtal*: ett avtal om transport mot ersättning eller kostnadsfritt mellan ett järnvägsföretag eller en biljettutfärdare och resenären om tillhandahållande av en eller flera transporttjänster.
9. *bokning*: ett tillstånd på papper eller i elektronisk form som berättigar till transport enligt i förväg bekräftade och personligt utformade transportarrangemang.
10. *direktbiljett*: en biljett eller biljetter som representerar ett transportavtal som har ingåtts för att genomföra på varandra följande järnvägstjänster som tillhandahålls av ett eller flera järnvägsföretag.
11. *nationell förbindelse*: en tjänst för personbefordran med järnväg som inte korsar en medlemsstatsgräns.
12. *försening*: tidsskillnaden mellan den tidpunkt då resenären planerades anlända enligt den offentliggjorda tidtabellen och hans eller hennes verkliga eller förväntade ankomsttid.
13. *periodkort eller abonnemang*: en biljett för ett obegränsat antal resor som ger den behörige innehavaren rätt att resa med tåg på en särskild resrut eller ett särskilt nätverk under en angiven period.
14. *datoriserat informations- och bokningssystem för järnvägstrafik (CIRSRT)*: ett datoriserat system med information om järnvägsförbindelser som erbjuds av järnvägsföretag. Detta system ska omfatta följande information om persontrafiken:
 - a) Scheman och tidtabeller för persontrafiken.
 - b) Platstillgången på persontåg.
 - c) Biljettpriser och särskilda villkor.
 - d) Hur tågen kan utnyttjas av personer med nedsatt rörlighet.
 - e) Olika möjligheter att göra bokningar eller utfärda biljetter eller direktbiljetter, i den utsträckning vissa av eller samtliga dessa möjligheter är tillgängliga för användarna.
15. *person med funktionshinder* eller *person med nedsatt rörlighet*: en person vars rörlighet är nedsatt vid användning av transporter på grund av någon form av fysiskt funktionshinder (sensoriskt eller motoriskt, bestående eller tillfälligt), psykiskt funktionshinder eller psykisk störning eller ålder och vars situation kräver lämplig uppmärksamhet och anpassning till hans eller hennes särskilda behov av de tjänster som är tillgängliga för alla passagerare.
16. *allmänna villkor för befordran*: Transportföretagets villkor i form av i varje medlemsstat gällande allmänna villkor eller tariffer som genom ingående av transportavtalet har kommit att utgöra en integrerad del av detta.
17. *fordon*: motorfordon eller släpvagn som transporteras vid personbefordran.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/14/EG av den 26 februari 2001 om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur (EGT L 75, 15.3.2001, s. 29). Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/49/EG.

⁽²⁾ Rådets direktiv 90/314/EEG av den 13 juni 1990 om paketresor, semesterpaket och andra paketarrangemang (EGT L 158, 23.6.1990, s. 59).

>>>

L 315/18

SV

Europeiska unionens officiella tidning

3.12.2007

KAPITEL II

TRANSPORTAVTAL, INFORMATION OCH BILJETTER

Artikel 4

Transportavtal

Ingående och genomförande av transportavtal och tillhandahållande av information och biljetter ska ske enligt bestämmelserna i avdelning II och avdelning III i bilaga I, varvid bestämmelserna i detta kapitel ska iakttas.

Artikel 5

Cyklar

Järnvägsföretagen ska ge resenärerna möjlighet att ta med cyklar på tåget – om så är lämpligt, mot ersättning – om de är lätthanterliga, om det inte har någon negativ effekt på trafiktjänsten i fråga och om vagnarna tillåter.

Artikel 6

Förbud mot att frånga och begränsa förpliktelserna

1. Förpliktelser gentemot resenärerna enligt denna förordning får inte begränsas eller frångås, till exempel genom ett undantag eller en begränsande klausul i transportavtalet.
2. Ett järnvägsföretag får erbjuda avtalsvillkor som är förmånligare för resenären än de villkor som fastställs i denna förordning.

Artikel 7

Skyldighet att informera om att en trafiktjänst upphör

Järnvägsföretagen eller, i tillämpliga fall, behöriga myndigheter som är ansvariga för kontrakt om allmän järnvägstrafik, ska på lämpligt sätt, och innan besluten genomförs, offentliggöra beslut om att dra in tjänster.

Artikel 8

Reseinformation

1. Järnvägsföretag och biljettutfärdare som erbjuder transportavtal för ett eller flera järnvägsföretags räkning ska på begäran, utan att bestämmelserna i artikel 10 påverkas, ge resenären åtminstone den information som avses i del I av bilaga II om de resor för vilka ett transportavtal erbjuds av det berörda järnvägsföretaget. Biljettutfärdare som erbjuder transportavtal för egen räkning, och researrangörer, ska lämna denna information om den finns tillgänglig.
2. Järnvägsföretagen ska under resan lämna resenären åtminstone den information som avses i del II av bilaga II.

3. Den information som avses i punkterna 1 och 2 ska lämnas i den mest lämpliga formen. Särskild hänsyn ska därvid tas till personer med nedsatt syn eller hörsel.

Artikel 9

Tillgång till biljetter, direktbiljetter och bokningar

1. Järnvägsföretag och biljettutfärdare ska erbjuda biljetter, direktbiljetter och bokningar när sådana finns att tillgå.
2. Utan att tillämpningen av punkt 4 påverkas ska järnvägsföretagen distribuera biljetter till resenärerna via åtminstone ett av följande försäljningsställen:
 - a) Biljettkontor eller biljettautomater.
 - b) Telefon, Internet eller via annan allmänt tillgänglig informationsteknik.
 - c) Ombord på tågen.
3. Utan att tillämpningen av punkterna 4 och 5 påverkas ska järnvägsföretagen för tjänster som tillhandahålls enligt avtal om offentliga tjänster distribuera biljetter via åtminstone ett av följande försäljningsställen:
 - a) Biljettkontor eller biljettautomater.
 - b) Ombord på tågen.
4. Järnvägsföretagen ska erbjuda möjlighet att erhålla biljetter för respektive förbindelse ombord på tåget om inte detta begränsas eller vägras av säkerhetsskäl, enligt en policy mot bedrägerier, på grund av obligatorisk platsbokning eller på skäliga kommersiella grunder.
5. Om det inte finns något biljettkontor eller någon biljettautomat på avgångsstationen ska resenärerna på järnvägsstationen informeras om:
 - a) möjligheten att köpa biljett per telefon, via Internet eller på tåget samt hur detta ska göras,
 - b) den närmaste järnvägsstation eller plats där det finns biljettkontor och/eller biljettautomater.

Artikel 10

Reseinformation och bokningssystem

1. För att lämna den information och utfärda de biljetter som avses i denna förordning ska järnvägsföretag och biljettutfärdare använda ett datoriserat informations- och bokningssystem för järnvägstrafik (CIRSRT) som ska upprättas enligt de förfaranden som avses i denna artikel.

3.12.2007

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 315/19

2. De tekniska specifikationer för driftskompatibilitet (TSD) som avses i direktiv 2001/16/EG ska tillämpas inom ramen för denna förordning.

3. Kommissionen ska på förslag av Europeiska järnvägsbyrån (ERA) anta TSD för telematikkapplikationer som ingår i servicen till passagerarna senast den 3 december 2010. TSD ska göra det möjligt att lämna den information som avses i bilaga II och att utfärda biljetter i enlighet med denna förordning.

4. Järnvägsföretagen ska anpassa sitt CIRSRT i enlighet med de krav som anges i TSD och enligt en införandeplan som anges i denna TSD.

5. I enlighet med bestämmelserna i direktiv 95/46/EG får järnvägsföretag eller biljettutfärdare inte lämna ut personanknuten information om enskilda bokningar till andra järnvägsföretag eller biljettutfärdare.

KAPITEL III

JÄRNVÄGSFÖRETAGENS SKADESTÅNDSANSVAR GENTEMOT RESENÄRERNA OCH MED AVSEENDE PÅ DERAS RESGODS*Artikel 11***Skadeståndsansvar för resenärer och resgods**

Utan att tillämplig nationell lagstiftning som ger resenärerna ytterligare ersättning för skador påverkas ska järnvägsföretagens skadeståndsansvar gentemot resenärerna och med avseende på deras resgods regleras genom kapitel I, III och IV i avdelning IV, VI och VII i bilaga I, varvid bestämmelserna i detta kapitel ska följas.

*Artikel 12***Försäkring**

1. Den försäkringsskyldighet som avses i artikel 9 i direktiv 95/18/EG ska, när det gäller skadeståndsansvar gentemot resenärer, förstås som ett krav på att järnvägsföretagen ska vara försäkrade till en sådan nivå, eller vidta likvärdiga åtgärder, så att de kan infria sitt skadeståndsansvar enligt denna förordning.

2. Kommissionen ska senast den 3 december 2010 förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om fastställande av den lägsta försäkringsnivån för järnvägsföretag. Om så är lämpligt ska rapporten åtföljas av lämpliga förslag eller rekommendationer.

*Artikel 13***Förskottsutbetalningar**

1. Om en resenär avlider eller skadas ska järnvägsföretaget som avses i artikel 26.5 i bilaga I omgående, och under inga omständigheter senare än femton dagar efter det att den ersättningsberättigade fysiska personens identitet har fastställts, göra de förskottsutbetalningar som behövs för att täcka omedelbara ekonomiska behov, i proportion till den skada som lidits.

2. Vid dödsfall ska förskottsutbetalningen uppgå till minst 21 000 EUR, utan att tillämpningen av punkt 1 därpå påverkas.

3. En förskottsutbetalning ska inte innebära ett erkännande av skadeståndsansvar och kan kvittas mot eventuella senare utbetalningar enligt denna förordning, men den kan inte återkrävas annat än i de fall skadan uppstått genom resenärens försumlighet eller vållande, eller när en annan person än den ersättningsberättigade personen har mottagit förskottsutbetalningen.

*Artikel 14***Bestridande av skadeståndsansvar**

Även om järnvägsföretaget bestrider att det har skadeståndsansvar för kroppsskada som en resenär som färdas med företagets tåg har åsamkats, ska det göra varje rimlig ansträngning för att hjälpa en resenär som begär skadestånd från tredje part.

KAPITEL IV

FÖRSENING, UTEBLIVEN ANSLUTNING OCH INSTÄLLELSE*Artikel 15***Skadeståndsansvar vid förseningar, utebliven anslutning och inställelse**

Järnvägsföretagens skadeståndsansvar när det gäller försening, utebliven anslutning och inställelse ska regleras genom kapitel II i avdelning IV i bilaga I, varvid bestämmelserna i detta kapitel ska iaktas.

*Artikel 16***Ersättning och ombokning**

Om det skäligen är troligt att ankomsten till den slutliga bestämmelseorten enligt transportavtalet kommer att försenas mer än 60 minuter, ska resenären omedelbart erbjudas att välja något av följande:

- a) Ersättning motsvarande hela biljettpriset, enligt samma villkor som vid köpet, för den eller de delar av resan som inte fullföljts och för den eller de delar som fullföljts, om resan blivit meningslös med tanke på resenärens ursprungliga resplan, med en returreisa till den första avreseorten snarast möjligt om detta är relevant. Denna ersättning ska betalas ut på samma villkor som den ersättning som avses i artikel 17.
- b) Fortsatt resa eller ombokning till den slutliga bestämmelseorten snarast möjligt och på likvärdiga transportvillkor.
- c) Fortsatt resa eller ombokning till den slutliga bestämmelseorten en senare dag som resenären finner lämplig och på likvärdiga transportvillkor.

>>>

L 315/20

SV

Europeiska unionens officiella tidning

3.12.2007

Artikel 17

Ersättning av biljettpriset

1. Resenärer som drabbas av en försening mellan den avrese- och ankomststort som anges på biljetten för vilken biljettpriset inte har ersatts i enlighet med artikel 16, får, utan att därmed avsäga sig rätten till transport, begära ersättning för en sådan försening från järnvägsföretaget. Den minsta ersättningen vid förseningar ska vara

- a) 25 % av biljettpriset vid 60–119 minuters försening,
- b) 50 % av biljettpriset vid 120 minuters försening eller mer.

Resenärer som har ett periodkort eller abonnemang och som under dess giltighetstid upprepade gånger har drabbats av förseningar eller inställd trafik får begära lämplig ersättning i enlighet med järnvägsföretagens ersättningsbestämmelser. Dessa bestämmelser ska ange kriterierna för att definiera förseningar och för att beräkna ersättningen.

Ersättningen för förseningar ska beräknas i proportion till det pris som resenären faktiskt erlagt för den försenade tjänsten.

När transportavtalet avser en ut- och återresa ska ersättningen för försening under antingen ut- eller återresan beräknas i proportion till halva det pris som erlagts för biljetten. Priset för en försenad förbindelse enligt varje annan form av transportavtal som omfattar flera påföljande delsträckor ska på samma sätt beräknas i proportion till hela priset.

Vid beräkning av förseningstiden ska hänsyn inte tas till en försening om järnvägsföretaget kan ge belägg för att denna har inträffat utanför de territorier där fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen är tillämpligt.

2. Ersättningen av biljettpriset ska erläggas inom en månad efter begäran om ersättning. Ersättningen får erläggas i form av värdebevis och/eller andra tjänster om villkoren är flexibla (särskilt vad gäller giltighetstid och bestämmelseort). Ersättningen ska på resenärens begäran betalas kontant.

3. Ersättningen av biljettpriset får inte minskas genom avdrag för transaktionskostnader, till exempel avgifter, telefon- eller portokostnader. Järnvägsföretagen får fastställa en lägsta gräns under vilken ingen ersättning ska utgå. Denna gräns får inte överskrida 4 EUR.

4. Resenären ska inte vara berättigad till ersättning om han eller hon har informerats om en försening före inköp av biljetten eller om ankomsttiden har försenats med mindre än 60 minuter genom fortsatt resa med en annan trafiktjänst eller ombokning.

Artikel 18

Assistans

1. Vid försenad ankomst eller avgång ska järnvägsföretaget eller stationsförvaltaren hålla resenärerna informerade om situationen och om förväntad avgångs- och ankomsttid så snart dessa uppgifter finns att tillgå.

2. Vid varje försening som avses i punkt 1 och överstiger 60 minuter ska resenärerna dessutom kostnadsfritt erbjudas

a) måltider och förfriskningar, om dessa finns att tillgå ombord på tåget eller på stationen eller rimligen kan anskaffas, som står i skäligen proportion till väntetiden,

b) hotellrum eller annan inkvartering, samt transport mellan järnvägsstationen och inkvarteringsplatsen, när ett uppehåll på en eller fler nätter, eller ett ytterligare uppehåll blir nödvändigt, där och om detta är fysiskt möjligt,

c) transport från tåget till järnvägsstationen, till en alternativ avgångspunkt eller till den slutliga bestämmelseorten för förbindelsen om tåget har blivit stående på linjen, där och om detta är fysiskt möjligt.

3. Om förbindelsen måste avbrytas ska järnvägsföretagen så snart som möjligt organisera alternativ befördran av resenärerna.

4. Järnvägsföretagen ska på resenärens begäran intyga på biljetten att tågtrafiken varit försenad, att förseningen lett till en missad anslutning eller att förbindelsen har ställts in.

5. Det järnvägsföretag som genomför trafiken ska vid tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 fästa särskild uppmärksamhet vid behoven hos personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet och eventuella medföljande personer.

KAPITEL V

PERSONER MED FUNKTIONSHINDER ELLER NEDSATT RÖRLIGHET

Artikel 19

Rätten till transport

1. Järnvägsföretag och stationsförvaltare ska, med aktivt deltagande av organisationer som företräder personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet, ha eller fastställa icke-diskriminerande regler för befördran av personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet.

3.12.2007

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 315/21

2. Personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet ska utan extra kostnad erbjudas bokningar och biljetter. Järnvägsföretag, biljettutfärdare eller researrangörer får inte vägra att godta en bokning av eller att utfärda en biljett till en person med funktionshinder eller nedsatt rörlighet, eller kräva att en sådan person åtföljs av en annan person, utom när detta är strikt nödvändigt för att uppfylla de regler för befordran som avses i punkt 1.

Artikel 20

Information till personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet

1. Järnvägsföretaget, biljettutfärdaren eller researrangören ska på begäran informera personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet om tågtrafiktjänsternas tillgänglighet och om förutsättningarna för att kunna ta sig in i och ut ur vagnarna i enlighet med reglerna för befordran i artikel 19.1 samt informera personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet om vilka hjälpmedel som finns ombord på tågen.

2. Ett järnvägsföretag, en biljettutfärdare och/eller en researrangör som använder sig av undantaget enligt artikel 19.2 ska på begäran skriftligt informera den berörda personen med funktionshinder eller nedsatt rörlighet om sina skäl härtill inom fem arbetsdagar från det att bokning eller utfärdande av biljett nekats eller krav om åtföljande person framförts.

Artikel 21

Tillgänglighet

1. Järnvägsföretag och stationsförvaltare ska, i överensstämmelse med TSD för personer med nedsatt rörlighet, se till att stationer, perronger, rullande materiel och andra inrättningar är tillgängliga för personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet.

2. Om det saknas personal som kan fungera som ledsagare ombord på tågen eller personal vid stationen ska järnvägsföretag och stationsförvaltare göra varje rimlig ansträngning för att personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet ska ha möjlighet att resa med tåg.

Artikel 22

Assistans på järnvägsstationer

1. Stationsförvaltaren ska vid avresa från, tågbyte vid eller ankomst till en bemannad järnvägsstation lämna personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet kostnadsfri assistans, så att de kan stiga på avgående tåg, byta till anslutande tåg eller stiga av ett ankommande tåg till vilket de köpt biljett, utan att tillämpningen av reglerna för utnyttjande enligt artikel 19.1 däröver påverkas.

2. Medlemsstaterna får bevilja undantag från punkt 1 för personer som utnyttjar förbindelser inom ramen för ett avtal om allmänna tjänster som tilldelats i enlighet med gemenskapslagstiftningen, under förutsättning att den behöriga myndigheten tillhandahåller arrangemang med likvärdig eller bättre tillgång till transporttjänster.

3. När det gäller obemannade stationer ska järnvägsföretaget och stationsförvaltaren se till att lätt tillgänglig information i enlighet med reglerna för befordran i artikel 19.1 visas beträffande närbelägna, bemannade stationer och omedelbart tillgänglig assistans för personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet.

Artikel 23

Assistans ombord på tågen

Utan att tillämpningen av de regler för befordran som avses i artikel 19.1 påverkas ska ett järnvägsföretag lämna en person med funktionshinder eller nedsatt rörlighet kostnadsfri assistans ombord på tågen samt vid påstigning och avstigning.

Vid tillämpningen av denna artikel ska assistans ombord på tågen innebära att varje rimlig ansträngning görs för att erbjuda assistans till en person med funktionshinder eller nedsatt rörlighet för att ge tillgång till samma tjänster ombord på tåget som övriga passagerare, om denna persons funktionshinder eller rörlighetsnedsättning hindrar honom eller henne från att oberoende och tryggt utnyttja dessa tjänster.

Artikel 24

Villkor för assistans

Järnvägsföretag, stationsförvaltare, biljettutfärdare och researrangörer ska samarbeta för att lämna assistans till personer med nedsatt rörlighet enligt artiklarna 22 och 23 i enlighet med följande:

- Assistansen ska lämnas under förutsättning att det järnvägsföretag, den stationsförvaltare, den biljettutfärdare eller den researrangör biljetten köpts hos minst 48 timmar innan assistansen erfordras har meddelats att personen behöver sådan assistans. Om biljetten avser flera resor ska ett meddelande vara tillräckligt, under förutsättning att tillräcklig information lämnas om tidpunkten för påföljande resor.
- Järnvägsföretag, stationsförvaltare, biljettutfärdare och researrangörer ska vidta de åtgärder som erfordras för att ta emot dessa meddelanden.
- Om inget meddelande i enlighet med led a lämnas, ska järnvägsföretaget och stationsförvaltaren i all rimlig utsträckning lämna den assistans som erfordras för att personen med funktionshinder eller nedsatt rörlighet ska kunna företa resan.

>>>

L 315/22

SV

Europeiska unionens officiella tidning

3.12.2007

d) Stationsförvaltaren ska, utan att andras förfoganderätt över områden utanför järnvägsstationen åsidosätts, utse platser inom och utanför järnvägsstationen där personer med nedsatt rörlighet kan anmäla sin ankomst till järnvägsstationen och, om så behövs, begära assistans.

e) Assistansen ska lämnas under förutsättning att personen med funktionshinder eller nedsatt rörlighet finner sig på utsedd plats vid den tidpunkt som avtalats med det järnvägsföretag eller den stationsförvaltare som lämnar assistansen. Den avtalade tidpunkten får ligga högst 60 minuter före offentliggjord avgångstid, eller före den tidpunkt då samtliga resenärer uppmanats att checka in. Om det inte finns någon föreskriven tidpunkt vid vilken personen med funktionshinder eller nedsatt rörlighet ska infinna sig, ska personen i fråga infinna sig på den utsedda platsen senast 30 minuter före offentliggjord avgångstid, eller före den tidpunkt då samtliga resenärer uppmanats att checka in.

Artikel 25

Ersättning för rörlighetshjälpmedel eller annan särskild utrustning

Om järnvägsföretaget är skadeståndsskyldigt för förlust, helt eller delvis, eller skada på rörlighetshjälpmedel eller annan särskild utrustning som används av personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet, får ingen finansiell begränsning tillämpas.

KAPITEL VI

SÄKERHET, KLAGOMÅL OCH TJÄNSTEKLIV

Artikel 26

Resenärernas personliga säkerhet

Järnvägsföretag, infrastrukturförvaltare och stationsförvaltare ska i samförstånd med de offentliga myndigheterna vidta lämpliga åtgärder inom sina respektive ansvarsområden, och anpassa åtgärderna till den säkerhetsnivå som fastställs av dessa myndigheter, för att säkerställa resenärernas personliga säkerhet på järnvägsstationer och ombord på tågen och för att hantera risker. De ska samarbeta och utbyta information om de bästa metoderna för att förebygga handlingar som sannolikt kan försämra säkerhetsnivån.

Artikel 27

Klagomål

1. Järnvägsföretagen ska inrätta ett system för att hantera klagomål i samband med de rättigheter och skyldigheter som anges i denna förordning. Järnvägsföretaget ska se till att resenärerna får kännedom om hur järnvägsföretaget ska kontaktas och om dess arbetspråk.

2. Resenärerna får framföra klagomål till vilket som helst av de berörda järnvägsföretagen. Mottagaren av klagomålet ska inom en månad antingen avge ett motiverat svar eller, när så är berättigat, informera resenären om vid vilken tidpunkt inom mindre än tre månader från det att klagomålet framfördes ett svar kan förväntas.

3. Järnvägsföretaget ska i den årliga rapport som avses i artikel 28 ange hur många och vilka typer av klagomål som har mottagits och handlagts, den genomsnittliga handläggningstiden och eventuella förbättringsåtgärder som har vidtagits.

Artikel 28

Kvalitetsnormer

1. Järnvägsföretagen ska fastställa tjänstekvalitetsnormer och införa ett system för kvalitetsstyrning för att upprätthålla tjänstekvaliteten. Kvalitetsnormerna ska åtminstone omfatta de punkter som anges i bilaga III.

2. Järnvägsföretagen ska följa sin verksamhet mot bakgrund av kvalitetsnormerna. Järnvägsföretagen ska varje år, tillsammans med årsrapporten, offentliggöra en rapport om kvaliteten på sina tjänster. Rapporterna om tjänsternas kvalitet ska offentliggöras på järnvägsföretagens webbplats på Internet. Dessa rapporter ska dessutom offentliggöras på Europeiska järnvägsbyråns webbplats.

KAPITEL VII

INFORMATION OCH KONTROLL AV EFTERLEVAND

Artikel 29

Information till resenärerna om deras rättigheter

1. Järnvägsföretag, stationsförvaltare och researrangörer ska, när de säljer tågbiljetter, informera resenärerna om de rättigheter och skyldigheter som de har enligt denna förordning. För att uppfylla denna informationsskyldighet får järnvägsföretag, stationsförvaltare och researrangörer använda en sammanfattning av bestämmelserna i denna förordning, som ställs till deras förfogande och som utarbetas av kommissionen på samtliga officiella språk vid Europeiska unionens institutioner.

2. Järnvägsföretag och stationsförvaltare ska informera resenärerna på stationen och i tåget på ett lämpligt sätt om kontaktuppgifterna för det organ som medlemsstaterna utsett enligt artikel 30.

Artikel 30

Kontroll av efterlevnad

1. Varje medlemsstat ska utse ett eller flera tillsynsorgan som ska ansvara för att denna förordning efterlevs. Varje organ ska vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att resenärernas rättigheter respekteras.

3.12.2007

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 315/23

Varje organ ska i fråga om sin organisation, sina finansieringsbeslut, sin rättsliga struktur och sitt beslutsfattande vara oberoende av infrastrukturförvaltare, tilldelningsorgan och järnvägsföretag.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om vilket eller vilka organ som har utsetts enligt denna punkt och om deras respektive uppgifter.

2. Resenärerna får rikta klagomål om de överträdelser av denna förordning som hävdas av dem till det organ som utsetts enligt punkt 1, eller till andra lämpliga organ som utsetts av en medlemsstat.

Artikel 31

Samarbete mellan tillsynsorganen

För att kunna samordna beslutsprinciperna i hela gemenskapen ska de tillsynsorgan som avses i artikel 30 utbyta information om sitt arbete, sina beslutsprinciper och sin beslutspraxis. Kommissionen ska stödja tillsynsorganen i detta arbete.

KAPITEL VIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 32

Påföljder

Medlemsstaterna ska fastställa reglerna för påföljder vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att bestämmelserna följs. De påföljder som fastställs ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. Medlemsstaterna ska anmäla dessa regler och åtgärder till kommissionen senast den 3 juni 2010 och ska utan dröjsmål anmäla varje senare ändring av dem.

Artikel 33

Bilagor

De åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning genom att anpassa dess bilagor, utom bilaga I, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 35.2.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 23 oktober 2007.

På Europaparlamentets vägnar
H.-G. PÖTTERING Ordförande

Artikel 34

Ändringsbestämmelser

1. De åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, och som krävs för att genomföra artiklarna 2, 10 och 12 ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 35.2.

2. De åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning genom att inflationsanpassa de finansiella belopp som anges i den, med undantag för beloppen i bilaga I, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 35.2.

Artikel 35

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 11a i direktiv 91/440/EEG.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5a.1–5a.4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 36

Rapport

Kommissionen ska överlämna en rapport, som i synnerhet berör tjänsternas kvalitetsnormer, till Europaparlamentet och rådet om genomförandet och resultaten av denna förordning senast den 3 december 2012.

Rapporten ska grunda sig på den information som ska lämnas enligt denna förordning och enligt artikel 10b i direktiv 91/440/EG. Rapporten ska vid behov åtföljas av lämpliga förslag.

Artikel 37

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft 24 månader efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

>>>

L 315/24

SV

Europeiska unionens officiella tidning

3.12.2007

BILAGA I

Utdrag ur enhetliga rättsregler för avtal om internationell transport av resande på järnväg (CIV)

Bihang A

**till fördraget om internationell järnvägstrafik (COTIF) av den 9 maj 1980, ändrat genom protokollet om
ändring av fördraget om internationell järnvägstrafik av den 3 juni 1999**

AVDELNING II

INGÅENDE OCH FULLGÖRANDE AV TRANSPORTAVTALET

Artikel 6

Transportavtal

1. Genom transportavtalet förbinder sig transportören att transportera resande och i förekommande fall resgods och fordon till bestämmelseorten och att lämna ut resgodset och fordonen på bestämmelsestationen.
2. Transportavtalet ska bekräftas genom en eller flera biljetter utfärdade till den resande. Om biljetten saknas, är felaktig eller har gått förlorad ska detta, om inte annat följer av artikel 9, dock inte påverka avtalets bestånd eller giltighet, utan det ska fortfarande lyda under dessa enhetliga rättsregler.
3. Biljetten ska tills motsatsen bevisats gälla som bevis för ingåendet av och innehållet i transportavtalet.

Artikel 7

Biljett

1. De allmänna transportvillkoren ska avgöra biljetternas form och innehåll samt det språk och de skrivtecken som ska användas när de trycks och fylls i.
2. Biljetten ska innehålla åtminstone följande uppgifter:
 - a) Transportören eller transportörerna.
 - b) En uppgift om att dessa enhetliga rättsregler ska tillämpas på transporten, utan hinder av eventuella klausuler med motsatt innebörd. Detta får anges genom förkortningen CIV.
 - c) Alla andra nödvändiga uppgifter som styrker ingåendet av och innehållet i transportavtalet och som gör det möjligt för den resande att hävda sina rättigheter enligt avtalet.
3. När den resande tar emot biljetten ska han förvissa sig om att den stämmer med de uppgifter som han har lämnat.
4. Biljetten ska kunna överlåtas om den inte är utställd på en namngiven person och resan inte har börjat.
5. Biljetten får upprättas i elektronisk form som kan omvandlas till läsbara skrivtecken. Förfarandena för registrering och behandling av uppgifterna ska vara likvärdiga i funktionshänseende, i synnerhet i fråga om bevisvärdet hos den biljett som dessa uppgifter utgör.

Artikel 8

Betalning och återbetalning av transportavgift

1. Om inte annat överenskommits mellan den resande och transportören ska transportavgiften betalas i förväg.
2. De allmänna transportvillkoren ska avgöra under vilka omständigheter transportavgiften ska återbetalas.

Utgåva 2010-01-01

3.12.2007

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 315/25

*Artikel 9***Rätt till transport – Förlust av rätten till transport**

1. Den resande ska från resans början vara försedd med en giltig biljett och visa upp den vid biljettkontrollen. I de allmänna transportvillkoren får föreskrivas

- a) att en resande som inte visar upp en giltig biljett ska betala en tilläggsavgift utöver transportavgiften,
- b) att en resande som vägrar att genast betala transportavgiften eller tilläggsavgiften kan förlora rätten till transport,
- c) om och under vilka omständigheter tilläggsavgiften ska återbetalas.

2. I de allmänna transportvillkoren får föreskrivas att resande som

- a) utgör en fara för tågtrafikens säkerhet och funktion eller för andra resandes säkerhet, eller
- b) stör andra resande på ett sätt som inte kan godtas,

ska förlora rätten till transport eller tvingas avbryta sin resa, och att sådana personer inte har rätt att få tillbaka vare sig transportavgiften eller den avgift de har betalat för transporten av inskrivet resgods.

*Artikel 10***Fullgörande av förvaltningsmyndigheters föreskrifter**

Den resande är skyldig att följa de föreskrifter som meddelas av tullmyndigheter eller andra förvaltningsmyndigheter.

*Artikel 11***Tåginställelse och tågförsening – Utebliven tåganslutning**

Transportören ska i förekommande fall på biljetten intyga att tåget har ställts in eller tåganslutningen uteblivit.

AVDELNING III

TRANSPORT AV HANDRESGODS, DJUR, INSKRIVET RESGODS OCH FORDON

Kapitel I

*Allmänna bestämmelser**Artikel 12***Rätt att medföra föremål och djur**

1. Den resande får medföra föremål som lätt kan bäras (handresgods) samt levande djur i enlighet med de allmänna transportvillkoren. Dessutom får den resande medföra skrymmande föremål i enlighet med de särskilda bestämmelserna i de allmänna transportvillkoren. Föremål och djur som kan medföra obehag eller besvär för de resande eller orsaka skada får inte medföras som handresgods.

2. Den resande får sända föremål och djur som inskrivet resgods i enlighet med de allmänna transportvillkoren.

3. Transportören får tillåta transport av fordon i samband med transport av resande i enlighet med de särskilda bestämmelserna i de allmänna transportvillkoren.

4. Transport av farligt gods som handresgods, inskrivet resgods samt i eller på fordon som enligt denna avdelning transporteras på järnväg ska ske i enlighet med Reglementet om internationell järnvägstransport av farligt gods (RID).

>>>

L 315/26

SV

Europeiska unionens officiella tidning

3.12.2007

Artikel 13

Undersökning

1. Om det finns grundad anledning att misstänka att villkoren för transporten inte är uppfyllda ska transportören ha rätt att undersöka om de föremål (handresgods, inskrivet resgods, fordon och deras last) och djur som medförs uppfyller transportvillkoren, såvida inte lagar och bestämmelser i den stat där undersökningen ska utföras förbjuder detta. Den resande ska erbjudas att närvara vid undersökningen. Om denne inte infinner sig eller inte kan nås ska transportören tillkalla två oberoende vittnen.
2. Om det fastställs att villkoren för transporten inte är uppfyllda kan transportören kräva att den resande betalar kostnaderna för undersökningen.

Artikel 14

Fullgörande av förvaltningsmyndigheters föreskrifter

Den resande är skyldig att följa de föreskrifter som meddelas av tullmyndigheter eller andra förvaltningsmyndigheter när han under transport medför föremål (handresgods, inskrivet resgods, fordon och deras last) och djur. Han ska vara närvarande vid undersökningen av dessa föremål om inte undantag medges i tillämpliga nationella bestämmelser.

Kapitel II

Handresgods och djur

Artikel 15

Uppsikt

Den resande ska ha ansvaret för att hålla uppsikt över det handresgods och de djur han medför.

Kapitel III

Inskrivet resgods

Artikel 16

Inlämning av inskrivet resgods

1. De avtalsenliga skyldigheterna i fråga om transport av inskrivet resgods ska bekräftas genom ett resgodsbevis som utfärdas till den resande.
2. Om resgodsbeviset saknas, är felaktigt eller har gått förlorat ska detta, om inte annat följer av artikel 22, dock inte påverka bestånd eller giltighet i fråga om de avtal som rör transport av det inskrivna resgodset, utan de ska fortfarande omfattas av dessa enhetliga rättsregler.
3. Resgodsbeviset ska tills motsatsen bevisats gälla som bevis för inskrivningen av resgodset och villkoren för dess transport.
4. Tills motsatsen bevisats ska det antas att det inskrivna resgodset var i gott yttre skick när transportören övertog det och att antalet kollin och deras vikt stämmer med uppgifterna på resgodsbeviset.

Artikel 17

Resgodsbevis

1. De allmänna transportvillkoren ska avgöra resgodsbevisets form och innehåll samt det språk och de skrivtecken som ska användas när de trycks och fylls i. Artikel 7.5 ska också tillämpas här.
2. Resgodsbeviset ska innehålla åtminstone följande uppgifter:
 - a) Transportören eller transportörerna.
 - b) En uppgift om att dessa enhetliga rättsregler ska tillämpas på transporten, utan hinder av eventuella klausuler med motsatt innebörd. Detta får anges genom förkortningen CIV.

Utgåva 2010-01-01

3.12.2007

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 315/27

- c) Alla andra nödvändiga uppgifter som styrker ingäendet av och innehållet i transportavtalet och som gör det möjligt för den resande att hävda sina rättigheter enligt avtalet.
3. När den resande tar emot resgodsbeviset ska han förvissa sig om att det stämmer med de uppgifter som han har lämnat.

*Artikel 18***Inskrivning och transport**

1. Om inte undantag medges i de allmänna transportvillkoren, ska resgods endast skrivas in mot uppvisande av en biljett som gäller minst till resgodsets bestämmelseort. I övrigt ska inskrivningen ske i enlighet med de föreskrifter som gäller på inlämningsplatsen.
2. När det i de allmänna transportvillkoren anges att resgods får tas emot för transport utan att biljett visas upp, ska dessa enhetliga rättsregler i den del som avser den resandes rättigheter och skyldigheter i fråga om inskrivet resgods också gälla för den som lämnat in resgodset.
3. Transportören kan sända inskrivet resgods med ett annat tåg eller ett annat transportmedel och via en annan befordringsväg än den som den resande tagit.

*Artikel 19***Betalning av transportavgift för inskrivet resgods**

Om inte annat överenskommits mellan den resande och transportören ska transportkostnaden för inskrivet resgods betalas vid inskrivningen.

*Artikel 20***Märkning av inskrivet resgods**

Den resande ska märka varje kolla på väl synlig plats och på ett tillräckligt hållbart och läsbart sätt ange

- a) namn och adress,
- b) bestämmelseorten.

*Artikel 21***Rätt att förfoga över inskrivet resgods**

1. Om omständigheterna medger och om det inte strider mot de föreskrifter som meddelats av tullmyndigheter eller andra förvaltningsmyndigheter kan den resande begära att återfå sitt inskrivna resgods på inlämningsplatsen mot överlämnande av resgodsbeviset och, om det krävs i de allmänna transportvillkoren, mot uppvisande av biljetten.
2. De allmänna transportvillkoren får innehålla andra bestämmelser om rätten att förfoga över inskrivet resgods, särskilt om ändring av bestämmelseorten och de eventuella kostnaderna för den resande.

*Artikel 22***Utlämning**

1. Inskrivet resgods ska lämnas ut mot att resgodsbeviset lämnas tillbaka och att eventuella kostnader för sändningen betalas.
- Transportören ska ha rätt men inte skyldighet att undersöka om innehavaren av resgodsbeviset har rätt att få ut resgodset.
2. Med utlämning till resgodsbevisets innehavare jämsätts följande åtgärder, om de är i enlighet med de föreskrifter som gäller på bestämmelseorten:
- a) Överlämnande av resgodset till en tull- eller skattemyndighet i en tjänste- eller lagerlokal som används av myndigheten och som inte står under transportörens uppsikt.
- b) Överlämnande av levande djur till tredje man för förvaring.

>>>

L 315/28

SV

Europeiska unionens officiella tidning

3.12.2007

3. Innehavaren av resgodsbeviset får begära att resgodset lämnas ut på bestämmelseorten så snart den överenskomna tiden, och i förekommande fall den tid som krävs för tullmyndigheters och andra förvaltningsmyndigheters behandling av resgodset, har löpt ut.

4. Om resgodsbeviset inte lämnas tillbaka behöver transportören inte lämna ut resgodset till någon annan än den som styrker sin rätt till godset. Vid otillräckliga bevis får transportören fordra att säkerhet ställs.

5. Resgodset ska lämnas ut på den bestämmelseort som angivits vid inskrivningen.

6. Om innehavaren av resgodsbeviset inte får resgodset utlämnat har han rätt att få ett intygande på resgodsbeviset om den dag och det klockslag då han begärde utlämning enligt punkt 3.

7. Den som har rätt till resgodset får vägra att ta emot detta om transportören inte uppfyller hans begäran om att det ska undersökas för att fastställa om en påstådd skada föreligger.

8. I övrigt ska utlämningen av resgodset ske enligt de bestämmelser som gäller på bestämmelseorten.

Kapitel IV

Fordon

Artikel 23

Villkor för transport

I de särskilda bestämmelser om transport av fordon som ingår i de allmänna transportvillkoren ska särskilt anges vilka villkor som gäller vid mottagande för transport, inskrivning, lastning, transport, lossning och utlämning samt den resandes skyldigheter.

Artikel 24

Transportdokument

1. De avtalsenliga skyldigheterna i fråga om transport av fordon ska bekräftas genom ett transportdokument som utfärdas till den resande. Transportdokumentet kan utgöra en del av den resandes biljett.

2. De särskilda bestämmelser om transport av fordon som ingår i de allmänna transportvillkoren ska avgöra transportdokumentets form och innehåll samt det språk och de skrivtecken som ska användas när det trycks och fylls i. Artikel 7.5 ska också tillämpas här.

3. Transportdokumentet ska innehålla åtminstone följande uppgifter:

- a) Transportören eller transportörerna.
- b) En uppgift om att dessa enhetliga rättsregler ska tillämpas på transporten, utan hinder av eventuella klausuler med motsatt innebörd. Detta får anges genom förkortningen CIV.
- c) Alla andra nödvändiga uppgifter som styrker de avtalsenliga skyldigheterna enligt transportavtalet och som gör det möjligt för den resande att hävda sina rättigheter enligt avtalet.

4. När den resande tar emot transportdokumentet ska han förvissa sig om att det stämmer med de uppgifter som han har lämnat.

Artikel 25

Tillämplig rätt

Om inte annat följer av bestämmelserna i detta kapitel ska bestämmelserna i kapitel III om transport av inskrivet resgods vara tillämpliga på fordon.

3.12.2007

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 315/29

AVDELNING IV

TRANSPORTÖRENS ANSVAR

Kapitel I

Ansvar i fall då resande dödas eller skadas

Artikel 26

Förutsättningar för ansvar

1. Transportören ska vara ansvarig för skada som uppkommer till följd av att resande dödas eller tillfogas personskada eller annan fysisk eller psykisk skada genom en olyckshändelse som har samband med järnvägsdriften och som inträffar medan den resande uppehåller sig i ett järnvägsfordon eller stiger på eller av ett sådant fordon, oavsett vilken järnvägsinfrastruktur som använts.
2. Transportören ska vara fri från detta ansvar
 - a) om olyckshändelsen har orsakats av omständigheter som inte kan hänföras till själva järnvägsdriften och som transportören inte hade kunnat undgå eller förebygga följderna av, även om transportören hade iakttagit den omsorg som omständigheterna påkallade,
 - b) i den utsträckning som olyckshändelsen beror på fel eller försummelse av den resande,
 - c) om olyckshändelsen beror på ett sådant beteende av tredje man som transportören inte hade kunnat undgå eller förebygga följderna av, även om transportören hade iakttagit den omsorg som omständigheterna påkallade. Ett annat företag som använder samma infrastruktur ska inte anses som tredje man. Rätten till återkrav mot tredje man ska inte påverkas.
3. Om olyckshändelsen beror på ett beteende från tredje man och om transportören trots detta inte helt befrias från ansvar enligt punkt 2 c, ska transportören svara för hela skadan inom de gränser som anges i dessa enhetliga rättsregler men utan inskränkning av den rätt till återkrav som transportören kan ha mot tredje man.
4. Dessa enhetliga rättsregler ska inte inverka på det ansvar som kan åvila transportören i andra fall än de som avses i punkt 1.
5. Om en transport som omfattas av ett enda transportavtal utförs av efterföljande transportörer ska den transportör som det enligt transportavtalet åligger att utföra transporten på den del där olyckshändelsen inträffade vara ansvarig om en resande dödas eller skadas. Om denna transport inte har utförts av transportören utan av en faktisk transportör ska bägge transportörerna vara solidariskt ansvariga i enlighet med dessa enhetliga rättsregler.

Artikel 27

Ersättning vid dödsfall

1. Om en resande dödas ska ersättningen omfatta
 - a) de nödvändiga kostnader som föranleds av dödsfallet, särskilt kostnaderna för transport av liket och begravningskostnaderna,
 - b) om döden inte har inträffat omedelbart, de ersättningsposter som anges i artikel 28.
2. Om den resandes död medför att en person, mot vilken den avlidne var eller i framtiden skulle ha blivit underhållsskyldig enligt lag, förlorar sitt underhåll ska ersättning också lämnas för denna förlust. I fråga om ersättningskrav från en person som den avlidne åtagit sig att underhålla utan att vara förpliktad till det enligt lag ska nationell rätt tillämpas.

Artikel 28

Ersättning vid personskada

Om en resande tillfogas personskada eller annan fysisk eller psykisk skada ska ersättningen täcka

- a) nödvändiga kostnader, särskilt kostnaderna för vård och transport,
- b) inkomstförlust till följd av förlorad eller nedsatt arbetsförmåga och ökning av levnadskostnaderna.

>>>

L 315/30

SV

Europeiska unionens officiella tidning

3.12.2007

Artikel 29

Ersättning vid annan personskada

Om och i vilken mån transportören är skyldig att betala ersättning för andra personsador än sådana som avses i artiklarna 27 och 28 ska avgöras enligt nationell rätt.

Artikel 30

Ersättningens form och storlek vid dödsfall eller personskada

1. Den ersättning som avses i artikel 27.2 och artikel 28 b ska utges som engångsbelopp. Ersättningen ska dock utges som livränta om den nationella rätten tillåter det och den resande som har lidit skadan eller den ersättningsberättigade enligt artikel 27.2 begär det.

2. Storleken på den ersättning som ska utges enligt punkt 1 ska bestämmas enligt nationell rätt. Vid tillämpningen av dessa enhetliga rättsregler ska dock ett engångsbelopp, eller livränta motsvarande detta belopp, fastställas till högst 175 000 beräkningsenheter per resande, om det i den nationella rätten föreskrivs ett lägre maximibelopp.

Artikel 31

Andra transportmedel

1. Utom i de fall som avses i punkt 2 ska bestämmelserna om transportörens ansvar i fall då resande dödas eller skadas inte vara tillämpliga på skada som uppkommit under den del av transporten som enligt transportavtalet inte utgjorde järnvägstransport.

2. Om ett järnvägsfordon transporteras med färja ska dock bestämmelserna i fall då resande dödas eller skadas vara tillämpliga på skada som avses i artikel 26.1 och artikel 33.1, som orsakas av en olyckshändelse som har samband med järnvägsdriften och som inträffar medan den resande uppehåller sig i järnvägsfordonet eller stiger på eller av detta fordon.

3. Om järnvägsdriften till följd av exceptionella omständigheter är tillfälligt avbruten och de resande transporteras med ett annat transportmedel, ska transportören vara ansvarig enligt dessa enhetliga rättsregler.

Kapitel II

Ansvar när tidtabellen inte hålls

Artikel 32

Ansvar vid tåginställelse, tågförsening eller utebliven tåganslutning

1. Transportören ska vara ansvarig gentemot den resande för skada som uppkommer på grund av att tåginställelse, tågförsening eller utebliven tåganslutning medför att resan inte kan fortsättas samma dag eller att en fortsatt resa samma dag på grund av omständigheterna inte rimligen kan begäras. Ersättningen ska täcka rimliga kostnader för kost och logi liksom också rimliga kostnader som orsakas av behovet att underrätta personer som väntar på den resande.

2. Transportören ska vara fri från detta ansvar när inställelsen, förseningen eller den uteblivna anslutningen kan hänföras till följande orsaker:

- a) Omständigheter som inte är förbundna med järnvägsdriften och som transportören inte hade kunnat undgå eller förebygga följderna av, även om transportören hade iakttagit den omsorg som omständigheterna påkallade.
- b) Fel eller försummelse av den resande.
- c) Tredje mans beteende som transportören inte hade kunnat undgå eller förebygga följderna av även om transportören hade iakttagit den omsorg som omständigheterna påkallade. Ett annat företag som använder samma infrastruktur ska inte anses som tredje man. Rätten till återkrav mot tredje man ska inte påverkas.

3. Om och i vilken mån transportören är skyldig att betala ersättning för annan skada än sådan som avses i punkt 1 ska avgöras enligt nationell rätt. Denna bestämmelse ska inte påverka tillämpningen av artikel 44.

3.12.2007

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 315/31

Kapitel III

Ansvar i fråga om handresgods, djur, inskrivet resgods och fordon

AVSNITT 1

Handresgods och djur

Artikel 33

Ansvar

1. Om en resande dödas eller skadas ska transportören dessutom vara ansvarig för skada som uppkommer till följd av fullständig eller partiell förlust av eller skada på ett föremål som den resande hade på sig eller medförde som handresgods. Detta ska också gälla för djur som den resande tagit med sig. Artikel 26 ska också tillämpas här.
2. I övrigt ska transportören inte vara ansvarig för skada som uppkommer till följd av fullständig eller partiell förlust av eller skada på föremål, handresgods eller djur som det enligt artikel 15 åligger den resande att hålla uppsikt över, om inte förlusten eller skadan orsakats genom transportörens fel eller försummelse. De övriga artiklarna i avdelning IV, utom artikel 51, och avdelning VI ska inte vara tillämpliga i detta fall.

Artikel 34

Begränsning av ersättningen vid förlust av föremål eller sakskada

Om transportören är ansvarig enligt artikel 33 1 ska transportören ersätta den uppkomna skadan upp till ett belopp om 1 400 beräkningsenheter per resande.

Artikel 35

Ansvarsbefrielse

Transportören ska vara fri från ansvar gentemot den resande för skada som uppstår som en följd av att den resande inte följer de föreskrifter som meddelas av tullmyndigheter eller andra förvaltningsmyndigheter.

AVSNITT 2

Inskrivet resgods

Artikel 36

Förutsättningar för ansvar

1. Transportören ska vara ansvarig för skada som uppkommer till följd av att det inskrivna resgodset går helt eller delvis förlorat eller skadas under tiden från det att resgodset tas emot för transport till dess att det lämnas ut samt för dröjsmål med utlämningen.
2. Transportören ska vara fri från detta ansvar om förlusten, skadan eller dröjsmålet med utlämningen beror på fel eller försummelse av den resande, på en anvisning som den resande har lämnat och som inte har föranletts av fel eller försummelse från transportörens sida, på fel i själva resgodset eller på omständigheter som transportören inte hade kunnat undgå eller förebygga följderna av.
3. Transportören ska vara fri från detta ansvar om förlusten eller skadan härrör från en sådan särskild risk som är förbunden med ett eller flera av följande förhållanden:
 - a) Avsaknad av förpackning eller bristfällig förpackning.
 - b) Resgodsets särskilda beskaffenhet.
 - c) Inlämning av föremål som inte transporteras som inskrivet resgods.

Artikel 37

Bevisskyldighet

1. Det är transportörens sak att visa att förlusten, skadan eller dröjsmålet har orsakats av ett sådant förhållande som anges i artikel 36.2.

>>>

L 315/32

SV

Europeiska unionens officiella tidning

3.12.2007

2. Om transportören visar att förlusten eller skadan med hänsyn till de föreliggande omständigheterna kan vara en följd av en eller flera av de särskilda risker som anges i artikel 36.3, ska det antas att så är fallet. Den som har rätt till ersättning får dock visa att förlusten eller skadan inte alls eller inte uteslutande är en följd av en sådan risk.

Artikel 38

Efterföljande transportörer

När en transport som omfattas av ett enda transportavtal utförs av flera efterföljande transportörer blir varje transportör i och med mottagandet av resgodset med resgodsbeviset eller fordonet med transportdokumentet part i avtalet, såvitt avser transport av resgodset eller fordonet, i enlighet med villkoren i resgodsbeviset eller transportdokumentet och tar på sig de skyldigheter som följer av detta. I ett sådant fall ska varje transportör vara ansvarig för transporten hela vägen intill utlämningen.

Artikel 39

Faktisk transportör

1. När en transportör helt eller delvis har anförtrott transporten till en faktisk transportör, oavsett om detta sker i enlighet med en möjlighet som medges i transportavtalet eller ej, ska transportören vara ansvarig för hela transporten.

2. Alla bestämmelser i dessa enhetliga rättsregler som rör transportörens ansvar ska även tillämpas på den faktiska transportörens ansvar för den transport denne utför. Artiklarna 48 och 52 ska tillämpas när talan förs mot de anställda eller andra personer vilkas tjänster den faktiska transportören anlitar för att utföra transporten.

3. Särskilda överenskommelser genom vilka transportören åtar sig förpliktelser som inte krävs enligt dessa enhetliga rättsregler eller avstår från rättigheter som följer av dessa enhetliga rättsregler ska inte gälla gentemot en faktisk transportör som inte uttryckligen och skriftligen har godtagit dem. Oavsett om den faktiska transportören har godtagit en överenskommelse eller ej ska transportören vara bunden av de skyldigheter eller avstående som följer av den.

4. När och i den mån både transportören och den faktiska transportören är ansvariga ska ansvaret vara solidariskt.

5. Det sammanlagda ersättningsbelopp som ska betalas av transportören eller den faktiska transportören samt deras anställda eller andra personer vilkas tjänster de anlitar för att utföra transporten, ska inte överskrida de gränser som anges i dessa enhetliga rättsregler.

6. Denna artikel ska inte påverka den rätt till återkrav som kan föreligga mellan transportören och den faktiska transportören.

Artikel 40

Antagande att resgods har gått förlorat

1. Utan att behöva lägga fram ytterligare bevisning får den som har rätt till godset anse att ett resgodskolli gått förlorat om det inte har lämnats ut eller hållits tillgängligt för honom inom 14 dagar från det att det begärdes utlämnat enligt artikel 22.3.

2. Om ett resgodskolli som har ansetts förlorat kommer till rätta inom ett år från det att det begärdes utlämnat ska transportören underrätta den som har rätt till godset, om hans adress är känd eller kan utrönas.

3. Inom 30 dagar från det att den som har rätt till godset har fått den underrättelse som avses i punkt 2 får han begära att kollet lämnas ut till honom. I ett sådant fall är han skyldig att betala kostnaderna för kollits transport från inlämningsplatsen till den plats där utlämningen sker och att betala tillbaka den ersättning som han har fått, i förekommande fall med avdrag för de kostnader som kan ha räknats in i ersättningen. Han ska dock behålla rätten till ersättning för dröjsmål med utlämningen enligt artikel 43.

4. Om utlämning av ett kolli som kommit till rätta inte begärs inom den tid som anges i punkt 3 eller om ett kolli kommer till rätta senare än ett år efter det att utlämning begärdes, får transportören förfoga över kollet enligt de bestämmelser som gäller på den plats där det finns.

Utgåva 2010-01-01

3.12.2007

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 315/33

*Artikel 41***Ersättning vid förlust**

1. När inskrivet resgods gått helt eller delvis förlorat ska transportören inte vara skyldig att betala någon annan ersättning än
 - a) om skadans storlek är visad, en ersättning som motsvarar skadan, dock högst 80 beräkningsenheter per kilogram av förlusten i bruttovikt eller 1 200 beräkningsenheter per kolli,
 - b) om skadans storlek inte är visad, en ersättning med sammanlagt 20 beräkningsenheter per kilogram av förlusten i bruttovikt eller 300 beräkningsenheter per kolli.
- I de allmänna transportvillkoren ska bestämmas om ersättningen ska beräknas per kilogram av vikt-förlusten eller per kolli.
2. Transportören ska vidare betala tillbaka avgiften för resgodstransport och övriga utlägg i samband med transport av det kolli som gått förlorat liksom även redan erlagda tullavgifter och punktskatter.

*Artikel 42***Ersättning vid skada**

1. När inskrivet resgods har skadats ska transportören betala ersättning motsvarande minskningen av resgodsets värde, men inget ytterligare skadestånd.
2. Ersättningen ska inte överstiga följande belopp:
 - a) Om allt resgodset har minskat i värde till följd av skadan, det belopp som skulle ha betalats om resgodset hade gått förlorat.
 - b) Om endast en del av resgodset har minskat i värde till följd av skadan, det belopp som skulle ha betalats om denna del hade gått förlorat.

*Artikel 43***Ersättning vid dröjsmål med utlämningen**

1. Vid dröjsmål med utlämningen av inskrivet resgods ska transportören för varje påbörjad 24-timmarsperiod räknat från den tidpunkt då resgodset begärdes utlämnat, dock högst för 14 dagar, betala ersättning enligt följande:
 - a) Om den som har rätt till godset visar att skada, varmed förstås även skada på själva resgodset, har uppkommit genom dröjsmålet, betalas en ersättning som motsvarar skadan upp till högst 0,80 beräkningsenheter per kilogram av bruttovikten av det för sent utlämnade resgodset, eller 14 beräkningsenheter för varje kolli.
 - b) Om den som har rätt till godset inte visar att skada har uppkommit genom dröjsmålet, betalas en ersättning på sammanlagt 0,14 beräkningsenheter per kilogram av bruttovikten av det för sent utlämnade resgodset, eller 2,80 beräkningsenheter för varje kolli.
- I de allmänna transportvillkoren ska det fastställas om ersättningen ska beräknas per kilogram eller per kolli.
2. Om resgodset har gått helt förlorat ska ersättning enligt punkt 1 inte betalas utöver ersättningen enligt artikel 41.
3. Om en del av resgodset har gått förlorat ska ersättning enligt punkt 1 endast betalas för den del som inte gått förlorat.
4. Om skadan på resgodset inte har orsakats av dröjsmålet med utlämningen kan ersättning enligt punkt 1 i förekommande fall betalas utöver ersättningen enligt artikel 42.
5. Den sammanlagda ersättningen enligt punkt 1 och artiklarna 41 och 42 ska inte i något fall överstiga den ersättning som skulle ha betalats om resgodset hade gått helt förlorat.

>>>

L 315/34

SV

Europeiska unionens officiella tidning

3.12.2007

AVSNITT 3

Fordon

Artikel 44

Ersättning vid försening

1. Om lastningen av ett fordon blir försenad till följd av en omständighet som kan hänföras till transportören eller om utlämningen av fordonet blir fördröjd ska transportören, om den som har rätt till fordonet visar att det inträffade har medfört skada, ersätta skadan upp till det belopp som motsvarar transportavgiften.
2. Om den som har rätt till fordonet häver transportavtalet på grund av att lastning inte sker i rätt tid till följd av en omständighet som kan hänföras till transportören, ska transportavgiften betalas tillbaka till honom. Om han visar att han lidit skada genom dröjsmålet får han dessutom kräva ersättning upp till det belopp som motsvarar transportavgiften.

Artikel 45

Ersättning vid förlust

Om ett fordon går helt eller delvis förlorat ska ersättningen för visad skada till den som har rätt till fordonet beräknas efter fordonets bruksvärde. Den ska dock inte överstiga 8 000 beräkningsenheter. Ett släpfordon med eller utan last ska betraktas som ett särskilt fordon.

Artikel 46

Ansvar i fråga om andra föremål

1. I fråga om föremål som har lämnats i fordonet eller är placerade i bagageutrymmen (t.ex. bagage- eller skidboxar) som är fast monterade, ska transportören endast vara ansvarig för sådan skada som transportören har orsakat genom fel eller försummelse. Den sammanlagda ersättningen ska inte överstiga 1 400 beräkningsenheter.
2. I fråga om föremål som har spänts fast på utsidan av fordonet inbegripet de bagageutrymmen som avses i punkt 1 ska transportören vara ansvarig för sådan skada endast om det visas att skadan orsakats genom handling eller underlåtenhet antingen i avsikt att vålla en sådan skada eller hänsynslöst och med insikt att en sådan skada sannolikt skulle uppkomma.

Artikel 47

Tillämplig rätt

Om inte annat sägs i detta avsnitt, ska bestämmelserna i avsnitt 2 om ansvar för inskrivet resgods vara tillämpliga på fordon.

Kapitel IV

Allmänna bestämmelser

Artikel 48

Förlust av rätt att åberopa begränsning av skadeståndsansvar

De begränsningar av skadeståndsansvaret som föreskrivs i dessa enhetliga rättsregler samt de bestämmelser i nationell rätt som begränsar ersättningen till ett fastställt belopp ska inte tillämpas om det visas att transportören orsakat skadan genom handling eller underlåtenhet antingen i avsikt att vålla en sådan skada eller hänsynslöst och med insikt att en sådan skada sannolikt skulle uppkomma.

Artikel 49

Omräkning och ränta

1. När beräkningen av ersättning medför omräkning av belopp i utländsk valuta ska beräkningen göras enligt kursen den dag och på den plats där ersättningen betalas.

Utgåva 2010-01-01

3.12.2007

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 315/35

2. Den som har rätt till ersättning får kräva ränta på ersättningsbeloppet med fem procent per år från och med den dag då krav framställdes enligt artikel 55 eller, om något krav inte framställdes, från och med den dag då talan väcks vid domstol.
3. På ersättning enligt artiklarna 27 och 28 ska dock ränta betalas först från och med dagen för de omständigheter som lades till grund för beräkning av ersättningsbeloppet, om denna dag är senare än den dag då kravet framställdes eller talan väcktes.
4. I fråga om inskrivet resgods ska ränta betalas endast om ersättningsbeloppet överstiger 16 beräkningsenheter per resgodsbevis.
5. Om den som har rätt till ersättning för inskrivet resgods inte inom en skälig fastställd tidsfrist till transportören överlämnar de styrkande handlingar som krävs för att kunna slutföra behandlingen av hans krav, ska ränta inte betalas för tiden från det att tidsfristen går ut till dess att handlingarna överlämnas.

*Artikel 50***Ansvar vid atomolycka**

Transportören ska vara fri från det ansvar som föreskrivs i dessa enhetliga rättsregler, om skadan har orsakats av en atomolycka, och ägaren till atomanläggningen eller någon annan i dennes ställe är ansvarig för skadan enligt en stats lagar och bestämmelser om ansvar på atomenergiområdet.

*Artikel 51***Personer som transportören ansvarar för**

Transportören ska vara ansvarig för sin personal och för andra personer vilkas tjänster han anlitar för utförandet av transporten när denna personal eller dessa andra personer handlar under fullgörande av sina uppgifter. Förvaltare av den järnvägsinfrastruktur på vilken transporten utförs ska anses som personer som transportören anlitar för utförandet av transporten.

*Artikel 52***Andra grunder för anspråk**

1. I de fall där dessa enhetliga rättsregler är tillämpliga får anspråk på ersättning, oavsett vilken grund som åberopas, göras gällande mot transportören endast under de förutsättningar och med de begränsningar som föreskrivs i dessa enhetliga rättsregler.
2. Detsamma ska även gälla i fråga om anspråk mot personal och andra personer som transportören ansvarar för enligt artikel 51.

AVDELNING V

DEN RESANDES ANSVAR*Artikel 53***Särskilda principer för ansvar**

Den resande ska vara ansvarig gentemot transportören för sådana skador

- a) som uppstår till följd av att den resande underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt
 1. artiklarna 10, 14 och 20,
 2. de särskilda bestämmelserna för transport av fordon som ingår i de allmänna transportvillkoren, eller
 3. reglementet om internationell järnvägstransport av farligt gods (RID), eller
- b) som orsakats av föremål och djur som han för med sig.

Den resande ska inte vara ansvarig gentemot transportören om han styrker att skadan orsakats av omständigheter som han inte hade kunnat undgå eller förebygga följderna av, även om han hade iakttagit den omsorg som krävs av en ansvarsmedveten resande. Denna bestämmelse ska inte påverka transportörens ansvar enligt artiklarna 26 och 33 1.

>>>

L 315/36

SV

Europeiska unionens officiella tidning

3.12.2007

AVDELNING VI

FRAMSTÄLLANDE AV ANSPRÅK

Artikel 54

Fastställelse av att egendom har skadats eller delvis gått förlorat

1. Om transportören upptäcker eller får anledning att anta att egendom (resgods, fordon) som transporteras genom transportörens försorg har skadats eller delvis gått förlorat, eller om den som har rätt till egendomen påstår att så är fallet, ska transportören genast och om möjligt i dennes närvaro upprätta en rapport som alltefter förlustens eller skadans art redovisar egendomens tillstånd och så noga som möjligt anger skadans omfattning, dess orsak och tidpunkten då den inträffade.
2. En kopia av rapporten ska kostnadsfritt tillställas den som har rätt till egendomen.
3. Om den som har rätt till egendomen inte godtar uppgifterna i rapporten, kan han begära att resgodsets eller fordonets tillstånd samt skadans orsak och omfattning ska fastställas av en sakkunnig som utses av avtalsparterna eller på rättslig väg. Förfarandet ska genomföras i enlighet med lagar och bestämmelser i den stat där utredningen äger rum.

Artikel 55

Ersättningsanspråk

1. Ersättningsanspråk med anledning av transportörens ansvar i fall då resande dödas eller skadas ska framställas skriftligen till den transportör mot vilken talan kan väckas. Om en transport som omfattas av ett enda transportavtal genomförs av efterföljande transportörer, får anspråk även riktas mot den första eller sista transportören samt mot den transportör som har sitt huvudkontor eller den filial eller agentur som ingått transportavtalet i den stat där den resande har sitt hemvist eller är stadigvarande bosatt.
2. Andra anspråk med anledning av ett transportavtal ska vara skriftliga och ställas till den transportör som anges i artikel 56.2 och 56.3.
3. Handlingar som den som har rätt till ersättning önskar foga till ersättningsanspråket ska inges i original eller i kopia, som om transportören så begär ska vara styrkt. Vid slutlig uppgörelse i fråga om ett anspråk får transportören kräva att biljetten, resgodsbeviset och transportdokumentet lämnas tillbaka.

Artikel 56

Transportörer mot vilka talan får föras

1. Talan om ersättning i fall då resande dödas eller skadas får endast föras mot den transportör som är ansvarig enligt artikel 26.5.
2. Om inte annat anges i punkt 4 får annan talan som grundas på transportavtalet endast föras mot den första eller sista transportören eller den transportör som utförde den del av transporten under vilken den omständighet inträffade som talan grundas på.
3. I fråga om transport som utförs av efterföljande transportörer får talan föras enligt punkt 2 mot den transportör som ska lämna ut resgodset eller fordonet, om denne med sitt medgivande är inskriven i resgodsbeviset eller transportdokumentet, även om transportören varken har mottagit resgodset eller fordonet.
4. Talan om återbetalning av ett belopp som har betalats i enlighet med transportavtalet får föras mot den transportör som har tagit emot detta belopp eller mot den transportör för vars räkning det har tagits emot.
5. Som genkärsmål eller kvittningsinvändning får talan föras mot en annan transportör än de som avses i punkterna 2 och 4, om talan grundas på samma transportavtal som huvudyrkandet i målet.
6. I den mån dessa enhetliga rättsregler ska tillämpas på den faktiska transportören, får talan föras även mot denne.
7. Om käranden har rätt att välja mellan flera transportörer, ska hans valrätt upphöra när talan väcks mot någon av dessa; detta ska också gälla om käranden har rätt att välja mellan en eller flera transportörer och en faktisk transportör.

Utgåva 2010-01-01

3.12.2007

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 315/37

Artikel 58

Förlust av rätten att föra talan med anledning av dödsfall eller personskada

1. Rätten till sådan talan som grundas på transportörens ansvar i fall då resande dödas eller skadas ska upphöra, om inte den som har rätt till ersättning, inom tolv månader från det att han fick kännedom om skadan lämnar meddelande om skadefallet till någon av de transportörer hos vilka ett anspråk kan framställas enligt artikel 55.1. Om den som har rätt till ersättning muntligen lämnar meddelande till transportören, ska denne ge honom ett intyg om det muntliga meddelandet.
2. Talerätten ska dock inte upphöra om
 - a) den som har rätt till ersättning har framställt ett anspråk hos någon av de transportörer som anges i artikel 55.1, inom den tid som anges i punkt 1,
 - b) den ansvariga transportören på något annat sätt har fått kännedom om att en resande har skadats, inom den tid som anges i punkt 1,
 - c) meddelande om skadefallet inte har lämnats eller inte har lämnats i tid till följd av omständigheter som inte kan läggas den till last som har rätt till ersättning,
 - d) den som har rätt till ersättning visar att skadefallet har orsakats av fel eller försummelse från transportörens sida.

Artikel 59

Förlust av rätten att föra talan om transport av resgods

1. När den som har rätt till resgodset har tagit emot detta, upphör rätten att föra talan till följd av transportavtalet mot transportören med anledning av att resgodset gått delvis förlorat, blivit skadat eller lämnats ut för sent.
2. Talerätten ska dock inte upphöra
 - a) vid delförlust eller skada, om
 1. förlusten eller skadan har fastställts enligt artikel 54 innan den som har rätt till resgodset tog emot det,
 2. den fastställelse som borde ha gjorts enligt artikel 54 inte har gjorts, och detta beror enbart på fel eller försummelse från transportörens sida,
 - b) vid skada som inte kan upptäckas utifrån och som fastställs först efter det att den som har rätt till resgodset tagit emot detta, om han
 1. begär fastställelse enligt artikel 54 genast efter det att skadan upptäcks och senast tre dagar efter det att han tog emot resgodset, och
 2. dessutom visar att skadan har uppkommit under tiden från det att resgodset togs emot av transportören till dess att det lämnades ut,
 - c) vid dröjsmål med utlämningen, om den som har rätt till godset inom 21 dagar har gjort sin rätt gällande hos någon av de transportörer som anges i artikel 56.3,
 - d) den som har rätt till godset visar att skadan har orsakats av fel eller försummelse från transportörens sida.

Artikel 60

Preskription

1. En skadeståndsfordran som grundas på transportörens ansvar i fall då resande dödas eller skadas ska preskriberas
 - a) för den resande, efter tre år räknat från dagen efter den dag då den skadevållande händelsen inträffade,
 - b) för andra som har rätt till ersättning, efter tre år räknat från dagen efter den resandes död, dock senast fem år räknat från dagen efter den dag då olyckan inträffade.

>>>

L 315/38

SV

Europeiska unionens officiella tidning

3.12.2007

2. Andra fordringar på grund av ett transportavtal ska preskriberas efter ett år. Preskriptionstiden ska dock vara två år i fråga om en fordran som framställs på grund av en skada som transportören orsakat genom handling eller underlåtenhet antingen i avsikt att vålla en sådan skada eller hänsynslöst och med insikt att en sådan skada sannolikt skulle uppkomma.

3. Den preskriptionstid som anges i punkt 2 ska räknas i fråga om

- a) fordran på ersättning för totalförlust: från fjortonde dagen efter utgången av den tid som anges i artikel 22.3;
- b) fordran på ersättning för delförlust, skada eller dröjsmål med utlämningen: från dagen för utlämningen;
- c) fordran som i något annat avseende rör transport av resande: från den dag då biljettens giltighetstid gick ut. I

preskriptionstiden inräknas inte den dag som anges som begynnelsedag.

4. [...]

5. [...]

6. I övrigt ska förlängning av preskriptionstiden och preskriptionsavbrott regleras enligt nationell rätt.

AVDELNING VII

TRANSPORTÖRERNAS INBÖRDES FÖRHÅLLANDEN

Artikel 61

Avräkning i fråga om transportavgiften

1. Varje transportör som har eller borde ha uppburit en transportavgift ska vara skyldig att till de berörda transportörerna betala de andelar som tillkommer dem. Betalningssättet ska bestämmas genom överenskommelse mellan transportörerna.

2. Artikel 6.3, artikel 16.3 och artikel 25 ska även tillämpas på förhållandena mellan efterföljande transportörer.

Artikel 62

Rätt till återkrav

1. Om en transportör har betalat ersättning enligt dessa enhetliga rättsregler, ska den gentemot de transportörer som har deltagit i transporten ha rätt till återkrav enligt följande bestämmelser:

- a) Den transportör som orsakat skadan ska vara ensam ansvarig för den.
- b) Om skadan har orsakats av flera transportörer, ska var och en av dem svara för den del av skadan som den har orsakat. Om en sådan uppdelning inte är möjlig, ska ersättningsskyldigheten fördelas mellan dem enligt c.
- c) Om det inte kan visas vilken av transportörerna som har orsakat skadan, ska ersättningskyldigheten fördelas mellan alla transportörer som har deltagit i transporten, med undantag av dem som visar att skadan inte har orsakats av dem. Fördelningen ska ske i förhållande till deras respektive andelar av transportavgiften.

2. Om någon av transportörerna är på obestånd, ska den obetalda delen av den transportörens andel fördelas mellan de övriga transportörer som har deltagit i transporten i förhållande till deras respektive andelar av transportavgiften.

Artikel 63

Förfarandet i mål om återkrav

1. En transportör mot vilken återkrav riktas enligt artikel 62 får inte bestrida det befogade i en betalning som den återkravsökande transportören har gjort, om ersättningsbeloppet har fastställts av domstol och den transportör mot vilken återkravet riktas har blivit vederbörligen underrättad om stämningsansökan och beretts tillfälle att inträda som intervenient i målet. Domstolen i huvudmålet ska fastställa de frister inom vilka underrättelsen och ansökan om intervention ska göras.

Utgåva 2010-01-01

3.12.2007

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 315/39

2. Den transportör som utövar sin rätt till återkrav ska i en och samma rättegång framföra sina anspråk mot samtliga transportörer med vilka den inte gjort upp i godo. I annat fall ska transportören förlora rätten till återkrav mot de transportörer som inte har stämts in.
3. Domstolen ska meddela en enda dom i fråga om alla återkrav som den handlägger.
4. Den transportör som önskar göra sin rätt till återkrav gällande får föra talan vid domstolarna i den stat på vars territorium någon av de transportörer som deltagit i transporten har sitt huvudkontor eller den filial eller agentur som ingått transportavtalet.
5. Om käromålet avser flera transportörer, får den transportör som utövar rätten till återkrav välja mellan de domstolar som är behöriga enligt punkt 4.
6. Talan om återkrav får inte tas upp i en rättegång där någon yrkar skadestånd på grund av sin rätt enligt transportavtalet.

*Artikel 64***Överenskommelser i fråga om återkrav**

Transportörerna ska vara fria att sinsemellan komma överens om bestämmelser som avviker från artiklarna 61 och 62.

>>>

L 315/40

SV

Europeiska unionens officiella tidning

3.12.2007

BILAGA II

MINIMIINFORMATION SOM SKA LÄMNAS AV JÄRNVÄGSFÖRETAG OCH/ELLER BILJETTUTFÄRDARE

Del I: Information före resan

Allmänna avtalsvillkor.

Tidtabeller och villkor för den snabbaste resan.

Tidtabeller och villkor för det lägsta biljettpriset.

Möjligheterna att utnyttja förbindelserna, villkor för detta och tillgången till hjälpmedel ombord på tågen för personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet.

Möjligheten att medföra cyklar samt villkor för detta.

Tillgång på platser för rökare och icke-rökare, i första och andra klass samt i ligg- och sovvagnar.

Eventuella faktorer som kan leda till avbrott eller förseningar i trafiken.

Tillgång till tjänster ombord på tågen.

Förfaranden för att återfå förlorat resgods.

Förfaranden för inlämnande av klagomål.

Del II: Information under resan

Tjänster ombord på tågen.

Nästa station.

Förseningar.

Viktigare anslutande tåg.

Säkerhets- och trygghetsfrågor.

Utgåva 2010-01-01

3.12.2007

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 315/41

*BILAGA III***MINIMINORMER FÖR TJÄNSTEKVALITET**

Information och biljetter.

Förbindelsernas punktlighet och allmänna principer för hantering av störningar i trafiken.

Inställda förbindelser.

Renhållning av vagnar och stationsområden (luftkvaliteten i vagnarna, toaletternas hygieniska standard etc.).

Enkät om kundtillfredsställelse.

Hantering av klagomål, återbetalning och ersättning för bristande kvalitet.

Assistans till personer med funktionshinder eller nedsatt rörlighet.

Egna anteckningar:

[illegible]

Lag om undersökning av olyckor

SFS
1990:712

Utfärdad: 1990-05-23. Ändring införd: t.o.m. SFS 2008:1367.

Inledande bestämmelse

1 § Denna lag innehåller föreskrifter om undersökning från säkerhetssynpunkt av olyckor och tillbud till olyckor.

Olyckor som skall undersökas

2 § Olyckor ska undersökas enligt denna lag, om de är av sådan allvarlig art som anges i det följande, nämligen

1. luftfartsolyckor: Olyckor vid användningen av luftfartyg som har medfört att

- a) någon har avlidit eller blivit allvarligt skadad,
- b) luftfartyget eller egendomen som inte transporterats med luftfartyget har fått betydande skador eller omfattande skador har uppkommit i miljön, eller
- c) luftfartyget är oåtkomligt eller har försvunnit under flygning och inte har kunnat återfinnas,

2. sjöolyckor: Olyckor vid användningen av handelsfartyg, fiskefartyg eller statsfartyg som har medfört att

- a) flera människor har avlidit eller blivit allvarligt skadade,
- b) fartyget eller egendom som inte transporterats med fartyget har fått omfattande skador eller omfattande skador har uppkommit i miljön, eller
- c) fartyget har försvunnit eller har övergetts i sjön,

3. järnvägsolyckor: Olyckor vid järnvägs-, tunnelbane- eller spårvägsdrift orsakade antingen av kollisioner mellan spårfordon eller urspårningar eller av andra händelser med betydelse för säkerheten som har medfört att

- a) minst en person har avlidit eller minst fem personer har blivit allvarligt skadade, eller

>>>

b) spårfordon, spåraneläggningar, egendom som inte transporterats med spårfordonet eller miljön har fått så omfattande skador att de sammanlagda kostnaderna uppskattas till ett belopp motsvarande minst två miljoner euro,

4. vägtrafikolyckor och andra allvarliga olyckor: Andra olyckor än som avses i 1-3, om de har medfört att

a) flera människor har avlidit eller blivit allvarligt skadade, eller

b) omfattande skador har uppkommit på egendomen eller i miljön.

Tillbud till olyckor som avses i första stycket ska undersökas enligt denna lag, om tillbudet inneburit allvarlig fara för att en olycka skulle inträffa eller om tillbudet tyder på ett väsentligt fel hos luftfartyget, fartyget, spårfordonet eller spåraneläggningen eller på andra väsentliga brister i säkerhetshänsesende.

Olyckor som avses i första stycket 1 och som rör luftfartyg med en totalvikt av högst 2 250 kg vilka inte ska ha luftvärdighetsbevis, och olyckor som avses i första stycket 4 samt tillbud till sådana olyckor ska undersökas endast om en undersökning är av betydelse ur säkerhetssynpunkt. Lag (2008:1367).

3 § Regeringen får föreskriva eller i enskilda fall besluta att en undersökning enligt denna lag skall göras också när en olycka eller ett olyckstillbud inte är av sådan allvarlig art som anges i 2 § men en undersökning ändå är påkallad från säkerhetssynpunkt.

4 § En undersökning enligt denna lag skall göras i fråga om olyckor och tillbud som har inträffat i Sverige. Om en sådan olycka eller ett tillbud berör ett utländskt fartyg, får en undersökning enligt denna lag dock göras endast om det finns särskilda skäl och fartyget befinner sig inom Sveriges sjöterritorium.

En undersökning enligt denna lag av en olycka eller ett tillbud som berör ett svenskt fartyg eller luftfartyg skall göras även när olyckan eller tillbudet har inträffat utomlands, om annat inte följer av en internationell överenskommelse som har biträtts av Sverige. Om olyckan eller tillbudet rör ett luftfartyg med en totalvikt av högst 2 250 kg och som inte skall ha luftvärdighetsbevis, skall en undersökning göras endast om det är av synnerlig vikt från säkerhetssynpunkt och en undersökning inte görs i den stat inom vars territorium olyckan eller tillbudet inträffade.

Om en olycka eller ett tillbud som berör spårfordon i internationell trafik inträffat på eller nära den svenska gränsen, får den myndighet som enligt 5 § ansvarar för undersökningen komma överens med motsvarande myndighet i den andra berörda staten om vilken av dem som skall göra undersökningen eller att de skall göra den tillsammans. Lag (2007:493).

4 a § Trots vad som föreskrivs i 4 § skall en undersökning enligt denna lag inledas när ett utländskt ro-ro- passagerarfartyg eller höghastighetspassagerarfartyg i reguljär trafik har varit inblandat i en sjöolycka eller ett tillbud och

- a) olyckan eller tillbudet har inträffat inom Sveriges sjöterritorium, eller
- b) olyckan eller tillbudet har inträffat på andra vatten och fartyget senast besökte Sverige.

Har en undersökning inletts skall den fortgå till dess berörda stater enats om vilken stat som skall ansvara för undersökningen.

Med ro-ro-passagerarfartyg, höghastighetspassagerarfartyg och reguljär trafik avses detsamma som i rådets direktiv 1999/35/EG av den 29 april 1999 om ett system med obligatoriska besiktningar för en säker drift av ro-ro-passagerarfartyg och höghastighetspassagerarfartyg i reguljär trafik³.
Lag (2001:877).

Vem som skall göra undersökningen

5 § Undersökning enligt denna lag skall göras av den myndighet som regeringen bestämmer.

Regeringen får föreskriva att myndigheten får överlåta åt någon annan att göra undersökningen.

Undersökningens syfte

6 § Syftet med en undersökning enligt denna lag skall vara att

1. så långt som möjligt klarlägga såväl händelseförloppet och orsaken till olyckan eller tillbudet som skador och effekter i övrigt,
2. ge underlag för beslut om åtgärder som har som mål att förebygga en upprepning av olyckan eller tillbudet eller att begränsa effekten av sådana olyckor eller tillbud,
3. ge underlag för en bedömning av de insatser som samhällets räddningstjänst har gjort i samband med olyckan eller tillbudet och, om det finns skäl därtill, för förbättringar av räddningstjänsten. Lag (2007:493).

Undersökningens genomförande

7 § Den myndighet som gör en undersökning enligt denna lag skall, i den mån det är praktiskt genomförbart, underrätta dem som kan vara berörda av olyckan eller tillbudet och ge dem tillfälle att yttra sig. Dessa har rätt att närvara vid undersökning på olycksplatsen och vid utredningsarbetet i övrigt, om det kan ske utan men för utredningen.

Vid tillämpningen av första stycket skall dock alltid iakttas de bestämmelser om medverkan vid undersökningar som finns i internationella överenskommelser som har biträtts av Sverige. Lag (2007:493).

>>>

8 § En undersökning enligt denna lag skall genomföras i samråd med den som enligt 23 kap. rättegångsbalken leder förundersökning av det inträffade.

I avvaktan på att undersökningen inleds får polismyndigheten eller annan myndighet som regeringen bestämmer avspärra område, ta hand om egendom eller vidta annan liknande åtgärd, om det behövs för att säkerställa utredningen och åtgärden inte kan uppskjutas.

9 § Den myndighet som gör en undersökning enligt denna lag får hålla förhör med den som antas kunna ge upplysningar av betydelse för utredningen. Myndigheten får också ta med sig och granska handlingar eller föremål som kan antas vara av sådan betydelse.

Om utredningen inte kan fullföljas på annat sätt, får den myndighet som gör undersökningen begära att polismyndigheten lämnar den hjälp som behövs vid utredningen. För polismyndighetens utredning gäller bestämmelserna om förundersökning i 23 kap. rättegångsbalken i tillämpliga delar.

Den myndighet som gör undersökningen har rätt att få tillträde till platsen för olyckan eller tillbudet. Om tillträde vägras, får polismyndigheten lämna den hjälp som behövs. Lag (2007:493).

10 § Den myndighet som gör undersökningen får begära att vittnen eller sakkunniga hörs vid domstol eller att någon föreläggs att tillhandahålla handlingar eller föremål. En sådan begäran skall göras hos den tingsrätt inom vars område olyckan eller tillbudet har inträffat eller den berörda personen vistas. Rätten skall hålla förhör eller meddela föreläggande, om laga hinder inte möter. Därvid gäller bestämmelserna om bevisupptagning utom huvudförhandling. Lag (2007:493).

Förbud att rubba egendom

11 § Om det har inträffat en olycka eller ett tillbud som undersöks enligt denna lag, får egendom som kan antas vara av betydelse för undersökningen inte rubbas utan tillstånd av polismyndigheten eller den myndighet som undersöker olyckan eller tillbudet.

Detta gäller inte, om egendomen rubbas för att rädda människoliv eller om det i övrigt finns synnerliga skäl därtill. Lag (2007:493).

Tillvaratagen egendom

12 § Den som har tagit till vara egendom som avses i 11 § första stycket skall genast anmäla det till polismyndigheten eller den myndighet som undersöker olyckan. Detsamma gäller den som, efter en olycka eller ett tillbud som berör luftfarten, sjöfarten eller spårtrafiken och som undersöks enligt denna lag, har tagit till vara egendom som har transporterats med det luftfartyg, fartyg eller spårfordon som berörs av olyckan eller tillbudet eller egendom som hör till luftfartyget, fartyget, spårfordonet eller till den spåranläggning som berörs. Om det behövs, får myndigheten ta hand om egendomen. Lag (2007:493).

Ansvar m. m.

13 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot 11 eller 12 § döms till böter, om gärningen inte är belagd med straff i brottsbalken. I ringa fall skall dock inte dömas till straff.

14 § Beslut enligt 8 § andra stycket, 11 eller 12 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (1995:77).

15 § Regeringen får i fråga om kommunal räddningstjänst föreskriva att kommunen skall underrätta den myndighet som avses i 5 § första stycket om en olycka eller ett tillbud som skall undersökas enligt denna lag. Lag (2007:493).

Övergångsbestämmelser

1995:77

Denna lag träder i kraft den 1 april 1995. Beslut som har meddelats före ikraftträdandet överklagas enligt äldre bestämmelser.

2006:20

Denna lag träder i kraft den 1 april 2006. Den får tillämpas på händelser som inträffat före ikraftträdandet.

2007:493

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

2. I fråga om olyckor och tillbud som har inträffat före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter.

Egna anteckningar:

Utgåva 2010-01-01

Förordning om undersökning av olyckor

SFS
1990:717

Utfärdad: 1990-05-23. Ändring införd: t.o.m. SFS 2008:1157.
Omtryck: SFS 2007:491. Övrigt: Rättelseblad 2007:491 har iakttagits.

Undersökningsmyndighet m.m.

1 § Undersökningar av olyckor eller olyckstillbud enligt 2 § lagen (1990:712) om undersökning av olyckor görs av Statens haverikommission.

2 § Statens haverikommission får, om inte annat är särskilt föreskrivet, överlåta åt någon annan att göra en undersökning. Överlåtelsen får avse en enskild olycka eller ett enskilt tillbud eller en viss typ av olyckor eller tillbud.

En undersökning får dock inte överlåtas, om det skulle rubba tilltron till undersökningens objektivitet att den inte görs av Statens haverikommission eller om det i övrigt finns särskilda skäl till att undersökningen görs av Haverikommissionen. Förordning (2007:491).

2 a § Statens haverikommission får inte överlåta åt någon annan att göra undersökningar av järnvägsolyckor eller tillbud till sådana olyckor. Förordning (2007:491).

3 § Olyckor eller tillbud som inte är av den art som anges i 2 § lagen (1990:712) om undersökning av olyckor ska ändå undersökas enligt lagen, om det är påkallat från säkerhetssynpunkt att undersökningen görs.

Undersökningen görs av

1. Transportstyrelsen, när det gäller olyckor och tillbud som berör vägtrafiken, annan luftfart än militär luftfart eller annan sjöfart än militär sjöfart,

2. Försvarsmakten, när det gäller olyckor och tillbud som berör den militära luft- eller sjöfarten,

3. Statens haverikommission, när det gäller olyckor och tillbud som inte berör vägtrafiken, luftfarten eller sjöfarten.

Statens haverikommission har rätt att undersöka olyckor och tillbud som avses i andra stycket 1 och 2, om det finns särskilda skäl. Förordning (2008:1157).

3 a § När Statens haverikommission ska avgöra om ett tillbud till en järn-

>>>

>>>

vägsolycka enligt 2 § andra stycket lagen (1990:712) om undersökning av olyckor eller en olycka eller ett tillbud enligt 3 § andra stycket 3 denna förordning som berör spårtrafiken ska undersökas ska, utöver det som anges i dessa paragrafer, följande beaktas:

1. olyckans eller tillbudets omfattning,
2. om olyckan eller tillbudet utgör en del av en serie olyckor eller tillbud av betydelse för systemet som helhet,
3. olyckans eller tillbudets inverkan på järnvägssäkerhet inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och Schweiz, samt
4. framställningar från infrastrukturförvaltare (spårinnehavare), järnvägsföretag, Transportstyrelsen eller från någon annan stat inom EES eller Schweiz. Förordning (2008:1157).

4 § Transportstyrelsen och Försvarsmakten får överlåta åt någon annan att göra en sådan undersökning som sägs i 3 § andra stycket 1 eller 2. Förordning (2008:1157).

5 § Vad som sägs i denna förordning om tillsynsmyndighet avser de myndigheter som anges i 3 § andra stycket 1 och 2.

Om en överlåtelse har skett enligt 2 § till en myndighet eller om undersökningen görs av en myndighet enligt 3 § andra stycket 1 eller 2 eller 4 §, gäller bestämmelserna i 6-8, 10, 11, 13-15 och 17-19 §§ i tillämpliga delar. Förordning (2008:1157).

Tillsynsmyndighetens medverkan

6 § Försvarsmakten och Transportstyrelsen ska ställa experter till Statens haverikommissions förfogande för undersökningar av olyckor eller tillbud som berör myndigheternas ansvarsområde, om detta inte äventyrar myndigheternas möjlighet att fullgöra andra angelägna uppgifter.

Tillsynsmyndigheterna och Myndigheten för samhällsskydd och beredskap har rätt till insyn i Haverikommissionens undersökningar, om undersökningen berör dessa myndigheters ansvarsområde. Förordning (2008:1157).

Underrättelser om undersökningen m.m.

7 § Statens haverikommission skall, i den mån det är praktiskt möjligt, se till att en underrättelse om undersökningen snarast sänds till dem vars rätt kan vara beroende av undersökningen. I första hand skall underrättelser sändas till

1. den som har blivit skadad genom olyckan,
2. någon efterlevande till den som har avlidit genom olyckan,

3. i fråga om luftfarts- eller sjöolycka, tredje man vars egendom har skadats genom olyckan samt luftfartygets eller fartygets ägare, innehavare och försäkringsgivare,

4. i fråga om järnvägsolycka, tredje man vars egendom har skadats genom olyckan, spårfordonets eller spåranläggningens ägare, innehavare, försäkringsgivare och tillverkare, den kommunala organisationen för räddningstjänst samt företrädare för personal och användare,

5. i fråga om andra allvarliga olyckor, ägaren eller innehavaren av sådan egendom som har skadats genom olyckan.

Har olyckan medfört omfattande skador i miljön, skall länsstyrelsen underrättas.

Den som skall underrättas om undersökningen skall snarast möjligt få meddelande om när han eller hon första gången får närvara vid undersökningen. Förordning (2007:491).

7 a § I fråga om järnvägsolyckor skall den som enligt 7 § har rätt att få en underrättelse om undersökningen också regelbundet få information om hur denna framskrider samt, så långt det är praktiskt möjligt, ges tillfälle att lägga fram sina synpunkter. Förordning (2007:491).

8 § I fråga om underrättelser till utländska myndigheter och internationella organisationer om undersökning av en olycka eller ett tillbud som berör ett luftfartyg samt sådana myndigheters och organisationers medverkan vid undersökningarna skall Statens haverikommission beakta 15 § samt sådana bestämmelser i 1944 års Chicagokonvention om den civila luftfarten som är bindande för Sverige och, om det inte strider mot lag eller är olämpligt på annat sätt, även andra bestämmelser i konventionen.

Om en olycka eller ett tillbud som berör ett fartyg skall undersökas enligt lagen (1990:712) om undersökning av olyckor, skall Statens haverikommission i fråga om samarbete med utländska myndigheter beakta den av Internationella sjöfartsorganisationen den 27 november 1997 antagna resolutionen A.849(20) (koden för utredning av sjöolyckor), om det inte strider mot lag eller är olämpligt på annat sätt. Förordning (2007:491).

8 a § Statens haverikommission skall inom en vecka från det att ett beslut fattats om att inleda en undersökning av en järnvägsolycka eller ett tillbud till en sådan olycka, meddela Europeiska järnvägsbyrån att en undersökning har inletts. Underrättelsen skall innefatta uppgifter om datum, tid och plats för olyckan eller tillbudet samt om vilken typ av olycka eller tillbud det är fråga om och dess följder i fråga om dödsfall, personskador och materiella skador. Förordning (2007:491).

8 b § Statens haverikommission får vid undersökning av järnvägsolyckor och tillbud till sådana olyckor, om det bedöms nödvändigt, be om stöd från

>>>

motsvarande myndigheter i andra stater inom EES eller Schweiz eller från Europeiska järnvägsbyrån i fråga om sakkunskaper, inspektioner, analyser eller utvärderingar.

Haverikommisionen skall med de myndigheter som avses i första stycket utbyta åsikter och erfarenheter i syfte att utveckla gemensamma undersökningsmetoder och utarbeta gemensamma principer för uppföljning av säkerhetsrekommendationer. Förordning (2007:491).

Förberedande åtgärder

9 § I fråga om olyckor och tillbud som berör luftfarten, sjöfarten eller spårtrafiken får åtgärder som avses i 8 § andra stycket lagen (1990:712) om undersökning av olyckor, vidtas, förutom av polismyndigheten, av tillsynsmyndigheten. Förordning (2007:491).

Ersättning vid förhör

10 § I fråga om rätt till ersättning av allmänna medel för den som har hörts inför Statens haverikommision gäller kungörelsen (1969:590) om ersättning vid förundersökning i brottmål. Föreskrifterna om undersökningsledaren gäller dock i stället Haverikommisionen. Förordning (2007:491).

Utlandsmyndigheters medverkan

11 § Statens haverikommision får begära att Regeringskansliet (Utrikesdepartementet) lämnar hjälp med att skaffa upplysningar som är av betydelse för en undersökning enligt lagen (1990:712) om undersökning av olyckor.

Redogörelse för uppgifter som har inhämtats från personer som vistas utomlands och för andra åtgärder som har vidtagits med anledning av Haverikommisionens begäran skall snarast tillställas denna. Förordning (2007:491).

Undersökningar utomlands

12 § Om det uppkommer fråga om att en svensk myndighet skall göra eller delta i en undersökning av en luftfartsolycka i en främmande stat, skall Statens haverikommision representera Sverige vid undersökningen. Haverikommisionen skall efter samråd med Transportstyrelsen tillkalla de personer som för Haverikommisionens räkning skall medverka i undersökningen.

Haverikommisionen skall snarast underrätta Regeringskansliet (Försvarsdepartementet) om sin medverkan i en undersökning som avses i första stycket. Förordning (2008:1157).

12 a § Om det vid internationell spårtrafik har inträffat en olycka eller ett tillbud på eller nära den svenska gränsen och Statens haverikommision enligt 4 § tredje stycket lagen (1990:712) om undersökning av olyckor kommer överens med motsvarande myndighet i den andra berörda staten om att Haverikommisionen skall göra undersökningen, skall den andra myndigheten erbjudas att delta och ha rätt att ta del av alla resultat.

Om ett järnvägsföretag som är etablerat i Sverige och har tillstånd att utföra trafik här är inblandat i en järnvägsolycka eller ett tillbud till en sådan olycka i en annan stat inom EES eller i Schweiz får, om erbjudande om det lämnas från den staten, Haverikommissionen delta i undersökningen av det inträffade.

Haverikommissionen avgör om det finns skäl att delta i en undersökning enligt andra stycket. Förordning (2007:491).

12 b § Det organ som ansvarar för undersökningar av järnvägsolyckor och tillbud till sådana olyckor i en annan stat inom EES eller i Schweiz skall erbjudas att delta i en undersökning här i Sverige om ett järnvägsföretag som är etablerat och har tillstånd att utföra trafik i den främmande staten är inblandat i olyckan eller tillbudet. Förordning (2007:491).

12 c § Haverikommissionen skall snarast underrätta Regeringskansliet (Försvarsdepartementet) om sin medverkan i en undersökning av en järnvägsolycka i utlandet samt i de fall en utländsk myndighet utför eller deltar i en sådan undersökning på svenskt territorium. Förordning (2007:491).

Rapport om undersökningen

13 § Statens haverikommission skall slutföra undersökningen snarast möjligt, och om möjligt inom tolv månader från dagen för olyckan eller tillbudet, samt upprätta en rapport med redogörelse för undersökningen och utlåtande i de avseenden som anges i 6 § lagen (1990:712) om undersökning av olyckor.

I rapporter som tas fram med anledning av tillbud skall inblandade personers namn inte anges.

En rapport om en järnvägsolycka eller ett tillbud till en sådan olycka skall utformas på ett sätt som lämpar sig för olyckans eller tillbudets typ och omfattning och för resultatets betydelse samt, i så stor utsträckning som möjligt, struktureras i enlighet med vad som fastställs i bilaga V till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG av den 29 april 2004 om säkerhet på gemenskapens järnvägar och om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag och direktiv 2001/14/EG om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (järnvägssäkerhetsdirektivet). Rapporten skall, i tillämpliga fall, innehålla säkerhetsrekommendationer som skall riktas till tillsynsmyndigheten och, om det behövs, till andra organ eller myndigheter eller till en annan stat inom EES eller till Schweiz. Tillsynsmyndigheten och den som enligt 7 § skall underrättas om inträffad järnvägsolycka, skall ges möjlighet att yttra sig över informationen i utkastet till rapport. Förordning (2007:491).

14 § Statens haverikommission skall lämna rapport till tillsynsmyndigheten eller, i andra fall än som avses i 3 § andra stycket 1-3, den myndighet vars ansvarsområde olyckan eller tillbudet berör.

>>>

En rapport om en olycka eller ett tillbud som berör militär luft- eller sjöfart skall lämnas även till tillsynsmyndigheten för motsvarande civila verksamhet. Förordning (2007:491).

15 § Om det inte strider mot lag, skall en kopia av rapporten sändas till de myndigheter och organisationer som med stöd av 8 § första stycket har getts tillfälle att närvara vid undersökningen, samt till Europeiska gemenskapernas kommission. Skulle översändandet av en sådan kopia strida mot lag skall i stället ytterligare en rapport tas fram utan de uppgifter som inte får översändas och sändas till Europeiska gemenskapernas kommission.

Om undersökningen avser en olycka eller ett tillbud som berör ett danskt, finskt eller norskt fartyg eller luftfartyg, skall en kopia av rapporten sändas till säkerhetsmyndigheten i den andra staten.

Om undersökningen avser en olycka eller ett tillbud som berör ett fartyg som är registrerat i en annan stat än som anges i andra stycket och om undersökningen har begärts av en myndighet i den andra staten, skall rapporten överlämnas till den myndigheten genom Regeringskansliets (Utrikesdepartementets) försorg. Förordning (2007:491).

15 a § Om undersökningen avser en olycka eller ett tillbud som berör spårtrafiken skall rapporten med säkerhetsrekommendationer utöver vad som anges i 14 § sändas till den som enligt 7 § har underrättats om olyckan eller tillbudet samt Europeiska järnvägsbyrån och berörda organ och parter i andra länder inom EES eller i Schweiz. Skulle översändandet av en sådan kopia strida mot lag skall i stället ytterligare en rapport tas fram utan de uppgifter som inte får översändas. Förordning (2007:491).

15 b § Myndigheter, till vilka säkerhetsrekommendationer enligt 13 § tredje stycket riktas, skall rapportera tillbaka till Statens haverikommission om vilka åtgärder som vidtagits eller planerats till följd av rekommendationen.

Haverikommissionens rapport med säkerhetsrekommendationen skall innehålla uppgift om den återrapporteringsskyldighet som gäller enligt första stycket. Förordning (2007:491).

Årsrapport om järnvägsolyckor

15 c § Statens haverikommission skall årligen, senast den 30 september, offentliggöra en årsrapport från föregående kalenderår om olyckor och tillbud som berör spårtrafiken. Rapporten skall innehålla uppgifter om genomförda undersökningar, utfärdade säkerhetsrekommendationer och åtgärder som vidtagits med anledning av tidigare utfärdade rekommendationer. Förordning (2007:491).

Rapportering till internationella organisationer

16 § Transportstyrelsen fullgör den rapporteringsskyldighet gentemot Internationella civila luftfartsorganisationen som följer av bilaga 13 till Chicago-konventionen.

Transportstyrelsen fullgör också den rapporteringsskyldighet gentemot Internationella sjöfartsorganisationen som följer av bestämmelser om undersökning av olyckor i internationella överenskommelser som har biträttas av Sverige. Förordning (2008:1157).

Förslag till åtgärder

17 § Om det behövs för att undvika liknande händelser som den undersökningen avser eller för att begränsa effekten av sådana olyckor eller tillbud, skall Statens haverikommission, innan undersökningen avslutas och rapporten är färdig, göra en anmälan till den myndighet som avses i 14 § första stycket. Uppgift om en sådan anmälan skall tas in i rapporten.

Om Haverikommissionen i en sådan rapport eller anmälan föreslår att åtgärder vidtas för att undvika liknande olyckor eller tillbud som den undersökningen avser eller för att begränsa effekten av sådana olyckor eller tillbud, skall myndigheten underrätta Haverikommissionen om sin inställning till de föreslagna åtgärderna.

En säkerhetsrekommendation skall utformas på sådant sätt att den inte ger upphov till en förmodan om skuld eller ansvar i samband med en olycka eller tillbud. Förordning (2007:491).

Återupptagande av undersökningen

18 § En undersökning som har avslutats får återupptas, om det kommer fram nya omständigheter som kan antas ha betydelse för utredningsresultatet.

Rapporten från den återupptagna undersökningen kan begränsas till en redogörelse för vad som har kommit fram efter den första undersökningen och till de ändringar som detta innebär i fråga om ett tidigare utlåtande.

Utländska fartyg

19 § Om en undersökning enligt lagen (1990:712) om undersökning av olyckor skall ske i fråga om en olycka eller ett tillbud som berör ett utländskt fartyg, får Statens haverikommission begära att Transportstyrelsen och Tullverket på den plats där fartyget befinner sig inte före undersökningens slut vidtar någon åtgärd som främjar fartygets avgång. Förordning (2008:1157).

Rapportering om inträffade olyckor m.m.

20 § Rapportering enligt 5 kap. 8 § första eller andra stycket luftfartslagen (1957:297) eller enligt 6 kap. 14 § första eller andra stycket sjölagen (1994:1009) skall omedelbart göras till tillsynsmyndigheten. Detsamma gäller för verksamhetsutövare i fråga om olyckor och tillbud som avses i 2 § första stycket 3 lagen (1990:712) om undersökning av olyckor vid drift av järnväg, tunnelbana eller spårväg. En muntlig rapport skall så snart som möjligt följas av en skriftlig rapport.

En befälhavare på ett svenskt luftfartyg, handelsfartyg, fiskefartyg eller statsfartyg och den som driver verksamhet på järnväg, tunnelbana eller spår-

>>>

väg skall på begäran av tillsynsmyndigheten rapportera även i andra fall än som avses i första stycket, om en olycka eller ett tillbud har inträffat eller kan antas ha inträffat som kan vara av betydelse för flygsäkerheten, sjösäkerheten eller säkerheten i spårtrafik.

Närmare föreskrifter om rapportering enligt första eller andra stycket får meddelas av tillsynsmyndigheten efter samråd med Statens haverikommission. Förordning (2007:491).

Underrättelser om inträffade olyckor m.m.

21 § Om en polismyndighet får kännedom om att det har inträffat en olycka som anges i 2 § första stycket lagen (1990:712) om undersökning av olyckor, skall myndigheten omedelbart underrätta tillsynsmyndigheten eller, i fall som avses i 2 § första stycket 4 samma lag, Statens haverikommission.

Om en polismyndighet får kännedom om att en olycka med ett fritidsfartyg har inträffat, skall myndigheten omedelbart underrätta Transportstyrelsen, om olyckan har medfört att någon har avlidit eller fått svår kroppsskada.

Vad som sägs i första och andra styckena om polismyndighet gäller i fråga om fartygsolyckor även Tullverket och Kustbevakningen.
Förordning (2008:1157).

22 § Inträffar det vid användningen av ett svenskt militärt luftfartyg inom en annan stats område en olycka eller ett tillbud som avses i 21 § första stycket, skall Försvarsmakten genast underrätta chefen för Försvarsdepartementet.
Förordning (2007:491).

23 § Inträffar det vid användningen av ett svenskt fartyg utomlands en olycka eller ett tillbud som avses i 21 § första stycket, skall lönad svensk utlandsmyndighet så snart den fått kännedom om det inträffade underrätta tillsynsmyndigheten.

Om ett fartyg som hör hemma i en främmande stat har förlist, strandat eller annars förolyckats inom svenskt sjöterritorium, skall Transportstyrelsen utan dröjsmål underrätta det konsulat för den främmande staten som är närmast olycksplatsen. Finns det inte något konsulat för den främmande staten i Sverige, skall dess beskickning i stället underrättas. Förordning (2008:1157).

24 § Om det har inträffat en olycka eller ett tillbud som avses i 2 § första stycket 1-3 lagen (1990:712) om undersökning av olyckor, skall tillsynsmyndigheten förvissa sig om att det inträffade är känt för polismyndigheten. Tillsynsmyndigheten skall också se till att polismyndigheten får kännedom om vem som undersöker olyckan eller tillbudet. Förordning (2007:491).

25 § Tillsynsmyndigheten skall genast underrätta Statens haverikommission om olyckor och tillbud som avses i 24 §. Myndigheten skall också, om Haverikommissionen bestämmer det, underrätta Haverikommissionen om andra olyckor och tillbud som kan antas vara av betydelse för flygsäkerheten, sjösäkerheten eller säkerheten i spårtrafik. Förordning (2007:491).

26 § Kommunerna skall inom ramen för den kommunala räddningstjänsten, i den utsträckning och på det sätt Statens haverikommission bestämmer, underrätta Haverikommissionen om olyckor och tillbud som skall undersökas enligt lagen (1990:712) om undersökning av olyckor.
Förordning (2007:491).

Ansvar

27 § Den som uppsåtligt eller av oaktsamhet bryter mot 20 § första eller andra stycket eller mot föreskrifter som har meddelats med stöd av 20 § tredje stycket döms till böter. I ringa fall skall dock inte dömas till straff.

Övergångsbestämmelser

2007:491

1. Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2007.
2. I fråga om händelser som har inträffat före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter.

Egna anteckningar:

Utgåva 2010-01-01

Egna anteckningar:

Egna anteckningar:

[illegible]

www.transportstyrelsen.se

Telefon 0771-503 503 **E-post** jarnvag@transportstyrelsen.se